



Cucerind „Cupa României” la fotbal

Rapid a salvat onoarea echipelor bucureștene

ROMANIA LIBERA - 4.04.72

În fine, abia în ultimul act al sezonului fotbalistic, consumat duminică seara la lumina reflectoarelor de pe stadionul „23 August”, a fost salvată, parțial, onoarea echipelor bucureștene. Până duminică seara, mai exact până în momentul în care arbitrul Gheorghe Limona a anunțat începerea ultimelor 90 de minute ale stagiunii, toate trofee puse în joc fusăseră achiziționate de echipe provinciale, prin F.C. Argeș, campioana țării la seniori, Universitatea Cluj, campioană națională la juniori și ocupanta primului loc în campionatul de tineret-rezerve și prin Oblemenco, golgerul campionatului.

Bucureștii, care, indiscutabil, grupează cele mai multe valori ale fotbalului nostru, mai avea la îndemână doar o singură șansă, aceea de a cuceri „Cupa României”, prin Rapid, ajunsă în finală alături de Jiul-Petroșani. Favorită teoretică a acestei finale, care s-a bucurat de o asistență, destul de numeroasă, echipa Rapid a confirmat așteptările, a câștigat cu scorul de 2-0, ducând în Giulești trofeul ce îi va da dreptul să participe în toamnă în „Cupa Cupelor”, dreptul de a fi singura reprezentantă a Capitalei într-o competiție europeană. Dacă ne amintim bine este o situație unică în istoria din ultimii ani a fotbalului nostru, situație ce trebuie să pună pe gânduri antrenorii, jucătorii și conducătorii echipelor Dinamo și Steaua, a căror comportare de ansamblu a fost cu totul nesatisfăcătoare în acest sezon, punând sub semnul întrebării capacitatea profesională a tehnicienilor, arun-

cind totodată o lumină nefavorabilă asupra jucătorilor ce compun aceste două formații. Motivele invocate, potrivit căroră jucătorii acestor două echipe și-au epuizat forțele în confruntările internaționale susținute de echipa națională, nu sînt plauzibile, așa cum s-a și apreciat, de altfel, într-o recentă ședință a biroului federal. Fără îndoială mulți dintre jucătorii echipelor Dinamo, Steaua și Rapid au fost solicitați în ultima vreme mult mai mult decît jucătorii altor formații. Apreciem însă că solicitarea nu a fost atît de intensă — mai ales dacă o raportăm la eforturile ce le depun jucătorii altor echipe fruntașe ale fotbalului european, încît acest fapt să justifice pozițiile periferice ocupate în clasamentul final al campionatului de aceste trei echipe.

Credem, mai degrabă, că justificările trebuie căutate în interiorul echipelor respective, că evoluțiile necorespunzătoare se explică prin deficiențele de instruire constatate la aceste echipe. Și mai credem că este vorba și de o oarecare viață nesportivă dusă de unii dintre jucători, care, titulari fiind ai echipei naționale, socotesc că au dreptul la unele libertăți neîngăduite altora.

Nu vrem, în rîndurile de față, să intrăm în amănunte de acest gen. Am dorit doar să atragem atenția asupra acestui aspect ce minează activitatea multora dintre jucătorii noștri fruntași. Și am făcut-o pentru că perioada ce urmează trebuie să fie cu adevărat o perioadă de refacere fizică și psihică, în așa măsură încît reluarea programului de antrenamente să-i găsească ca-

pabili de a răspunde cerințelor din prima zi. În fața jucătorilor, în afara campionatului intern, se află și un pretențios program internațional, un sezon ce trebuie să marcheze pași înainte pe calea afirmării fotbalului nostru pe arena internațională. Este o obligație a tuturor jucătorilor de a înțelege că și ei sînt chemați să se alăture eforturilor generale ce se fac pe toate planurile, că și ei, fotbalistii, au datoria de a trata cu maximum de seriozitate, responsabilitate și pricepere activitatea ce o desfășoară. Remarca este valabilă și pentru antrenorii echipelor, datori și ei de a aduce ceva nou în procesul de instruire, obligați de a se perfecționa ei înșiși pentru a putea, astfel, să ridice pe trepte superioare metoda antrenamentelor.

Ion Bocioacă



Intâlnire întâmplătoare, în fața la Scala. Rămureanu a ieșit la plimbare cu copiii săi, Cristian, de patru ani și jumătate și Lorena, în vîrstă de un an.

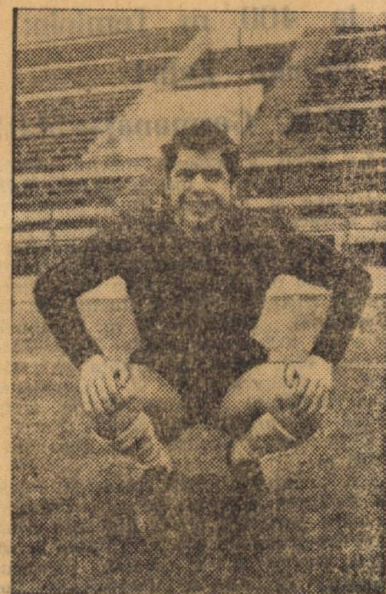
— Vesel, acum, cînd Cupa a pîosit în Giulești!...

— Vesel pentru echipă, trist pentru mine! Mă bucur că, după atîtea nereușite, generația de azi a Rapidului — din care nu face parte nici un jucător din cei care au pierdut cu Arieșul — a reușit să îndulcească inimile atîtor suporteri. Dar, hai să fim sinceri, în ce măsură am eu dreptul la această bucurie, din moment ce nu sînt decît o veșnică rezervă și nimic mai mult? De patru ani de cînd sînt la Rapid, mai bine zis din peste 120 de jocuri eu am apărut numai în 30, și nu în toate cele 90 de minute. Mai concret, acest campionat, recent încheiat: am fost

folosit numai în două jocuri, cînd Răducanu a fost suspendat și 25 de minute la Tg. Mureș, după ce el făcuse cîteva greșeli mult prea mari. Am recunoscut întotdeauna meritele lui Răducanu, am afirmat și afirm că e mai valoros ca mine, dar a fost vorba că va juca cel mai în formă. Or... Zău, așa nu se mai poate!

— Înțeleg că vrei să pleci de la Rapid!

— Vreau să apăr! La 26 de ani nu mai pot aștepta în zadar pe



banca de rezerve. N-am jucat de atîta timp, am pierdut încrederea în mine, am pierdut diferite loturi... Trebuie să plec!

— Unde?

— La orice echipă din Divizia A care are nevoie de un portar. Din cîte înțeleg însă, clubul nu vrea să-mi dea dezlegarea. După ce am fost „mutilat” sufletește și ca fotbalist, să mai fiu condamnat și la perioada de carantină?! Pentru că, eu, oricum, plec!

— Și astă-vară ai vrut să pleci la altă echipă...

— N-am plecat anul trecut pentru că am fost asigurat textual: „va juca cel mai în formă, nu se va mai ține cont că el e Răducanu și tu Rămureanu!” Acum însă nu mai pot crede nimic. Acum trebuie să joc!

„Rapidul trebuie să analizeze cu multă cumpătare și omenie desti-nul acestui portar talentat care este Rămureanu...”

Mircea BĂTRANU

MARIN STELIAN VISEAZĂ MĂCAR UN GOL ÎN POARTA SUEDEZĂ

Scurt dialog cu rapidistul Marin Stelian, în tramvaiul 24.

— Ce faci Marinică, vîd că trăiești încă bucuria succesului din Cupă?

— Firește. Am fost și sînt bucuros pentru reușita echipei mele Rapid, la care cred că mi-am adus și eu un aport substanțial prin cele trei goluri înscrise în momente decisive: dar, sînt trist.

— Motivul?

— Pentru că în timp ce colegii mei au fost plecați în vacanță pe litoral, eu, forțuit, a trebuit să rămîn acasă pe o căldură înăbușitoare din cauza unei răceli la ochiul stîng, căpătată încă de la Cluj, după jocul cu „U” și agravată după partida cu Jiul, din finală. Chiar a doua zi, după finala Cupei, în timp ce colegii mei trăiau euforia succesului și își făceau bagajele pentru concediu, eu luam drumul policlinicii. Timp de 10 zile am fost supus unui tratament la clinica de medicină sportivă de la „23 August” unde mă prezentam de două ori pe zi, dimineața și seara.

— Și acum cum te simți?

— La ora actuală mă simt mai bine și sper ca pînă la reluarea sezonului competițional să mă refac complet și să abordez cît mai bine grelele întreceri din toamnă ce ne așteaptă în campionat, dar, mai ales în Cupa Cupelor.

— Apropo. Ce părere ai de tragerea la sorți din Cupa Cupelor? Vă favorizează?

— Să fiu sincer, aș fi preferat pe P.A.O.K. Salonic — de pildă — unde joacă fostul nostru coechipier Mazurachiș, cu care ne-am mai întîlnit astă iarnă cu ocazia turneului pe care l-am efectuat în Grecia. Dar, sperăm să rezolvăm cu bine și această „necunoscută” care

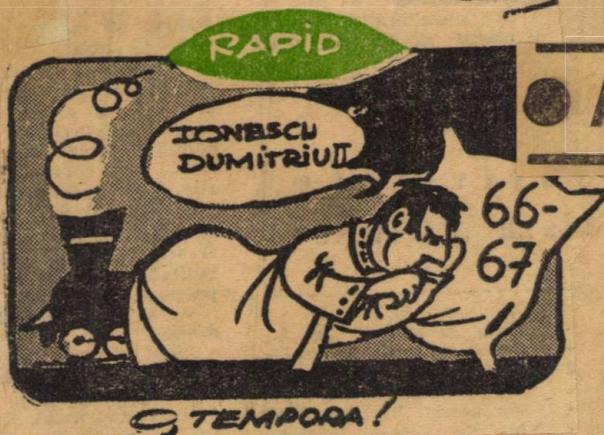


se numește Landskrona Boys. Doresc foarte mult să înscriu măcar un gol, poate tot atît de decisiv ca unul din cele trei din Cupa României...



CAMPIONATUL

DIVIZIEI A, EDIȚIA 1972 - 1973



● **AL 55-lea CAMPIONAT NAȚIONAL** ●

**PE GIULEȘTI UN-DOI-uri SEMNATE
EMIL DUMITRIU — ION IONESCU**

Giuleștenii, și nu numai ei, n-au uitat și nu vor uita poate niciodată un cuplu de atacanți centrali care făcea furori pe stadionul de lângă podul Grant, smulgându-le ropote de aplauze, încurajări frenetice. Când Emil Dumitriu se afla în vervă, pasele lui îl găseau pe Ion Ionescu „singur cu portarul” sau, singur cu poarta... goală. Când Ion Ionescu prindea o zi de inspirație, dribla cu dezinvoltură adversar după adversar și-i lăsa lui Dumitriu marea satisfacție a golului. Au marcat zeci de goluri splendide din acțiuni proprii, individuale. Cele care au mers însă la inima giuleștenilor au fost acelea înscrise prin contribuția egală a amândorura. Atunci spectacolul capătă valențele artei, făcând ca până și în privirile adversarilor să li cărească respectul, admirația.



Dar, a plecat Ionescu. A plecat din Giulești și Dumitriu. Despărțirile de echipa care i-a consacrat s-au făcut pe coordonate total diferite.

Cu două zile în urmă Dumitriu ne-a vizitat la redacție.

— Revii, cumva, la Rapid, Niki ?

— Odată cu Valentin Stănescu m-am despărțit și eu de Steagul roșu. Nu știu încă unde voi juca în toamnă. La Rapid în nici un caz. Din foarte multe motive, pe care le cunoașteți, și la care mai trebuie adăugat unul...

— Care ?

— Plecarea lui Dan. El a fost sufletul generos al Rapidului. Cu toate păcatele lui. Nu știu, dar parcă un Rapid fără Dan nu mai e Rapid...

— Cum îți petreci zilele de vacanță ?

— Antrenându-mă.

— ? ! ?

— Pe Giulești. Împreună cu Ion Ionescu. În fiecare dimineață câte o oră, o oră și jumătate. Am învățat o sumedenie de lucruri de la Puiu. Știe atât de multe despre cum și cât trebuie să se antreneze un jucător și atât de variate sint exercițiile pe care le face, încât nici nu-ți dai seama oind a trecut ora. Veniți să vedeți...

În fiecare zi, pe Giuleștiul pe care au jucat ani la rind, luptând cu dăruire și talent pentru a oferi Rapidului primul titlu de campion al țării, cuplul de atacanți centrali Dumitriu II — Ion Ionescu execută un-doi-uri, driblinguri, sprinturi ușoare, jonglerii cu balonul...

Dac-ar ști ei, giuleștenii...



Va reuși Neagu să fie acel virf de atac impetuos de care naționala are nevoie ?

foto: P. ROMOȘAN

PRIM PLAN

MARIN STELIAN

E mai mic decât Dumitru cu două luni și patru zile. Cu alte cuvinte, nu Dumitru era mezinul Rapidului.

Acest copil de 22 de ani împlinește la 16 august 10 ani sub culorile Rapidului.

A urcat foarte greu spre prima echipă. Dar a avut răb-

dare. L-a ajutat, dacă vreți, un fel de detașare față de „jocul destinului”. Marin Stelian a zîmbit întotdeauna și a tăcut. Dar zîmbetul spunea mai mult decât tăcerea.

Cînd Ene Daniel a venit la Rapid, cei mai mulți și-au spus că, în sfîrșit, Marin Stelian își va găsi drumul, printr-o dezlegare binevoitoare. Dar n-a fost să fie...

Marin Stelian a intrat în echipă nu pentru că s-a îmbolnăvit Ene Daniel. Nul Formula „cu Marin Stelian” s-a impus pentru că Neagu a simțit nevoia de a avea un partener care să mîngie mingea și să-i dea efecte neașteptate în drumul spre poartă, fie



chiar și numai pentru faptul că Niki Dumitriu a făcut școală în acest sens.

În sezonul care a trecut, Marin Stelian a străbătut drumul imens de la timidul mingieter de minge la jucătorul cu ochi care ard și șut care doare.

Marin Stelian a fost omul nr. 1 al Rapidului în acest final de sezon.

Acum cinci ani, cînd Ion Ionescu a lipsit timp de opt etape, Niki Dumitriu, omul mingilor servite pe tavă, a preluat și sarcina golului. Așa a venit singurul titlu al Rapidului.

Acum două luni, cînd Neagu a obosit în duelul inegal și nedrept cu tribuna, fiind împovărat și de amintirea dureroa-

să a superbului său cap de la Belgrad, Marin Stelian, omul caruselului cu mingi ascunse, a preluat, printr-o tainică ereditate, și sarcina golului. Așa a venit prima Cupă postbelică a Rapidului.

Marin Stelian a urcat greu spre prima echipă. Ultima parte a drumului a fost, e adevărat, mai ușoară, pentru că Bazil Marian, acest îndrăgostit de „fotbaliști născuți, nu făcuți”, i-a acordat un credit total. Și asta poate pentru că, de la un timp încoace, Marin Stelian este cel mai rapidist dintre numeroșii mingieteri de minge ai Rapidului...

Ioan CHIRILA

MUȘAT: „DE 4 ANI SPER SĂ DEVIN TITULAR ÎN PRIMA ECHIPĂ A RAPIDULUI”

„Ultima finală a „Cupei României”. Cu câteva minute înainte de începerea partidei Rapid-Jiul. Pe banca rezervelor giuleștenilor, Mușat, unul din jucătorii de bază din semifinale. Ochi triști, de rezervă.

— Am auzit că vei părăsi Rapidul!

Mușat privește lung câteva clipe, clatină ușor din cap și într-un tîrziu replică:

— Nu, n-am să plec de la Rapid! Mai am încă tăria să sper. De patru ani sper să devin titular în prima echipă a Rapidului. Puteam fi titular în alte formații de Divizia A dar eu am iubit Rapidul și, chiar dacă la venirea mea de la Oltenița am avut drept concurenți numai internaționali — Lupescu, Dan, Motroc, Greavu —, tot timpul am crezut în acea zi cînd voi deveni titular.

— Ai jucat, oricum, destule meciuri ca titular, unele chiar foarte bune. Și totuși...

— Deși în cei patru ani am jucat, prin forța împrejurărilor, un meci peste altul, cam un campionat, n-am putut deveni omul de bază din două motive. În primul rînd, jocul meu avea nevoie de îmbunătățiri. Și apoi, arătați-mi care antrenor din lume ar fi putut renunța la un Lupescu la un Dan, Motroc sau Greavu și în ultimul timp la un alt internațional, Boc?!

— Au mai fost cazuri, și mai sînt, cînd o echipă are printre rezerve jucători talentați, avînd, evident, titulari de valoare. Care crezi că este în astfel de cazuri șansa rezervei?

— Să se pregătească continuu! Să nu se resemneze, să aibă un moral robust, să tragă la antrenamente mai tare decât titularii. E unica sa șansă și condiție!...

★

„Primele zile din pregătirile acestui campionat. Găsim Rapidul sus, în munți, la Clăbucet-plecare. Dialog larg cu Bazil Marian despre echipă și despre campionatul care vine. La un moment dat, Bazil Marian spune: „Probabil că în noul sezon, din echipă nu va mai face parte Lupescu. Va juca Mușat. Mușat a făcut un progres vizibil în ultima vreme. Și se pregătește cu o seriozitate demnă de toată lauda”. Mușat nu auzise aceste cuvinte. Îl găsisem într-o cameră, singur, după un antrenament tare. Era numai apă. „Trebuie să dau jos un kilogram-două. La această greutate ideală sper să fac cu Boc un apreciat cuplu de fundași centrali. Rapidul are o tradiție frumoasă în privința fundașilor centrali, ceea ce ne obligă și mai mult. Experiența și talentul lui Boc, conjugate cu ambiția unui om care patru ani a așteptat marea șansă a consacrării, vor da, cred, roade frumoase. Acum mă pregătesc și mai al naibii pentru că șansa îmi



suride și vreau ca încă din primul meci, cel de la Craiova, să mă integrez perfect în ansamblul echipei. O să facem treabă bună în acest campionat. Chiar dacă a plecat Dumitru. Sau, dacă vreți, tocmai pentru că a plecat. Nu știți ce ambiții au renăscut în fiecare dintre noi... O să vedeți în campionat...” Fusesse aproape, un monolog... Mușat vorbise fără să fie iscodit, cu optimism dar și cu cumpătate. Vorbise ca un om care așteptase patru ani un moment ce poate fi al Adevărului. Campionatul acesta care începe duminică va decide...

„Nu știm dacă tenacele Mușat va reuși anul acesta marea consacrare. Ceea ce știm însă, e că bărbăția sa morală poate fi cel mai elocvent exemplu pentru tineri care după două-trei luni de așteptare în anticamera performanței abandonează alt de ușor un ideal.

Mircea M. IONESCU

RAPIDUL ȘI PROBLEMELE SALE DE ECHIPĂ

nă posibilă deocamdată) în care nu apărea nici o achiziție spectaculoasă. În plus, lipseau Lupeșcu și Dumitru, două piese șterse din evidența lotului giuleștean. Lipseau și s-au dirijat pe traiectorii mai utile, Codrea și Petreanu, aceștia însă provizoriu, neavând încă minimumul necesar de pregătire pentru susținerea unui efort specific.

dreapta în locul lui Dinu și Dumitriu III, extremă stângă retrasă, în locul lui Codreanu. Jocul s-a schimbat în bine. Pasele și s-au dirijat pe traiectorii mai utile, Codrea și Petreanu, aceștia însă provizoriu, neavând încă minimumul necesar de pregătire pentru susținerea unui efort specific.

rămâne același jucător pe care se poate conta în orice moment... Linia de fundași, a suferit indiscutabil, o fisură mare prin absența lui Lupeșcu, dar Mușat promite să devină unul din oamenii de bază ai formației prin jocul lui sigur și dorința sa de afirmare. Alături de el, Pop, Boc și Codrea — pregătit bineînțeles — alcătuiesc un cvartet capabil oricând să rivalizeze cu cele mai bune apărări din țară. Și apoi mai sînt Grigoraș și Ștefan, doi aspiranți cerți la titularizare... La mijloc a plecat Dumitru. Eh, aici este încă „buba”, deși pentru două posturi sînt patru candidați: Dinu, Angelescu, Naom și Savu. Dintre noii veniți — ca să nu zicem achiziții — Naom este apt imediat să facă față pretențiilor primei echipe. Savu este încă o speranță, care se va confirma fără îndoială, dar deocamdată este totuși numai o speranță... Atacul începe să inspire mare încredere în zona sa centrală, acolo unde cuplul M. Stelian-Neagu, din ce în ce mai sudat, mai agresiv și mai eficace promite să devină unul din punctele forte ale formației. Extremele ridică însă probleme. Năsturescu și Codreanu sînt mai experimentați, desigur, dar Petreanu și Dumitru III au de partea lor tinerețea și perspectiva încadrării lor într-o idee de joc nouă, cu mai mari posibilități de exprimare pe plan tactic.

...Așadar, cam asta este situația lotului giuleștean în preajma noului an competițional. Bazil Marian pare mulțumit, dar nu cîne știe ce. Solicitat să-și spună cuvîntul, în legătură cu acest lucru, el se destăinuiește:

— Cantitativ stăm mai bine ca anul trecut. Valoric însă, numai rezultatele ne vor da cu adevărat răspunsul. Pînă atunci însă un lucru este sigur și anume că trebuie să muncim mai mult și mai bine decît am făcut-o pînă acum. Și cred că pînă la urmă vom reuși.

Mihai IONESCU



Dumitriu III, Savu și Naom, cele trei achiziții giuleștene care întrec titularizarea

Și jocul a început — continuînd culoase. Curînd, au început să cadă apoi aproape în tot timpul primei și golurile.

În final, pe chipurile jucătorilor giuleșteni — marcate de obositoare cheltuieli de energie — a apărut lumina bunei dispoziții și a satisfacției, ca după o treabă dusă la bun sfîrșit. Bazil Marian era și el mulțumit de felul cum s-au mișcat, în general, băieții, dar privirea sa, puțin meditativă, trăda încă multe preocupări, inscripse dincolo de granițele prezentului, preocupări vizînd, desigur, apropiatul campionat și mai ales viitoarea participare a echipei sale în „Cupa cupelor”.

...Așadar — părea că gîndește antrenorul giuleștean — portarii nu ridică nici o problemă. Răducanu parcă s-a mai cumințit după avertismentele lui Angelo Niculescu cu echipa națională, iar Rămureanu, Naom a trecut mijlocas



NEAGU — omul de gol al Rapidului

RAPID

La ora cînd apar aceste rînduri, Rapidul este, de aproape o săptămîină, în Spania unde participă la două importante turnee internaționale, în compania unor puternice forma-

ții de club între care Valencia, Honved și Nacional Montevideo. Evident, o sarcină dificilă, care revine echipei din Giulești, aceea a unei comportări meritorii în cadrul unor întreceri, care angajează bricuri și prestigiul fotbalului nostru.

Dar nu despre acest lucru ne propunem a ne ocupa acum, ci despre Rapid, ca viitoare reprezentantă a noastră în competiția europeană a cîștigătoarelor de cupă, așa cum am văzut-o în ajunul plecării sale în Spania, asistînd la un meci „în familie”, pe stadionul Republicii.

A fost un joc, la prima vedere, obișnuit, ca atîtea altele în care prima garnitură, aceea a titularilor probabili, primește replica aspiranților la promovare, formația de tineret-rezerve. Rapidul a intrat pe teren într-o formulă (cea mai bu-

RAPID

București : Calea Giulești nr. 16 ; tel. 170140

Culorile : alb-vișiniu

Președintele secției : ing. L. M. Stănescu

Performanțe : cucerirea, o dată, a campionatului; de șapte ori a Cupei

Antrenori : Bazil Marian la prima echipă și Gheorghe Nuțescu la tineret-rezerve.

Medic : Petre Bendiu

● Lotul primei echipe :

Necula Răducanu (1946), Adrian Rămureanu (1946), — portari ; Ion Pop (1947), Alexandru Boc (1947), Constantin Mușat (1948), Gheorghe Codrea (1948), Vasile Ștefan (1948), Alexandru Grigoraș (1953) — fundași ; Constantin Dinu (1943), Iordan Angelescu (1947), ION NAOM (Steaua, 1950), MIRCEA SAVU (Steaua, 1951) — mijlocași ; Constantin Năsturescu (1942), Marin Stelian (1951), Alexandru Neagu (1948), Teofil Codreanu (1941), Marian Petreanu (1951), DUMITRU DUMITRIU (Steaua, 1947), Daniel Ene (1945) — atacanți.

● Jucători plecați : Dumitru (Steaua), Strat I. Adam, Niță (toți la F.C. Galați).



Bazil MARIAN

IDEI DE VARĂ (V)

Mare dramă în lumea microbistă de dincolo de Podul Grand... A plecat Dumitru... Rapidulețul fără omul de fier de la mijloc! Dar asta e sfârșitul pământului, este ce vreți mai rău: amurgul Realului-Giuleștii... Cel puțin așa spun pesimiștii.

— Da, dar s-a întors Niki, și încă de mină cu fratele său, cu Dumitru III...

Mă încercă o melancolie ușoară. Sigur că întoarcerea lui Niki este un eveniment, sigur că toți o să ne amintim de anii de demult și o să căutăm în teren umbra lui Ionescu. O să fie în stare Neagu să steargă amintirea cuplului de aur? O să știe el să rupă plasele adversarilor în duelul orb prin provincie cu cine știe ce apărări disperate care nu-l vor cruța pe fragilul Dumitru II, mai întâi și pe urmă pe Capellini al nostru de dincolo de șină? Lunile următoare ne vor arăta dacă Steaua a făcut afacerea cea mai bună sau gârârit. La o citire simplă de

care să poată răspunde de un unsprezece care nu se vede decât din an în paște laolaltă. Întrebați-l chiar și pe Angelo Niculescu despre acest fapt...

Achiziții multe și interesante a făcut clubul din Reșița. Un portar care revine în Divizia A, după ce se dusese pe capcă din pricină misterioasă, un Beldeanu la care a rănit și Argeșul și chiar Mincă de la Craiova nu sînt de colea. Vom vedea ce va face Reinhardt cu asamblarea.

Sportul Studentesc cu Suciu, Frățilă și Octavian Ionescu își întărește considerabil echipa și dacă vor mai fi surprize pe parcurs (vezi mutările în plic, ca la șah), atunci vom ști tot adevărul despre un campionat ce se anunță cu totul interesant.

Despre celelalte echipe nu pot spune nimic, schimbările anunțate sînt de rutină, nu au lucruri prea senzaționale în ele. Poate schimbul Adam — Soa să grăiască ceva cunoscătorilor, dar rocada avînd loc pe teren local nu a iscat ecoul scontat de degustătorii de știri rare.

În sfîrșit, un cuvînt și despre sînonurile în ce privește formația din Dr. Staicovici! E păcat să se desființeze o garnitură cu o tradiție atît de veche. Nereușita de anul acesta (de a nu promova în A care a semănat oarecum cu Răzbuarea lui Tarzan, știu ei progresiștii ce scriu aici) nu trebuie să ducă la dezastrul unei autodizolvări. În asemenea cazuri, o echipă tină, nouă, cu jucători care nu au de pierdut decât lanțurile unei reputații mijlocii se pot face minuni. Un antrenor entuziast, o conducere și ea dispusă să care bagajele și să nu aibă prea multe pretenții ar putea duce la rezultate neașteptate. Ah, ce bun era Teacă la ora asta la Progresul! Vorba lui:

Dacă e să cazi măcar să cazi de pe un cal frumos...

PRIMUL ADEVAR. În special, pentru suporterii Rapidului. Senzaționalul transfer al rapidistului Dumitru la Steaua a pus lumea în mișcare. Telefonice sau prin scrisori, se cer lămuriri și clubului și redacției. Nu credem că e nevoie de prea multe explicații. Giuleșteanul a pus pe hirtie negru pe alb: nu mai vreau să mai joc la Rapid. A mărturisit-o public. Că Dumitru a declarat anul trecut într-un memoriu trimis F.R.F., cînd a vrut să plece la Dinamo, că de mic copil visa să joace la această echipă, că apoi au urmat alte declarații de credință pentru Rapid, cea mai proaspătă a-

părută în revista Fotbal nr. 319 din 5 iulie a.e., în insistențele sale, a-dreptele telefonice redacției, mie cu totul altceva. Dragoste cu sila nu se poate face. Este un lucru știut. Și atunci, ce să reținem din acest adevăr decît aspectul care vizează latura caracterului unui om ce s-a temut să vorbească deschis fostului său club și fostilor săi conducători? Nu e așa Dumitru?

nume: Naom, Dumitru III, Savu pentru un jucător ca Dumitru pare un preț buniceț. Numai că...

Noi am mai văzut dispărînd pe neștiute jucători buni sub culorile roz-albastre, din motive ce ne scapă. Să sperăm că Dumitru nu va urma exemplul celor ce l-au precedat. El este un tip dîrz, ciinos, fără umor, indiferent la parteneri, realizînd, mai ales partide personale. Poate cu Vigu în aceeași linie vom avea cea mai bună halfie din țară și poate că militarii vor realiza marele lor sezon. Cu Voinea și cu Helvei, alături de alte nume mai vechi, cu un lordache în poartă a cărui valoare nu poate fi controlată decît în campionat, se pare că formația militară va avea un cuvînt greu de spus în toamnă. Dar nu era la fei și anul trecut cînd prezența masivă a unor noi achiziții anunțau acel reviriment ce nu s-a arătat? Cine mai știe ce o să fie? Să ai într-o înaintare încă pe Năstase (topit vîzîndu-se cu ochii), pe Tătaru (și el un caz de dispariție în fotbal), pe Iordănescu, pe Aelenei, pe Pantea și să renunți la Ion Constantin (care pe mulți va popi la Ploesii I) și chiar la Dumitru III, iată un lux pe care puține echipe și-l mai permit. Nu știu de ce, dar cred că Realul a cîștigat mai mult, deși evadarea lui Dumitru este o pierdere extrem de grea, după cum se va vedea...

La Dinamo în afara schimbării conducerii și antrenorului nu vedem lucruri spectaculoase. Achizițiile nu spun mare lucru, dar garnitura veche e solidă, numai să nu mai fie chemată mereu la lot, că pe urmă o ia și Nunweiller după Nicușor, care după părerea noastră nu e prea vinovat de locul slab în clasament ocupat de echipa din Ștefan cel Mare, pentru că nu există tehnician în lume

COPIII GIULEȘTILOR...

Vocei lui Dragomir s-a auzit în tot Grantul: „Si ia mai terminați cu scîncelele! A plecat Dumitru? Duce-se! Dacă ar fi vrut să rămînă, ar fi rămas. Dar a vrut să plece, și a plecat. Nici o pagubă! Decît dragoste cu sila, mai bine dumnezeu cu mila”...

Dar a sărit Fluteraș:

„Nu-i chiar așa, Dragomire! Spune-mi și mie: cum ne ducem noi, la Suedia, fără Lupescu și Dumitru? E ca și cîm Schôn ar pleca la drum fără alde Beckenhauer și Netzer.”

Atunci s-a auzit vocea lui Fărămiță:

„Fiți mărînișoși, fraților! Poate că face nea Tinel echipă mare. Că e tot d-al nostru. A' mare de tot nu s-ar fi făcut fără Apolzan, care tot de la noi a plecat. Pînă la urmă, cineva musai trebuie să bage pîntenii în Tătaru și Iordănescu, că Vigu dădea numai cu biciul, și era păcat de cai”.

Și i-a luat vorba Oaie:

„Mare ghinion am avut. Și știți de ce? Pentru că s-a întîmplat să se joace șahul cu Fischer, și cu Spasski. Și i s-a aprins un becuțel lui nea Tinel: „Sacrific un cal, un nebun și un pion, și le iau dama. Dama e Lișă, măi copii!”

„Care Lișă?” — a sărit Gherghina, florăreasa. „Lișă nu mai e Lișă. Lișă e acum Ion Dumitru!”

S-a uitat la ea, lung, Fluteraș:

„Ia mai lăsați copilul în pace! Că n-am făcut nimic pentru el. Și văd că ne ducem în jos. O să luăm — da! ce zic o să luăm! — am și luat locul Progresului. Am ajuns pe nesimțite a patra echipă a Bucureștiului. Parcă văd că mîine, poimîine, o să ne sfîșie, ca pe Progresul. Sau poate îi închipui că Nelu Motroc, alt copil al nostru, o să renunțe la dreptul lui sfînt de a da buzna în sala de examene, cu crampoanele!”

Și a tunat din nou Dragomir:

„Linște! Sînteți doar buni de gură! Mai bine să pornim spre Gară, să-l întîmpinăm pe Nichi. Că dacă vine Nichi, înseamnă că jucăm cu Fischer. Și-atunci, dacă ai cal, nebun și pion, buți dama! Cum? Nu știu. Dar știe Nichi... Aude, însă, că Dumitrache plînge la gîndul că ar putea să joace fără Nichi. Și poate că are dreptate. Cum să joci fără Nichi? Nichi ne-a cîștigat un campionat, el singur, în ajun de boală. Dumitru ne-a promis Cupa, dar ne-a cîștigat-o Marini-că Stelian, tot singur... Bucurați-vă, fraților! Gîndiți-vă! Cele mai tari echipe din România nu pot fără copiii Giuleștilor. Există oare bucurie mai mare?”

Și pe sub podul Grant s-a auzit din nou orga încrucișată a liniilor cîntînd „Glasul roților de tren”. Cîteva steaguri vișinii fluturau pe zîdul înnegrit de fum al Potcoavei...

Ioan CHIRILĂ

„Bebe” Năsturescu, popularul extrem dreapta al Rapidului, este un personaj de fabulă. Și nu e nevoie de un efort deosebit pentru a ghici că fabula se numește — cu o ușoară licență — „Greierii și furnicile”.

„Greierii și furnicile” reprezintă sinteza tactică a Rapidului de ieri și chiar de astăzi. Nu e pentru nimeni un secret faptul că Rapidul lui Valentin Stănescu a trăit în primul rînd din munca deseori inumană a „furnicilor” Năsturescu și Codreanu, care a făcut posibil strălucitorul duet Dumitriu II — Ionescu.

Năsturescu a fost întotdeauna un mare generos pe gazon. Sprintul lui delirant a stîrnit admirația, mai ales că el a făcut totul cu prețul unor eforturi vizibile, lipsite deseori de stil. Aceste zvicniri dure-roase aveau să lase curînd impresia că Năsturescu „a îmbătrînit” pentru fotbalul



CRAIOVA : Doi (Angelescu și Boc) contra unu (Marcu)... mai iute de picior
Foto : V. ONESA

SINE QUA NON... PE JUMĂTATE

Intr-o avâncronică la meciul Universitatea Craiova — Rapid afirmăm: „Răducanu, uriașul portar al giuleștenilor, să prindă o zi de mare inspirație, iar Neagu să se infiltreze, de citeva ori, irezistibil, printre apărătorii craioveni și să șuteze, cum numai el știe, la poarta lui Oprea: dintr-o bucată, violent, precis. Iată condiția SINE QUA NON pentru ca Rapidul să poată realiza un rezultat bun pe stadionul Central...”

Rapidul n-a obținut un rezultat bun la Craiova, pierzînd, pentru a noua oară consecutiv, înfrîngerea cu echipa gazdă. A fost totuși la un pas de a înfrînge această tradiție care se perpetuează din 1964, de cînd Universitatea a revenit în Divizia A. Pentru că prima parte a „condiției sine qua non” s-a adevărit. Răducanu a prins o zi de inspirație. A apărat foarte bine. Cîteva dintre intervențiile sale au uluit publicul, care l-a aplaudat fără reținere. Răducanu nu s-a mai hazardat prin ieșiri în afara careului de 16 m. O singură dată a făcut-o. CÎND TREBUIA! Pentru a evita un gol. Pe semne, cu gîndul la națională, căpitanul giuleștenilor și-a impus, înainte de toate, sobrietate în poarta Rapidului. În

fond, altceva nu-i lipsește.

Rapidul n-a putut obține însă mult doritul punct la Craiova deoarece Neagu N-A REUȘIT NICI UNU DIN TRE ȘUTURILE SALE IMPARABILE, deoarece echipa a mizat totul pe cartea defensivei. Golul marcat de Dumitriu III a avut darul să-l strîngă și mai mult pe feroviarul în preajma propriului careu, sacrificîndu-se, în acest fel, orice intenție ofensivă, în scopul baricadării tuturor căilor de acces spre poarta lui Răducanu. Tentativa le-a reușit în mare parte din timp. După ce Oblemenco a egalat, marcînd cel de al 100-lea gol al său în Divizia A, Rapid a CREZUT că și un rezultat de egalitate îl este convenabil, rămînînd pe aceleași poziții, ultradefensive. Angelescu, Naom, M. Stelian, Dumitriu III, Dinu au continuat să-și irosească forțele în scopul stopării atacurilor craiovenilor, căutînd să plimbe mingea, cît mai mult timp, într-o zonă neutră, la mijlocul terenului. N-AU ÎNDRĂZ-NIT MAI MULT și i-a costat. I-a costat... Îndrăzneala doar de a se apăra în fața uneia dintre cele mai periculoase linii de atac din Divizia A.

Laurențiu DUMITRESCU



modern... El a început să joace cu intermitență. Mai mult decît atît, fostul antrenor al Rapidului l-a inclus printre jucătorii uzați. A urmat soluția Petreanu, eterna și comoda soluție a tineretii. Dar, Petreanu, deși plin de calități, a început să frîneze, paradoxal, zborul Rapidului. În jocul noului extrem dreapta lipsea tocmai inima generoasă a lui „Bebică”.

În ultimul timp, Năsturescu a redevenit titularul Rapidului. Ultima demonstrație de vitalitate, cea din finala cu Jiul, mă scutește de comentarii. „Bătrînul” Năsturescu, cel care intrase acum un an pe lista „reformaților”, a tras după el întreaga echipă feroviară, așa cum a făcut-o, cu o abnegație mareu aplaudată, ani de-a rîndul.

Resurecția lui Năsturescu în finala victorioasă din „Cupa României” e mai mult decît simbolică. După cinci ani, Victoria îl răsplătește pe cel care i-a fînt de atîtea ori în spate pe toți cei puși pe șotii, din care s-a născut legenda burlescă a lui Real Giulești.

...Năsturescu a împlinit 10 ani la Rapid... În acest timp el a reușit să pătrundă de citeva ori și în echipa națională. De cele mai multe ori, însă, el a trăit în umbra gloriei lui Pircălab, adică a celui care monopolizase tricourile.

Acum 5 ani, cînd steaua lui Pircălab lăsa impresia că vrea să apună, pentru a se reaprinde apoi, cu atîta strălucire, în peisajul cîntat de Van Gogh, Năsturescu a încercat să-și joace șansa. Dar, jocul de bursă al fotbalului i-a refuzat încă o dată consacrarea deplină. Prin dispariția lui Pircălab a pierit pînă și noțiunea de extremă în fotbalul nostru. Plecarea lui Pircălab a determinat restructurarea jocului „tricolorilor”, un joc în care extrema nu mai era cea de pe timpuri.

„Festivalul Năsturescu” din finala Cupei a stîrnit, poate, unele regrete...

Ioan CHIRILA

„U” Craiova- RAPID 2-1 (1-1)

Au marcat: DUMITRIU III (min. 8), OBLEMENCO (min. 45) și BALAN (min. 67).

Stadionul Central, teren moale, alunecos, timp frumos, spectatori aproximativ 20 000.

UNIVERSITATEA : Oprea 7 — Niculescu 7, Deselnicu 8, Sameș 8, Velea 7 — Kiss 7, Ivan 7 — Tarălungă 7, Nifă 7 (min. 66 Balan 7), Oblemenco 9, Marcu 8.

RAPID : Răducanu 9 — Pop 7, Boc 8, Mușat 7 (min. 46 Grigoraș 8), Ștefan 6 — Naom 8, Angelescu 9 — Petreanu 6 (min. 63 Dinu 7), M. Stelian 8, Neagu 7, Dumitriu III 7.

Arbitru : I. Rus (Tg. Mureș), nota 8.

LA TINERET-REZERVE : 2-0 (0-0).

U.T.A.
0-0

STADION „23 August”
Timp admirabil pentru fot-
bal; Illuminație fără re-
pros; teren alunecos;
spectatori aproximativ
20 000.

RAPID: Răducanu 9 —

cu 6 — Petreanu 8, M. Ste-
lian 6, Neagu 7, Dumitriu
III 6 (min. 50: Codreanu
7).

U.T.A.: Vidac 9 — Mi-
rău 6, Leret 9, Pojoni 9,
Popovici 7 — Petescu 8,
Pirvu 7 — Axente 8, Do-
mide 8, Broșovschi 6 (eli-
minat în min. 63), Sima 7.

Arbitru: N. Cursaru
(Ploiești), nota 7

echilibrul cifre, ca și întrecerea de pe gazon. Vechile rivale ale
primei scene ne-au dăruit un spectacol curat, poate lipsit de ner-
vul celorlalte meciuri ale acestei ediții, dar estetic în ansamblul
său. Așa fiind, n-au lipsit dorințele construcției. Am remarcat
mai completă activitate a liniei de mijloci din Arad, compensată
de absența lui Naom și Petreanu, în tabăra rapidistă. „Momentele
de incendiu” s-au plasat în finalul primei reprize, cu giuleștenii la
replică și în debutul celei de a doua părți, sub semnătura lui
U.T.A. O „contabilitate” obiectivă și completă a conturilor duce
la un mare egal. Ceea ce, cum spuneam, tabela de marcat a avut
grijă să conseneze. Să notăm eliminarea pripită (gestul se încadra
foarte bine la capitoul „avertisment”) a lui Broșovschi de către
arbitru N. Cursaru, care — până la această decizie — evoluase
bine; mai departe, el a condus parca dominația eroarea
săvârșită și, fatal, a căzut în capcana compensațiilor (Ef. I.)

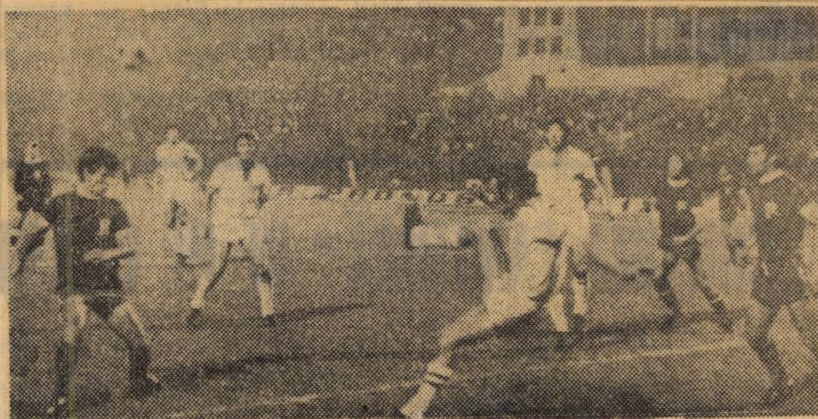
2-0 (0-0)

Au marcat: Vanea și Catri-
na.

RAPID: Rămureanu — Du-
mitrescu, Codrea, M. Florin,
Ghețu — Savu, Rotaru (Rîșni-
ță) — R. Ionescu (Gh. Ene),
Vanea, Nedelciu, Catrina.

U.T.A.: Ziller (Nagy) —
Drăuceanu, Condruș, Grech-
ner, Schep — Croitoru, Tur-
lea — Tisa, Ciurea (Nagy II),
Butas, Petrișor.

Arbitru: M. Haimovici
(București).



Postat între Marin Stelian și Neagu, Pojoni înlătură pericolul cu o degajare lungă...

BUCUREȘTI. La un corner la poarta lui U.T.A., Boc sare mai sus
decît Leret, dar fundașul central ardean respinge — spre de-
ceala lui M. Stelian și satisfacția lui Petescu. Foto: R. PAUL



„URGENTELE” LUI RAPID ȘI U.T.A.

Jocul din noaptea, de pe sta-
dionul „23 August”, a avut
semnificații peste cele decur-
gind din simpla evoluție în campio-
nat a acestor formații experimentate
și de frunte ale fotbalului nostru.
Pentru Rapid și U.T.A., divizia pre-
zintă acum mai mult decît impor-
tanța obișnuită; ea este marea cîmp
de încercare a forțelor pentru exa-
menele internaționale care vin cu
pași foarte luți. Aceste considerente,
pe drept numite majore, ne-au făcut
să privim funcționarea mecanismelor
din Giulești și din Arad, peste limi-
tele obișnuite, date de întîlnirea din
cadru unei întreceri interne.

Rapidul „la ora etapei a 2-a”, pare
încă în căutări de formule. Echipa
din Giulești a găsit, credem, în
Naom un foarte util succesor al lui
Dumitru; micuțul mijlocas joacă de-
zinvolt și inteligent, el s-a încadrat

rapid în atmosfera noti sale formații.
În schimb Dumitriu III vedește di-
ficultăți de adaptare.

„Scirpături” se aud mai cu seamă
în atac și pentru că, mai puțin Ne-
gu, mai mult Marin Stelian, nu de-
țin o formă prea bună. Ca și An-
gelescu, de altfel; Mușat face mari
eforturi spre a fi la înălțimea pres-
tigiului său predecesor, Lușescu,
dar nu se poate spune că a ajuns
la această mare dorință a sa. Toate
ezitățile sau eclipsele de comportare
lăsă amprente dăunătoare asupra jo-
cului rapidiștilor, aflați la cel puțin
un ton sub voiclușea și exactitatea
„ariilor” cîntate în finalul sezonului,
mai corect spus în jocurile de cupă.
Pentru Landskrona, echipa care va
solicita considerabil pe deținătoarea
„Cupei României” se cere grăbirea
pașilor spre acest punct de formă
fără de care nu se poate privi op-

timist trecerea primului tur al în-
semnatei cupe europene.

Nici U.T.A. nu este sută la sută
sigură pe ea. Dar parca ansamblul
ei funcționează mai egal, mai con-
tinuu. Sigur, nu trebuie să uităm că
arădenii sînt cu 10 dintre „senatorii
de drept” mai departe pe gazon
(Axente, ad-interimul lui Kun II,
fiind unul dintre ei) și acest ele-
ment de constanță își are roadele
lui. Dar și „bătrîna doamnă” val-
sează încă prea lent față de ritmul
și de forța la care o vor supune
blonzii de la Nörköping, elogiați de
ultimele cronici ale campionatului
suedez pentru ritmul cu totul „nes-
candinav impus partidelor din ulti-
mele etape.

Și în Giulești și pe malurile Mu-
reșului, deci „cravașările” antrena-
mentelor se impun. Am pătruns doar
pe „linia dreaptă” a cupelor conti-
nentale!

Eftimie IONESCU

PARTIDELE DIN CUPELE EUROPENE BAT LA UȘĂ

CURSA CU OBSTACOLE A RAPIDULUI...

În vara aceasta Rapidul a suferit unul din cele mai tari șocuri din istoria sa. Giuleștenii plecaseră în pregătire, la Clăbucet, spre sfârșitul lui iulie, când au primit vestea că Dumitru, „inima echipei”, a trecut la Steaua. Rapidul a făcut, atunci, o noapte albă căutându-și moralul și curajul de a crede că „lupta nu-i pierdută”. Plecase Lupescu, stîlpul apărării, plecase și Dumitru... Două pierderi enorme. Pentru postul lui Lupescu se găsisse „soluția Mușat”, pentru mijlocul terenului urma ca un baraj să decidă între Angelescu, Dinu și noii veniți Naom și Savu. Și cum acest șoc nu fusese încă suficient, au mai intervenit și condițiile improprietăți de pregătire de la Clăbucet plecare. Pentru că, acolo, sus, în munte, s-au făcut alergări în pantă, dar mingea n-a putut fi folosită decît foarte rar și mai mult ca element distractiv. Bazil Marian s-a declarat nemulțumit de condițiile de lucru din acea perioadă atît de importantă, însă nu s-a putut rezolva nimic. Singura soluție părea să fie deplasarea în Spania pentru cele două turnee care, dincolo de condițiile de pregătire, urmau să verifice și să formeze echipa. Rezultatele din acele turnee le cunoaștem. Rapidul n-a reușit decît un egal, 1-1 cu Elche, prin golul lui Neagu care a primit o cupă pentru cel mai bun jucător al turneului. Rezultate slabe, 0-3 cu Nacional Montevideo, 0-1 cu Levante, 0-1 cu Honved. Adică, un singur gol înscris și șase primite. Dar, dincolo de rezultate interesau celelalte concluzii care vizau viitorul.

La sosire, Marian, omul de la timona Rapidului, a subliniat, discret dincolo de plusurile deplasării, faptul că echipa a avut momente cînd s-a comportat ca o formație oarecare, modestă, lipsită de personalitate. Atunci, la venirea din Spania, antrenorul giuleștenilor a subliniat încă o dată handicapul slă-

birii potențialului înaintea debutului în Cupa cupelor, dar și-a exprimat încrederea în „ambitia celor noi și celor vechi”.

Numai ambițiile nu s-au dovedit, însă, suficiente. Rapidul a început campionatul bine, la Craiova, a deschis scorul prin Dumitriu III, dar golul acela n-a reușit să acopere golurile pe care echipa le are încă în formație. Rapidul a pierdut acel meci, a remizat apoi, acasă, cu U.T.A. și jocul său a tras semnalul de alarmă printre suporterii rapidiști. Pentru că meciul cu Landskrona intrase în „numărătoarea inversă” și Rapidul se dovedea o echipă care nu reușea să se regăsească...

Acum, după întreruperea, datorată meciului cu Austria, toate gîndurile Grantului duc spre necunoscuta (și cu atît mai periculoasă!) Landskrona. Bazil Marian, nemulțumit de linia de atac, actualul punct slab al echipei, afirmă zilele trecute că „numai o victorie la două goluri diferență ne poate da speranțe de calificare”. Aceasta înseamnă că, miercuri, la

București, atacanții Rapidului trebuie să-și depășească actuala condiție modestă. Din nefericire pentru giuleștenii atacul nu-i singura problemă. Pentru că Pop, suspendat pe trei etape după partida cu Tottenham, nu va putea juca împotriva echipei suedeze și, în acest caz, fundașii laterali vor fi Ștefan și Codrea, ultimul neîntors încă în formă din cauze obiective. De asemenea, linia de mijloc — în ciuda eforturilor lui Naom, care s-a încadrat destul de bine în mecanismul echipei — nu mai dă nici 50 la sută din randamentul „mediilor” de anul trecut.

Duminică, într-un amical cu Dinamo, formația feroviară a învins cu 3-1. E drept, dinamoviștii au jucat fără cinci oameni de bază, dar și din atacul rapidist au lipsit titularii Petreanu și Marin Stelian. O promisiune?...

Nu știm dacă Rapidul a depășit perioada de criză. Ceea ce știm e că Răducanu, Boc și Neagu se gîndesc serios la națională, iar Petreanu, Marin Stelian, Mușat, Naom și ceilalți sînt dominați de mari ambiții. Va reuși Rapidul să renască din aceste ambiții exact, acum, cînd trebuie?

Mircea M. IONESCU



Rapid atacă, U.T.A. se apără. După cum se știe, meciul direct dintre cele două „ambasadoare” de toamnă ale fotbalului nostru s-a încheiat cu un scor alb

Foto: Paul ROMOȘAN



Fază din finalul partidei Rapid — U.T.A.: Lereter e mai iute decât Marin Stelian și alungă pericolul de la poarta sa. Boc și Petescu sînt cei mai apropiați spectatori ai disputei.

Rapidul își dezvăluie carențele...

Eram curioși să vedem cum va evolua noua garnitură a Rapidului. Noua, este un fel de a spune, dar expresia se apropie mult de realitate pentru că plecarea din echipă a „creierului” său — Dumitru și a unui apărător ce a stăvilit ani de-a rîndul sute și sute de atacuri adverse — Lupescu, combinată cu titularizarea steliștilor (se pare că nu putem să-i numim ex-steliști, deoarece militarii i-au

de comportarea sezonului trecut.

Pînă la meciul tur cu cîștigătoarea „Cupei Suediei”, Landskrona Boys, antrenorul Bazil Marian mai are destul de furcă. Acum, formația nu are un coordonator de joc. Cel mai indicat jucător ni s-a părut Naom (ieri, după Răducanu, al doilea pe lista remarcabilor) dar acesta nu poate deveni pentru Rapid ce a fost Dumitru. În primul rînd, pentru că

cinilor apărării. Cu ajutorul lui Boc, și, în special, datorită foarte bune forme a lui Răducanu, Rapidul nu a primit așară gol de la U.T.A. (deși Broșovschi, Birău și Petescu au fost foarte aproape de a deschide scorul). Acestea sînt cîteva dintre deficiențele vizibile la această oră (deficiențele ce au împiedicat pe bucureșteni să profite de avantajul superiorității numerice avute timp de 27 de minute)

împrumutat numai pe perioada unui an pe jucătorii... cedați în schimbul lui Dumitru) Naom și Dumitru III a metamorfozat întreaga formație giuleșteană.

Sigur că nu credeam că după această „furtună” de vară a transferărilor Rapidul și-ar fi întărit capacitatea. Dar nici nu bănuiam că ea ar putea să lase urme atît de adînci în jocul întregii echipe! Iată însă că întîlnirea de aseară, de pe stadionul „23 August”, ne-a dezvăluit carențele principale ale celor ce au cîștigat „Cupa României” și ne vor reprezenta peste mai puțin de trei săptămîni în competiția nr. 2 a continentului, „Cupa cupelor”. Nu este pentru prima dată cînd o formație ce este chemată să susțină întîlniri internaționale oficiale în loc să se fortifice special pentru acest eveniment, se prezintă la un nivel inferior față

Dumitru are o valoare superioară și în al doilea rînd pentru că stilul de joc cu care a fost obișnuit Naom (pase scurte, în viteză, în vederea unor combinații desfășurate pe spații mici cu jucători ageri, cum erau vechii săi coechipieri) nu se potrivește cu cel ce ar mări eficacitatea atacantilor feroviari (deschiderile lungi ale lui Dumitru, surprinzătoarele sale intercalări în atac și ușurința de a-i fructifica calitățile de finalizator ale lui Neagu, nu pot fi suplinite, cel puțin momentan, de Naom). În acest fel, Rapidul nu are o idee tactică și jocul său ofensiv, bazat pe întîmplare, nu-i poate oferi prea multe situații de gol (ieri am notat doar trei ocazii mari ratate de Dumitru, Angelescu și Codreanu). De asemenea, menținerea prea puțin a balonului în atac duce, volens-nolens, la majorarea sar-

ce trebuie remediate cît de cîrînd pentru a putea aborda cu încredere „Cupa cupelor” și chiar campionatul intern, început suficient de... neconvîngător.

Am vorbit mai mult de Rapid, dar — deși mai bine pusă la punct — și U.T.A. a arătat unele slăbiciuni. Și ea are un lot redus și unele greutăți în pregătire (Broșovschi nu poate participa la toate antrenamentele, Kun este încă accidentat...), însă echipa arădeană ne-a lăsat impresia că poate avea comportări superioare. Mai ales după ce arbitrul Cursaru (care a condus slab reamintindu-ne de acel meci Steaua — Politehnica Iași al cărui rezultat l-a viciat acum doi ani, tot pe stadionul „23 August”) l-a eliminat cu o ușurință condamnatibilă pe Broșovschi, textiliștii, ne-au demonstrat că și pot organiza jocul și pot face față unor situații extrem de dificile.

SĂ MIZĂM PE ORGOLIUL RAPIDULUI...

Nu este un secret pentru nimeni faptul că echipa bucureșteană Rapid a pășit cu stîngul în acest campionat, nereușind să-și găsească... pașii în primele trei etape ale actualei ediții.

Condiții obiective și subiective au făcut din formața giuleșteană un concurent care a ... pierdut startul, nevoit fiind să recupereze — în timpul întrecerii — handicapul față de echipele de același calibru.

Iată însă că după trei jocuri în campionat, Rapid se prezintă la un nou start, cel internațional, în competiția „Cupa Cupelor”, start pe care este ferm hotărîtă să nu-l rateze.

Precedentul de anul trecut, cînd echipa feroviară a trecut destul de ușor — în Cupa U.E.F.A. — de două adversare puternice, A.C. Napoli și Legia Varșovia, dar mai ales orgoliul (binecunoscut) care mocnește în piepturile lui Neagu, Răducanu, Boc et. comp — ne fac să credem că Rapid va da azi totul, încercînd să-și depășească condiția actuală, pentru victorie, pentru cît mai multe goluri, pentru un pas hotărît spre turul II al competiției.

Fotbaliștii giuleșteni știu că pot astăzi — printr-un joc bun, convingător — să-și răscumpere, într-un fel, debutul slab din campionat și este de presupus că vor face

eforturi pentru a nu scăpa ocazia ce li se oferă.

Nu putem să nu mizăm pe ambiția lui Răducanu — care vrea să confirme forma bună pe care o are și încrederea lui Angelo Niculescu, care l-a titularizat în primul meci interțări al sezonului —, pe dorința lui Neagu (reintrodus acum în lotul național) de a dovedi că rămîne „spărgătorul de apărări” cel mai eficient din România, pe talentul și clasa lui Boc, pe forța de angajament a lui Codrea, Angelescu, Năsturescu, Marin Stelian sau Petreanu, jucători care știu că trebuie să onoreze cum se cuvine reprezentanța internațională de gală din nocturna de azi de pe stadionul 23 August.

Din păcate, Rapid nu va putea conta pe valorosul său fundaș dreapta Pop (suspendat de la meciurile cu Tottenham) și nici pe Mușat, care suferă o întindere musculară.

În această situație, antrenorul Bazil Marian va alinia următorul „11” probabil:

Răducanu — Codrea, Boc, Grigoraș, Ștefan — Naom, Angelescu — Năsturescu, Marin Stelian, Neagu, Dumitriu III (Petreanu).

Lotul rapidist s-a antrenat luni și ieri la Snagov.

Citeva cuvinte despre fotbaliștii suedezi.

I-am urmărit ieri la ședința de pregătire avută pe stadionul 23 August (antrenament fizic + joc cu mingea la două porți miniaturale).

Prima impresie-șoc pe care ți-o lasă Landskrona Boys este respectabilul său gabarit, majoritatea jucătorilor avînd peste 1,80 m înălțime. Dacă n-ar fi și foarte bine legați, ai putea să crezi că ai în față o echipă de baschetbaliști...

Cum se simt jucătorii suedezi la București?

Ca acasă, toamna rece și ploioasă a acestor zile pîrîndu-li-se — spre deosebire, firește, de rapidiști — familiară și prietenoasă...

Atuurile echipei — trei internaționali A, fundașul Svensson și atacanții Cronquist și Brzokoupil și trei mari speranțe din generația „under 23 years”, portarul Olsson și înaintașii Gustavsson și Johansson, selecționați în reprezentativa de tineret a țării.

Caracteristicile jocului Landskronnei — angajament fizic total, circulație rapidă a mingii, angajări frontale a virfurilor de atac, considerate foarte percutante.

Fiind ceea ce numim îndeobște „o echipă de luptă”, care nu se menajează și se bate cu toată energia pînă în minutul 90, Landskrona Boys se potrivește din acest punct de vedere Rapidului, motiv pentru

care inclinăm să credem că vom asista astăzi la un duel de reală atracție, care va pasiona spectatorii.

Iată și „11”-le probabil al oaspeților:

Olsson—Svensson, Dahlgren, Karlsson, Rosengren — Nilsson, Berg, Cronquist — Gustavsson, Johansson, Brzokoupil.

Arbitrii jocului: Franz Wohrer, la centru, Alois Romwalter și Heinz Fahnler, la linie — toți din Austria.

Marius POPESCU



MARIN STELIAN

Patru jucători rapidiști — Boc, Angelescu, Naom și Codrea — se opun acțiunii percutantului internațional suedez Brzokupil și, firește, câștigă balonul.

Foto : S. BAKCSI

Codrea și Naom protejează un atac rapidist (Rapid—Landskrona Boys 3-0).



În cadrul primului lor joc din turul I al „Cupei cupelor”, echipele RAPID și LANDSKRONA BOIS (ziariștii suedezi ne-au inițiat în ortografierea corectă a numelui formației câștigătoare a „Cupei Suediei”) au oferit publicului o dispută spectaculoasă și pasionantă, cu faze de fotbal de calitate, cu trei goluri ce constituie zestrea giuleștenilor pentru meciul retur. Un motiv de bucurie pentru spectatori și... cronicari, care, astfel, au asistat la cucerirea de

numerică și au abordat o manieră mai ofensivă de joc. Această tentativă de a ataca poarta lui Răducanu a convenit de minune rapidiștilor, care au avut la dispoziție spații mai largi de acțiune, de concepere, de organizare și de desfășurare a acțiunilor de atac. Înlocuirile efectuate de antrenorul Bazil Marian au fost de bun augur (Năsturescu în locul lui Petreanu a dat mai multă incisivitate atacului, iar Savu a limpezit jocul la mijlocul terenului o

tate și poarta lui Krister Olsson a fost mai mult periclitată.

Și astfel golurile marcate de MARIN STELIAN și de NĂSTURES-CU n-au făcut decât să consfințească superioritatea Rapidului și să rotunjească scorul (după meci, Dumitru ne-a spus că este primul care se bucură că a greșit!).

Am remarcat de la învingători pe Boc (după părerea noastră cel mai bun jucător de pe teren), Răducanu, Marin Stelian și Angelescu, iar de la oaspeți pe Svensson, Dahlgren, Brzokoupil și Nilssen. Excelent arbitrajul austriacului Franz Wöhrer.

În fine, nu putem să nu menționăm starea excepțională a terenului, care, prin grija I.E.A.B.S. (de data aceasta la înălțime!), a fost acoperit cu o prelată până la încheierea partidei.

Dan Pătrașcu

Rapidiștii s-au dezlănțuit după pauză

către elevii lui Bazil Marian a unei deloc de neglijat opțiuni în vederea calificării în optimile competiției.

Așa cum am prevăzut. Rapidul, în ciuda eclipsei de formă manifestată cu prilejul disputării partidelor din primele trei etape ale campionatului, s-a regăsit, și-a regrupat forțele de care dispune la ora actuală și a jucat ca în zilele sale de glorie. Ea început, însă, bucureștenii ne-au dat emoții, descurcându-se cu greu în fața apărării destul de ermetice a suedezilor, formată din jucători înalți ce puteau respinge cu ușurință centrările extremelor. Am fost mult timp dispuși să credem că pronosticul lui Dumitru („Victorie la limită a Rapidului!”), dat înaintea începerii desfășurării ostilităților, se va împlini. Dar, iată că a venit golul lui MARIN STELIAN din minutul 43 (după alte câteva faze aplaudate, create de atacanții feroviar, dar și după intervenția fenomenală a lui Răducanu din minutul 13, care a scos de două ori consecutiv două suturi ce au fost deja „văzute” în plasă) și aspectul jocului s-a schimbat radical.

După pauză, văzându-și îndepărtate șansele obținerii unui draw în deplasare, jucătorii de la Landskrona Bois au renunțat la apărarea supra-

dată cu introducerea sa în locul lui Naom, care dădea semne de oboseală prin pasele sale imprecise) și formația bucureșteană și-a impus mai bine jocul, devenind mult mai periculoasă. Acțiunile au căpătat clari-

FEROVIIARI S-AU AUTODEPĂȘIT...

RAPID — LANDSKRONA 3—0 (1—0)

Partidă de mare tensiune, de angajament total, de luptă fără menajamente pentru fiecare minge. După o primă repriză echilibrată, în care Rapid n-a reușit să găsească „cheia” desfacerii unei apărări grupate și masive ca o pădure de stejari — exagerând în centrări înalte, adevărate cadouri pentru uriașii fundași scandinavi — giuleștenii reușesc cu două minute înainte de pauză să deschidă scorul. Marin Stelian se angajează decic într-o acțiune solitară, pătrunde în careu și șutează cu șete: 1—0.

Repriza a doua a meciului ne prezintă un Rapid cum... n-am mai văzut în această toamnă, dar cum și-l doresc înflăcărații și încercații săi suporteri. Argint viu într-o serie continuă de atacuri purtate pe un front foarte larg, echipa giuleșteană își uimește — credem — adversarii (și spectatorii) printr-o îndrăcită „morișcă” a 5—6 jucători care circulă permanent și derutant în jumătatea de teren a suedezilor. De această schimbare la față nu este străin neobositul Năs-

turescu (inspirat introdus în formație de antrenorul Marian), care face repetate curse în coasta apărării oaspeților, și nici tandemul „centralilor” Neagu — M. Stelian, ale căror țesături de pase clatină adeseori blocul defensiv advers.

Golurile mult așteptate „cad” după un travaliu perseverent al echipei feroviare, ale cărei acțiuni sînt pe cît de lucide, pe atît de incisive. În min. 70, Ștefan execută o lovitură liberă laterală, Neagu sare la cap cu fundașul Svensson, făcîndu-i „paravan” lui Marin Stelian, aflat în spatele lui, și acesta din urmă reia balonul, tot cu capul, în gol.

Rapid atacă, atacă mereu, forțează... perspectiva calificării în

Au înscris: MARIN STELIAN (min. 43 și 70) și NĂSTURES-CU (min. 82).

RAPID: Răducanu — Ștefan, Boc, Grigoraș, Codrea — Naom (min. 87 Savu), Angelescu — Petreanu (min. 60 Năsturescu), Marin Stelian, Neagu, Dumitriu III.

LANDSKRONA BOYS: Olsson — Svensson, Karlsson, Dahlgren — Rosengren, Berg, Cronquist — Nilsson (min. 75 Gustavsson), Lindstrom (min. 46 Lindgren), Johansson, Brzokoupil.

A arbitrat corect F. WÖHRER, ajutat de A. Romwalter și H. Fahnler (toți din Austria).

turul II, obținînd în min. 82 cel de-al treilea gol la capătul unei splendide combinații Codrea-Dumitriu III-Neagu — centrare — vole Năsturescu — gol: 3—0.

Remarcînd întreaga echipă feroviară — începînd cu Răducanu, care în min. 12 a respins un gol gata făcut, blocînd balonul în picioarele suedezului Berg, scăpat singur spre poartă, și terminînd cu Năsturescu — salutăm fericita „criză de orgoliu” a Rapidului, care ieri s-a autodepășit, oferînd fotbalului nostru o frumoasă victorie

Marius POPESCU



BOC, prezent aseară pe tot terenul, a fost surprins de fotoreporterul nostru Velicu Cătălin în momentul în care câștiga un duel aerian la marginea careului de 16 metri al suedezilor

VA FI, OARE, „EXAMENUL LANDSKRONA“ SEMNUl RENASTERII RAPIDULUI?

Foarte mare diferență de climat psihologic înainte și după „ora Landskrona“ la Rapid și în jurul Rapidului.

Premise — de toate felurile — îngrijorătoare pentru giuleșteni. Locul 14 în clasamentul Diviziei A, un singur punct din 6 posibile, un singur gol marcat în trei meciuri, joc deslinat, echipă... deslinată, cu posturi-cheie nevralgice, atmosferă interioară crispată.

Quo vadis Rapid? — se întrebau mulți, și tot mulți aveau răspunsuri sumbre la această întrebare.

A venit meciul cu Landskrona Boys, o echipă de talia lui Norrköping, pe care de altfel a și învins-o în finala „Cupei Suediei“.

Un prilej de răscumpărare, un prilej de ieșire orgolioasă dintr-un impas care tindea să devină cronic, perspectiva unui al doilea start — mai fericit — de sezon.

Să recunoașteri că prima repriză a jocului cu Landskrona nu înseamnă nimic din situația Rapidului. Ba, existau chiar destule semne care să confirme și eventual să adâncească tonul cenușiu... Atleticii suedezi marceau sobru și sever pe tot terenul, rapidiștii se zbăteau mult, dar se zbăteau în gol și pericolul venea mai mult de la oaspeți, conduși energic de „buldozerul“ Sonny Johansson, care — cu ale sale 100 de kg armonios repartizate pe un trup de aproape doi metri — se „scutura“ de cite doi-trei adversari deodată la fiecare zvîcnire ofensivă. A mai fost și acel minut 12, cînd Răducanu a salvat senzațional un gol pe care 100 de portari nu l-ar fi putut, probabil, evita și putem spune că ansamblul partidei se desena, încet

și sigur, în negru pentru rapidiști.

Un gol fericit — creat sută la sută de Marin Stelian — a întors însă, în min. 43, soarta partidei.

Intrați la cabine cu un avantaj destul de nemeritat, rapidiștii au ieșit *parcă alții* a doua oară pe teren.

Au intervenit și inspiratele schimbări de jucători — Năsturescu aducînd în joc proverbiala și utila sa hărțuială de boxer semi-muscă, iar Savu o decizie și o forță de angajament imediat ieșite în evidență — și Rapid și-a uitat, temerar, superb, condiția momentului (o condiție de... marfar) și a început să fugă ca și în zilele bune. Mișcare continuă, derutantă, în ofensivă, atacuri continue, val după val, ocazii la poartă și două frumoase goluri.

Se poate afirma că Rapid a luat o serioasă opțiune pentru calificarea în turul al II-lea, deși greșit și periculos ar fi ca giuleștenii să considere calificarea definitiv trasată.

Problema — principală — care se pune este aceea a condiției generale a Rapidului.

Va reprezenta, oare, examenul Landskrona un nou start în activitatea Rapidului?

Va reuși echipa giuleșteană să nu mai dea înapoi, plecînd înainte de la acest atu multiplu cîștigat miercuri seară?

Bine ar fi.

Oricum, jucătorii și antrenorii feroviari ar trebui să lupte — acum — pentru a-și continua fără frînă cursa...

Judecînd la rece actuala situație a Rapidului, se cuvine abandonată „privirea înapoi, cu mînie“ (și cu

tristețe), canalizîndu-se gîndurile și eforturile spre un orizont realist.

Deși este diminuată valoric — sub raportul componenței lotului său — față de ediția trecută a campionatului, Rapid păstrează, totuși, o echipă mai bine înzestrată decît destule formații ale actualei Divizii A. Trei jucători de nivelul lotului reprezentativ — Răducanu, Neagu și Boc, care miercuri a făcut o partidă excelentă —, tineri deja valoroși, susceptibili de progres — Marin Stelian, Petreanu, Savu, Naom, Grigoraș —, ca să nu mai vorbim de experimentații Pop, Codrea, Angelescu, Mușat, Năsturescu...

Acesta fiind inventarul uman — valoros, după părerea noastră — al echipei feroviare, credem că cel mai important pas pe care ea trebuie să-l facă este cel al omogenizării și al profilării jocului pe coordonatele actuale ale distribuției Rapidului.

Nemaiavîndu-l pe Lupescu și mai ales pe Dumitru, care structura și construia într-un anumit fel jocul întregii echipe, Rapid trebuie să-și organizeze — în conformitate cu potențele actuale ale înlocuitorilor lui (și ex-stelistul Savu, de pildă, ni s-a părut a promite foarte mult pentru viitor, el fiind și astăzi o reală valoare) — un joc solid, bine orchestrat în condițiile prezenței unor instrumente noi...

Marius POPESCU

Marin Stelian deschide, printr-un șut puternic, seria golurilor Rapidului în meciul cu Landskrona



— Ce mai e nou la Rapid ?

— Nou nu e nimic. Noi, la Rapid, sîntem un club micuț, care nu se poate compara cu marile cluburi. Noi reușim să ne cîrpinim. Asta-i tot. Între ce e afară și ce e înăuntru, e o mare diferență.

— Cum se simte plecarea lui Dumitru ?

— Ca să fiu sincer, nu se prea simte. Există acum, la noi, în fața fundașilor, un jucător excelent: Angelescu. El face astăzi ceea ce făcea Dumitru acum doi, trei ani, adică taie toate atacurile adverse. Pe de altă parte, Naom știe să paseze foarte bine, iar Savu este un jucător care va face să se vorbească despre el. Totul e să rămînem o echipă. Rapid a trăit în ultimii ani doar din asta. A fost o echipă îmi aduc aminte, acum vreo 4—5 ani, Dumitriu II spunea că va juca în echipa națională, împreună cu Neagu. Din păcate, sănătatea lui a împiedicat acest pronostic. Și, dacă vreți, l-a împiedicat și pe Neagu să intre apăsător pe poarta echipei naționale. Cu Dumitriu II alături, aș fi fost senator de drept. Astăzi, însă, nu sînt decît un jucător al situațiilor grele, cînd oamenii nu mai judecă liniștit, ci speră că virful de lance Alexandru Neagu va avea un moment de inspirație în secunda x din minutul y.

— Ce-ți mai fac copiii, Sandule ?

— Fetița-i mărișoară. Cel mic are doar patru luni. Sper ca într-o bună zi să joace fotbal. I-am și dat un nume de fotbalist. Îl cheamă Sandrino. Tot de la Sandu vine, dar e altfel. Poate că astfel, spectatorii, care mă iubesc atît de puțin, o să uite că e băiatul lui Sandu Neagu...

Ioan CHIRILA

ECHIPELE DE FOTBAL ROMÂNEȘTI ÎN COMPETIȚIILE CONTINENTALE

RAPID A ALES TACTICA POTRIVITĂ ÎN PARTIDA CU LANDSKRONA BOYS

LANDSKRONA, 27 (prin telefon, de la trimisul nostru special).

Impresionată de optimismul surprinzător manifestat de suedezi înainte de joc, echipa Rapidului a ales tactica cea mai bună, obișnuită în jocurile de cupă din deplasare: apărare supranumerică, compactă, agresivă și arma contraatacului, știind că gazdele vor forța, de la început, jocul și victoria la un scor care să anihileze handicapul fixat la București. De aceea, Rapid a început oarecum timid, preocupată să stăvilească avalanșa de atacuri ale formației suedeze, dar ripostînd prin contraatacuri purtate prin Neagu, azi în vîrvă de joc. Apărarea a rezistat nu numai la început, evitînd un gol care ar fi dat aripi gazdelor, dar și în restul meciului, chiar și după ce în min. 32 Landskrona a deschis scorul prin Lindgren, după un rapid un-doi cu

Cronqvist. Mai mult chiar, a reușit egalarea în min. 40 prin Neagu, dar arbitru — care lăsase impresia că-l va valida — nu l-a acordat pentru un presupus fault semnalat de un tușier. A fost însă un gol valabil, dar decizia arbitrului nu i-a afectat prea mult pe bucureșteni, care au continuat să se apere cu exactitate, în fața repetatelor tentative ale lui Brzokupill, Cronqvist și Johansson. Boc — ca libero — a avut un rol hotărîtor în dirijarea apărării. Astfel că minutele s-au scurs în favoarea Rapidului, care a reușit să depășească cîteva momente critice,

dar a și supus, prin Neagu, la încercare apărarea suedează dominată de cuplul Dahlberg-Karlsson. Cu scorul general de 3—1, Rapid s-a calificat pentru optimele de finală.

Marius POPESCU

CER SENIN LA LANDSKRONA, CALM ȘI ÎNCREDERE LA RAPIDIȘTI



Reluînd, cu capul, la o lovitură de colț, Boc a trimis balonul plasat, dar cu puțin alături de poartă. Fază din meciul Rapid — Landskrona, disputat pe stadionul „23 August”

Stadionul din Landskrona, teren foarte bun, timp senin dar răcoros, spectatori circa 10 000.

A marcat: EINDGREN (min. 32).

LANDSKRONA BOYS: Olson — Svensson, Dahlgren, Karlsson, Rosenberg — Lindgren, Berg — Måsson (min. 60 Gustavsson), Johansson, Cronqvist, Brzokupill.

RAPID: RĂDUCANU — BOC — Ștefan, Grigoraș, Codrea — Marin Ștefan, ANGELESCU, Savu — Năsturescu (min. 69 Petreanu), NEAGU, Dumitriu III.

A arbitrat scoțianul J. PATERSON.

Simbătă s-a disputat pe stadionul „Republicii” un interesant cupaj de fotbal, la care au luat parte Farul Constanța și „bucureștenele” Rapid, Dinamo și Sportul studențesc.

În primul meci, Sportul studențesc n-a reușit să învingă Farul în cele 90 de minute reglemen-

Rapid — cîștigătoarea „Memorialului Ioachim Popescu”

tare. Studenții au fost conduși cu 1—0 (autorul golului I. Constantin) și au egalat prin Cojocaru. Apelîndu-se la executarea loviturilor de la 11 metri, bucureștenii au obținut victoria cu 4—3 datorită eficacității... apărătorilor Mățașanu și Dumitru Nicola! În partida-vedetă, Rapid a făcut un joc mult mai bun decît adversara, Dinamo, și după ce a condus la pauză cu 2—1 și-a majorat avantajul în repriza secundă, încheind meciul cu un scor „lejer”: 4—1 (golurile au fost marcate de Dumitriu III, de trei ori, și Boc — pentru învingători și Sălcăanu — pentru învinși).

În acest fel, prima ediție a „Memorialului Ioachim Popescu” a fost cîștigată de RAPID, urmată de Sportul studențesc, Farul și Dinamo. Menționăm că echipele Rapid și Dinamo n-au alinat primele formații, lipsind jucătorii selecționați în lotul reprezentativ care se pregătește pentru întîlnirea cu Finlanda și în lotul de tineret.

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Neagu, vigurosul virf al Rapidului, este, dacă vrei, un barometru în fotbalul nostru. El reprezintă, prin temperament (și nu numai prin asta), celebrul virf de lance visat de orice antrenor de fotbal din lume. Pe de altă parte, însă, Neagu, la care dorul de aventură se îmbină aproape firește cu hazardul, îi invită la prudență pe toți tehnicienii care fac suma aritmetică a potențialului unei echipe. Iată de ce, Neagu a fost și este lăsat (deseori) la... vatră, lui fiindu-i preferați, în general, jucătorii la care coeficientul de risc este mult mai mic.

Ultima chemare la lot a lui Neagu nu face excepție de la regula jocului. El a fost adus în extremis, ca o ultimă carte, într-un moment în care așii autentici (sau falși) au fost „tăiați”, cu o oarecare ușurință, de realitățile jocului.

Acestea fiind zise, dați-mi voie să rămân o jumătate de oră în tovărășia celui pe care am cunoscut să-l numesc cîndva Cappellini — apropiere „ireverențioasă”, care a scandalizat foarte multă lume, dar care, pînă la urmă, a evoluat în avantajul înaintașului nostru. (Să ne amintim, de pildă, că, în timp ce Neagu a jucat la Guadalajara, „prototipul” său, Cappellini, a rămas acasă, în Italia).

— Cum te simți din nou în lot, Sandule?

— Am început să mă obișnuiesc cu felul în care sînt chemat la lot. Iată, de pildă, pentru Craiova, n-am fost chemat. Și vă rog să mă credeți, nu știu de ce. Ultimul meu meci în echipa națională, înainte de Craiova, s-a întîmplat să fie la Belgrad, unde, așa cum a spus toată lumea, și mai ales antrenorul Angelo Niculescu, am jucat bine.

— Ți-ai aduci aminte de formidabila ocazie pe care ai avut-o în ultimele minute?

— Cum să nu-mi aduc aminte! Dacă aș fi marcat și golul acela aș fi putut să mă las de fotbal. Am deschis seria golurilor românești la Guadalajara, am egalat în ultimele minute Ungaria la București. Am egalat și la Belgrad. Dacă aș fi avut norocul ca mingea aceea venită de la Domide să se ducă cu numai 30 de cm mai în stînga probabil că aș fi reușit, în sfîrșit, să nu fiu cel mai huiduit jucător român, așa cum sînt astăzi.

— Te supără atitudinea unor dintre spectatori?

— M-am obișnuit și cu asta. Sînt huiduit pe absolut toate terenurile din țară, cu excepția Giuleștilor. Deseori îmi vine să plîng de ciudă. N-am înțeles niciodată de ce sînt tratat astfel. N-am înțeles de ce e huiduit înaintașul care-l urmează pe Oblemenco în clasamentul golgeterilor și de ce sînt iertați zeci de înaintași care marchează cit fundașii de pe timpuri.

LUDESCU DOMIDE NEAGU și DUMITRESCU

Spectatorilor le e mai comod desigur, să găsească un cal de bătaie. La ce bun să mai faci un efort de gîndire ca să descopere un alt subiect de luat în ris? Dar nu-i nimic! Cu toate huiduielile, eu rămîn autorul golului de la Guadalajara al „capului” de la Stuttgart și al altor altor goluri marcate sau doar visate.

— Cu cine îți place să colaborezi la echipa națională?

— Cu Dobrin, desigur. Din păcate, însă, am foarte rar ocazia. El e un fotbalist care astăzi joacă și mine nu joacă. Pe de altă parte, nici eu nu sînt prezent mereu. După Mexic nu știu dacă am jucat un meci întreg. E foarte greu să ajungi să te înțelegi cu cineva

în condițiile astea. La Guadalajara a trebuit să mă împac cu Dumitrache, care și el joacă de capul lui. Apoi, a trebuit să mă potrivesc cu o multime de înaintași. Ba cu Dembrowschi, ba cu Domide, ba din nou cu Dobrin. Unde mai pui că m-au încercat și cu Tătăruș, la olimpiadă! Aș vrea să-l văd pe Cruyff jucînd cu altcineva decât cu Keiser. Sînt sigur că n-ar mai putea să joace cum joacă. Cruyff este un om care are în permanentă, lângă el, o ordonanță. Această ordonanță se numește Keiser. Fără Keiser, Cruyff nu este posibil. Vă rog să mă iertați dacă ajung să vorbesc de mine imediat după ce am vorbit de Cruyff, dar sînt nevoit să amintesc că pe mine nu m-a servit niciodată nimeni, de la Dumitriu II încoace. Nici măcar Dumitru, și

nici măcar Marin Stelian, din care probabil am să fac pînă la urmă un golgeter, deși rolurile ar fi trebuit să fie inversate.

— Care sînt virfurile europene care-ți plac cel mai mult?

— Cele mai bine cotate sînt — nu spun o noutate — Gerd Müller și Cruyff. Mie, însă, îmi place cel mai mult Boninsegna. Pentru Gerd Müller joacă o echipă întregă. El are o singură misiune: să se răsucescă în careul de 6 metri. Cruyff, de asemenea, are lungi perioade de odihnă, pe partea stîngă a terenului, unde așteaptă ca adversarii lui să adoarmă. Boninsegna, în schimb, se bate mereu cu fundașul său direct

și cu toți cei pe care îi înfrînește în cale. Și drumul lui nu este scurt ca al lui Gerd, în careul de 6 metri, ci pe tot terenul echipei adverse. Dacă vrei, mie îmi place Boninsegna pentru că, într-un fel, îl simt tovarăș de suferință. El are întotdeauna doi oameni în față: unul lipit de el și unul ceva mai departe la pîndă, gata să-l secere. Eu mă aflu în aceeași



situație. Am întotdeauna în fața mea doi oameni gata să mă facă sandwich... Uneori mă gîndesc că greșesc insistînd prea mult ca virf de atac, dar mă trage așa. Mie îmi place să mă duc la gol. Alții sînt mai deștepti ca mine. Iată, de pildă, Dumitrache. Un timp, s-a bătut în fața porții, a sărit la cap, a driblat, s-a ciocnit cu fundașii, s-a strecurat, și-a rupt tricoul, a căzut, a plonjat în plasă... De la o vreme, însă, a cam tras pe dreapta. Așa s-a întîmplat și la Guadalajara. El a încercat să joace și pe dreapta și pe stînga, numai eu am

NEAGU

„SÎNT DOAR

UN JUCĂTOR

AL SITUAȚIILOR

GRELE“

rămas în față, la bătaie. Probabil că din asta mi se trag și huiduielile. E imposibil să-ți reușească totul, acolo, în față... Dar cine-mi va putea lua vreodată primul gol de la Guadalajara și penalty-ul pe care i l-am dăruit lui Dumitrache tot dintr-o rostogolire spre poarta adversă cu Zlocha cu tot...

— Crezi că ai resursele necesare postului de titular în echipa națională?

— Chestiunea se pune altfel. La echipa națională ori vrei să joci cu virf de atac ori vrei să joci cu „țesători de pase” cu care sperii să intri în poartă așa cum s-a întîmplat în meciul cu Cehoslovacia de la București cînd Dobrin a scos din cursă cîțiva oameni, a tras la gol, mingea a fost respinsă și Dembrowschi a marcat. Jocul cu virf de atac presupune niște obligații speciale pentru echipa întregă. Virful de atac oricît ar încerca el să fie combinativ nu prea reușește. Eu nu pot să fac ceea ce face Dobrin, iar Dobrin nu poate să facă ceea ce fac eu — asta s-a văzut și la Craiova. Din păcate, la noi, oamenii se lasă deseori furați de față. Dacă Dobrin a marcat un gol cu capul, de la cîțiva metri, în meciul cu Cehoslovacia, la București, el a și fost uns, într-o clipă, „virf de atac”, și nu orice virf de atac, ci virful de atac de care echipa națională are nevoie. Dar viața te învață altfel. Dobrin a fost virf de atac timp de o două-amiază, și apoi a început să fie, pentru că e normal să fie așa. El este constructorul de joc de care echipa are nevoie. În legătură cu asta, aș vrea să fac o precizare: la Belgrad cînd s-a accidentat Dembrowschi, lui Dobrin nu i s-a încredințat anume sarcina unui mijloc defensiv; lui i s-a spus să joace în poziția a doua, pentru a lansa de acolo atacurile; n-a fost nici pe departe vorba de a face din el un om în fața fundașilor. Din păcate, Dobrin asta a înțeles și asta a jucat.

GRIGORAȘ MERITA CU TOTUL ALTCEVA...

Printre rarele momente care au abdicat de la fair-play în cuprinsul derbyului Rapid — Steaua, unul dintre ele ni s-a părut de-a dreptul dureros. Pentru Grigoraș, victima directă, pentru spectatori, victime indirecte, lezați în dragostea lor pentru frumosul, pentru omenescul întrecerii fotbalistice. S-a petrecut la câteva clipe după deschiderea scorului de către Steaua. La o nouă acțiune la poarta Rapidului, la care, se pare, Grigoraș n-a fost suficient de atent, Răducanu s-a dus la el și l-a lovit. Pe el, pe coechipierul său!

Gestul, neobișnuit de urât, a scăpat unora dintre spectatori; alora le-a luat, cum se spune, graiul. Răducanu îl lovide pe coechipierul său mai tânăr, cel care salvase un gol gata făcut în prima repriză și avea să mai salveze unul la fel în minutul 75. Il lovide pe Grigoraș, cel pe care Răducanu ar fi trebuit să-l îmbrățișeze, cu recunoștință!

RAPID A REALIZAT

LANDSKRONA, 28 (prin telefon de la trimisul nostru special)

Este adevărat că oriunde s-ar disputa un meci, pe teren propriu sau în deplasare, o înfrângere rămâne o înfrângere și nu vom fi noi cei care vom încerca să o „transformăm” într-o victorie. Nu este însă mai puțin real că într-o dublă întâlnire, mai ales după un succes obținut acasă în meciul tur, în cea de a doua partidă prima și principala preocupare rămâne lupta pentru a-ți asigura calificarea în etapa următoare, căutând să preîntâmpini orice surpriză prin asumarea unui minimum de riscuri.

Față de acest obiectiv major, Rapid și-a impus o disciplină tactică confirmată integral în teren. Boc a jucat liber, Angelescu a fost retras fundas central, Savu, Marin Stelian și Năsturescu au fost oameni de legătură la mijlocul terenului, reprezen-



ANGELO: — Puneți-o pe-aia mai serioasă, Rică!

Desen de AL. CLENCIU

SPRE O SOLUȚIONARE A „CAZULUI DUMITRIU II”

Iată, s-au scurs patru etape din campionatul Divizei A, și unul dintre fotbalistii noștri cei mai talentați, Emil Dumitriu, continuă să stea pe tușă, deși, probabil, cum se spune, ar mânca mingea cu pline...

Motivele sînt cunoscute și n-are sens să le trecem din nou în revistă. Evident, principalul răspunzător de situația creată este chiar Dumitriu, care, fără să-și fi limpezit bine gândurile și uitînd care ar putea fi consecințele unei asemenea fapte, prin prisma regulamentelor în vigoare, a semnat pentru Rapid, pentru ca apoi să se hotărască a rămîne, totuși, mai departe, la Dinamo.

Și iată, acum, un „caz Dumitriu”, o dispută între cele două echipe pentru acest fotbalist, fiecare din ele socotindu-se îndreptățită de a-l putea folosi pe Dumitriu II sub culorile ei. Cu toate termenele de conciliere pe care le-au avut la dispoziție din partea Federației, Rapid și Dinamo n-au putut transa litigiul ivit pe această problemă. Prolungindu-se, această situație n-ar putea duce decît la suspendarea lui Dumitriu, ceea ce, în

fond, n-ar dori nici Dinamo și nici Rapid.

Din informațiile pe care le avem, se pare că Rapid este dispus să adopte o poziție mai flexibilă, de natură să vină în ajutorul fostului ei jucător de acum cîțiva ani, al cărui rol în realizarea multor victorii rapide n-a putut fi uitat. Rapid este gata să renunțe la Dumitriu, în favoarea lui Dinamo, dar solicită, în schimb, doi jucători dinamoviști. Unul ar fi Batacliu, învingătorul U.T.A.-ei, la Arad, în campionatul trecut, pe care Dinamo ar fi dispus să-l cedeze. Feroviarul ar vrea să-l obțină, însă, și pe Sălceanu, lucru cu care Dinamo este mai puțin de acord.

Oricum, norii încep să se împrăștie și credem că, în zilele ce vin, se va produce mult așteptata înțelegere.

Jack BERARIU

CEEĂ CE ȘI-A PROPUȘ ȘI A REUȘIT O CALIFICARE MERITOASĂ

tînd în fapt, prima linie de „fortificații” din apărarea Rapidului, singurul atacant cu sarcini exclusiv ofensive fiind Neagu. În sprijinul căruia a venit, uneori în susținere, Dumitriu III, destinat și el mai ales unor sarcini defensive.

Prudență excesivă? Aparent da, în orice caz, după spectaculoasele și îndrăznețele declarații ale fotbalistilor gazdă — care se arătau înainte de joc neașteptat de încrezători în posibilitățile lor de calificare — echipa giuleșteană și-a întărit hotărîrea de a nu risca nimic, luînd în serios și ceea ce ar fi putut să pară o fanfaronadă de circumstanță. Cum a jucat Landskrona?

Firește, foarte ofensiv, șarjînd majoritatea timpului de joc, atacurile fotbalistilor gazdă fiind însă minate de replica Rapidului, cel mai adesea chiar în faza lor de elaborare, printr-un presing de o rară ambiție

și tenacitate. Așa se face că mingile ajunse totuși în zona careului de 16 m., deci în zona periculoasă, purtau de cele mai multe ori amprenta întimplărilor, fructificarea lor fiind foarte dificilă. De fapt, Landskrona a avut doar 4-5 situații cu adevărat periculoase, acțiunea golului marcat de către Bîndgren fiind singura concepută perfect, cu adevărată măiestrie.

Sacrificînd deliberat posibilitățile virtuale de a acționa mai mult în atac, Rapid a jucat ferm cartea apărării (cu zece jucători care și-au îndeplinit ad-literam sarcina defensivă), reușind prin mișcarea permanentă a virfului solitar Neagu, inspirat, incisiv, în bună zi (a și marcat în min. 41 un gol splendid, în urma unei spectaculoase țîșniri, încheiate cu un șut bombă de la 14-15 m., gol invalidat, din păcate, de către arbitru), să creeze dese și neașteptate

probleme apărării echipei gazdă. De altfel, în afara golului înscris și neacordat de conducătorul jocului, Neagu a mai fost de două ori foarte aproape de gol. Dar toate aceste date, la urma urmei, rămîn simple elemente statistice. Important este că Rapid a jucat la Landskrona pentru a se califica, adică pentru a păstra măcar o parte din avantajul cîștigat la București. S-a subordonat total acestui scop și nu îi vom face o culpă pentru motivul că... și l-a atins... A luptat admirabil, fiecare jucător angajîndu-se pînă la epuizare și a urcat în turul doi al competiției. Îi dorim să-și sporească în continuare potențialul de joc — echipa se află de 3-4 săptămîni într-o evidență revenire de formă — și să-și continue cu succes drumul în prestigioasa competiție care este Cupa Cupeilor.

Marius POPESCU

CALCUL ȘI INSPIRAȚIE...

Ieri, doi foști coechipieri, Nelu Nunweiller și Nelu Motroc, au urcat treptele tunelului care duce spre gazonul „Republicii”. Peste întregul stadion cobora un soare blind, de toamnă. Nelu Nunweiller zimbea încrezător în forțele echipei sale. (Peste trei zile, Dinamo și Steaua aveau să-i cinstescă cei 20 de ani de fotbal, jucând meciul onoarei...). În urma lui, venea Nelu Motroc, cu maxilarele lui veșnic înleștate și cu privirea lui aspră, de pătimaș al fotbalului.

Cine ar fi crezut că peste 90 de minute de joc, Sportul studentesc avea să-l facă pe Nelu Nunweiller să bea o după amară, la numai o lună după încheierea sa ca antrenor, cu trei zile înainte de încheierea oficială a carierei sale de jucător?!

...Cu o seară înainte, am văzut nocturna de pe „23 August”. A fost un joc reconfortant. În cel puțin 45 de minute am văzut un fotbal de clasă. Pantea și Tătaru au tinut parcă să demonstreze, la puține ore după Helsinki, că fotbalistii români pot traversa mai rapid „țara nimănui” de la mijlocul terenului. Plonjonul lui Voinea, de o mare frumusețe, a făcut să freacă steagurile ros-albastre. Golul Rapidului, proiectat parcă de trei rugbysti rafinați, a stîrnit ovatii. (Năsturescu a țîșnit din gropi, ascunzînd mingea-sanctiune, Neagu a executat o croșetă subtilă, iar Marin Stelian a reușit o serie de fente pe care un operator pasionat le-ar fi re-luat, cu încetinitorul, pînă la miezul nopții).

Peste toate aceste calități, însă, nocturna a avut un „număr-cheie”. Numărul se numește SAVU, unul dintre cei mai buni jucători de pe teren, care s-a unduit fără urmă de complexe printre internaționalii de ieri și de astăzi.

Sîmbătă seara, pe stadionul „23 August”, Savu a câștigat duelul cu Dumitru, cam în stilul în care Sportul studentesc avea să-l câștige pe cel cu Dinamo.

Dar, cîți dintre jucătorii noștri pot avea... șansa lui Savu? Cîți dintre jucătorii noștri pot părăsi Pantelimonul numai pentru că s-a rostit cîndva o vorbă bună? Cîți dintre jucătorii noștri pot pleca fără nici o împotrivire de la un mare club ca Steaua? Cîți dintre jucătorii noștri au șanse de a debuta efectiv într-o nocturnă-derby, după ce au pătruns, nedoriti, pe poarta Giuleștilor?

Există în fotbalul nostru un prea mare coeficient de hazard. În fond, cazul Savu nu e izolat. Marin Stelian datorează imens hepatitei lui Ene Daniel. Cine știe dacă Nae Ionescu ar fi ajuns în „națională” dacă Dinamo nu l-ar fi dorit atît de mult pe Boc, asul incontestabil al apărării... feroviare, sîmbătă seara?

Cum am face să eliminăm acest foarte mare coeficient de hazard? Cum am face ca rolul inspirației să scadă în favoarea calculului obiectiv și rece?

Ioan CHIRILĂ

P. S. După ce Savu a dominat terenul în nocturna de sîmbătă, iar Marin Olteanu a condus magistral apărarea „stegarilor” în jocul cu U.T.A., ieri Stan Gabriel a înscris un gol al victoriei Jiului, iar Troi a marcat singurul gol al Argeșului. Vă pot spune, în paranteză, că toți acești jucători pornesc de pe cîmpul Pantelimonului, din curtea Metalului. Iată, în sfîrșit, o victorie a calculului obiectiv în disputa cu... inspirația...

**CARNETUL
SCRIITORULUI** EUGEN BARBU

FĂRĂ SUBIECT...

Sigur că între o duminică fără fotbal și o miercuri ce ne va lămuri asupra capacității naționalei, nu avem un subiect de discutat. S-ar putea vorbi poate despre ultimele performanțe ale celor patru echipe angajate în competițiile europene, dar acesta e un punct atît de controversat...

S-a și spus că victoria lui F.C. Argeș asupra unei echipe din Luxemburg nu înseamnă prea mult, că Rapidul a învins o formație cu nume greu de reținut oare, la rîndul ei... În sfîrșit, că bătrîna U.T.A. (alți îi spun și mai urît) a pierdut pe teren propriu în fața altei echipe de pe undeva din Nord. Micile întîmplări ale fotbalului de miercuri pînă miercuri se adună și cronicarii au dreptul să le dea puțină sare. Ce piper poți să mai arunci peste o cataplasma, cataplasma fiind starea de îmbătrînire continuă, continuată a arădenilor, pe care nimeni nu-i ajută și cînd spun asta mă gîndesc la Federația de fotbal, care emite regulamente, atît, dar ajung, ele, regulamentele, în viață? Nu mai este nevoie și de altceva? De nițică inimă, de nițică inițiativă și chiar de o obiectivitate obligatorie? Parcă ne întorcem nițel la vremuri mai de demult, cînd existau în toată România numai două formații (bune, ce-i drept). Or, noi cu toții, știm că numai cu două formații nu se poate crea un fotbal bun. Iată, pentru că ne aflăm încă la acest capitol: după victoria Rapidulețului (destul de confortabilă) s-a spus că giuleștenii au renăscut. Ce ușor scoatem cite un poem din minecă pentru a farda realitatea! Nu știu cît de slabi au fost oaspeții și cît de buni gîrarii, dar pe mine această victorie nu mă binedispune deloc. O fi pesimist din fire, dar știu cite ceva. Și o să ajungem curînd la oile noastre. Am privit la televizor partida de la Cluj. Să spun drept, nu am înțeles nimic. O repriză penibilă a universitarilor, care s-au lăsat dominați de jucătorii bulgari, pe urmă morișca a început să meargă din nu știu ce pricini și golurile cădeau ca din sacul lui Moș Crăciun, unul după altul, care mai de care mai întîmplător. Fotbalul nostru, plin de ghinioane de cînd mă știu, și-a luat în miercurea trecută toate revanșele posibile. Dar putem noi să spunem că am asistat la o victorie mare a clujenilor? Eu nu cred. Era pe teren un jucător, parcă Mihăilă, pe lîngă care se trecea ca pe lîngă un stop pe verde, adică în

viteză și fără obstacole. Mai era și o confuzie teribilă, vorbesc în apărarea clujeană, în stare să te pună pe gînduri și să te silească să iei antinevralgice. Crede cineva din conducerea universitarilor, inclusiv antrenorul Onisie, că în revanșă, la Sofia, meciul va fi la fel de lejer, dacă ținem seama că oaspeții au jucat fără trei titulari? Crede cineva că diferența de trei goluri, substanțială, ce-i drept,

va ajunge atunci cînd tenacii noștri adversari își vor aduce aminte că au avut în față, la Cluj, o formație oarecare?

Poate rîndurile mele sînt nedrepte, poate că lumea o să mă socotească prea exigent, dar spun că aceste calificări de început, dacă vor avea loc și cel puțin în două cazuri ele sînt posibile, nu ne vor asigura fericirea pe veci pentru că nu avem de ce să fim fericiți. Știm mai bine decît oricine că echipele noastre cele mai puternice nu sînt angajate în competițiile europene și că asta s-a întîmplat nu din vina noastră. Argeșul nu are jucătorii Stelei, să zicem, cum Rapidul nu stă la înălțimea lui Dinamo, ca nume vorbind. De ce?

Aici ajungem la nodul problemei. Pentru că Federația de fotbal, care ar fi trebuit să știe mai de mult că patru formații românești ne vor susține firma peste hotare, nu a mișcat nici un deget în ajutorul celor ce pe merit au ajuns să ne reprezinte. Cu Dobrin numai, cu Anca numai, cu Kun II numai, cu Neagu numai, nu se poate, dragi tovarăși! Nu se poate, pur și simplu! Nu spun că trebuiau descompletate celelalte formații și întărite aceste patru, nu spun deloc asta. În definitiv, fiecare formație trebuie să-și creeze singură jucători noi, să aducă jucători noi, această autonomie îmi place. Ce nu-mi place este favorizarea altor autonomii, fie ea sub pretexte legale! Eu cred că forul tutelat al fotbalului ar trebui obligat să se obiectivizeze rapid și să dea o șansă egală tuturor echipelor, pentru că altfel ceea ce s-a realizat în ultimii ani: nașterea unor formații puternice și în provincie, lucru de a cărui utilitate s-a convins toată lumea, se va pierde, și e păcat. Și dacă se vor cere exemple în sprijinul celor ce am afirmat mai sus, noi sîntem gata să le furnizăm...



Atacă Steaua, prin Voinea și Tătaru, dar trio-ul rapidist Grigoraș-Boc-Stefan va avea câștig de cauză, anihilând această acțiune ofensivă

RAPID	1(0)
STEAUA	1(0)

DOUĂ MARI AMBIȚII ȘI UN EGAL ECHITABIL

Arareori se întâlnesc două echipe cu o „încărcătură” de ambiție atât de mare la startul unui meci. Rivalități mai vechi și mai noi au turnat parcă foc în vinele celor 22 de fotbaliști care s-au prezentat pe teren ARZÎND (metafora are acoperire sută la sută) de dorința victoriei. Intuind ascutimea duelului, 40.000 de bucureșteni au luat loc în tribunele stadionului „23 August” așteptând spectacolul fotbalistic din noaptea. Și n-au așteptat zadarnic. Au avut ce vedea. Intrecere de mare tensiune și dinamism, faze palpitate la ambele porți, fotbal de un apreciat nivel spectacular.

Jocul debutează energic, în mare viteză, primele 20—25 de minute fiind un continuu sprint de la o poartă la cealaltă. Temindu-se reciproc una de cealaltă, fiecare

echipă joacă foarte grupat și prudent în apărare, încercând să puncteze în urma unor violente contraatacuri. De fapt, întregul meci avea să fie un joc al contraatacurilor, modalitate caracteristică de exprimare a celor două formații.

Vigu are golul în picior în min. 13 — liber la 10 m de poartă — după o fază creată de Pantea, însă Răducanu blochează uimitor șutul, mingea ricoșează spre Tătaru, dar Grigoraș i-o „suflă” în ultima fracțiune de secundă, acordind corner. Două minute mai târziu, Marin Stelian își fixează pe loc adversarul direct printr-un dribling de mare finețe, pătrunde în careu, șutează puternic, dar Iordache reține. În min. 16 este rîndul lui Voinea să încerce poarta de la 10—11 m lateral, dar același Răducanu are un frumos reflex, salvînd în corner.

Pînă la pauză, ascendentul îl au apărărilor, care joacă fără greșală.

Repriza a doua are un start la

fel de rapid ca și debutul meciului fiecare echipă fiind hotărîtă să-și apropie cu orice preț victoria. În acest preț intră în primul rînd RISCUL, unui apărător părăsindu-și (cum n-au făcut-o în primele 45 de minute) „redutele” pentru a-și susține înalțașii în acțiunile ofensive.

Două lovituri de cap ale rapidiștilor Dumitriu III și M. Stelian nu reușesc să deschidă scorul în min. 50. Golul plutește prin aer în min. 52, același Dumitriu III șutează pe lîngă poartă din situație favorabilă. Cinci minute mai târziu, o pasă a lui Dumitru îl găsește ideal pe Voinea în fața careului rapidist Răducanu iese „la intimidare” stelistul șutează cu boltă, toată lumea vede gol, dar mingea trece pe lîngă poartă. Ce n-au reușit combinațiile, se naște dintr-o

gafă. Angelescu pierde copilărește (în min. 70) o minge la Pantea urmează o centrare, un „cap” al lui Voinea și 1—0 pentru Steaua. În min. 75, Grigoraș salvează de pe linia porții. Se profilează o nedreaptă victorie a Stelei (Rapid a beneficiat de 10 cornere, față de unul singur al echipei militare), dar iată că numai cu șase minute înainte de fluierul final, o acțiune de o splendidă geometrie restabilește echitatea întrecerii. Năsturescu execută prompt o lovitură liberă, angajîndu-i în cursă pe Neagu, urmează o centrare perfectă la Marin Stelian, în mijlocul careului advers, virful rapidist fentează trei apărători deodată (inclusiv portarul) și șutează sec în plasă: 1—1.

Un minut mai târziu, Boc trimite cu capul mingea la vîncul bărilor, dar partidei îi este scris un rezultat egal, echitabil.

Stadion „23 August”: teren bun; timp răcoros; aproximativ 40.000 de spectatori. Au marcat: OINEA (min. 70) și MARIN STELIAN (min. 84). Raport de cornere: 10—1. Raportul șuturilor la poartă: 14—10 (5—3, pe spațiul porții).

RAPID: RADUCANU — Pop, BOC, GRIGORAȘ, Ștefan — SAVU, Angelescu — Petreanu (min. 61 NĂSTURESCU), MARIN STELIAN, Neagu, Dumitriu III.

STEAUA: IORDACHE — SĂTMĂREANU, SMARANDACHE, CIUGARIN, Cristache — Dumitru, Vigu — PANTEA, TĂTARU, VOINEA, Iordănescu.

A arbitrat: K. GHEMIGEAN. ★★★★★, ajutorat la linie de C. Niculescu și D. Ghețu (toti din București).

Trofeul Petșchovski: 10. La tineret-rezerve: Rapid — Steaua 0—6 (0—1).

● Antrenorul CORNEL DRĂGUȘIN, observator federal la meciul Steaua—Rapid: „Partidă frumoasă, rezultat echitabil. Ambele echipe au arătat că dețin o formă bună și au demonstrat o creștere a capacității de efort, precum și un progres evident în ceea ce privește circulația balonului. Singura deficiență: deși cu atacanți de valoare în componența lor, liniile ofensive au dovedit carențe în privința finalizării. Remarc pe Iordache, Smarandache, Ciugarin, Pantea, Marin Stelian, Grigoraș, Pop, Savu, Ștefan și, mai ales, Boc. După cum vedeți, parcă ceva mai mulți rapidiști...”

● Antrenorul Stelei, VALENTIN STĂNESCU: „O confruntare care sper că a plăcut publicului! Scorul final reflectă just raportul de forțe din teren. Sînt mulțumit că jucătorii au arătat că știu să evolueze și foarte bine, determinîndu-mă să sper în noi acumulări...”

● Antrenorul Rapidului, BAZIL MARIAN: „O repriză secundă de ade-vărat derby, în care am avut mai multe ocazii și inițiativă în final. O bună verificare înaintea meciului retur cu Landskrona, care mă face să cred că am dobîndit mai multă încredere în forțele noastre!”

● Arbitrul întîlnirii, KEVORK GHEMINGEAN: „Joc disputat, faze spectaculoase, acțiuni în viteză purtate cînd la o poartă, cînd la alta. Mi-au plăcut în egală măsură ambele formații (scorul este, deci, normal) și sportivitatea lor. O singură excepție: gestul lui Răducanu, care și-a bruscot un cochipler (n. n. pe Grigoraș), obligîndu-mă să-l avertizez cu cartonașul galben...”

● NEAGU: „Am fost jucat mai mult, mi s-au dat pase mai multe și cred că am evoluat mai bine decît la Helsinki!”

● BOC: „Îmi pare rău că o dată bara și o dată lovitrea „ștearsă” a balonului m-au împiedicat să înscriu golul victoriei!”

● SAVU s-a aflat la primul său meci în divizia A și nu se poate spune că s-a cunoscut emoția debutului...

Deși oaspeții au cucerit în etapa a IV-a doar 3 puncte, majoritatea meciurilor au avut o desfășurare pasionantă, iar surprizele n-au lipsit: ● DINAMO a fost învinsă de Sportul studențesc (aflată la prima victorie în divizia A) la un scor pe care l-a mai obținut la București doar fosta campioană intercontinentală — Feijenoord; ● U.T.A. și „U” CLUJ — reprezentantele noastre în „Cupa U.E.F.A.”, au suferit eșecuri la trei goluri diferență, iar ceilalți doi soli românești în competițiile eu-

Surprizele și rezultatele neașteptate s-au repercutat și în clasament, care ne prezintă câteva aspecte demne de luat în seamă: ● conduce STEAGUL ROȘU, cu un golaveraj fulminant (8-0, apărarea sa confirmând faptul că în ediția trecută a primit cel mai mic număr de goluri); ● la egalitate de puncte — 5 — cu DINAMO și STEAUA, găsim pe FARUL, cea care fusese surclasată în etapa a II-a de Steagul roșu, cu 5-0!; ● F.C. ARGES, U.T.A., „U” CLUJ și A.S.A., primele patru clasate în ediția anterioa-

INFORMAȚIA

* REZULTATE

* COMENTARIU

S

O etapă ce s-a opus „normalului”

ropene — F.C. ARGES și RAPID — au realizat, identic, cite un 1-1; ● PETROLUL, alături de Steagul roșu, în continuare neînvinșă, a cucerit 2 puncte la Cluj, în fața C.F.R.-ului, formație ce de obicei o învingea chiar la... Ploiești; ● După un meci dramatic, „U” CRAIOVA este silită să părăsească terenul învinsă, după ce conducea în minutul 71 cu 2-1.

ră, n-au acumulat în patru etape decît maximum 50 la sută din punctele puse în joc!; ● C.S.M. REȘITA, autoritara cîștigătoare a seriei a II-a a diviziei B, nu poate marca un gol în divizia A!; ● dacă nu era această Reșița, ca să dețină lanterna roșie, am fi consemnat pe ultimele trei locuri tot atîtea echipe ce abia și-au cîștigat dreptul de a juca în

competiții internaționale (deși plasate înaintea Rapidului, se pare că U.T.A. și „U” Cluj înregistrează o eclipsă de formă îngrijorătoare!); ● „PROVINCIA” domină din nou Bucureștiul, deținînd ordinea triplă a clasamentului!

Pe de altă parte: STEAUA are motive să-i regrete pe MARCU, ION CONSTANTIN, MULȚESCU (și chiar pe SAMEȘ!) — animatorii formațiilor lor actuale iar Dinamo își mai aduce aminte că TROI a plecat de la „fineretul” din Ștefan cel Mare, via Metalul, spre Pitești, ca să se instaleze după 4 etape de „A” în rîndul frunțașilor golgeterilor; ● alte două achiziții — STAN GABRIEL și ROSZNAI — dovedesc eficacitate la Jiul; ● HAJNAL, rezerva naționalei, marchează trei goluri, poate-poate va deveni titular la 29 octombrie...

Există, oare, legi ce guvernează fotbalul?

Rapid — Steaua 1-1

Derbiul n-a furnizat un învingător

Sigur că așa cum se întîmplă în multe situații, și în special în întrecerile sportive, ultima impresie domină și estompează pe cea lăsată de început. De aceea, cei aproximativ 40.000 de spectatori au plecat din tribunele stadionului „23 August” cu satisfacția de a fi vizionat o repriză de fotbal de foarte bună calitate. Ne facem datoria de a aminti însă că primele 45 de minute au fost anoste, „animată” doar de rătăcirile lui Neagu, Vigu și de inspirata intervenție a lui Grigoraș, care a înălțurat din apropierea liniei porții pericolul, ce părea iminent, al deschiderii scorului. A fost o jumătate de meci, într-adevăr de 0-0, cînd pasionanții au fost doar secvențele sonore oferite de cele două galerii postate la tribuna a II-a, care își încurajau echipele favorite în speranța că ele se vor angrena, în sfîrșit, în ceea ce așteptau cu toții: într-o dispută a ambițiilor (fapt, de altfel ce a determinat și acest aflui de public!).

Pauza a metamorfozat totuși complet maniera de abordare a jocului de către ambele competitive. Mai ales după ce Voinea a trimis mingea cu puțin peste poartă (min. 55), revirimentul ce părea că nu mai este posibîl

s-a produs. Au dispărut acțiunile purtate la întîmplare, pasele greșite, șuturile la poartă s-au înțet, organizarea atacurilor s-a făcut cu multă acuratețe, fantezia a devenit atributul multor faze, ca de altfel și, normal, spectaculozitatea. Echilibrul jocului s-a rupt pentru cîteva momente o dată cu deschiderea scorului de VOINEA (min. 72) la o greșeală a unuiu dintre cei mai buni rapidiști de pînă atunci — Angelescu (care ne-a declarat că nu l-a auzit pe Răducanu cînd i-a solicitat mingea), urmînd o perioadă de derută a rapidiștilor, de care însă Steaua n-a putut profita pentru a majora scorul. Dar numai pentru cîteva momente, așa cum am mai spus, deoarece Rapid a găsit resursele de a ataca cu îndrăjire careul lui Iordache. Deosebitul merit al feroviarilor constă în faptul că această presiune exercitată asupra adversarilor s-a derulat cu luciditate, cu acțiuni cizelate, periculoase. Golul egalizator marcat de MARIN STELIAN, la o fază concepută de Năsturescu (inimosul rapidist a profitat — simetrie: — de o greșeală a lui Cristache, care, asemenea lui Angelescu, jucase foarte bine pînă atunci!) și continuată de Neagu, a venit în

mod firesc — min. 85. Și ca și după marcarea primului gol, urmează (pînă în final) o perioadă de derută a celor ce fuseseră străpunși. Dar nici Rapid n-a putut —, ca și Steaua, de altfel — să-și valorifice insistența dominantă, deși Boc a expediat cu capul balonul în bară, consecutiv unei alte acțiuni în care n-a putut înscrie — tot cu capul — dintr-o poziție favorabilă.

În consecință, așa cum am încercat să și arătăm, rezultatul este pe măsura jocului, în care fiecare echipă a beneficiat de aceleași, avantaje și a fost silită să suporte cam aceleași secevențe de șoc la propria poartă. Derbiul n-a furnizat un învingător, dar amîndouă echipele se declarau mulțumite pentru că au practicat un fotbal de calitate suferind în a doua jumătate a meciului, ceea ce ne bucură, deoarece după „Helsinki” era necesar un tonic.

Remarcăm dintre jucătorii pe Boc (cel mai bun de pe teren, un candidat serios pentru lotul reprezentativ, chiar pentru partida cu Albania), pe Savu, Marin Stelian, Grigoraș, Răducanu (minus faza în care a trebuit avertizat), Iordache, Sătmăreanu, Ciugarin și Pantea (în prima repriză). Dumitru a făcut eforturi pentru a-și învinge emoția în înfruntarea cu fosta sa echipă, și a avut satisfacția de a evoca mai bine decît la Helsinki.

Foarte bun arbitrajul lui Kevork Ghemingeau, atent, autoritar și mereu pe fază.

Dan Pătrașcu

REZULTATE TEHNICE

F.C. Argeș — Farul 1-1 (1-0).
A. S. Armata Tg. Mureș — „U” Cluj 4-1 (2-0).
Jiul — C.S.M. Reșița 2-0 (0-0).
Sportul studențesc — Dinamo 3-0 (2-0).
Sport club Bacău — Univ. Craiova 3-2 (1-0).
C.F.R. Cluj — Petrolul 0-1 (0-0).
Rapid — Steaua 1-1 (0-0).
Steagul roșu — U.T.A. 3-0 (2-0).

CLASAMENT

1. Steagul roșu	4	2	2	0	8-0	6
2. Sport C. Bc.	4	3	0	1	7-3	6
3. Petrolul	4	2	2	0	3-1	6
4. Steaua	4	2	1	1	8-4	5
5. Dinamo	4	2	1	1	7-6	5
6. Farul	4	2	1	1	4-6	5
7. F.C. Argeș	4	1	2	1	8-4	4
8. A.S. Armata	4	2	0	2	10-9	4
8-9. C.F.R. Cluj	4	2	0	2	3-2	4
10. Jiul	4	1	2	1	4-5	4
11. Sportul stud.	4	1	1	2	5-6	3
12-13. U.T.A.	4	1	1	2	2-5	3
12-13. Univ. Craiova	4	1	1	2	7-10	3
14. „U” Cluj	4	1	1	2	4-11	3
15. Rapid	4	0	2	2	2-4	2
16. C.S.M. Reșița	4	0	1	3	0-6	1

ETAPA VIITOARE (1 octombrie)

A.S. Armata Tg. Mureș — Univ. Craiova
C.S.M. Reșița — Sportul studențesc
Petrolul — Steagul roșu
Rapid — C.F.R. Cluj
Farul — Steaua
U.T.A. — Jiul
Dinamo — F.C. Argeș
„U” Cluj — Sport Club Bacău

ia in intrecerea

R.D. 1/2 (1), 15.
13. Letetia 4 (1).

In runda a 5-a
intilnirile: Bulgar
onia — R.F.G.,
Suedia — Un
ROMANIA, Ce
ina, Danema

2-0 (0-0)

AU MARCAT: Bera si Po-
rumbita.

STEAGUL ROȘU: Albu
(Cassoni) — Papuc, Naghi,
Marian Rusu (Vasilică) —
Bera, Gogea — Cluca, An-
ghel, Arineanu, Porumbita.

RAPID: Rămureanu —
Dumitrescu, M. Florin, Gho-
tu, Spirea (Ene) — Rotaru,
Dinu — Radu Ionescu, Co-
dreanu, Vancea, Stanca

ARBITRU: L. Soos (Tg.
Mures).

„LANTERNA“ A RĂMAS MAI DEPARTE ÎN GIULEȘTI...

Chiar dacă Rapid venise sub Timpa ca deținătoare a lanternei roșii, nici un brașovean nu și-a închipuit că mîstunea Steagului roșu va fi ușoară. Proca și ai săi se temeau, în primul rînd, de dorința de reabilitare a echipei fără nici o victorie la activ, și era gata, gata ca stegarii să nu scape tocmai de ceea ce se temeau. Rapidul n-a reușit pînă la urmă punctul meritat (după aspectul general al jocului), dar echipa a demonstrat în repriza secundă că ambițiile ei au început să se sincronizeze, iar gîndul condiției modeste a teamului feroviar să-l preocupe pe fiecare jucător. Sigur, renasterea aceasta de spirit a giuleștenilor (incompletă, pentru că — să nu uităm — Rapid, totuși, a pierdut) s-a datorat în bună măsură și zilei mai slabe a gazdelor, care în repriza secundă n-au reușit măcar un șut pe poartă (Rapidul a tras 5, dintre care unul respins în bara orizontală de Adamache), care în tot jocul au șutat de 12 ori la poartă, în timp ce rapidiștii au făcut-o de 17 ori. E greu de precizat cauzele jocului mai modest al brașovenilor. Probabil că sînt mai multe. Cert este însă că Anghelini a lăsat mereu un culcar liber pentru atacantul adversi, că Ghergheli a început să schiopăteze la jumătatea reprizei secunde, nemăind randamentul maxim, că Florescu nu s-a putut descurca în fața unui cuplu de „centrali” în care a excelat Boc, iar Cadar a alergat fără utilitate. Noroc că Adamache a fost sobru, atent și inspirat, opunîndu-se unei remize care și-ar fi găsit temel.

Rapid a pierdut acest meci nu numai pentru că a devenit mai ambițioasă abia după pauză. L-a pierdut, în primul rînd, pentru că a primit un gol dintr-o fază care putea fi rezolvată foarte simplu. Dar Codrea a uitat o clipă, în acel minut 15, că fotbalul este o joacă foarte serioasă, a lăsat mingea șutată slab de Ghergheli să treacă printre picioare, cre-

zînd că va ieși în aut de poartă, nu l-a văzut pe Zotincă în dreapta sa, iar cînd l-a văzut a ezitat să acorde corner și mingea a ajuns la Zotincă. Centrare și... de aici a venit înfrîngerea Rapidului. O singură greșeală, la început de meci, și... Rapid se află tot pe ultimul loc al clasamentului.

Mircea M. IONESCU

ANTRENAMENTUL NU DIFERĂ DE CELE CARE SE FĂCEAU CU MULȚI ANI ÎN URMA

Rapid nu merge și contraperformanțele lui i-au așezat pe albi pe la tîmple

tinărului vicepreședinte al clubului, l-am numit pe Ilie Greavu care, în 16 ani, cît a dus la toate extremele diviziei noastre, n-a adunat atîtea necazuri.

Ce să spună el, actualul responsabil cu fotbalul la Rapid, despre fostul său antrenor Bazil Marian? Nu numai din respect pentru vîrsta lui Marian nu caută să arunce vina pe responsabilul tehnic, cel care, anul trecut, îl stopase pe Greavu la un pas de frumosul record: 300 de meciuri sub culorile aceluiași club, Rapid București. Dimpotrivă, îl stimează, îl apreciază. „N-avem mulți antrenori în Divizia A cu calitățile lui: și practician, și teoretician. Se pricepe ce să-i spună jucătorului în teren, îi arată cum trebuie să execute... „De altfel, pentru însușirile pe care le are, Bazil Marian a funcționat multă vreme ca antrenor federal, închegînd pe atunci o echipă reprezentativă de tîneret care a obținut rezultate frumoase”. Și, totuși, se întoarce și zice Ilie Greavu, după secunde de frîmîntare interioară: „Un lucru însă este cert că îi lipsește an-

tenorului nostru: nu este suficient de autoritar cu jucătorii, le acordă un credit prea mare și se înșală apelînd prea mult la conștiința lor. Și-ar mai fi ceva, adaugă Greavu: cînd echi-

pa intră într-o perioadă critică, cum este și aceasta în care ne aflăm, se pierde cu firea, transferînd starea lui de teamă și jucătorului. În acele momente, tot ceea ce a pus la punct, la sedința tehnică dinaintea meciului, se pierde, în clipele petrecute în cabină, pînă să ieși pe teren.

„Iată cum un însemnat procent din ceea ce a acumulat jucătorul, echipa, în timpul procesului de instruire-antrenament se risipește, știut fiind că o bună pregătire fizică și tehnico-tactică trebuie să se sprijine, meci de meci, pe un puternic fundament psihic. Observați dv, argumentează

Ilie Greavu, cît de mult a crescut, peste noapte, randamentul formației noastre anul trecut în „Cupa U.E.F.A.”, față de evoluțiile ei din campionat. De ce? Pentru că ea s-a mobilizat exemplar în intilnirile cu adversari redutabili, ca F.C. Napoli și Legia Varșovia, promovînd în turul al III-lea. Cam la fel se pe-

trec lucrurile și acum și, să nu surprindă pe nimeni, dacă Rapidul va reuși să se califice într-o fază înaintată a Cupei cupelor”.

Dar, ajuns la importantul capitol, atît de complex, AL PROCESULUI DE INSTRUIRE-ANTRENAMENT, Ilie Greavu își are opinia lui. Așa cum se desfășoară în momentul de față antrenamentele la Rapid, ele nu diferă de ceea ce se făcea

RAPID

cu contractat clujean la poarta lui Răducanu. Roman

GIULEȘTI



ADAM, după
organizat, respingând m-
in și atacurile furibunde m-
adversarilor. Sfrâșitul jocului este
de-a dreptul dramatic. Cu 30 de
secunde înainte de încheierea me-

sutează printre Savu (stinga) și Boc, dar fără rezultat
Foto: S. BAKCSY

RAPID A DEPĂȘIT COMPORTAREA DIN CAMPIONAT

Fără un efort deosebit de memorie ne reamintim că, în preajma primei manșe a turului I din competițiile continentale, echipa cu radiografia cea mai îngrijorătoare din cele patru „ambasadoare” ale fotbalului românesc de club era Rapid. Probleme de alcătuire și de joc — reflectate elocvent etapă de etapă, ca și pe scara clasamentului. Apropierea confruntării cu Landskrona producea o legitimă îngrijorare celor din jurul echipei giuleștene. Pentru jucători însă, dubla întâlnire cu echipa suedeză reprezenta un al doilea start oficial (după cel ratat din campionat) pe care nu vroiau cu nici un preț să-l mai piardă.

Firește, distanța de la a vrea la a putea, distanță de la... orgoliu la capacitate, putea fi străbătută numai printr-o pregătire corespunzătoare, o pregătire mult mai susținută decât pînă atunci. Acesta a fost — în fapt — drumul Rapidului pînă la jocul din Suedia. Drum confirmat de evoluția (și scorul) din partida cu Lands-

C. F. R. CLUJ 10

ȘTENII N-AU GUSTAT NICI IERI DIN CUPA VICTORIEI!

Stadion Republicii; timp excelent; teren moale; spectatori aproximativ 9 000. A marcat ADAM (min. 39) din 11 m. Raportul cornerelor: 4-5. Raportul șuturilor la poartă: 11-12 (pe spațiul porții: 5-5).

RAPID: RĂDUCANU — Pop, BOC, Grigoraș, Ștefan — Savu, Angelescu — Năsturescu (min. 46 Petreanu), M. Stelian, Neagu, Dumitriu III (min. 46 Naom).

C.F.R.: Gadja — Lupu, Dragomir, Szöke, Roman — M. BRETAN, Tegean, VIȘAN — Pripici (min. 73 S. Bretan), ADAM, PETRESCU.

A arbitrat VASILE LIGA ★★★★★, ajutat la linie de Gh. Ștefănescu și T. Trolin, tot din Galați. Trofeul Petschovschi: 10. La tineret-rezerve: Rapid — C.F.R. Cluj 1-2 (0-1).

Iată că și după această etapă, Rapid nu reușește să guste din cupa victoriei! Ieri, pe stadionul Republicii, a capotat în fața colegei feroviare din Cluj la un scor minim, dar o înfrângere la două sau trei goluri diferență n-ar fi fost contrară fluxului jocului, chiar dacă înspre final giuleștenii au deținut inițiativa.

După un început ce avea ca perimetru de desfășurare doar mijlocul terenului, lăsând impresia spectatorilor că vor asista la o „remiză de salon”, Adam — cel care în decursul partidei avea să fie vioara întâi a echipei sale, creier și realizator — s-a deplasat mult spre dreapta, a centrat la semînăltime la marginea careului mic, dar Petrescu nu a putut re-lua în poartă, deși fundașii Rapidului erau pe contre-pied (min. 8).

După ce timp de 25 de minute Rapid a încercat să-și impună jocul prin cele două „pistoane”, Savu și Angelescu, C.F.R. Cluj,

dându-și seama că „treimea” sa de mijloc — Marius Bretan, Tegean, Vișan — este superioară compartimentului similar giuleștean, și-a permis să iasă mai decis la atac, prezența celor trei la marginea suprafeței de pedeapsă adverse fiind tot mai repetată. Și astfel, în min. 39, Marius Bretan, intercalat în atac, îl lansează în adîncime pe Petrescu, care se angajează decis în cursă pe un culoar liber lăsat de Grigoraș și Boc. Pop îl iese în întîmpinare, talonînd cițiva metri pe minusculea extremă clujeană și, atunci cînd vede că nu-l mai poate deposeda de balon, încercă ultima soluție: deposedarea prin alunecare. Tentativa a fost făcută însă din spate și nu la balon, astfel încît Petrescu cade faultat în suprafața de pedeapsă. Fără nici o ezitare, arbitrul Liga acordă penalty și Adam nu-i lasă nici o speranță lui Răducanu: 1-0 pentru C.F.R. Cluj.

În min. 63, singura acțiune clară de atac a feraviarilor bucureșteni din această repriză: Ștefan — Angelescu (devenit după patibză extremă stîngă), centrare înapoi la Ștefan, dar acesta, deși avea un culoar liber de șut, trimite mingea — slab — la portarul Gadja. Minutele 70-72 poartă „marca Adam”, fostul universitar clujean desface întregul compartiment defensiv advers, fie prin deplasări laterale, fie prin driblinguri succesive, oferînd apoi balonul, pe rînd, lui Vișan, Petrescu și Pripici, ocazii clare de gol în careul feroviar (atacanții clujeni erau complet liberi), dar balonul n-a mai intrat în poarta Rapidului pentru că aceștia n-au avut clar-viziunea coechipierului lor, Rădu-

canu avînd posibilitatea să se opună de fiecare dată.

În replică, ultimele minute ale partidei aparțin lui Boc, singurul jucător rapidist animat de dorința de a restabili egalitatea, dar fundașul central giuleștean n-a putut avea această satisfacție, balonul trecînd de trei ori peste poarta lui Gadja.

Paul SLĂVEȘCU

krona Boys de la București, ca și de evoluțiile din meciurile cu Steaua și cu Landskrona, în deplasare.

LANDSKRONA BOYS — RAPID 1-0 (1-0)

A MARCAT: Lindgren (min. 32)

STADIONUL din Landskrona; teren foarte bun; timp răcoros; aproximativ 10 000 de spectatori.

LANDSKRONA BOYS: Olsson — Svenson, Dahlgren, KARLSSON, Rösengren — LINDGREN, Berg — Nilsson (min. 60 Gustavsson), JOHANSSON, Cronquist, Brzokupil.

RAPID: RĂDUCANU — BOC — Ștefan, Grigoraș, ANGELESCU, Codrea — Marin Stelian, Savu — Năsturescu (min. 69 Petreanu), NEAGU, Dumitriu III.

ARBITRU: J. Paterson (Scoția).

Cum se explică — mai ales față de mai sus-amintitele premise deloc liniștitoare — neta calificare a Rapi-

dului (care a tremurat cel mult 10-15 minute la debutul meciului retur)? Printr-un joc mult mai organizat, mai legat, mai bine gîndit decît cel practicat în prima parte a campionatului. Nu prea am văzut acțiuni purtate la întîmplare, care numai printr-un hazard fericit se pot solda cu ceva, ci am remarcat tendința spre un joc metodic, atît în faza ofensivă, cît și în cea defensivă. Firește, la Landskrona ponderea jocului echipei au reprezentat-o apărarea și contraatacul. Ambele au funcționat bine, apărătorii dublîndu-se excelent, fazele de contraatac avînd în Neagu virful-lance care putea aduce lesne un rezultat egal acasă (a și marcat un gol frumos în minutul 41, anulat de arbitru după ce în primă instanță îl validase).

Mai presus de o fază sau alta, de un gol în plus sau în minus, calificarea Rapidului în turul II al Cupei cupelor are o singură cheie: o evoluție cu o notă deasupra jocului prestat în campionat.

Marius POPESCU

**"U" Cluj —
RAPID
1-0 (1-0)**

A MARCAT: Uifăleanu
(min. 25).
STADIONUL: Municipal;
timp frumos; teren bun;
spectatori, aproximativ
12 000.

UNIVERSITATEA: Ște-

fan 7 — Crețu 7, Anca 8,
Solomon 9, Mihailă 8 —
Mureșan 8, Fanea 6 — Uifă-
leanu 8, Munteanu 8, Soo
7, Lică 9.

RAPID: Răducanu 10 —
Pop 8, Grigoraș 6, Boc 6,
Ștefan 6 — Naom 4 (min.
69 Dinu 6), Angelescu 6 —
Petreanu 6 (min. 54: Năș-
turescu 6), Neagu 7, M.
Stelian 6, Dumitriu III 5
(min. 54: Petreanu).

ARBITRU: Gr. Birsan
(Galați), nota 9.

RADUCANU, RADUCANU... scanda publicul spectator la sfârșitul meciului dintre „U” Cluj și Rapid. Într-adevăr, portarul feroviarilor a apărut de o manieră rar întâlnită, salvând golul gata făcute, mingi șutate de la numai câțiva metri, deviate uluitor în corner, fie cu brațele, fie cu picioarele. Studenții pun stăpînire pe joc chiar din startul partidului, dominînd cu insistență și după o serie de bune ocazii ratate de Munteanu și Mureșan, reușesc să înscrie unicul gol în min. 25 prin Uifăleanu, care reia spectaculos cu capul din plonjon mingea centrată de Munteanu. Fundașii Rapidului sînt nesiguri și atacurile gazdelor se succed cu repezițiune, mai cu seamă pe centru. Lică (min. 33) și Mureșan (min. 42) șutează din careu, dar Răducanu salvează „în extremis”. La reluare jocul se echilibrează, dar acțiunile ofensive ale bucureștenilor purtate doar de Neagu se sting la marginea careului. Final puternic al clujenilor și din nou intervenții de ultim moment ale lui Răducanu la mingile expediate de Munteanu (min. 80 și 85) și Șoo (min. 89). (Gh. N.).

MIJLOCAȘII, DAR NU NUMAI EI...

La prima vedere, înfringerea Rapidului la limită cu 1-0 ar lăsa impresia că jucătorii feroviarilor au evoluat foarte aproape de nivelul adversarilor lor, studenții clujeni. Realitatea este cu totul alta, diferența valorică dintre cele două formații a fost evidentă și dacă scorul a rămas minim, meritele le are un singur jucător, și anume portarul Răducanu, care a apărut multe mingi șutate doar de la câțiva metri de atacanții clujeni, pe care toată lumea le vedea în gol. Pe rînd, toți cei patru atacanți ai universitarilor — Uifăleanu, Munteanu, Soo și Lică — cărora li s-a adăugat și mijlocașul Mureșan, s-au aflat cel puțin cîte o dată față-n față doar cu... salvatorul rapidiștilor. Însă reflexele lui Răducanu, blocajele curajoase au evitat golul și astfel scorul nu a luat proporții.

Să vedem care sînt cauzele unei astfel de evoluții a jucătorilor giuleșteni. În primul rînd, echipa este ruptă în două datorită randamentului scăzut al liniei mediane, compartiment care în edițiile trecute dădea culoare jocului feroviarilor, fiind principala rotiță din angrena-

jul echipei, suport important în ambele momente, atît de atac ca și de apărare. Ex-stelistul Naom nu reușește încă să se încadreze în sistemul de joc al rapidiștilor. Chiar mai mult, după comportarea de la Cluj, Naom a lăsat impresia unui total dezinteres, pierzînd cu foarte multă ușurință mingea fără să facă în continuare nici cel mai mic efort pentru a o recupera. Depășit de cursul jocului, Naom a apărut cu

CLUJ

întîrziere în sprijinul apărătorilor și la fel de încet, la pas, am putea spune a avansat spre prima linie. Și celălalt mijlocaș, Angelescu, jucător care nu acceptă jocul combinativ, a lăsat descoperit mijlocul terenului, demarcîndu-se mai mult pe spații libere către laturi. Astfel, clujenii au avut la discreție zona de mijloc, permițîndu-și chiar să avanseze alternativ pe cîte unul din fundașii centrali Anca sau Solomon care, de fapt, nu aveau de

ce să se teamă atîta timp cît numai Neagu era singurul jucător menținut la înălțimea ultimului apărător. Și vîrfurile de atac rapidiste nesustînut de alți coechipieri, nu aveau sorți de izbîndă, doar eventual încercînd vreo acțiune pe cont propriu. Nici Marin Stelian nu și-a permis să iasă din dispozitiv, așa că, la un moment dat, toți jucătorii universitari se aflau în jumătatea de teren a feroviarilor. După minute în șir de dominare teritorială și de permanentă presiune, apărarea bucureștenilor a cedat. Imediat după primirea golului ocaziile de majorare a scorului s-au succedat cu repezițiune, dar atunci cînd fundașii erau bătuți, inspirația de moment și reflexele lui Răducanu și-au spus cuvîntul. După pauză, jocul s-a echilibrat datorită introducerii în teren a lui Dinu, care printr-o activitate laborioasă la mijlocul terenului a stopat elanul studenților. Desigur, nu numai linia mediană este unica lacună a formației rapidiste. În general, toate compartimentele se situează cu mult sub nivelul evoluțiilor anterioare.

Gheorghe NERTEA



RADUCANU

5-0 (2-0)

AU MARCAT: Coca (3).
Naghi și Bucur.
UNIVERSITATEA: Negru (Lăzăreanu) — S. Mocanu, Ielciu, Sudi, Ciocan — Porăchi, Naghi (Hloisan) — Bucur, Coca, Iordache, D. Mocanu.

RAPID: Rămureanu (Roșca) — Dumitrescu, Ghețu (Stanca), Florin, Florea — Savu, Rotaru — Catrina, Gh. Ene, Vanea, Nedelciu.

ARBITRU: Marin Stelian (Sighișoara).



post antrenorului Constantin Teodorescu, adică omul care l-a adus în echipa națională, într-un meci cu Israelul, pe stadionul Republicii. Această simpatie a lui Teodorescu pentru Angelescu a fost corectă de neînțeles, știu fiind că fostul antrenor al echipei naționale era un campion, prin excelență, al jocului cu pase scurte și decizive, în timp ce Angelescu au fost întotdeauna lungă cursă solitari, cu mingea la picioare, vedînd parea intenția de a intra cu ea în poartă, indiferent de obstacolele întâlnite în cale. Prin venirea la Rapid, Angelescu a dobîndit un cîmp de acțiune mai vast. Și aici, însă, a rămas de cele mai multe ori în preajma mare îndrăgostit de

plecilor în teren. Și, totuși, în zilele sale de mare euforie, Angelescu a reușit printr-un mare, care și-au pus amprenta asupra unui joc sau a unui rezultat. În ultimul timp, prin plecarea lui Dumitriu, se pare că Angelescu va prelua antecamera sîntătorilor, pentru a-și valorifica din plin marile resurse fizice, corectitudinea tehnică și o anumită abnegație în joc, de care sînt capabili foarte puțini dintre jucătorii noștri. Poate că această nouă încredințare va face din Angelescu o detașată pe care va înfrînta cu așteptări de mult...

ne-am-uni bucureștene în meci three-er și rămas — nu ne înduim — perplex. Aceleași echipe, aceleași oameni — autori ai unor jocuri atît de delirante valorice? Ei, uite că se poate, că alt Rapid cît și Steaua POT — cînd vor — mult mai mult decît au arătat în acest debut de campionat

Marius POPESCU

RADIOGRAFIA ETAPEI

• REZULTAT • ECHIBE • ARBITRU •

• COMENTARIUL MECIULUI • CEL MAI BUN DIN „22” •

Pe marginea unui derby tradițional

ATÎT RAPID, CÎT ȘI STEAUA POT MAI MULT DECÎT AU ARĂTAT PÎNĂ ACUM

0-6 (0-1)
Au marcat: Stănescu, Iovănescu, Vlad, Sumulanschi, Helvel și Ion Ion.

RAPID: Rămureanu (Roșca) — Dumitrescu, Ghețu, Marin, Florea (Spirea) — Rotaru, Cătrina — Stanca, Văneș, G. Ene (Dobres), Nedelcu (R. Ionescu).

STEAUA: Haidu — Năușel, Iovănescu, — Ion (Helvel), Negrea — Stoica, Sumulanschi, Răducanu (Măreșcu), Vlad.

LA CAMPIONATUL

o etapă la alta

RĂDUCANU (36)

C (33) STOCKER (32)

GRUBER (30)

(33)

BELDEANU (36)

CONSTANTIN (34) ADAM (32) GYÖRFI (31)
TUFAN (32)

ECHIPA ETAPEI

• MANTA

• DESELNICU • BOC • GRIGORAȘ • NAIDIN

• PESCARU • BELDEANU

• FAZEKAȘ • TUFAN • VOINEA • HAJNAL

Privit cu o zi înaintea jocului, derbyul tradițional Rapid-Steaua garantează un singur parametru la cota maximă: cel al ambiției. Nu mai este cazul să explicăm rivalitatea de ani de zile dintre aceste două echipe bucureștene. Ea este binecunoscută. Ambiții înflăcărâte — mai vechi și mai noi — ard în piepturile fotbalistilor celor două formații atunci cînd se întîlnesc pe același teren în campionat, în Cupă sau chiar și la un meci amical.

Cert este că înaintea meciului de sîmbătă, fiecare dintre cele două echipe dorea aprig victoria, evoluția fotbalistilor confirmînd deplin această stare de spirit.

PRIM PLAN

Ceea ce apărea, înaintea meciului, sub semnul îndolelii — era valoarea fotbalistică propriu-zisă a jocului de sîmbătă. Să recunoaștem că îndolala avea deplin temei. În această toamnă (ca să nu mai vorbim de finalul ediției trecute a campionatului), nici una dintre cele două „bucureștence” nu s-a arătat a avea o capacitate de joc deosebită. Ba, chiar, Rapid a prezentat în primele trei etape semne de dezagregare pe toate planurile: în construcția echipei, în jocul ei, în conducerea ei tehnică... A urmat, se știe, un reviriment la „ora Handskrona”, reviriment care trebuia însă confirmat.

Ceva mai limpede la Steaua, situa-
El a început să joace fotbal ade-
vărat la Știința București, în
martie '64, după o lungă copilă-
rie fotbalistică la I.C.A.R. Bucu-
rești.

Încă din anii junioratului, An-
gelescu a plăcut publicului prin
alergarea sa de demifondist și

BUCUREȘTI. Pantea se pregătește să treacă de Ștefan, dar Grigoraș, aten-
este gata să vină în sprijinul co-
echipierului său.

Foto: S. BAKCI

ția nu se prezenta nici în această
tabără prea roză, cele patru „trans-
planturi” de piese importante — Ior-
dache, Dumitru, Dumitriu IV și Voi-
nea — nelucărîndu-se încă funcțio-
nal într-un joc... destul de greu de
definit, cum apărea cel al echipei
antrenate de cuplul Stănescu-Con-
stantin.

Meciul de sîmbătă convoca, așa-
dar, două competitive care nu-și
găsiseră încă „linia”.

Avea, oare, derbyul să trăiască
numai din ambiție și numai prin am-
biție? — ne întrebam.

Sore plăcută noastră surorilă,



LANTERNA ROȘIE VĂZUTĂ DIN...

GIULEȘTI

Tristețe în Giulești. A cuibărit-o, acolo, în cartierul de lângă șine, mult adulată echipă a alb-vișiniilor, aflată acum într-o asemenea situație critică cum ea n-a mai fost de aproape două decenii, de pe timpul faimosului cvintet ofensiv, Lungu, Marian, Andrei Rădulescu, Avasilichioaie, Filote, obligat să evolueze pe terenurile Diviziei B.

Da, „cam pe atunci au fost primii ani cu adevărat triști“, ai lui Vavila și Cușa (... își amintesc ei), nume de suporterii intrate în legenda Rapidului.

Și iată cum acea epocă de dureroasă amintire pentru susținători se repetă acum, urmînd parcă o lege a ciclurilor, alungînd, din nou, liniștea din inimile mult încercaților „fans“-i ai formației rapidiste care, în aceste zile ploioase de toamnă, stau și se întreabă nedumeriți: CE SE ÎNTIMPLĂ ÎN GIULEȘTI?

Intr-adevăr, ce se întîmplă cu echipa Rapidului, unica echipă a diviziei noastre fără măcar o victorie la activ (după cinci etape), dar „singura ambasadoare a fotbalului nostru cu șanse ceva mai mari de calificare în turul trei al unei competiții europene“, cum bine sesiza paradoxul Ion Ionescu, a acest fost jucător al primei echipe și actual antrenor al formației de tineret, pe care, alături, miercuri, l-am redescoperit în Giulești, acolo, în cabina „corpului tehnic“, unde se mai găseau Mihăilescu, Costea și Socec, alți foști fotbaliști rapidiști reputați ai trecutelor generații. Aflați, zi de zi, în intimitatea secției de fotbal, ancorați în frământările prin care trece acum „garnitura întâi“, au și ei punctul lor de vedere pe care nu ezită să ni-l împărtășească. „Or fi mai multe hibe în momentul de față, apreciază Micky Mihăilescu, dar eu pe unul singur aș vrea să-l relev, intrucît îl socot de maximă importanță: actualul lot nu e omogen sufletește, pe componenții primei echipe nu-i simt prieteni între ei. Noi, cei din fosta echipă, a anilor '46-'50, ne căutam, aceștia de acum se evită. Și

reflexul nedorit al acestei situații îl avem în teren, unde jucătorii nu se ajută la greu, nu se sacrifică unul pentru celălalt, ba, mai mult, unii se dau în spectacol public“.

...Ion Ionescu desparte în două evoluția Rapidului de pînă acum: el apreciază ca total nesatisfăcătoare comportarea echipei în primele trei etape (și o argumentează, în princi-

pal, cu plecarea lui Lupescu și a lui Dumitru, precum și cu starea de tensiune generată de această situație) și ca multumitoare, în continuare, în meciurile cu Steaua, și cu Landskrona, în „Cupa cupelor“, partide în care echipa a marcat o ascensiune vizibilă, jucînd un fotbal curat. „Și cu... CFR Cluj“, îi reamintim noi. „A fost un accident“, este el de părere.

Mult mai greu să găsească un răspuns la această întrebare, „Ce se întîmplă în Giulești?“, îi este lui Bazil Marian, la ora actuală omul cel mai trist din Giulești, pe umerii căruia aproape toată lumea a lăsat să cadă, acum, întreaga răspundere. Îi vine greu nu pentru că n-ar ști ce să spună, ci pentru că — ne mărturisește el cu o voce care nu e... a lui. „Nimeni nu-mi dă dreptate“, pentru că el se află după a șasea sedință în două zile. Se hotărăște, în cele din urmă, să ne spună și nouă cite ceva. Ne vorbește mai mult de cele „tehnice“: „Jucătorii primiți în schimbul lui Dumitru nu-l pot face uitat așa repede pe fotbalistul cel mai complet, care, la Rapid, îndeplinea cu succes o triplă sarcină, de apărător, constructor și finalizator. O dată cu plecarea lui, a dispărut culoarea din jocul echipei, așa cum prin absența lui Lupescu a dispărut siguranța sistemului defensiv“; „...nu pot să neg că n-avem și jucători de valoare, un Răducanu, un Boc, un Neagu, dar golul nu se înscrie cu numele ci printr-un travaliu în teren, imbinat cu inteligență. Și, la noi, în echipă, nu toți jucătorii înțeleg că trebuie să muncească mai mult pentru cămenii de gol, pentru Neagu și Marin Stelian, care, acolo, în față, la finalizare, au nevoie de prospețime, de claritate în gândire. Or, dacă ei sînt obligați să se risipească

venind înapoi pentru a-și lua singuri mingi...“; „...avem multe de pus la punct. Cu Steaua și cu Landskrona s-a simțit un reviriment în jocul echipei. Dar, pentru a ajunge la practicarea unui fotbal modern, după cerințele actuale, e cale lungă pe care o vom putea străbate numai printr-o intensificare a muncii în procesul de instruire sportivă, la toți factorii, du-blată de condițiile necesare“.

Frumoase gînduri îl preocupă pe antrenorul Rapidului, dar în timp ce vorbește — îl simțim — nu prea se arată prea sigur de reușită. Ce-l oprește? Nu ne spune (de ce?), dar, în cele câteva ceasuri petrecute acolo, în Giulești, o parte din drama Rapidului ni se dezvăluie în toată splendoarea ei: de mai bine de două luni, echipa nu are un teren al ei de antrenament, deoarece cel propriu a intrat în regazonare înainte de începerea campionatului. Acum este gata, dar antrenamentele în Giulești nu sînt posibile, intrucît, la cabine nu există apă caldă. După cum se impune a fi rezolvată acea veche, dar vitală problemă, a stabilirii instituției tutelare a clubului.

G. NICOLAESCU



În acțiune Neagu, omul de gol, de care suporterii Rapidului își leagă atîtea speranțe

RAPID — C.F.R. Cluj 0-1 (0-1)

A MARCAT: Adam
(min. 39) din 11 m.
STADIONUL Republicii;
timp excelent; teren moa-
le; spectatori, aproxima-
tiv 9 000.

RAPID: Răducanu 9 —

Pop 5, Boc 8, Grigoraș 6,
Ștefan 6 — Savu 6, Ange-
lescu 5 — Năsturescu 5
(min. 46: Petreanu 5), M.
Stelian 5, Neagu 5, Dumit-
riu III 5 (min. 46:
Naom 5).

C.F.R.: Gadja 6 — Lupu
6, Dragomir 7, Szöke 7,
Roman 7 — M. Bretan 8,
Tegean 7, Vișan 8 — Pri-
pici 6 (min. 73: S. Bre-
tan 7), Adam 9, Petres-
cu 8.

ARBITRU: V. Liga
(Galați), nota 10.

Rapidul continuă să „patineze“

Ne întrebam, de îndată ce tranzitoarele au început să ne aducă vesti despre ofensiva quasi-generala a oaspetelor în debutul etapei de ieri, dacă nu cumva și Rapidul va îngroșa plutonul echipelor conduse pe teren propriu. Aceasta deoarece trecuse mai bine de o treime din jocul susținut cu C.F.R. Cluj, și în timp ce atacurile bucureștenilor se frîneau de regulă în preajma liniei de 16 m adverse, clujenii izbuneau în contraatacuri din ce în ce mai dese și mai periculoase spre poarta lui Răducanu.

A fost, de altfel, evident încă de la început, că aceasta va fi unica tac-

tică la care vor recurge oaspeții, ei căutându-i cu consecvență, minge cu minge, pe Adam, și Petrescu, eliberați de orice sarcină de apărare, și postări în permanență la limita... ofensivă. Este drept, Boc și colegii săi de linie aveau a fi un zid de netrecut și, probabil, pe trîncia acestuia au mizat bucureștenii, din moment ce și-au continuat nealarmați haotica lor ofensivă, fără a lua vreo măsură suplimentară de precauție în apărare. Firesc, după părerea noastră, în aceste condiții în „zid“ a apărut la un moment dat o spărtură: în minutul 35, la o „cursă-tip“, Petrescu nu a mai putut fi oprit decît printr-un

RAPID CISTIGĂ DOAR ÎN COMPETITIILE INTERNAȚIONALE!

Deși pleca favorită în partida cu colegii feroviar din Cluj, Rapid n-a reușit să realizeze prima victorie în actuala ediție a campionatului. Lipsită de un suport efectiv al liniei mediane și de un atac combativ și eficient, echipa giuleșteană s-a mulțumit cu o dominare haotică și sterilă la debutul și finalul partidei. Cei care au fost, realmente, periculoși în fazele de poartă au fost jucătorii clujeni, conduși excelent de Adam. Golul victoriei oaspetilor a survenit în min. 39, atunci cînd Petrescu, lansat în careul advers de M. Bretan, a fost faultat de fundașul Pop. Lovitura de pedeapsă a fost impecabil transformată de către Adam. În repriza secundă, în pofida așteptărilor miilor de suporteri giuleșteni, care sperau în revenirea echipei favorite, cei mai aproape de gol sînt tot feroviarii clujeni. În urma unor excelente acțiuni individuale ale lui Adam (min. 70-72), Vișan, Petrescu și Pripici ajung cu balonul demarcați în fața porții lui Răducanu, dar ratează. (P. Sl.)

fault în careu. Penalți clar, și Adam înscrie golul care avea să aducă victoria clujenilor. Este adevărat, Rapidul mai avea la dispoziție din acel moment încă 51 de minute bune, în care ar mai fi putut modifica de cîteva ori tabela de marcaj, dar și această perioadă a arătat cam la fel cu cea premergătoare înscrierii golului, astfel că un 0-2, sau chiar un 0-3 ar fi uimit doar pe cei care nu au asistat la meci.

Ieri, însă, practic nu am recunoscut echipa care a învins pe Landskrona și a remizat cu Steaua. Și aceasta pentru simplul motiv că în primul rînd nu l-am recunoscut pe Savu, Angelescu, Năsturescu, Marin Stelian, Neagu ori Dumitriu III, adică tocmai pe aceia cărora le revenea sarcina construirii și înscrierii golurilor. Doar Răducanu (realmente extraordinar în cîteva intervenții) și Boc (care mai mult decît prin forma pe care o deține, acum, nu are cum să demonstreze că poate fi util „național“ în momentele ei de cumpănă) continuă să strălucească în această formație ce tinde să devină din ce în ce mai opacă. Să fie vorba de o cădere de moment, sau de un simptom ce amenință să ajungă cronic? Dacă ne gîndim că Rapidul resimte evident la mijlocul terenului lipsa lui Dumitriu, acel mecanism de precizie care îi ordona acțiunile, înclinăm, spre a doua variantă, mai ales că „momentul“ datează totuși — cu intermezzo-ul din jocul cu Steaua — de cinci etape.

Antrenorul Bazil Marian are deci toate motivele să fie îngrijorat, dar are totodată, mai mult ca oricînd, ocazia să-și arate priceperea...

Sorin Satmari

Indiscreții, puncte de vedere...

Antrenorul COLOMAN-BRAUN, observator federal la meciul Dinamo — F. C. Argeș, ne-a sintetizat jocul astfel: „Dinamoviștii au început slab partida și dorința de a realiza maximum de randament cu minimum de efort s-a transformat în... maximum de efort cu minimum de randament. Dezorientați, au fost conduși la pauză cu 1-0. Au fost însă deajuns 20 de minute din repriza secundă pentru a întoarce soarta rezultatului în favoarea lor. Piteștenii

valoare. Sînt mulțumit de modul cum au luptat toți „elevii“ mei și, în special, Deleanu, Doru Popescu, Dinu, Dobrău, Radu Nunweiler și Lucescu.“

Antrenorul F. C. ARGEȘULUI, FLORIN HALAGIAN: „Trebule să recunoșc că dinamoviștii au meritat victoria pentru că au fost mai calmi. Aș vrea să adaug însă că Lucescu joacă „teatru“ prea mult pe teren, trîntindu-se în careu în așteptarea penalității.“

Arbitrul ION RUS: „Aș vrea să menționez că antrenorul intervenit

Capitală. Acum, că am „spart gheața“, sper... să mai vină și altele.“

DUMITRIU III recunoștea justetea penalității acordat de arbitru în timpul jocului, ca și a victoriei clujenilor, spunîndu-ne, totodată, că nu își explică evoluția atît de slabă a formației sale „Poate cele 14 ore de călătorie să-și fi spus cuvîntul“, încerca o explicație nouă extremă giuleșteană. Primul care l-a contrazis a fost însă chiar medicul Rapidului, dr. BENDIU, care desigur, știe cel mai bine cît de obosiți sînt — sau nu — jucătorii Rapidului.

1-2 (0-1)

AU MARCAT: Moga și Costin, respectiv M. Florin. RAPID: Rămureanu — Dumitrescu, M. Florin, Spirea, Florea — Rotaru, Ene — Stanca, Catrina, Vanea, Nedelănu.

STEAGUL ROȘU 1(1) RAPID 0(0)

BRAȘOV, 8 (prin telefon, de la trismisul nostru)

Rapidul a venit cu mari iluzii sub Timpa. Chiar dacă totul îi era potrivnic, de la acel usturător scor general (2-10) din campionatul trecut, pînă la actuala diferență de formă a celor două echipe. Nu a lipsit mult ca marile speranțe ale Rapidului să fie împlinite. Pentru că Steagul roșu n-a prins una din zilele sale fericite, iar Rapidul s-a zbatut să iasă din zodia lanternei. A venit însă gafa (decisivă!) a lui Codrea, în min. 15, cînd a ezitat să trimită balonul în corner (lucru la care se aștepta și Răducanu). Zotică a centrat ideal la Pescaru, demarcat, și lovitura de cap a acestuia n-a mai putut fi oprită. A venit și marea ocazie a lui Neagu (min. 28), cînd a ajuns frumos prin dribling în careu, dar a înecîntat ritmul permițîndu-i lui Jenel să respingă în extremis. Dar nu prima repriză era cea care avea să definească pretențiile justificate ale giuleștenilor. Pentru că, dacă în primele 45 de minute stegarilor au fost la timona jocului, întrebîndu-l serios pe Răducanu, după pauză oaspeții joacă mai bine. M. Stelian și Neagu sînt mai activi, dar fie că șutul lui Dumitriu III lovește bara orizontală (min. 55), fie că Adamache respinge cum numai el știe să o facă trei mingi grele, dintre care cea mai periculoasă

...RAPID ÎȘI CONTINUĂ DRUMUL ÎN PENUMBRA

a fost ghiuleaua lui Neagu lingă bara din stînga (min. 70), sau iese cu piciorul la 17 m respingînd contraatacul lui Neagu scăpat singur.

Și asaltul acesta de speranțe al Rapidului nu-i întrerupt decît o dată, de contraatacul lui Györfi, a cărui pasă va fi irosită din poziție excelentă

grav (după toate probabilitățile este vorba de o fractură la piciorul drept). Din fericire, arbitru Blau — debutant în Divizia A — s-a dovedit curajos în continuare, în pofida unui public ostil bucureștenilor încă înaintea începerii jocului. După meci, Adamache, Pescaru și Ivănescu l-au luat

Stadion Tineretului; timp favorabil pentru joc; teren bun, ușor alunecos; spectatori circa 17 000. A marcat: PESCARU (min. 15). Raportul corect: 7-7. Raportul suturilor la poartă: 12-7 (pe spațiul porții: 5-8). STEAGUL ROȘU: ADAMACHE — Ivănescu, JENEL (min. 46 Alecu), OLTEANU (min. 85 Șerbănoiu), Anghelini — PESCARU, Cadar — ZOTINCĂ, Florescu, GHERGHELI, Györfi. RAPID: RĂDUCANU — POP, BOC, Grigoraș, Codrea (min. 46 Ștefan) — Savu, Angelescu — Petreanu (min. 69 Năsturescu), M. STELIAN, NEAGU, Dumitriu III. A arbitrat GABRIEL BLAU (Timișoara) ★★★★★, ajutat la linie de St. Birăscu (Timișoara) și V. Grigorescu (Craiova). Trofeul Petschovschii: 5. La tîneret-rezerve: Steagul roșu — Rapid 2-0 (0-0).

de Pescaru (min. 53). O fază banală, un fault sancționat de arbitru avea să ofere meciului acesta echilibrat un final mai mult decît incandescent. La faza aceea Olteanu și Năsturescu au continuat, totuși, duelul, o talpă a rapidistului s-a dovedit fatală, excelența fundaș brașovean accidentîndu-se

„în escortă“ pe Năsturescu la ieșirea din teren. Dincolo de stadion însă, multă vreme mulți spectatori brașoveni aveau să aștepte echipa Rapidului. Dar nu pentru a o felicita pentru jocul ei bun în repriza secundă...

Mircea M. IONESCU

INCREDIBILUL

Asadar, Jiul în fruntea clasamentului! Nu vreau să descurajez pe nimeni și să nu fiu rău înțeles. Oricare echipă, de unde ar fi, posedă bastonul de mareșal în raniță. Pe frontul fotbalului totul este posibil, dar să judecăm rece, fără să ne aprindem. Faptul că echipa minerilor se află pe primul loc trădează mai curînd slăbiciunea soccerului nostru decît calitatea lui.

O să mă explic.

Nu pentru că Jiul este la ora actuală o formație mare se află ea în fruntea clasamentului, ci pentru că acele teamuri cu adevărat valoroase, și asta o spunem în funcție de nume și nu de forma jucătorilor, dau semne evidente de neomogenizare, de timiditate sau, pur și simplu, de slăbiciune. Nu e un secret pentru nimeni că unsprezecele cel mai faimos la data la care ne aflăm este Steaua. În mod iudat, deși nu are obligații pe plan internațional, deși ar părea că totul este în regulă, formația militară ocupă încă

dem că lipsa de hotărîre a antrenorului. Iată pe acest Năstase, ținut de multă vreme, ori pe tușă, ori plasat pe un loc pe care nu are ce să caute. Acum deține titlul de golgeter și asta numai după două partide. Să zicem că a intrat în socoteala asta și slăbiciunea adversarilor, că l-a ascultat cotofana mai bine decît pe alții, dar ajunge numai explicația pe care o dăm? Este cu totul evident că Năstase fusese luat de la „Progresul” tocmai pentru că era un jucător bun, numai că lăcomia și pentru alți jucători buni și foarte buni l-a silit pe antrener să nu mai știe să aleagă între atîtea boabe multe. Rezultatul? Aproape toată înaintarea faimoasă a militarilor s-a trezit într-o totală degringoladă. Aici vreau să-i spun lui Valentin Stănescu că nu a avut curaj. El a mizat în continuare pe jucători plafonați ca Voinea sau pe și mai lișitul de duh, din pricina vieții sportive pe care o duce, Tătaru. Pentru noi toți cei ce privim fotbalul, de mai bine de un an de zile nu era un secret că marea speranță a clubului roș-albastru se terminase de mult. Scadențele sosiseră și antrenorul nu voia să renunțe la ceea ce se numeste curent un rateu, cum au fost atîtea în fotbalul nostru. Dacă mai adăugăm și scăderea de formă a lui Iordănescu, și el plîmbat de pe centru pe extrema stîngă avem toate explicațiile posibile. Vreau să spun răsplat că vina antrenorului vine și de acolo că la cîntărirea achizițiilor nu se gîndește să ia jucători pe specialitate. El ia la kilogram, la nume, nu se gîndește că totul se face pe posturi, chiar în fotbalul modern în care s-ar părea că ar exista tipul de jucător universal, bun pentru orice.

Cazul al doilea: Rapid.

Aici avem o criză de autoritate a antrenorului. Mi se spune, și o știu și eu bine, că Marian este foarte bine pregătit, că rezultatele lui mai vechi îl recomandă în continuare ca pe un conducător capabil, numai că, zic aceiași guri, el este prea cumsecade! Nu știu ce înseamnă cuvîntul cumsecade în fotbal. Nici ca nea Titi care stă cu jorda în cui (dar bine face ce face, zic eu), dar nici cu vorbă bună, pentru că rezultatele se văd. Este evident că Realul a pierdut doi jucători buni, dar nu e mai puțin adevărat că a găsit în Grigoraș un excepțional înlocuitor al lui Lupescu ceea ce e un mare cîstig. Cît privește absența lui Dumitru, dacă ne gîndim la forma acestui jucător din toamna pe care o trăim, n-ar trebui să fie atîta tristețe pe podul Grant. Deci e vorba mai de grabă de o lipsă de pregătire severă.

Și pentru că trebuie să spunem ceva și despre Răducanu (ziarele ne silesc), iată dovada cea mai evidentă că la Rapid nu există o disciplină corespunzătoare. Rămureanu a fost bătut măr de titularul gărarilor la un meci de antrenament. Asta după ce 40.000 de oameni văzuseră palmele aceluiași, poposite pe obrazul talentatului Grigoraș. Credeți că s-au luat acele măsuri drastice ce se cereau? Nu, dimînică în poarta giuleștenilor, Rică a apărut senin și rece. Cu asemenea măsuri ne vom trezi cu morți și raniți în tabăra celei mai controversate echipe din România. Pe vremea mea, asemenea oameni care dau palme numai că nu le place lor ceva se numeau, dar mai bine să nu scriu acest cuvînt...

O NOUĂ „LECȚIE DE... PUMNI” A LUI RĂDUCANU VICTIMA? RĂMUREANU!

Marți seara, în jurul orei 20, ne-a vizitat la redacție Adrian Rămureanu, portarul de la Rapid. Avea buza spartă. Singura.

— Ce s-a întîmplat? — l-am întrebat, realmente surprîns de starea în care se afla.

— Vin de la Spitalul de urgență. Am fost acolo pentru a primi îngrijiri după pumnii pe care i-am primit astăzi, la jocul de antrenament de la căpitanul echipei Rapid.

— Răducanu?

— Cine altul? Am jucat un meci, 7 la 7, pe terenul de ciment, de lingă pod. La un moment dat, Răducanu (care apăsă în echipa adversă) și-a părăsit poarta, venind în atac. I-am ieșit în întîmpinare pentru a bloca mingea. Supărat pe semne că nu l-am lăsat să marcheze, s-a repezit la mine, începînd să mă lovească pînă cînd n-am mai știut ce se întîmpla cu mine. În cădere, m-am lovit cu capul de ciment și m-am trezit după vreo 15 minute, la vestiare. Asta s-a întîmplat.

În momentul cînd Răducanu s-a... dezlănțuit jucătorii și antrenorii au intervenit. Pînă să sară, să-l oprească, Rămureanu fusese deja făcut k.o.! Acestea au fost faptele. Fapte confirmate și de antrenorul Bazil Marian și de vicepreședintele clubului, Ilie Greavu, cu care am stat de vorbă ieri dimineață, și de ceilalți jucători ai Rapidului.

Încă o dată, Răducanu — investit și cu funcția de căpitan de echipă? — nu și-a putut stăpîni nervii. Și iată că, după Grigoraș (palmuit, cu două săptămîni în urmă, pe stadionul „23 August”, în vîzul a peste 40.000 de spectatori), l-a căzut acum victimă Rămureanu. Astfel prezentîndu-se lucrurile, automat îți vine în minte întrebarea: Cine urmează? Cui îi mai pregătește Răducanu o „lecție de pumni”?

Pînă la data cînd vom afla răspuns la această întrebare, să consemnăm, deocamdată, măsurile pe care le-a luat conducerea clubului Rapid, față de Răducanu: sancțiuni administrative pe timp de trei luni, retragerea dreptului de a mai fi căpitan de echipă și un ULTIM AVERTISMENT. LA PRIMA ABATERE RĂDUCANU VA FI EXCLUS DIN VIAȚA SPORTIVĂ.

Laurențiu DUMITRESCU

Aplauze pentru rapidiști!

După victoria de după-amiază a Argșului, ziua de ieri a fost „completată” de comportarea frumoasă a Rapidului, care pe celebrul stadion din Prater a trecut, de asemenea, pe lingă un rezultat și mai bun, obținînd totuși un 1-1 foarte util în această luptă pentru calificare. Egalitatea îi conferă șanse mari de a elimina pe Rapid Viena, cîștigătoare „Cupei Austriei” (a opta oară) și de nenumărate ori campioană a Austriei. Dar ce am dori să subliniem în mod special este autodepășirea giuleștenilor, care au jucat la valoarea lor maximă din acest sezon. Urmarea? Au obținut pentru prima oară în această toamnă un rezultat bun în deplasare și, fapt menționabil, tot pentru prima oară (după foarte mult timp!), au reușit să remonteze un scor ce la un moment dat le era defavorabil!

Scorul a fost deschis de Gallos în minutul 10, iar Neagu a egalat în minutul 66, cînd a urmărit o centrare a lui Codrea (infiltrat în atac pe post de extremă dreaptă) și a înscris din apropiere o minge scăpată de portarul vienezilor. Iată ce ne-a declarat azi dimineață, într-o convorbire telefonică, antrenorul BAZIL MARIAN: „A fost un joc foarte disputat. Rapid Viena a început mai bine meciul, acționînd decis și reușind să și marcheze profitînd de o gafă a apărării noastre. Ne-am revenit după primirea golului și am echilibrat jocul, beneficiînd și de numeroase ocazii de a înscrie. Mai ales după pauză, cînd Neagu,

Marin Stelian Petreanu și Năsturescu au avut poziții favorabile de a marca. Am fost foarte aproape de victorie, dar cred că și cu acest 1-1 ne vom califica dacă vom juca bine, la București, în întîlnirea retur. Pentru acest deziderat

ne vom pregăti cu toată seriozitatea, pînă seama că vienezii s-au calificat în optimile de finală datorită unui 2-2 în deplasare (ceea ce înseamnă că știu să evolueze pe teren străin) și că au în Lorenz și Gallos doi aiacani de valoare.

As dori să remarc încă o dată, în această echipă, dar merite speciale au atacul, Răducanu, Codrea, Marin Stelian, Arghelăscu și Boc (mai ales după pauză). De asemenea, consider că excepțional arbitrajul brigăzii belgiene condusă de Vital Loraux — corect, imparțial, atent”.

P. D.

În cupele europene

RAPID se bucură, pe drept cuvânt, de faima de a fi o echipă foarte simpatizată, cu zeci de mii de suporteri în București (statisticile apărute în ziarul nostru după fiecare campionat au demonstrat în permanență că dintre formațiile din Capitală, Rapidul atrage cel mai mare număr de spectatori în tribune) și cu alte zeci de mii, sau poate sute de mii, în țară. Formație iubită și capricioasă, care în decursul istoriei — deși a cucerit doar o singură dată titlul — a fost mai întotdeauna în luptă pentru șefie, clasându-se de-a lungul anilor de nu mai puțin de 20 de ori în primele 5 locuri ale campionatului diviziunii A, cucerind de 8 ori „Cupa României” (ultima oară chiar acum, trei luni!), dând o piesă impresionantă, 4/6 de jucători, de titulari naționali (începând cu Vintilă, Baratkî, Rafinski, Bogdan, Marian, Valentin Stănescu, Andrei Rădulescu, Filote, Macri, Greavu, Ion Ionescu, și terminând cu Dan Coe, Lupescu, Răducanu, Neagu și Dumitru, care anul trecut erau — toți cinci — „baza” naționalei noastre!).

Îată însă că acum, după 7 etape, Rapid se află pe locul 14, cu numai 4 puncte acumulate, cu o singură victorie — dintr-o greșeală a apărării ploieneniilor, cu numai trei goluri și neavând măcar satisfacția de a furniza lotului reprezentativ un singur component! Amărăciunea a cuprins pe numeroșii amatori de fotbal ale căror bătăi de inimă „scandeează” de ani de zile Ra-pid! Ra-pid! Îngrîșorarea a reardat în memorie anul, 1951 și 1954 cînd — pe atunci — Locomotiva București retrograda în „B”.

EFECTELE le-am enumerat. Să vedem acum care sînt CAUZELE. După discuțiile purtate la club, cu antrenorii și jucătorii, am constatat că actuala situație se datorează unui complex de cauze. În general, în astfel de cazuri, se spune că „Antrenorul este primul vinovat!”. Am dori, de la bun început, să nu pornim cu prejudecăți, să nu dăm verdicte și să purcedem la elucidarea cauzelor. De la debutul acestui sezon s-au desfășurat nouă meciuri oficiale (sapte în campionat, două în cadrul competiției internaționale „Cupa cupeilor”). Dacă în primele trei partide, comportarea a fost mediocră (1-2 cu „U” Craiova și 0-1 cu „U” Cluj, ambele în deplasare; intercalându-se acel 0-0 de la București cu U.T.A.), în următoarele trei jocuri (3-0 cu Landskrona, 1-1 cu Steaua și 0-1 cu Landskrona în deplasare, care a însemnat de fapt calificarea în turul II al „Cupei cupeilor”) s-a produs un reviriment și Rapidul s-a arătat publicului sub înfățișarea sa „din zilele bune”. Apoi din nou două eșecuri (0-1 cu C.F.R. Cluj, la București și cu Steagul roșu la Brașov) care au situat-o două săptămîni în subsolul clasamentului și un 1-0, ce de duminică cu Petrolul, care a sălta echipa peste cele două noi promovate dar la distanță de două puncte de A.S.A. formație clasată pe locul 13.

Deci, cele trei comportări bune au demonstrat că este posibil ca Rapid să evolueze la un potențial ridicat, cu același antrenor, cu aceiași jucători, cu aceeași conducere de club, cu aceeași condiții de antrenament. Logic, înseamnă că principala cauză a punctelor pierdute trebuie căutată în felul cum s-au mobilizat jucătorii pentru partidele respective. „Nu pot fi de acord cu motivele minore, ne-a declarat ILIE GREAVU, șeful secției de fotbal. Echipa, ca lot, este mult mai bună decît multe divizionare aflate înaintea noastră în clasament. Principali vinovați sînt jucătorii care nu s-au pregătit suficient și n-au venit la antrenamente odihniți. Ei n-au înțeles metoda de disciplină liberă consimțită, de înțelegere, aplicată de antrenorii, confundînd-o din păcate cu concesii. De aceea, ne-am hotărît să trecem la sancțiuni materiale, care își vor dovedi, sper, eficiența. De asemenea, cred că astfel jucătorii vor acorda o atenție mai mare programului lor extra-sportiv și, în cazurile de accidentare, vor trata cu toată seriozitatea problema recuperării lor. În aceeași ordine de idei, consider că ne este necesară îmbunătățirea cabinetului medical și aparataj modern (și o saună)!”.

Logic vorbind, locul 14 se datorește în cea mai mare măsură celor două puncte pierdute în fața echipei C.F.R. Cluj. Aceasta reprezintă „pata” cea mai pregnantă din palmaresul actual al Rapidului. După meci, a avut loc o sesiune de analiză și jucătorii au încercat să reliefeze cauzele eșecului: „Subestimarea adversarului” — Marin Stelian: „Văzîndu-mă rezervă, m-am demobilizat” — Năsturescu; „Oboseala

CAUZE: • Pregătire insuficientă • Superficialitate, subestimarea adversarilor = 2 puncte pierdute • Clubul — copil al nimănui... • Din iulie pînă acum, regazonarea terenului • Divorțul lui Dumitru • Nelegitimarea lui Dumitriu II

EFACTE: • Locul 14 • O singură victorie — dintr-o greșeală a adversarilor • Doar trei goluri marcate • Nici un membru în lotul reprezentativ

PERSPECTIVE: • „Să retrogradăm? Nici vorbă! La finele turului, vom fi în primele șase locuri”. • Ne vom califica în turul III al „Cupei cupeilor”!

întoarcerii din „media” — Neagu: „Nu m-am pregătit bine și am făcut cel mai slab joc din carieră” — Pop etc. Iată cum lipsa de responsabilitate a împins echipa pe toboganul atît de înclinat al clasamentului diviziei A.

După cum am mai afirmat, la această situație au „colaborat” și alte cauze. Să le amintim:

Rapidul a trecut înaintea începerii campionatului printr-o „vară fierbinte”. BAZIL MARIAN sintetizează frămîntările Rapidului: „În vară, în perioadă de transferări, după cucerirea Cupei și obținerea dreptului de participare în competiția europeană oficială „Cupa cupeilor”, noi, cei de la club, ne așteptam la întărirea echipei. Divorțul lui Dumitru a stîrnit tristețe și nedumerire, iar schimbul efectuat cu Steaua s-a petrecut fără consultarea mea. Ne trebuiau alți steliști, pe posturi deficitare. Ca să nu mai vorbim de Troi, de pildă, sau de Cassai, care și manifestaseră dorința de a evolua în Giulești”. De ce n-au fost legitimați alți jucători? Ne răspunde ILIE GREAVU: „Am cerut Stelei în schimbul

lui Dumitru pe Năstase, Ciugarin și Naom, dar am fost refuzați... Am vrut să-l legitimăm pe Troi, dar acesta a încălcat principiile de etică sportivă și a avut pretenții exagerate; am mai vrut să-l cooptăm pe Cassai, dar Progresul i-a dat dezlegare pentru... F. C. Argeș; avem toate actele în regulă pentru transferul lui Dumitriu II, dar acesta a semnat apoi și pentru Dinamo, deși dezlegarea Steagului roșu este făcută pentru noi. Dorec să menționez că am convenit să lăsăm dinamoviștilor pe Dumitriu II în schimbul a doi dintre trel jucători (Moldovan, Sălcău sau Batacliu), dar vîd că acordul nostru nu s-a putut transforma în realitate. Sperăm să ni-l dea pe Batacliu și pe Sălcău (ultimul cu drept de joc din retur)”. „Dumitriu II? Ne spune antrenorul BAZIL MARIAN. Venirea sa ar pune în valoare posibilitățile lui Neagu și ale lui Petreanu și ar constitui pentru noi un tonic. Dar dacă Dinamo nu se hotărăște...”

În încheierea comentării acestei cauze, am dori să semnalăm cu regret lipsa relațiilor principale, de colaborare dintre cluburile bucureștene. Și Steaua (Greavu ne spune că ar fi mulțumit acum dacă i-ar putea legitima măcar pe Ștefănescu I, și Progresul, și Dinamo și chiar Metalul („cazul” Troi) nu au înțeles să-i... înțeleagă pe rapidiști! Rapidisti, care — să nu uităm — sînt singurii ce reprezintă Capitala într-o competiție internațională oficială. Și ar fi bine să nu uite nici federația și să-i sprijine în problema transferului lui Dumitriu II, chiar dacă pînă la urmă Rapidul se va alege cu... alt jucător!

S-ar părea — și părerea nu este departe de adevăr — că Rapidul nu este un club puternic, care să poată atrage jucători. „Doar faptul că sîntem o echipă simpatizată, de tradiție poate atrage un jucător la noi” — BAZIL MARIAN. Nu este deci o vorbă goală cînd se spune că „Rapid este... copilul nimănui!”. Și ar fi cazul ca acest mare club bucureșten cu vechime de circa cinci decenii să devină, asemenea „suratelor” sale din Capitală — Dinamo, Steaua și Sportul studentesc — un club de sine stătător, cu un prestigiu sportiv.

Și nu-l lipsit de interes că poate tocmai pentru că Rapidul este un club „al nimănui” și că nu are o conducere puternică gazonarea terenului a durat din iulie pînă acum (!) și că apa caldă de la vestiare, atît de necesară dușurilor de recuperare după antrenamente, trebuia adusă, eventual, cu samovarul pentru că I.C.H.F. a binevoit să amîne de la 1 septembrie la 15 septembrie și apoi la 1 octombrie data terminării lucrărilor (care de fapt nu sînt nici acum finisate). Aceste impedimente au silit pe jucători și pe antrenori să efectueze adevărate peregrinări „în circuit” prin București pentru a găsi terenuri de pregătire (Flacăra roșie, Electra, Voința, Laromet, Tehnometal etc.)!

Alte cauze? „Greutăți în omogenizarea echipei, indisponibilitățile prelungite ale lui Mușat și Ene Daniel, uzura

morală și fizică a unor jucători” — BAZIL MARIAN. „Antrenorii nu s-au dovedit suficient de receptivi la propunerile de modificări ale formației și nu au dat încredere, pe plan psihic, jucătorilor (de altfel ne gîndim să ne angajăm un psiholog)” — președintele MIHAI VILCEANU. „Lipsuri în educația tinerilor jucători, care nu întotdeauna se dăruiesc, fără rezerve, pasiunii lor declarate — fotbalul” ILIE GREAVU. La aceste cauze, am adăuga și faptul că momentan există problema omogenizării sufletești dintre jucătorii vîrstnici și cei tineri, dintre jucătorii mai vechi ai Rapidului și trio-ul sosit de la clubul Steaua...

PERSPECTIVE? „O îmbunătățire a procesului instructiv-educativ pentru valorificarea la maximum a posibilităților echipei, omogenizare sufletească (recentul „caz” al lui Răducanu care s-a comportat inadmisibil față de Rămureanu a fost sancționat sever de club) calificarea în turul III al „Cupei cupeilor” care s-ar răsfrînge pozitiv asupra comportării în campionat. Nu dorim ca din parteneri de întrecere cu formațiile fînțase să ajungem niște sparring-parteneri pentru celelalte „bucureștene” și să avem soarta Progresului!” — BAZIL MARIAN. „Echipa va ieși din impas, are suficiente resurse de mobilizare” — ILIE GREAVU. „Trebuie doar să ne refacem din punct de vedere moral. Ne vom mobiliza la maximum și pronosticăm că, la sfîrșitul turului, ne vom clasa în primele șase locuri ale cla-

INFORMATIA SPC

samentului. De retrogradare nici nu poate fi vorba!” — BOC.

Întărirea echipei? Și Bazil Marian și Greavu ne-au vorbit de „tineret” (antrenat de Ion Ionescu). Sînt deja două „nume” care bat la poarta formației de seniori: Rotaru și Marin Florin. Dar unul dintre ei este mijlocas, iar celălalt este fundaș central. Ar fi cazul să se caute (pînă „scoate” Ion Ionescu un atacant de valoare) în divizia B sau la echipe de categorii inferioară înaltasi ce ar putea, totuși face față diviziei A. („Am urmărit în echipa Tehnometal o extremă stîngă care mi-a plăcut imens, s-ar putea încerca...” — Boc).

Și s-ar mai putea încerca poate utilizarea lui Dumitriu III ca atacant central, post în care a dat randament, la „Memorialul Ioachim Popescu” și în repriza secundă a partidei cu Steagul roșu, retrăgîndu-l pe Marin Stelian ca mijlocas ofensiv și pe Anghelescu „mutîndu-l” pe extrema stîngă. Pentru că în fond, bazată pe pivoții Răducanu și Boc (în prezent, cel mai bun fundaș central din țară), apărarea este la înaltăime.

Să vedem care vor fi urmările dorinței unanime de mobilizare existente la Rapid. Ne place să credem că hotărîrea întregului colectiv rapidist înseamnă responsabilitate, mobilizare, seriozitate și că perioada de impas va fi trecută cu brio, mai ales că trebuie să ținem seama că în următoarele opt etape programul Rapidului nu va mai fi atît de dificil ca în primele șapte partide disputate pînă acum.

Dan Părașcu

GRIGORAS



RAPID — PETROLUL 1-0 (0-0)

A. MARCAT: Neagu (min. 82).

STADIONUL „23 AUGUST”

Stefan 7 — Savu 5 (min. 46); Naom 6; Angelescu 5 — Nasturescu 7, M. Stellan 5, Neagu 6, Dumitriu III 5 (min. 46); Petreanu 6.

PETROLUL: M. Ionescu 7 — N. Ionescu 7, Tudorie 8, Ciupitu 9, Graber 7 — Dincut 7, Angelescu 8 — Doru Nicolae 7 (min. 85); Cringasu) Co-

IN GIULESTI, NUMAI VICTORIA MULTUMESTE. Teren greu, parida foarte disputata. Actiunile de atac ale Rapidului nu au claritate, inaintasi se precipita, este vizibila starea nervoasa a jucatorilor. Asa se si explica marea ratare a lui M. Stellan din careul de 6 metri (min. 24). Oaspetii joaca ca acasa, fara complice. Stăpînind mijlocul terenului prin linia Dincut — Cozarec — Angelescu ei dau de furcă apărării rapidiste în care au excelat Boc și Grigoras. Prima mare ocazie petroliștii: C. Ionescu sutează afara (min. 32). După alte două minute Răducanu este învinzător, dar Grigoras doborâza mingea care mergea în gol. Boc apare mereu în atac pentru a forța deschiderea scorului. Este cel mai bun atacant. Notăm patru cartonașe

RAPID 1(0)
PETROLUL 0(0)

DACĂ N-AR FI FOST ACEA MINGE TRIMISĂ ACASĂ...

Cît de dure și de nemiloase sînt legile nescrise ale fotbalului! Joci bine, domini adversarul pe toate planurile (tehnic, tactic, angajament) și apare o mică inexactitate fatală, care întoarce totul pe dos. Așa a pățit Petrolul duminică, pe stadionul „23 August”, în fața Rapidului. Acea fază din — care părea inofensivă — min. 82, ce a adus Rapidului prima victorie în acest campionat, nu va putea fi uitată multă vreme de curajoșii elevi antrenati de Ilie Oană: Mihai Ionescu degajează cu mina la Tudorie și acesta încearcă să re-trimită balonul... acasă; șiretul

Neagu sprintează după mingea prea ușor lovită; Mihai Ionescu iese la marginea careului, o șutează pentru a o degaja, dar buclucă minge ricoșează din pieptul lui Neagu în careu, rapidistul urmărește și înscrie nestingherit!

Orice altă alternativă ar fi ales Tudorie (omul care a cîștigat toate duelurile cu Neagu) sîntem siguri că nimic nu s-ar fi întimplat la poarta oaspetilor. Iată, deci, cum se scrie istoria unei partide, care a purtat amprenta unei îndrjite lupte (poate prea îndrjite pe alocuri) din care am reținut și multe faze de fotbal spectacu-

loase realizate cu precădere de tînăra și viguroasa formație plojeșteană. Cu o linie de mijloc foarte laborioasă și lucidă (Dincut—Co-

Stadion „23 August”; teren greu, alunecos; timp înorat, friguros; spectatori, aproximativ 5000; a marcat: NEAGU (min. 82); raportul sutiurilor la poartă 12-16 (pe spațiul porții: 5-4); raportul de cornere: 3-3.

RAPID: Răducanu — Pop, Boc, GRIGORAS, Stefan — Savu (min. 46), Naom, Angelescu — Nasturescu, M. Stellan, Neagu, Dumitriu III (min. 46), Petreanu.

PETROLUL: M. Ionescu — N. Ionescu, Tudorie, Ciupitu, Graber — Dincut, ANGELESCU — DORU NICOLAE (min. 85), Cringasu), COZAREC, OPRISAN, Moldovan (min. 31), C. Ionescu).

A arbitrat N. RAINEA (Bried). ★★★★★, ajutat la tuse de I. Anghelescu (P. Neamț) și Toma Ilie (Bacău). Trofeul Petșchovski: 9.

La tineret-rezerve: 0-2 (0-1).

O etapă calmă, după două etape furtunoase care au solicitat la maximum nervii jucătorilor, ai spectatorilor și ai sutelor de mii de ascultători ai transmisiilor radiofonice. O etapă, însă, care, în lipsa surprizelor atât de mult gustate, ne-a oferit, totuși, un element esențial: din nou, așa cum ne-am obișnuit, aproape săptămînă de săptămînă, s-a schimbat liderul! Noua fruntașă a clasamentului este echipa minierilor din Petroșani, Jiul, formație care vrea, se pare, să pă-răsească pozițiile nebagate în seamă de la mijlocul clasamentului, pe care s-a situat de cele mai multe ori, pentru altele mai

bune, spre care speră s-o poartori, ieri, a patru goluri în me-teturile lui Roznai și Mul-tiescu, piesele de rezistență ale echipei.

Cum spuneam, nu s-a înregistra-t nici o surpriză. Pe stadio-nul din Arad, U.T.A. a avut în-fată, un timp, spectrul unei noi se costisitoare înfringeri pe te-teren propriu, dar adversara sa, C.S.M. Reșița, ca și la Bucu-rești, cu o săptămînă înainte, n-a avut forța morală și fizică pentru a evita prăbușirea finală, de data aceasta intervenită cu-citeva clipe înainte de ultimul fluier al arbitrului.

Din nou avem ocazia să rele-văm eficacitatea înaintașilor de la A.S.A. Tîrgu Mureș, realiza-

tori, ieri, a patru goluri în me-teturile lui Roznai și Mul-tiescu, piesele de rezistență ale echipei.

In alte partide, gazdele — Dinamo, Rapid, Farul și Uni-versitatea Cluj — au trebuit să se mulțumească cu victorii la-limită, care n-au făcut, poate, impresie, dar le-au adus puncte. Ceea ce nu-i lipsit de importan-ță. Ce n-ar fi dat Sport Club Bacău pentru o victorie la limi-tă, în locul egalului cu Steaua?

Să înregistrăm prima victorie a Rapidului în acest campionat. Oricum, s-a spart gheața...!

Jack BERARIU

zarec—Angelescu), petroliștii au impresionat printr-un joc simplu, direct pe poartă, din care au rea-lizat cîteva faze clare de gol, ra-tate de puțin sau rezolvate „în ex-tremis”, de cei mai buni oameni ai feroviarilor: Boc și Grigoras.

Giuleștenii marcați vizibil de „traumatismul psihic” contractat în acest sezon, au jucat în nota obișnuită: au muncit enorm în teren, haotic, însă, fără o idee clară în atac. Echipa acuză, mai de-parte lipsa unui bloc funcțional la mijlocul terenului, lipsă care se coroborează cu totala neinspiratie a înaintașilor în fazele decisive. Acest din urmă aspect l-a deter-minat pe Boc să meargă mereu în linia întâia pentru a încerca el deschiderea scorului. S-ar putea ea această victorie, neașteptată după desfășurarea jocului, să readucă liniștea mult dorită în sinul formației, mai ales că peste 10 zile vine acel joc greu cu Rapid Viena, în deplasare, din turul II al „Cupei cupelor”.

Autoritar, arbitrajul lui N. Rai-neau, El a arătat patru cartonașe galbene (Oprisan, Neagu, Angelescu, de la Petrolul, și Naom) pen-tru faulturi și vociferări.

Stelian TRANDAFIRESCU

REZULTATELE TEHNICE

Jiul	— C.F.R. Cluj 2-0 (1-0)
Dinamo	— Steagul roșu 1-0 (1-0)
Sport Club Bacău	— Steaua 2-2 (1-0)
A.S. Armata	— F. C. Argeș 4-3 (2-1)
Rapid	— Petrolul 1-0 (0-0)
Forul	— Univ. Craiova 1-0 (0-0)
„U” Cluj	— Sportul studentesc 1-0 (1-0)
U.T.A.	— C.S.M. Reșița 2-1 (0-1)

CLASAMENTUL

1. JIUL	7	4	2	1	12-8	10
2. SPORT CLUB	7	4	1	2	12-7	9
3. DINAMO	7	4	1	2	12-9	9
4. FARUL	7	4	1	2	6-8	9
5. STEAGUL ROȘU	7	3	2	2	9-2	8
6. STEAUA	7	3	2	2	14-7	8
7. C.F.R. CLUJ	7	4	0	3	7-5	8
8. PETROLUL	7	3	2	2	4-5	8
9. UNIV. CRAIOVA	7	3	1	3	13-13	7
10. U. T. A	7	3	1	3	10-11	7
11. „U” CLUJ	7	3	1	3	7-15	7
12. F. C. ARGEȘ	7	2	2	3	15-11	6
13. A. S. ARMATA	7	3	0	4	17-18	6
14. RAPID	7	1	2	4	3-6	4
15. C. S. M. REȘIȚA	7	1	1	5	6-14	3
16. SPORTUL STUD.	7	1	1	5	8-16	3

ETAPA VIITOARE (22 OCTOMBRIE)

PETROLUL	— FARUL
RAPID	— DINAMO
C.F.R. CLUJ	— „U” CLUJ
UNIV. CRAIOVA	— JIUL
U.T.A.	— SPORT CLUB BACAU
C.S.M. REȘIȚA	— A. S. ARMATA
STEAUA	— SPORTUL STUDENȚESC
STEAGUL ROȘU	— F. C. ARGEȘ

0-2 (0-1)

AU MARCAT: Mareu și Moraru.

RAPID: Roșca — Dumitrescu, M. Florin, Ghepu, Florea (Splrea) — Rotaru, Dinu — R. Ionescu, Stanca, Nedelanu (Catrina), Codreanu.

PETROLUL: Cănel — Radu, Mînăstire, Toader, Mu-reșan — Taporea, Moraru — Roman, Istrătescu, Grozea, Mareu (Mitrea).



Situație critică la poarta Petrolului rezolvată de Mihai Ionescu, care respinge balonul cu pumnii.

Înainte de a face o caracterizare succintă asupra jocului celor 6 extreme folosite în partida Rapid — Petrolul, merită să ne oprim puțin la două aspecte de nuanță orientativă, frapante în maniera extremelor ploieștene. **PRIMA**: se știa că **Doru Nicolae** și **Moldovan** aveau în față fundași rapizi (**Ștefan — Pop**) care marchează nemilos. Singura posibilitate de depășire a lor rămânea, deci, „undoi”-ul cu jucătorul de sprijin (**Cozarec, Angelescu sau Opreșan**, de la caz la caz). De altfel, așa s-a și întâmplat, realismul acesta deschizând calea acțiunilor penetrante spre poarta lui Răducanu. Am aminti aici, spre edificare, faza din min. 24 când Cozarec ajuns extremă stângă a trimis balonul lui Moldovan, în acel moment „virf-ocasional”; ultimul revine cu mingea pe postul său și, scăpat de Pop, o retrimite lui Cozarec care șutează dintr-o bucată de puțin peste bara transversală. **AL DOILEA ASPECT**: nici una din extremele oaspeților n-a pus preț pe centrările înalte în careul rapidist, din următoarele considerente întemeiate: acolo, **Boc** și **Grigoraș** erau stăpâni autoritari și apoi Petrolului îi lipsea „omul de șoc”, îl numim pe **Ion Constantin**, care s-ar fi putut bate pentru astfel de baloane. Cum era firesc și în acest caz singura alternativă a rămas folosirea acelorasi „undoi”-uri. A fost evident că din acest realism practic Petrolul a avut un câștig, în sensul că i-a permis să aibă acel procent de siguranță în plus privind construcția și durată acțiunilor sale giuleștenilor.

Rapid, care realizează ju și 11, nu neamente de an spune este c vișiniilor a a șablonism, int tracarat simpl

Acum, citev despre fiecare

NĂSTURESCU: În nota obișnuită de căraș și piston, încorsetat, însă, de marcajul lui Gruber. Nici un șut la poartă, centrări puține și impre-

cise; **DUMITRIU III**: nu se acomodează cu acest post neavind viteza debordantă extremei de meserie (a și fost schimbat la pauză cu **Petrea-nu**); mai util ar fi poate ca „virf”, fapt care i-ar pune în evidență calitățile de șuter; **PETREANU**: s-a lansat de vreo două ori spre poartă și încolo nimic. Nici un șut, nici o centrare.

DORU NICOLAE: calități certe, demarcaj corespunzător, tehnică ac-

ceptabilă. N-a șutat deloc; **MOLDOVAN**: în cele 32 minute cit a jucat, până la accidentare, a avut câteva realizări în stilul bunelor extreme. Are predilecție pentru jocul combinativ și de explozie; **C. IONESCU**: muncitor, agresiv și „obraznic” cu fundașii; o singură dată a avut ocazia să înscrie (la gafa lui Răducanu din min. 72), însă, datorită lipsei de experiență, a trimis pripit balonul pe lângă poartă.

Stelian TRANDAFIRESCU



● **RAPID LA PRIMA SA VICTORIE** ● **FINALURI DRAMATICE LA ARAD, TG. MUREȘ ȘI PE STADIONUL „23 AUGUST”**

...compunent alib, intrat în careul ploieșteni- lor, va fi deposedat prompt de fundașul central **CIUPITU**. (Faza din meciul Rapid — Petrolul, 1—0)

Foto: V. BAGEAC

CARE A „TRĂIT” DOAR O REPRIZĂ...

Rapidul, făcînd... abstracție de obișnuitele minute de tatonare de la începutul meciurilor, cu Marin Stelian la mijlocul terenului și Dumitriu III virî de atac, pornește decis și sigur spre poarta lui Constantinescu. Mijlocușul feroviarilor, pentru prima dată în acest campionat pe post de dirijor al acțiunilor ofensive, slăbimează, de cîteva ori spectaculos printre apărătorii dinamoviști, dar nu se poate despărți de balon atunci cînd coechipierii din atac se află demarcați și, astfel, sînt irosite bune situații de a se încerca vigilența portarului dinamoviștilor. Timp de 15 minute jucătorii din șoseaua Ștefan cel Mare par surprinși și derutați de „furia” feroviarilor, Dobráu, Stoenescu, G. Sandu, P. Nicolae gafează de cîteva ori, se încurcă reciproc, întirzie degajările. Încet, încet însă, Rapidul pierde din... viteză și, pentru prima dată, în min. 17. Răducanu este pus la grea încercare de șutul puternic al lui Fl. Dumitrescu. Fostul portar al naționalei salvează spectaculos. Florian Dumitrescu se dovedește însă a fi și în continuare cel mai periculos atacant dinamovist. După ce Răducanu rezolvă o nouă situație periculoasă la poarta sa (min. 23, șut Stoenescu, intercalat în atac) același Fl. Dumitrescu îl... bombardează cu alte trei șuturi extrem de vio-

lente (min. 26, 33 și 38). La rîndul lui, M. Stelian luptează ca un începător (min. 37) în mijlocul careului dinamovist și prima repriză — aprig disputată, de bun nivel tehnic, cu interesante dueluri „om la om” (Angelescu — D. Popescu, M. Stelian — Nunweiler, Ștefan —

Stadion „23 August”, teren bun în prima repriză, alunecos în a doua, timp ploios, spectatori aproximativ 50 000.

Raportul șuturilor la poartă: 9—11 (pe spațiul porții: 4—4). Raport de cornere: 7—11.

RAPID: RĂDUCANU — POP, BOC, GRIGORAȘ, ȘTEFAN — M. STELIAN, Angelescu — NĂSTURESCU (min. 67 Codreanu), Dumitriu III, Neagu, Petreanu.

DINAMO: Constantinescu — P. Nicolae (min. 75 Cheran), G. Sandu, Dobráu, Deleanu (min. 75 P. Nicolae) — Stoenescu, R. NUNWEILLER — LUCESCU, D. Popescu (min. 78 Sălceanu), Dumitrache, DUMITRESCU.

A arbitrat: PETRE SOTIR (Medias) ★★★★★, ajutat la tușe de Fr. Coloși și Gh. Vasilescu I, ambii din București.
Trofeul Petschowschi: 2.

Lucescu, Grigoraș — Dumitrache) — se încheie cu un scor alb.
În timpul pauzei începe să plouă și terenul devine alunecos. Echipele evoluează acum mult mai

precaut. Tot rapidiștii reiau mai bine jocul, în min. 47 Marin Stelian irosind o altă mare ocazie de a deschide scorul, dar odată cu scurgerea timpului, formația care pleacă azi în Austria, pentru meciul cu Rapid Viena din cadrul „Cupei cupelor”, renunță la ofensivă — poate deliberat, menajîndu-și forțele, poate din cauză că nu a mai avut suficiente resurse fizice — nu însă și la contraatacuri. Dinamo pune stăpînire pe mijlocul terenului de unde Nunweiler îi lansează periculos pe Fl. Dumitrescu, Lucescu, Dumitrache. Cea mai mare ocazie a meciului este ratată de Dumitrache (min. 55) într-un moment de... lapsus, singurul de altfel, al apărării Rapidului, compartiment în care Boc n-a făcut, de-a lungul celor 90 de minute, absolut nici o greșală fiind, de departe, cel mai bun jucător de pe teren. Meciul scade tot mai mult din intensitate și interes, echipele par mulțumite cu cîte un punct, 50 000 de spectatori speră într-un gol venit în ultima clipă. Gol nu se marchează însă, dintr-un motiv evident: lipsa șuturilor puternice sau plasate trase pe spațiul porții. Raportul acestora, de 4—4, ni se pare elocvent și prea mic pentru un derby de pretențiile celui dintre Rapid și Dinamo.

Laurențiu DUMITRESCU



Bine organizată, apărarea rapidistă va respinge un nou atac al dinamoviștilor...

Foto: V. BAGEAC

Farul — un lider inedit (cu golaveraj negativ!)

Dacă am califica din punct de vedere tehnic valoarea meciurilor interbucureștene de sim-bătă și de ieri, n-am putea fi prea darnici cu aprecierile. Dar dacă ți-nem seama de faptul că înamicul nr. 1 al fotbalistilor, vremea vitregă, cu o ploaie insistentă ce a înmuiat la limita acceptabilului terenul de joc, a pretins de la combatanți eforturi suplimentare, deloc neglijabile, și le-a jucat (mai ales ieri) feste în realizarea circulației balonului, putem să acceptăm ideea că pe un timp bun aceste partide s-ar fi desfășurat la un nivel superior.

Rapid — Dinamo 0-0

În ciuda pozițiilor din clasament, a punctajului și a faptului că actualul lot reprezentativ cuprinde cinci jucători de la echipa din șoseaua Ștefan cel Mare și nici un giuleștean, deci împotriva tuturor argumentelor care ar fi făcut pe unii să creadă că dinamoviștii vor putea obține

o victorie facilă, întâlnirea de sim-bătă a fost extrem de echilibrată, cu perioade de dominare alternativă, iar rezultatul final n-a putut fi previzibil nici cu câteva secunde înainte încheierii celor 90 de minute (să ne amintim că în minutul 90 Codreanu a ratat o ultimă ocazie!).

Partida a purtat amprenta prudenței ambelor formații, care s-au preocupat mai mult de a nu primi decît de a marca vreun gol. Dovada? Antrenorii și-au ales cîte un „libero” (Boc și Dobrău), și-au instruit elevii în sensul apărării „om la om” și au sacrificat astfel cîte un mijlocas, subțindu-și forțele ofensive. De altfel, avînd în vedere și „spionajul” permanentă Marin Stelian — Radu Nunweiller, care în fapt a anulat o mare parte din valențele incisive ale ambilor jucători mediani, putem să ne dăm seama și mai bine de intențiile echipelor de a-și asigura securitatea propriilor porți în dauna atacului.

În general, rezultatul final, 0-0, este echitabil pentru că deși dinamoviștii au dominat mai mult, replica feroviarilor a fost deosebit de virulentă în cîteva situații, obligînd ariergarda din preajma lui Constantinescu să gafeze (în special ne referim la debutul furtunos al giuleștenilor, care au controlat jocul în primul sfert de oră, avînd în Petreanu și Marin Stelian doi fotbaliști ce păreau a fi puși pe fapte mari — dar care s-au „stîns”, mai apoi...). Totuși, un plus de pretenții la victorie le-ar putea emite dinamoviștii, care au beneficiat de un raport superior al șuturilor spre și pe poartă, al ocaziilor și al cornezelor (11-6). Dar Răducanu a salvat de trei ori magistral șuturile lui Fl. Dumitrescu (de două ori) și Stoenescu, iar Dumitrache și Radu Nunweiller au ratat alte două mari ocazii de gol.

Am remarca, îndeosebi, evoluția lui Boc (cel mai bun jucător de pe teren, cu o laborioasă activitate de apărător de clasă), Răducanu, Năsturescu, Dobrău, Lucescu, Florian Dumitrescu, Doru Popescu (atît timp cit a jucat pe extrema dreaptă), precum și arbitrajul lui Petre Sotir.



DUMITRIU II: „M-am reîntîlnit cu Neagu, cu Năsturescu, cu Răducanu...”

Emil Dumitriu s-a întors în Giulești. Cînd puțini o mai sperau și o mai așteptau. Poate nici „împrecinatul”. Ne-o și mărturiseste. „De ce să mint și să vă spun că nu mă simțeam foarte bine și la Dinamo? A și fost dorința mea la un moment dat, să rămîn în șoseaua Ștefan cel Mare. M-am înțeles admirabil cu coechipierii, cu Nelu Nunweiller”. S-a produs însă acea situație determinată de formele regulamentului care îl făceau din nou rapidist.

Totul a venit pe neașteptate, continuă mărturisirile Niki. Aproape nici nu mai știam de prevederile legate de venirea mea la Dinamo, de drepturile echipei, din Brașov asupra sezonului competițional 1972/1973 în ceea ce mă privește. Perspectiva reîntoarcerii în Giulești mi-a apărut, deci, ca o surpriză. Am mai multe motive de satisfacție: pot să revin în campionat, victorie de preț pentru mine, fiindcă nu mai jui în primăvara carierei sportive; rezolvarea cazului s-a făcut pe cale amiabilă, caz destul de rar și se pare că schimbul făcut interesează amîndouă cluburile; plec în cele mai destinsse condiții de la Dinamo, plec cu cele mai frumoase sentimente și amintiri din șoseaua Ștefan cel Mare și vin în Giulești așteptat cu căldură și dragoste. Caut să mă adaptez cît mai repede noilor obligații. Dispun de marele avantaj de a-mi cunoaște coechipierii. M-am reîntîlnit cu Neagu, cu Năsturescu, cu Răducanu. Joc pentru prima oară în activitatea mea, într-o echipă cu unul dintre frații mei pe care, în treacăt vă spun, îl văd predestinat postului de fundaș central unde ar realiza un randament superior. N-am însă timp pentru multe reflecții. Rapidul joacă sim-bătă un meci capital în campionat, iar miercuri se prezintă la examenul care are o condiție așa de avantajoasă după egalul de la Viena: intrarea în sferturile de finală ale „Cupai cupelor”.

REZULTATE TEHNICE

Petroșul — Farul 0-1 (0-1)
C.F.R. — „U” Cluj 2-1 (0-0)
Univ. Craiova — Jiul 4-1 (1-1)
U.T.A. — S. C. Bacău 4-1 (4-0)
C.S.M. Reșița — A. S. Armata 2-0 (0-0)
Steaua — Sportul studentesc 4-1 (4-0)
Rapid — Dinamo 0-0
Steagul roșu — F.C. Argeș 3-1 (2-0)

CLASAMENTUL

1. FARUL	8 5 1 2 7—8 11
2. Steaua	8 4 2 2 18—8 10
3. Steagul roșu	8 4 2 2 12—3 10
4. C.F.R.	8 5 0 3 9—6 10
5. Dinamo	8 4 2 2 12—9 10
6. Jiul	8 4 2 2 13—12 10
7. Univ. Cv.	8 4 1 3 17—14 9
8. U.T.A.	8 4 1 3 14—12 9
9. S. C. Bacău	8 4 1 3 13—11 9
10. Petroșul	8 3 2 3 4—6 8
11. „U” Cluj	8 3 1 4 8—17 7
12. F. C. Argeș	8 2 2 4 16—14 6
13. A. S. Armata	8 3 0 5 17—20 6
14. Rapid	8 1 3 4 3—6 5
15. C.S.M. Reșița	8 2 1 5 8—14 5
16. Sp. stud.	8 1 1 6 9—20 3

INDISCREȚII, PUNCTE DE VEDERE...

● Pe foaia de arbitraj a meciului Rapid — Dinamo, ca rezervă a lui Răducanu a figurat tînărul Ioniță. De fapt, începînd din această etapă, el va fi rezervă lui Răducanu, deoarece Ră-mureanu a fost legitimat la Dinamo în schimbul lui Dumitriu II. Și Rapid și Dinamo pot folosi imediat ambele achiziții, avînd drept de joc (nu au jucat niciodată în acest campionat).

● După două „etape” de confruntări interbucureștene, clasamentul echipelor din Capitală (considerînd numai întîlnirile directe) arată astfel:

1. Steaua	2 1 1 0 5—2 3
2. Rapid	2 0 2 0 1—1 2
3. Sp. stud.	2 1 0 1 4—1 2
4. Dinamo	2 0 1 1 0—3 1

● Antrenorul Rapidului, Bazil Marian, era multumit de joc: „Echipa a jucat bine, meciul a fost, în multe momente, spectaculos, rezultatul just. Din păcate, în situația noastră din clasament, nu putem considera acest punct ca unul cîștigat, ci ca... unul pierdut!”.

● Antrenorul echipei Dinamo, Nelu Nunweiller: „Am avut ocazii de gol mai numeroase, dar am ratat... așa că acest 0-0 este echitabil!”.

● Arbitrul Petre Sotir: „Spectacol plăcut, destă-

șurat în limitele sportivității. Și o remarcă: un singur ofsaid în 90 de minute! Cit privește fazele în care unii spectatori au reclamat penalti, declar că nu au fost intrări ne-regulamentare. Iar faultul lui Deleanu asupra lui Năsturescu a fost clar în afara careului...”.

● Marin Stelian: „Am fost, totuși, faultat pe linia careului de 6 metri!”.

● Antrenorul Valentin Stănescu: „Cred că un factor determinant al victoriei noastre a fost și pregătirea fizică, armă cu care — la rîndul lor — studenții își realizaseră succesul în fața dinamoviștilor”.

RAPID — DINAMO 0—0

STADIONUL „23 August”:
teren bun în prima repriză,
grioi, alunecos, în cea
de a doua — timp închis,
ploios; spectatori, 50 000.

RAPID: Raducanu 8 —
Pop 7, Boc 9, Grigoras 7,
Stefan 7 — M. Stelian 7.

Angelescu 6 — Năsturescu
7 (min. 67: Codreanu 6),
Dumitru III 5, Neagu 6,
Dăneanu 7.

DINAMO: Constantin-
cu 7 — P. Nicolae 6 (min.
75: Chiriac 6), G. Sandu
7, Dobru 8, Delcany 6
(min. 75: P. Nicolae) —
Stoenescu 7, R. Nunweiller
7 — Lucescu 7, D. Popescu
6 (min. 73: Salceanu 6),
Dumitrache 7, Dumitrescu
8.

ARBITRU: P. Sötir
(Mediaș), nota 8.



BOC

REMIZA DE LUPĂ • Dornică să refacă din terenul pierdut
echipa Rapid a pornit puternic din start, încercând să strângă,
începând din stânga apărării defensive dinamoviste. Apoi luresul
evitând s-a mai potolit, jocul s-a mai echilibrat, remarcându-se în
continuare apărarea apăsătoare a marelui stăpân și prevăzută de
care, cu ocazia un liber (Boc, respectiv Dobru) • Min. 17 — primul
sui puternic pe spațiul porții: autor, P. Dumitrescu care-l va mai
soliciți (min. 24, 33 și 39) pe un Raducanu, de astă dată atent și
sobru • După pauză începe să plouă și terenul alunecos pune pro-
bleme de echilibru jucătorilor • Rapidistii devin mai circumspecți,
mulțumindu-se cu un pucher, dinamovistul asaltăza piscină Diviziei
A și alături după victorie • În mod logic, situația mai clare de
gol apar la poartă lui Raducanu, dar în min. 53, Dumitrache (care
totuși a prestat un joc bun), ratează • Spre final a singura fază
notabilă: mingea expediată jos lângă bară, de la aproximativ 25 m,
de către Codreanu, (G. N.)

1—2 (0—1) •

An marcat: Moldovan (3),
respectiv Stăncu.
RAPID: Bogdan — Dumitrescu,
cu M. Florin, Gheorghe Codreanu
— Naom, Dinu — Vaneș, Stăncu,
Savu, Nedelciu.

DINAMO: Duha (Caval) —
Merla, Cosman, Păncu, Rădu-
tu — Popescu, Custor (Căpă-
Viciu) — Rosu, Moldovan,
Mincu (Stăncu), Dăscălu.

ARBITRU: Dumitru Ghețu
(București).

SECVENȚĂ DIN DERBYUL

RAPID-DINAMO

BUCUREȘTI. Fază de mare dramă în fața
ta Rapidului. RADUCANU este învin, dar
Grigoras reușește să degajeze acest balon.
RADU NUNWEILLER încearcă să-l reia în gol,
însă mingea va trece de puțin pu lângă ba-
cancul dinamovistului. BOC și DUMITRACHE
(cu la pământ) urmăresc mingea această
fază. Foto: Dan, 5. NEAGU



RAPID BUCUREȘTI SE GÂNDEȘTE LA CALIFICARE

RAPID VIENA — RAPID BUCUREȘTI 1—1 (1—0)

AU MARCAT: Gallos (min. 10) și Neagu (min. 66)
STADIONUL din Prater, teren bun, timp frumos, spectatori circa 10.000.

RAPID VIENA: Antrich — Ulmann, Warner, Pajenk, Fak — Walzer, Scheffer (min. 46: Müller), Hof (min. 59: Ey) — Lorenz, Krankl, Gallos.

RAPID BUCUREȘTI: Răducanu — Stefan, Boc, Grigoraș, Codrea — Marin Stelian, Angelescu — Năsturescu, Dumitriu III (min. 46: Savu), Neagu, Petreanu (min. 83: Codreanu).

ARBITRU: V. Loraux (Belgia) — foarte bun.

Nr. 787 — din 4 noiembrie 1972

ZIN • SPORT MAGAZIN



de Ion BĂIEȘU



În Prater, NĂSTURESCU la o...
doua sa tinerețe!

Miercurea trecută, pe stadionul Prater din Viena, Rapid București a întrecut toate așteptările în prima manșă a întâlnirii din turul doi al competiției continentale Cupa cupelor. În seara aceea, după egalul (1—1), realizat în fața echipei Rapid Viena, giuleștenii aveau toate motivele să părăsească terenul suverizatori. Și cu fruntea sus.

Rezultatul reușit și mai ales jocul prestat, în fața celor aproximativ 12.000 de spectatori îi îndreptăteau pe jucătorii români să fie mulțumiți. Indiscutabil, ei au făcut la Viena unul din cele mai bune jocuri din acest sezon (cu deosebire în repriza a doua) și nu exagerăm cu nimic dacă apreciem că o victorie a lor n-ar fi trebuit să surprindă pe nimeni. Aceasta pentru că bucureștenii, înțelegând la timp că tactica de apărare nu le poate aduce succes, au ieșit la atac și, printr-un joc combinativ, în viteză, i-au silit pe adversarii lor la un joc defensiv. Deși a beneficiat de avantajul terenului propriu, de unele individualități marcante în echipă, de sprijinul deosebit al publicului, Rapid Viena nu a făcut jocul pe care-l sperau antrenorul și susținătorii săi decât în prima jumătate a partidei.

Așa cum se intuia, de altfel, gazdele au pornit furtunos de la început, încercând, pe extreme, să facă breșe în apărarea formației române. Fundașii de margine Ulman și Fak au fost prezenți la toate acțiunile ofensive, astfel că gazdele ajungeau în apropierea porții lui Răducanu cu 8—9 jucători. Supus la o asemenea presiune, compartimentul defensiv al bucureștenilor a trebuit să ducă o bună perioadă de timp greul

jocului, fiind hărțuit în permanență și trebuind să facă față unor repetate acțiuni ofensive. A fost suficientă o înexacitate ca echipa română să facă față vitezilor posibilitatea deschiderii scorului. O reamintim: Deși reușise să-l stopeze pe Gallos în prima fază (min. 10), Ștefan n-a putut totuși să-l deposeze de minge, atacantul austriac și-a con-

tinuat cursa, șutind imparabil din interiorul carului de 16 m. Din acel moment, giuleștenii au înțeles să abandoneze tactica apărării exclusive și au început, cum se spune, să iasă la joc. Lui Neagu, singur în primul sfert de oră în terenul advers, i s-au adăugat treptat Năsturescu, Petreanu, Dumitriu III sau Marin Stelian fapt ce a schimbat aspectul întâlnirii. Jucătorii români au devenit tot mai incisivi. Săturile lor periculoase s-au intensificat, de altfel sfârșitul primei reprize a aparținut giuleștenilor, șutul puternic al lui Petreanu (min. 43) greșind de puțin ținta.

A doua jumătate a meciului a evidențiat cu și mai multă pregnanță revenirea echipei române, marea sa dorință de a realiza un rezultat bun. Linia de atac (în care Savu l-a înlocuit pe Dumitriu III), sprijinită acum mai lucid, cu randament concret de Marin Stelian și Angelescu, a fost mai bătaioasă, forța sa de pătrundere a sporit considerabil. În această parte a jocului Năsturescu și Neagu au combinat inteligent, cu pase la întințire, depășindu-i deseori pe apărătorii vienezi. Petreanu și-a reglat și el tirul. A rezultat, astfel, o dominare teritorială a rapidiștilor bucureșteni, golul lui Neagu din min. 66 confirmând, de fapt, o realitate a jocului.

Apărarea vieneză a fost nevoită, tot mai des, să intervină prin faulturi pentru a stăvilii impetuoașele atacuri ale românilor.

Laudele pe care le aducem echipei Rapid București pentru rezultatul său de la Viena, meritat, desigur, nu ne împiedică însă, să remarcăm că, din păcate, în apărare se mai comit uneori, greșeli copilărești cum a fost, de pildă, neînțelegerea dintre Răducanu și Boc care era să-i coste un gol. Neinspirate și mai puțin precise unele degajări ale lui Răducanu, care au oferit adversarilor posibilitatea unor contraatacuri periculoase.

1—1 realizat în primul meci cu Rapid Viena oferă feroviarilor bucureșteni o șansă bună, în partida retur de la 8 noiembrie, de a merge în turul trei al prestigioasei competiții.

FRUNZĂ OPREA,
Brașov, str. P. Rareș
nr. 9.: „Sînt un vechi pasionat al jocului cu balonul rotund, pe care l-am îndrăgit de mic copil. În ultimul timp această dragoste față de sportul „rege” a început să mă dezguste din mai multe motive.

Obişnuim des să merg la meciurile de fotbal pe care le susține echipa mea favorită, Steagul Roșu, pe teren propriu și a cărei evoluție o aplaudăm cu multă plăcere. Dar spre regretul multor spectatori care doreau să vadă un spectacol sportiv agreabil, în ultima vreme o parte din spectatorii certați cu disciplina și etica socialistă au început să se manifeste zgomotos față de echipele oaspete. Cel mai recent caz s-a petrecut la meciul susținut în ziua de 8—10—1972 în compania echipei Rapid, încă de la apariția pe teren a jucătorilor rapidiști galeșii brașoveni i-a primit cu huiduieli și fluierături, iar în timpul desfășurării partidei au adresat în repetate rânduri la adresa jucătorilor rapidiști diferite epitetes jignitoare, fapt ce a dus în cele din urmă la enervarea jucătorilor ambelor formații, iar în final a degenerat calitatea jocului, avînd loc loviri reciproce între jucătorii ambelor formații, soldîndu-se în cele din urmă cu accidentarea

gravă a jucătorului brașovean, Marin Olteanu, proaspăt chemat la lotul reprezentativ.

După terminarea partidei o parte din spectatorii certați cu disciplina și etica socialistă s-au dedat la injurături și dacă jucătorii rapidiști nu erau „escortați” de cei de la „Steagul Roșu”, putea avea loc lovirea jucătorilor rapidiști. „Spectacolul” a continuat și după intrarea jucătorilor la cabine. O parte din spectatori au blocat pur și simplu ieșirea jucătorilor de la Rapid, pe care îi așteptau pentru a-i putea lovi. În același timp a fost blocată calea ferată Brașov-Sibiu, iar acceleratul care trecea a fost nevoit să oprească pentru a nu face victime omenești. De asemenea, au fost lovite automobilele care purtau număr de circulație de București.

Față de cele petrecute la Brașov în ziua de 8-10-1972 și pentru a nu se mai repeta asemenea acte și în viitor fac următoarele propuneri F.R.F.:

1. Să-i fie ridicat dreptul de organizare pe teren propriu pe 1—2 etape echipei de fotbal Steagul Roșu;

2. Să se dea un avertisment echipei Rapid București și Steagul Roșu Brașov pentru lipsă de responsabilitate privind educarea jucătorilor în spiritul disciplinei și al eticii socialiste.”

AMINTIRI VIENEZE

Înainte meciului susținut la Viena, în «Cupa cupelor», cu omonima lor, Rapid, fotbalistii de la Rapid București au vizitat «orașul valsului». Iată-i în imagine pe Codrea, Răducanu, Năsturescu și Grigoraș fotografiați în Prater, având ca fundal celebra «roată» din cunoscutul parc.

(Foto: VOTAVA-Viena)



3. Imagine simptomatică pentru profilul meciului de la Constanța: Neagu a venit în ajutorul lui Boc și Codrea. Toată echipa apără fragilul avantaj obținut în min. 12! (Farul—Rapid 0—1). (Foto: L. Adorjan.)



BUCUREȘTI. Boc, intercalat prompt și eficient în atacul Rapidului, înscrie al doilea gol al echipei sale. Portarul Jiului, Ion Gabriel, și fundasul Georgescu nu mai pot interveni. (Faza din meciul Rapid — Jiul, 4—1)

Foto: S. BAKCI





FARUL - RAPID

REZULTATELE DIN ULTIMELE TREI CAMPIONATE: 1969-70: 0-1, 3-0; 1970-71: 2-2, 1-4; 1971-72: 2-2, 0-1.

ANTRENAMENTE, FORMATI PROBABLE. Farul a profitat din plin de perioada de întrerupere și s-a pregătit cu o conștiinciozitate, de... lider. Titularii și, mai ales, rezervele au fost foarte atenți la indicațiile date de conducerea tehnică (Hașoti, ajutat de Comăniță) și n-au precupețit eforturile pentru a se pune la punct la toate capitolele. Miercuri, în cadrul antrenamentului

Revenirea lui Nichi Dumitriu, în tr-un moment în care feroviarul și comportă la înălțime în Cupa cupeilor, a înviorat și mai mult atmosfera în Giulești. La antrenamentul de miercuri — un joc cu divizionara C „Electronica” — citeva mii de

suporteri au venit special să-l revadă pe „vrăjitorul balonului” într-o linie de atac alături de Năsturescu, Neagu și Petreanu. Rapidistii au combinat cu vervă și au înscris șase goluri. Acuzând o ușoară stare gripală Boc (în locul lui a evoluat un tânăr talentat Marin Florin) a lipsit de la joc, dar, mai mult ca sigur, el va fi prezent în formația pe care Bazil Marian și Gh. Nuțescu o vor alinia, astăzi, la Constanța.

DE O PARTE — FORȚA DE JOC, DE CEALALTĂ — ATU-UL FINETII. Cu vântul la pupă și în dorința de a-și menține poziția fruntașă în clasament, Farul va ataca meterezele rapidiste, mizând, cu precădere, pe forța de șoc a atacului său, condus de buldozerul Caraman. Până în prezent, localnicii au evoluat cu o rapiditate redusă. Se vor angaja de astă dată pentru o porție dublă? Ei va rămâne formației oaspe să-și întărească reduta și să răspundă, în momentele de posesie a mingii, prin acțiuni de finețe de care dispeceri de tipul lui Dumitriu II și Marin Stelian sînt, firește, capabili. (G. NICOLAESCU)

● „Astăzi înscriu un gol sau dau o pasă de gol”, le spunea coechipierilor săi, în cabină, înainte de joc, Niki Dumitriu. „Nu de altceva, — a ținut el să completeze — dar mine e ziua mea, împlinesc 30 de ani, și trebuie să-mi fac singur un... cadou care să mă bucure în mod deosebit.”

Seara, în trenul care ne transporta spre casă, cel revenit în Giulești n-a scăpat ocazia să ne reamintească că s-a ținut de promisiune... Cu atât mai mulțumit era rapidistul eu cit pasha sa, una „stil Dumitriu II”, prilejuse echipei sale un năuc gol, cel al victoriei!

SUS: Rapid își apără cu strășnicie golul victoriei cu care a detronat pe Farul. În prim plan, Boc protejează balonul care va fi reținut de coechipierul său, Răducanu, deși constănțeanul Tufan îl obstrucționează.

FARUL — RAPID 0-1 (0-1)

A MARCAT: Năsturescu (min. 12).

STADIONUL: „I. Mai”; timp frumos; teren bun; spectatori — 15 000.

FARUL: Pilcă 6 — Stoiica 5, Antonescu 5, Bălosu

7. Nistor 6 — I. Constantinescu 6, Miha 6 — Tănase 6 (min. 65); Turcu 6; Tufan 7, Caraman 6 (min. 55); Rădulescu 6; Ologu 6.

RAPID: Răducanu 7 — Pop 7, Boc 9, Grigoraș 3, Codrea 7 — Marin Stelian 6, Angelescu 7 — Năsturescu 8, Dumitriu II 7 (min. 60); Savu 6, Neagu 7, Petreanu 6 (min. 75); Dumitriu III 6.

ARBITRU: C. Ghiță (Brașov), nota 9.

OFENSIVĂ DEZLÂNTUITĂ, DAR... OARBA. Panica în careul oaspeților de la început: Ologu se infiltrează pe culoarul lui Pop, dar centrarea lui este defectuoasă. Gazdele dețin în continuare superioritatea teritorială, însă prima ocazie a înregistrată la poarta Farului (min. 11 — Petreanu nu se descurcă singur cu Pilcă în față). Un minut mai târziu, se înscrie unicul gol al partidei: Dumitriu II îl lansează pe Năsturescu, care după o tentativă nereușită (șut în colțul scurt, respins de Pilcă) — introduce balonul în plasă, din apropiere. Conduși pe tabelă, constănțenii forțează egalarea, dar fără luciditate. Feroviarul bucureștenii se apără organizat (om la om, plus un libero, excelent — Boc) și contratacă rar, dar periculos. Forcing-ul Farului continuă și după reluare și... crește, necentenii numărul cornerelor acordate de rapidiști. Năsturescu scapă (min. 34) pe aripa dreaptă, dar este placat, ca la rugby, de către Antonescu. La o minge reluată cu capul de Tufan (min. 49), bara îl ocrotește pe Răducanu care apoi, nu-și ocrotește de enoții coechipierii și degajează în spatele lui Boc (G. N.).

1-1 (1-1)

AU MARCAT: Mateescu, respectiv Catrina.

FARUL: Ciurea — Manole, Mares, Ionescu, Codin — I. Măciucă, Drogeanu — Mateescu, Stoicescu (Radu), Ghiță, M. Măciucă.

RAPID: Roșca — Dumitrescu, M. Florin, Ghețu, Florea — Dinu, Naom — M. Gheorghe, Stanca, Catrina (Vaneș), Codreanu.

ARBITRU: T. Podar (Brăila).



BOC

RADUCANU — „Păi, se face, Tufane, să stai acolo cu... golaveraj negativ?”

cu caracter de omogenizare, echipa l a sustinut un joc-scoală în compania formației de tineret pe care a întrecut-o cu 4-0. La sfîrșitul partidei, Emanuel Hașoti a anunțat 11-le pentru jocul cu Rapid: Pilcă — Stoica, Antonescu, Bălosu, Nistor — I. Constantinescu, Miha — Tănase, Tufan, Caraman, Ologu. Rezerve: Popa, Ghirca, Turcu și Rădulescu.

MIOPIA EX-LIDERULUI...

FARUL

0(0)

RAPID

1(1)

GOLUL ÎNSCRIS ÎN MIN. 12

A REZISTAT OFENSIVEI DEZLÂNȚUITE A GAZDELOR

CONSTANȚA, 4 (prin telefon, de la trimisul nostru). —

Un duel evasi-continuu între atacul formației gazdă și apărarea echipei vizitatoare, acesta a fost aspectul general al partidei derby de etapă, încheiată cu surprinzătoarea înfrângere a liderului, aflat în acest campionat la prima defecțiune pe propriul teren. Într-adevăr, în dorința de a-și onora cartea de vizită, Farul a declanșat ofensiva din primul minut, apăsând și mai zdravăn pe accelerator din clipa în care formația oaspete a perforat, prin Năsturescu, plasa porții lui Pilcă.

Ne aflăm atunci, în min. 12 și elevii lui Hașoti au trecut la un forcing aproape permanent, dar lipsit de luciditate. În repriza a doua, după 10 minute de la reluare, Hașoti, în disperare de cauză, l-a scos pe Caraman din teren și, în locul „buldozerului”, neutralizat de tânărul Grigoras, l-a trimis pe juniorul Rădulescu, din partea căruia aștepta o limpezire a fazelor în careul advers. Dar timpul trecea și atacurile, în marea lor majoritate oarbe, aduceau constanțenilor doar o suită de cornere. O singură dată, în min. 89, cei peste 15 000 de suporteri ai localnicilor au văzut cum se îndreaptă balonul spre plasa porții lui Răducanu, dar mingea centrată de Ologu de pe aripa dreaptă și reluată de la circa 12 m. cu capul, de către Tufan, a fost stopată de unul din stâlpii porții. Dar ceea ce nu reușea Farul, era cit pe-acum să realizeze Răducanu, care în ultimele secun-

de de joc a degajat balonul în spatele lui Boc, de unde mingea a ieșit, foarte aproape de bară, în corner.

Rapidiștii, firește, își au și ei meritele lor în câștigarea disputei cu ofensiva dezlănțuită a gazdelor și, implicit, în obținerea victoriei finale. Ca și în partida cu dinamoviștii bucureșteni, oaspeții au efectuat un marcaj strict, om la om, apelând, pentru un plus de siguranță, și la un „libero” — Boc —, care și astăzi (n.r. ieri) a jucat fără greșală, înlăturând de fiecare dată pericolul din fața porții lui Răducanu. Le vom reproșa, totuși, feroviarilor faptul de a fi renunțat aproape total la orice velleități ofensive după înscrierea golului, realizat, cum spuneam, destul de devreme: în min. 12, Dumitriu II a stopat un balon, apoi l-a lansat în cursă pe Năsturescu, care, ajuns la marginea careului mic, a șutat înspre colțul stîng; Pilcă n-a putut să rețină, balonul a ajuns din nou în picioarele lui Năsturescu, care, nestingherit, l-a împins, din apropiere, în plasă. Cu un minut înainte, în perioada de joc mai echilibrat, rapidiștii rataseră o bună ocazie prin Petreanu, care, la un „un-doi” cu Neagu, nu s-a descurcat singur cu Pilcă în față. La atât s-a redus în partida de azi (n.r. ieri) forța ofensivă a Rapidului, poate și pentru faptul că a dorit prea mult să păstreze fragilul avans de un gol. Zestrea săracă din clasament le-ar putea servi rapidiștilor drept circumstanțe ate-

nuante pentru momentele de anti-joc, după 1—0. Să sperăm, însă, că de aici înainte, cu 7 puncte acumulate, ei vor juca ceva mai mult fotbal, intrucit nici în sportul cu balonul rotund... ulciorul nu merge de prea multe ori la apă.

G. NICOLAESCU

Stadionul „1 Mai”; timp frumos; teren bun; spectatori — circa 15.000. A marcat: NASTURESU (min. 12). Raportul de cornere: 22—1. Raportul șuturilor la poartă: 13—4 (pe spațiul porții: 3—3).

FARUL: Pilcă — Stoica, Antonescu, BALOSU, Nistor — I. Constantinescu, MIHU — Tănase (min. 65 Turcu), TUFAN, Caraman (min. 55: Rădulescu), Ologu.

RAPID: Răducanu — Pop, BOC, GRIGORAS, CODREA — M. Stelian, ANGELESCU — NASTURESU, DUMITRIU II (min. 60 Savu), NEAGU, Petreanu (min. 75 Dumitriu III).

A arbitrat C. GHITA ★★★★★, ajutat la linie de C. Braun și I. Roman (toți din Brașov).

Trofeul Petșchovski: 6.
La tineret-rezerve: Farul — Rapid 1—1 (1—1).



Farul — Rapid, 0—1. „Directa” lui Răducanu respinge un nou atac constănțean

DUPĂ ETAPA A IX-a A DIVIZIEI A DE FOTBAL

VALURILE CAMPIONATULUI

● Datoria actualului lider ● Pasărea Phoenix se numește Rapid?

● Arbitrii trebuie să se constituie într-un corp de elită

Se vorbește tot mai mult despre „valurile campionatului” nostru. Aluzia se referă la mult prea dese schimbări de lider, care ar proba absența unor valori certe, imune (măcar pentru o perioadă de câteva săptămâni), la jocul de bursă al avantajului terenului.

După etapa de duminică, Steaua a preluat șefia. Locul echipei lui Valentin Stănescu este normal. Liderul de astăzi dispune de un lot puternic, urmare a unei laborioase acțiuni de selecție. Să nu uităm că spre deosebire de celelalte echipe ale campionatului, Steaua are rezerve care pot juca oricând în toate cele 15 echipe. Să ne gândim la Coman, la Haidu, la Smarandache, la Dumitriu IV, la Voinea, la Tătaru, la Cristache și la alții.

În fața acestei situații, să sperăm că actualul lider se va comporta ca atare, măcar un timp, imprimând o trenă mai rapidă campionatului, o trenă care să marcheze un plus de calitate.

Pentru că am început cu aceste „valuri” ale campionatului, să ne

oprim puțin și asupra Universității clujene. În jocul de duminică, „U” a evoluat elegant, etalind un foarte interesant repertoriu tehnic prin Barbu, Mureșan și Lică. Echipa a apărut schimbată în bine. Dacă ea ar fi jucat la fel de bine acum o lună, la Sofia, probabil că „mercurul” s-ar fi îndreptat spre meciul retur în runda a doua a Cupei orașelor tirguri. Meciul împotriva Stelei a lăsat impresia că „U” s-a antrenat jucând, duminică de duminică, pentru a atinge o formă bună după rodajul inevitabil al prime-

lor 8-9 etape. Dar, dacă această creștere de formă a purtat amprenta hazardului, nu același lucru se poate spune despre ideea antrenorului Onisie, care a modificat curajos echipa, realizând mutații eficiente în cadrul „11”-lui etalon. Dispariția perechii de stoperi Pexa-Solomon, reprezentanți ai unui joc lent, fără perspective, promovarea curajoasă a lui Porațki și mai ales apelul la Barbu, jucător de mare finețe, în dauna buldozerului Munteanu, toate acestea ne-au prezentat un „U” mai grătos, mai inteligent și mai spectaculos. În jocul de duminică, „U” a avut mari ocazii de gol, urmare a unui accentuat spirit ofensiv. Această sete de atac trebuie explicată însă și de faptul că studenții au simțit curind că au în față o apărare foarte ușor de trecut, vulnerabilă la orice schiță de „un-doi”.

Ajunșind la capitolul apărării, să ne oprim puțin asupra Rapidului. După meciul de la Brașov, cei mai mulți aveau previziuni catastrofice în legătură cu viitorul apropiat al echipei feroviare. Ca mai întotdeauna, se cerea capul lui Bazil Marian, urmare a unor raționamente cu totul relative vizind un cap de acuzare ușor de găsit. Iată însă că astăzi, Rapid, deși continuă să aibă o poziție precară în clasament, anunță un reviriment. Dacă echipa lui Bazil Marian va reuși să elimine pe Rapid Viena și să câștige peste câteva zile meciul cu Jiul, revelația acestui campionat, probabil că Rapid va intra și el, la rândul său, printre revelațiile turului, în baza aceluiași joc al dragostei și al întâmplării.

Făcând abstracție de aceste creșteri și descreșteri la bursa valorilor, o observație de fond se impune: Rapid a reușit să revină pe linia de plutire prin fortificarea sistemului său defensiv, în care Boc conduce totul cu o surprinzătoare maturitate, având la dispoziția sa un adjunct talentat și docil, în persoana lui Grigoraș. Dacă mai adăugăm neașteptata gravitate a lui Răducanu în poarta apărării feroviare, atunci ne putem da seama de rolul hotărâtor al sistemului defensiv rapidist în economia unei echipe care deține locul II în clasamentul apărărilor campionatului.

Mai mult decît atît, Rapid are resurse ascunse și în potențialul său ofensiv. Revenirea lui Nichi Dumitriu, virulența lui Neagu în pressingul pe tot frontul apărării adverse, resurrecția lui Năsturescu și unduirile mereu mai surprinzătoare ale lui Marin Stelian anunță un Rapid în ascensiune, după o eclipsă care a ținut mai mult de imperfecțiuni administrative decît de valoarea echipei.

Un alt factor care contribuie la stîrnirea arbitrară a valurilor campionatului este... arbitrajul. De la o vreme, procentajul cavalerilor care modifică cursul jocului și al rezultatului în baza legii suveranității, este în creștere. Există în corpul arbitrilor noștri un torent de promovări care diluează valoarea de ansamblu a acestor judecători ai fot-

balului. În prima divizie, arbitrii apar ca ciupercile după ploaie.

1-1 (0-1), în deplasare, cu Rapid Viena

UN REZULTAT BUN PENTRU RAPID BUCUREȘTI

VIENA, 25 (prin telefon, de la trismisul nostru special) —

Aproximativ 12 000 de spectatori au urmărit astăzi seară, pe un timp admirabil, partida dintre echipele Rapid Viena și Rapid București, disputată în manșa I a turului II din cadrul Cupei Cupelor. A fost un meci viu disputat, după cum arată și scorul (1-1), gazonul impecabil al marului stadion Prater permițînd combatanților să desfășoare și un joc de bun nivel tehnic.

Dornice să ia un avantaj încă din plecare, gazdele au atacat furtunos în primul „sfert” al partidei cînd, de altfel, au și reușit să înscrie prin Gallos (min. 10) care, trebuie spus, a

profitat de o greșală a apărătorilor bucureșteni, Ștefan ratînd interceptia mingii. Dar fotbalistii de la Rapid București n-au fost descumpăniți după golul primit; dimpotrivă ei au trecut imediat la conducerea ostilităților, dominînd mai mult și apropiindu-se în repetate rânduri de poarta lui Antrich. Dintre numeroasele acțiuni ofensive ale feroviarilor bucureșteni să subliniem doar ocaziile din minutele 24, 41 și 42 ratate de Petreanu și Neagu.

Și după reluare superioritatea teritorială este de partea fotbalistilor români care, cu Savu în teren, în locul lui Dumitriu III, leagă mai mult, ajung mai ușor în situația de a finaliza. Egalarea plutește în aer, apărătorii formației gazdă fac din ce în ce mai greu față atacurilor declanșate de bucureșteni, care, în min. 66, restabilesc echilibrul pe tabela de marcaj: Neagu a interceptat o pasă defectuoasă trimisă în careu de un jucător vienez, a fost mai repede la balon decît Antrich și a înscris din apropiere: 1-1.

Giuleștenii forțează acum victoria, atacă cu mai multă dezinvoltură, dar

nu vor reuși decît o ...bară (min. 74), la o minge expedită spre vinclu de Angelescu. În min. 82 se accidentează Petreanu. Spre sfîrșit, emoții și la poarta lui Răducanu, salvat la șutul lui Mûler (min. 84) tot de bară.

Aici, la Viena, Rapid București, prin jocul egal, a luat o bună opțiune pentru calificarea în turul III al Cupei Cupelor. Dar, să nu ne grăbim, să așteptăm manșa a II-a, de la București.

Arbitrul belgian Vital Loraux a condus foarte bine formațiile:

RAPID VIENA: Antrich — Ulman, Werner, Pajenk, Fak — Walzer (min. 59 Ey), Scheffer (min. 46 Mûler), Hoff — Lorenz, Krankl, Gallos.

RAPID BUCUREȘTI: Răducanu — Ștefan, Boc, Grigoraș, Codrea — M. Stelian, Angelescu — Năsturescu, Dumitriu III (min. 46 Savu), Neagu, Petreanu (min. 83 Codreanu).

Constantin MACOVEI

PENTRU PRIMA DATĂ ÎN „SFERTURILE“ CUPEI CUPELOR

Timp de 75 de minute din partida retur cu Rapid Viena, giuleștenii au dat mari emoții simpatizanților lor, calificarea în sferturile de finală ale Cupei cupelor aflându-se pe buche de cuțit. Două goluri norocoase, rezultate din faze netare, marcate, la învâlmășeală, unul în poarta vinezilor, celălalt în cea apărută de Răducanu, au menținut — ca rezultat — o simetrie perfectă între Prater și „23 August“. Ambele echipe au intrat cu șanse absolut egale în ultimul sfert de oră al dublei lor întâlniri, când s-a produs, de fapt, departajarea. Și, începând... sfârșitul pentru Rapidul vinez 1-a semnat Boc. Câpitanul echipei giuleștene n-a mai putut răbda NEHOTĂRIREA coechipierilor lui din a-

Rapid s-a CALIFICAT MERITUOS, deci, în sferturile de finală ale Cupei cupelor, după două ururi de forță, în care s-a regăsit surprinzător de notărit și eficace în fața Landskroner și Rapidului Viena, (formații puternice, ambițioase, alcătuite din jucători masivi) cărora le-a marcat 7 goluri și de la care a primit doar 3! Excelent acest bilanț, dacă ne gândim că, în campionat, după 9 etape, rapidiștii reușiseră să marcheze numai patru goluri și să primească șase (!?). Calificativul nu pare deloc exagerat, tocmai pentru că aceste realizări au fost obținute ca urmare a unor COMPORTĂRI FOARTE BUNE, atît pe teren propriu, cît mai ales în deplasare, unde Răducanu, Boc, Grigoraș, Angelescu, M. Stelian, Năsturescu, Neagu au reușit nu numai

mației feroviare rămîn cele cauzate de formula și randamentul atacului în care, la ora actuală, doar Năsturescu se află în verva deosebită. Adică tocmai cel mai... bătrîn dinre toți. Îl urmează, în clă-samentul formei sportive și

eficacității, Marin Stelian. Totuși, așa cum a fost ea alcătuită, linia de atac a echipei a înscris 7 goluri în partidele cu Landskrona și Rapid Viena, contribuind DECISIV la calificarea echipei în sferturile de finală ale Cupei cupelor. Fază în care n-a putut ajunge, în toamna anului trecut, cînd a jucat în Cupa U.E.F.A., cu toate că a depășit două prestigioase team-uri, A.C. Napoli (0-1 și 2-0) și Legia Varșovia (4-0, și 0-2) fiind stopată, după cum se știe, fără drept de apel, de câștigătoarea competiției, Tottenham.

Felicitări Rapidului (singura noastră echipă rămasă în cursa competițiilor europene) pentru modul cum s-a descurcat în primele două runde. De acum, privirile, gândurile și preocupările feroviarilor — nefăcînd abstracție, desigur, de campionat — vor trebui să se îndrepte spre înalta societate a celorlalte șapte echipe în compania cărora a ajuns: Leeds United, Schalke 04, Spartak Moscova, Hibernian Edinburg, Hajduk Split, Sparta Praga, A.C. Milan sînt formații cu cel puțin o clasă peste Landskrona și Rapid Viena. Indiferent pe care dintre ele o vor desemna sortii giuleștenilor, examenul se anunță infinit mai greu.

Dar, pînă la primăvară, există timp suficient pentru ca Rapid să-și elimine din joc deficiențele, să redevină unul dintre „team“-urile de frunte ale fotbalului nostru, considerînd comportarea sa de la începutul actualului campionat, o „oprire“ scurtă și forțată de niște condiții obiective.

Laurențiu DUMITRESCU



RAPID BUCUREȘTI — RAPID VIENA 3-1 (1-0)

AU MARCAT: KRANKL (min. 40, autogol), BOC (min. 75), PETREANU (min. 85) și HOF (min. 50).

STADIUL „23 August“; teren bun; timp răcoros; partida s-a jucat în noaptea; spectatori — aproximativ 25 000.

RAPID: Răducanu — Pop, Boc, Grigoraș, CODREA — SAVU, ANGELESCU — Năsturescu (min. 42: Dumitriu III), M. Stelian, Neagu, Petreanu.

RAPID VIENA: Antrich — WALZER, Pajenk, PAK, HOF — Ullman, Ey (min. 46 Muller), Scheffel — Krankl, Lorenz, Gallos.

A ARBITRAT mulțumitor DOGAN BABACAN (Turcia).

tae, LIPSA LOR DE INSPIRAȚIE, s-a dus în careul advers și, la un corner, a marcat spectaculos un gol de o rară frumusețe. Isprava lui a avut darul să dea jos vîlul de pe ochii jucătorilor bucureșteni, permițîndu-le să termine meciul în „forcing“, așa cum îl începuseră, amintindu-ne, în același timp, de evoluția lor bună din prima partidă cu echipa lui Hlozek.

Una peste alta, din cele 180 de minute jucate în compania Rapidului din Viena, bucureștenilor nu li se poate imputa decît slaba lor evoluție din cele 20-25 minute de început, din Prater, și vreo 25 de minute din mijlocul meciului retur de la București. Pentru că, în restul timpului de joc, cei care au condus ostilitățile, jucînd mai bine, mai clar, mai convingător, au fost elevii lui Bazil Marian și Gh. Năsturescu.

să țină piept adversarilor lor, dar chiar să-și impună punctul de vedere, să țină în mîinile lor frînțele meciurilor, să joace calm și destul de sigur în apărare, compartimentul forte al echipei, în care Răducanu pare ceva mai serios ca altădată (fără, însă, a se concentra suficient în anumite

momente ce-i pot fi fatale, lui și echipei), în care Boc demontrează o formă de zile mari, lingă care, meci de meci, crește vertiginos acest talentat Grigoraș de-abia ieșit de pe „bancile“ junioratului.

După multe încercări, Marian și Năsturescu, se pare, au... dibuit și linia de mijlocuși, Angelescu și Savu, pîrînd dispuși să conlucreze, să alerge mult și cu folos, să „are“ fără



MOMENT CRITIC LA POARTA RAPIDULUI: plasat excelent la această fază (din min. 41), Grigoraș, „asistat“ de Angelescu, va reuși să degajeze la timp balonul care se ducea sigur spre gol. (Fază din meciul Sportul studentesc — Rapid 1-1)

Foto: S. BAKCI

BUCUREȘTI. Bucurie în tabăra giuleștenilor. Neagu și Savu îl sărută pe Boc, autorul spectaculosului gol marcat în min. 75. Este evidentă decepția vinezilor

Foto: Ion MIHAICA



SÎNT ASTĂZI COECHIPIERII MEI!“

DIALOG CU GRIGORAȘ

...2 aprilie '72. Aproape o oră pînă la derbyul Rapid — Dinamo. Boc nu va juca. O întindere... Mușat are piciorul în gips. Lîngă Lupescu va debuta un puști, Grigoraș. Component al naționalei de juniori, dar copil crud, zic toți, mai ales, pentru un asemenea derby. Necunoscutul Alexandru Grigoraș, un blond bine făcut pentru cei 18 ani ai săi impliniți în ianuarie a jucat, însă, neașteptat de bine, atunci, împotriva lui Dinamo. Și astăzi el e titular în team-ul de dincolo de șine. Pînă astăzi, însă...

★

— Ce s-a întîmplat de la acel debut?

— S-au întîmplat multe! Neînchipuit de multe! În cîteva luni am devenit titular lîngă Boc și Răducanu, pe care, în seara aceea de neuitat de la Lausanne, îi admiram în fața televizorului. În cîteva luni am debutat în Cupa Cupei, am jucat împotriva lui Landskrona și Rapid Viena, am jucat în naționala de tineret, la Tirana... Uneori nici nu-mi vine să cred că în '72 am realizat atîtea.

— Și cînd te gîndești că dacă atunci nu se accidenta Boc, dacă nu pleca Lupescu, iar noul său înlocuitor, Mușat, nu se accidenta și el...

— Pentru un tînăr, contează și sansa! După debutul cu Dinamo, nu credeam că o să mai joc în pri-

ma echipă. La Cluj, însă, s-a accidentat Lupescu, și am mai prins un joc. În vară, în turneul din Spania, n-am jucat un minut. Mușat se pregătea cu ambiția celor patru ani de așteptări pe banca de rezerve a Rapidului. Dar, Mușat a avut neșansa să se accidenteze din nou...

— Am auzit că acum, refăcut, Mușat se pregătește cu ambiție și mai mare.

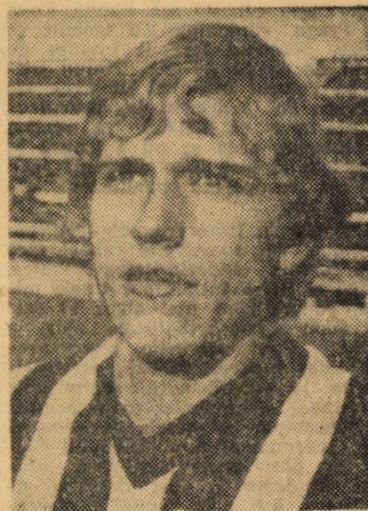
— Așa e! Dar concurența aceasta mă ajută în primul rînd pe mine. Căci conștiințiozitatea lui Mușat m-a obligat să mă pregătesc ca niciodată.

— Dincolo de marile-ți iluzii, care sînt calitățile și defectele tale?

— Probabil că, acum, ceea ce trebuie să mă intereseze, în primul rînd, sînt defectele. Cred că trebuie să lucrez mai mult la loviturile de cap și la viteza de reacție. Sînt conștient de o singură calitate: că sînt un tînăr care vreau să mă afirm și să mulțumesc astfel și profesorului Matei și lui Gheorghe Nuțescu, oamenii care au crezut în mine, și s-au bucurat sincer de saltul meu.

— De ce crezi acest lucru?

— Cînd am venit tocmăi din Bercești, la Rapid, profesorul Dumitru Matei a fost primul meu antrenor. Mă lua pe mine și pe Petreanu la Palatul Pionierilor, unde mai activa, și lucra în plus cu noi. O dată, în '68, cineva de la club mi-a



spus că nu mai e nevoie de mine. După două săptămîni a venit profesorul Matei și m-a luat. Probabil că și renunțasem la fotbal. Atîta suferisem!

— Și Gheorghe Nuțescu?...

— Gheorghe Nuțescu m-a luat la tineret cînd iar se renunțase la mine, și tatăl meu, muncitor sticlă la „Policolor”, venise să întrebe dacă voi mai juca vreodată la Rapid.

— Ce se întîmplase?

— În '71, în tabăra de juniori de la Orașul Victoria, am întîrziat, într-o seară, o oră, cu alți doi jucători. Antrenorul Ardeleanu ne-a trimis pe bună dreptate acasă. La Rapid, însă, în loc ca cineva să discute deschis cu mine, să încerce să mă îndrepte, am fost dat afară. Știi dv., bine, zicea Moldovan de la Dinamo, că tinerii ar trebui tratați cu mai multă atenție de conducerea clubului. Tocmai pentru că sînt tineri, au o vîrstă dificilă, tocmai pentru că au și ei problemele lor.

— Acum, după cel mai frumos an din viața ta, ce-ți dorești?

— Să urc din ce în ce mai mult pe treptele fotbalului nostru, iar Rapidul să fie și în '73 un nume în Cupele Europene.

...Duminică, la Sinaia, în meci de cupă, alături de Boc, Răducanu și Mușat, Grigoraș a fost printre cei mai buni oameni ai Rapidului. Dăruirea sa exemplară, acolo, pe acel teren greu, l-a făcut pe un supporter sinăian neofit, să exclame la un moment dat: „Șapte inimi are Dan ăsta, nu alta!” Această frumoasă confuzie ar fi un punct de plecare pentru acest adolescent talentat, Alexandru Grigoraș...

Mircea M. IONESCU

CARPAȚI SINAIA — RAPID 0-0

SINAIA, 3 (prin telefon, de la trimisul nostru).

Rar am asistat la o asemenea partidă! Pentru că la Sinaia, nici n-a fost un meci de fotbal. A fost o luptă infernală, pe un cîmp arat, în care picioarele rămîneau înfipite în noroi pînă la glezne, iar mingea nu mai era minge. Jucătorii nu mai erau nici ei jucători, erau niște ființe neobișnuite, înfășurate în nămol din cap pînă în picioare. În acest „infern” (cum aveau să spună, istovii după meci, toți cei ce fuseseră în arenă), cam 5000 de suporteri au venit să vadă ce poate face deținătoarea „cupei” în fața acestei micș echipe mari, Carpați Sinaia. Pînă la urmă, s-a calificat Rapidul, după 120 de minute de joc, grație unui regulament care s-a dovedit în această zi și mai nedrept. Și asta, pentru că jucînd la luptă cu noroiul și cu recunoscutul său adversar, anonimii băieți ai antrenorului Corneanu au luptat pînă la sacrificiu, visînd 120 de minute un gol care n-a venit deși ar fi putut să vină. Putea să vină într-unul din minutele 1, 7, 9, 37, 47, 90, 95, 103. la șuturile periculoase ale tenacelui Focșeneanu, ale talentatului Curcă și insistențului Dogaru. Dar golul acela n-a venit și datorită faptului că în apărarea

giuleșteană Boc, Grigoraș și Mușat au avut parcă șapte inimi. Desigur, și bucureștenii au avut șanse să înscrie dar în trei situații excelente (min. 22, 25 și 65), Neagu n-a avut curajul să forțeze o redută solidă și inspirată, cum n-a avut curajul parcă nici un atacant giuleștean.

La Sinaia, după 120 de minute de luptă acerbă, acei excelenți jucători, negri din cap pînă în picioare, n-au reușit decît un rezultat alb. Și s-a calificat Rapidul. Dar cuvintele noastre de prețuire se îndreaptă — dincolo de eforturile tuturor — spre această mică echipă de la poalele Bucegilor, din care nu poți lăuda pe cineva pentru că toți jucătorii ei au fost astăzi de admirat.

Arbitrul gălățean V. Liga a condus foarte bine următoarele echipe!

CARPAȚI: VELIȘCU — DUMITRESCU, MORARU, CINCAN, BĂLAN — STANICĂ, CRISTESCU (min. 58 ENE), FRÎNCU (min. 110 PARASCHIV) — CURCĂ, DOGARU, FOCȘENEANU.

RAPID: Răducanu — Pop, BOC, GRIGORAȘ, Codrea — Naom (min. 46 MUȘAT), Angelescu, Savu (min. 84, Ștefan) — Năsturescu, Neagu, Petreanu.

Mircea M. IONESCU

ÎN VINGÎND CU 3-1 (1-0) PE RAPID VIENĂ,

RAPID BUCUREȘTI S-A CALIFICAT ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE „CUPEI CÚPELOR”

Așa cum era de așteptat și cum o indicau covârșitoarea majoritate a pronosticurilor, Rapid București a obținut victoria în cel de-al doilea meci cu deținătoarea „Cupei Austriei”, Rapid Viena, calificându-se în turul al treilea al „Cupei cupelor” la fotbal. Partida, desfășurată ieri-seară în noaptea pe stadionul „23 August”, s-a încheiat cu scorul de 3-1 (1-0) în favoarea gazdelor, astfel că scorul general al celor două întâlniri este de 4-2 pentru bucureșteni, care trăiesc acum bucuria reprezentării continentale ce angrenează câștigătoarele cupelor naționale. Golurile au fost înscrise de **Krankl** (min. 40) în proprie poartă, **Boc**

(min. 75) și **Petreanu** (min. 85) — pentru Rapid București, respectiv **Hof** (min. 50).

Se pare că rezultatul de egalitate de la Viena ca și buna comportare din campionatul intern, sau poate ultimele insuccese ale oaspeților au creat o marjă prea mare de siguranță într-o victorie ușoară în rîndurile bucureștenilor. Ei au pornit debordant la atac chiar de la primul fluier al arbitrului, constringîndu-și adversarul la o apărare disperată, toți atacanții români dorind vizibil înscrierea golului. Cursele lui Năsturescu (strașnic păzit) și Marin Stelian pun deseori în derută pe Pajenk sau Walzer, obligați să trimită multe mingi spre propria poartă sau să le expedieze în aut. Dar, în ciuda dominării clare, gazdele nu pot „deschide” apărarea adversă și golul se lasă mult așteptat. Bucureștenii plăteau astfel tribut jocului pe sus (unde superioritatea era de partea vienezilor), acțiunile pe „metru-pătrat” ca și lipsei de decizie a liniei de atac, evident nu în forma ei cea mai bună. Aceasta face chiar ca la mijlocul reprizei I inițiativa să treacă de partea oaspeților. Lorenz suțind puternic în min. 27 spre poarta lui Răducanu.

În min. 40, giuleștenii iau totuși conducerea. La un fault al lui Hof asupra lui M. Stelian, în apropierea liniei de 16 m, arbitrul dictează lovitură liberă, pe care o execută Angelescu. Șutul său este interceptat de Krankl, venit în ajutorul apărării, care trimite mingea în propria poartă, 1-0. Un avantaj care a durat doar 10 min. Pentru că în min. 50, o acțiune de atac a oaspeților îi aduce pe Jajenk și Hof în apropierea careului nostru, un șut al ultimului spre poartă mingea se strecoară printr-o pădure de picioare și intră în plasă surprinzîndu-l și pe Răducanu: 1-1. O bună perioadă, gazdele se regăsesc tot mai greu, acțiunile lor se leagă cu dificultate, atacurile sînt palide, greșelile se înmulțesc. A trebuit să vină min. 75 pentru a se schimba fața jocului. La un corner al gazdelor, Angelescu execută scurt la Petreanu, care trimite mingea în fața porții lui Antrich. După ce depășise aproape întregul buchet de jucători masati acolo, Boc execută o săritură înaltă, o spectaculoasă lovitură cu capul și gol: 2-1. Gazdele pun stăpînire pe joc, atacă insistent și obțin un nou gol (min. 85) prin Petreanu, la o combinație cu Savu.

Arbitrul ture **Dogan Babacan** a condus următoarele formații:

RAPID BUCUREȘTI: Răducanu — Pop, Boc, Grigoras, Codrea — SAVU, ANGELESCU — NĂSTURESCU (min. 42 Dumitriu III), MARIN STELIAN, Neagu, Petreanu.

RAPID VIENĂ: Antrich — WALZER, Pajenk, FAK, HOF — Ullman, Ey (min. 46 Muller), Scheffel — Krankl, LORENZ, Gallos.



Boc, lovește precis balonul cu capul, înscriind spectaculos în poarta lui Antrich Foto: N. DRAGOȘ



Lansat pe un culoar favorabil, Petreanu pătrunde în careul oaspeților și înscrie cel de-al treilea gol al formației sale. Foto: DRAGOȘ NEAGU

8 nov.
3 zile Farul
după Farul

Rapidiștii din nou în turul III al unei competiții europene

Sigur că ne așteptam, împreună cu cei circa 25.000 de spectatori prezenți aseară pe stadionul „23 August”, ca Rapid București să se califice în sferturile de finală ale „Cupei cupelor”, numărându-se astfel printre cele mai bune opt echipe care rivalizează, cu

șanse, la trofeul nr. 2 oferit cluburilor continentale. Ne așteptam la o victorie și ne întrebăm la ce scor va fi ea oare obținută, dat fiind că una din „datele problemei” era totuși ineficacitatea liniei de atac. Așa cum scriam însă în avangarda partidei, bazându-ne pe mobilizarea și puterea de concentrare a rapidiștilor în întâlnirile internaționale, speram ca ei să găsească antidotul pentru această maladie ce ar fi putut să le joace feste... ireparabile. Și iată că meciul s-a desfășurat parcă sub acest mare semn de întrebare. Încă de la început, bucureștenii au atacat în trombă și au suflat pur și simplu apărarea adversă, obligând-o să acorde în 15 minute 5 cornere. Dar mingea refuza să asculte de teleghidarea șuturilor lui Neagu, Marin Stelian sau Codrea și, încetul cu încetul, echilibrul de forțe s-a instaurat pe teren.

Autogolul lui KRANKL (la o lovitură liberă acordată de „inconstanțul” arbitru turec Dogan Babacan și curajos executată de Angelescu) din minutul 40 ne-a deschis și mai larg perspectiva calificării și eram curioși să vedem în ce măsură, după pauză, gazdele vor reuși să se distanțeze de adversarii lor. Sigur că acel gol „căzut” imediat după reluare, împotriva cursului jocului la o fază în care balonul s-a strecurat în poartă după o traiectorie în zig-zag rar întâlnită (autor HOF) a readus, la situația de 1-1, pe tapet lupta pentru obținerea dreptului de a evolua în „sferturile” competiției. Aveam impresia că minutele consecutive golului au fost cele mai grele pentru bucureșteni. Atacurile lor se succedau haotic spre poarta vienezilor,

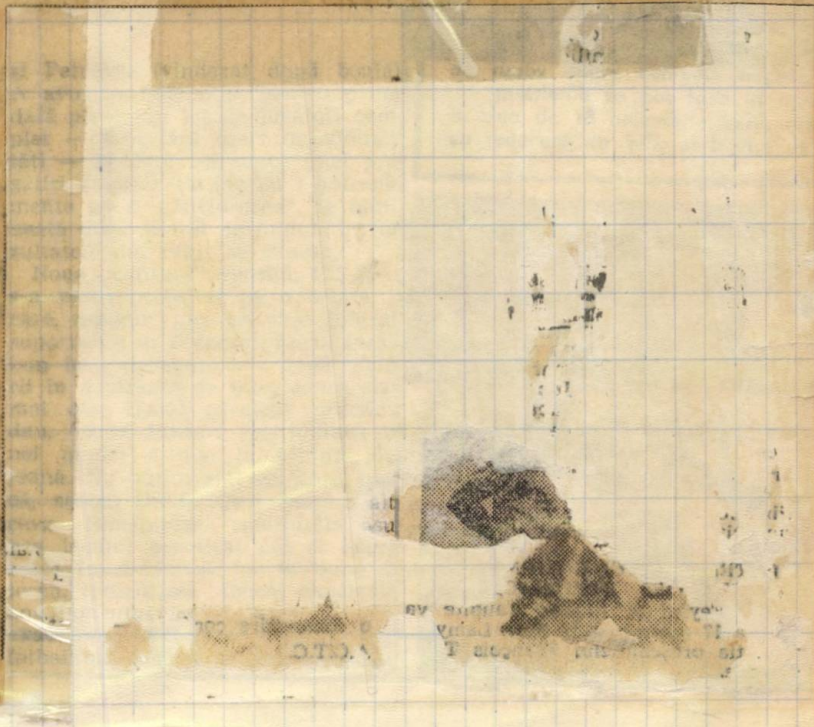
iar aceștia răspundeau cu șarje periculoase (dovadă cele trei cornere de care au beneficiat în răstimpul dintre minutele 50-70). În această perioadă, însă, gazdele și-au dat seama de pericolul cele amenințate și și-au ordonat mai bine acțiunile ofensive, Marin Stelian retrăgându-se spre linia de mijloc și pentru a imprima atacului o claritate, o luciditate absolut necesară. Și a venit acel ultim sfert de oră, în care după primul corner al reprizei, la centrarea lui Petreanu, BOC, infiltrat excepțional în careul lui Antrich a marcat cu

capul „golul psihologic” al întâlnirii, iar după alte zece minute (min. 85), PETREANU — după o combinație de toată frumusețea efectuată în viteză cu Marin Stelian — a stabilit rezultatul final: 3-1. În aceste momente, bucureștenii s-au întrecut pe ei înșiși și au reușit să lichideze obsesia ineficacității înscriind deci două goluri în 600 de secunde (în campionat, reamintim, au înscris doar 4 goluri în 810 minute de joc).

Victoria lor, deși apropiată cu emoții, este incontestabil meritată și aportul lui Boc, Marin Stelian, Savu, Năsturescu (atât cât a jucat) și Petreanu (în finalul meciului) — remarcabil. Ne referim îndeosebi la primele și la ultimele 15 minute, cele mai frumoase momente ale evoluției lor.

Și astfel, ca și în toamna trecută, Rapid se califică în turul III al unei cupe europene (atunci, deoarece în „Cupa U.E.F.A.” participarea este dublă, calificarea a însemnat numai prezența în optimile de finală). Până la primăvară, când se vor disputa cele două manșe ale „sferturilor”, ne place să credem că potențialul formației va crește pentru a putea face față unui adversar superior îndelungabil celor întâlniți până în prezent. Și să nu uităm că atunci va avea drept de joc și Dumitriu II (care n-a putut fi utilizat deoarece n-a jucat la Rapid la 15 august, așa cum prevede regulamentul competiției)...

Dan Pătrașcu



Declarații în... minutul 91

ANTRENORUL BAZIL MARIAN: „Ne-am așteptat de fapt la o confruntare dificilă pentru că pe teren austrieccii au arătat că nu sînt niște adversari care să considere lupta pentru calificare încheiată. În comparație cu repriza secundă a întâlnirii din tur, astăzi (n.n. ieri) am evoluat mai slab. Jucătorilor noștri nu le-a convenit marcajul strict al oaspeților și abia atunci cînd aceștia au ieșit la atac, înspre final, am acționat mai în voie. Remarc în special meritele lui Boc, Pop, Codrea, Marin Stelian și Savu în obținerea calificării”.

BOC: „Este foarte greu să pot exprima în cuvinte satisfacția pe care o încerc. Ne-am calificat, am reușit să marchez un gol... Sînt motive ce mi-au creat o nespusă bucurie, dar care, totodată, mă obligă la o pregătire și mai asiduă, la o seriozitate sporită pentru a răspunde astfel obligațiilor ce-mi revin...”

NEAGU și CODREA explică golul vienezilor: „Jucătorul cel mai înalt din apărarea oaspeților (n.n. Pajenk) a șutat la poartă. Balonul s-a lovit de Uhlman și de acolo a ricoșat în Hof ca apoi să se oprească în plasă”.

ANTRENORUL ERNST HLOZEK: „Meci echilibrat în care la un moment dat am avut șansa să ne calificăm. Golul lui Boc și apoi cel al jucătorului cu nr. 11 (n.n. Petreanu) ne-au tăiat speranțele”.

- Gazdele au obținut 15 puncte ● Rapid, în revenire, a realizat scorul etapei
- Învingătoare cu același scor, Steagul roșu și Dinamo s-au apropiat de lider ● În general, jocuri de nivel scăzut



Rapidistul Neagu șutează, dar portarul Jiului, Ion Gabriel, respinge balonul. Boc va relua, înserind al doilea gol al partidei

Stadion „23 August”: timp frumos; teren satisfăcător; spectatori aproximativ 5 000. Au marcat: M. STELIAN (min. 12), BOC (min. 14), DUMITRIU III (min. 37), DUMITRIU II (min. 64), respectiv SZABADOS (min. 75). Raport de cornere: 7-3. Raportul șuturilor la poartă: 14-11 (pe spațiul portii: 8-3).

RAPID: Răducanu — Pop, BOC, GRIGORAS, Codrea — M. STELIAN (min. 64 Savu), Angelescu — Petreanu, DUMITRIU II (min. 64 M. Stelian), Neagu, Dumitriu III.

JIUL: Ion Gabriel — Georgescu (min. 59 Onufan), TONCA, Stocker (min. 49 GEORGESCU), Naidin — Al. Naghi, Libardi — G. Stan (min. 59 SZABADOS), Roznai, Stoian, Muțescu.

A arbitrat TR. MOARCAS ****, ajutat la linie de C. Braun și N. Iliescu (doi din Brașov).

Trofeul Petrichovsch: 8.

La tineret-rezerve: Rapid — Jiul 5-0 (2-0).

Foto: S. BAKCSY

REZULTATE TEHNICE

F. C. Argeș	—	Sportul studențesc	1-0 (0-0)
Sport Club Bacău	—	A. S. Armata	1-0 (1-0)
„U” Cluj	—	Farul	1-0 (1-0)
Univ. Craiova	—	Steaua	0-0
Steagul roșu	—	C.F.R. Cluj	2-0 (1-0)
Dinamo	—	C.S.M. Reșița	2-0 (2-0)
Petrolul	—	U.T.A.	1-0 (0-0)
Rapid	—	Jiul	4-1 (3-0)

RAPID	43
JIUL	10

oienbrie)
bacău

CLASAMENT

1. STEAUA	10	5	3	2	21-9	13
2. Steagul roșu	10	5	2	3	14-4	12
3. Dinamo	10	5	2	3	14-10	12
4. Sport Club Bacău	10	5	2	3	14-11	12
5. Jiul	10	5	2	3	15-16	12
6. Univ. Craiova	10	4	3	3	18-15	11
7. C.F.R. Cluj	10	5	1	4	10-9	11
8. Petrolul	10	4	3	3	6-7	11
9. Farul	10	5	1	4	7-10	11
10. U. T. A.	10	4	2	4	15-14	10
11. F. C. Argeș	10	3	3	4	17-14	9
12. Rapid	10	3	3	4	8-7	9
13. „U” Cluj						
14. A. S. Armata						
15. C.S.M. Reșița						
16. Sportul studențesc						

0 partidă care și-a confirmat tradiția

Așadar, indiferent de locul pe care-l ocupă Jiul în clasament, succesele Rapidului în confruntările directe cu formația din Valea Jiului continuă. În ultimele opt întâlniri, bucureștenii au realizat 7 victorii și un meci egal. Da, Jiul încă nu poate depăși „complexul Rapid”. Altfel nu se explică slaba evoluție de ieri a echipei oaspete, ezitățile apărătorilor săi, lipsa de mobilitate a înaintașilor, care, rar (în deosebi când au văzut că scorul ia proporții) s-au apropiat mai periculos de poarta lui Răducanu. În final, Jiul a trebuit să suporte o înfrângere severă. Rapid s-a comportat, ieri, pe linia ultimelor sale evoluții, adică bine. A beneficiat, în plus, de intuiția, puterea de creație și pasele ideale ale lui Dumitriu II și fără să forțeze a luat jocul pe cont propriu, încă din start.

După ce în min. 3 și 8 imprecizia în șut l-a privat pe Neagu de finalizarea a două situații bune, feroviarilor au deschis scorul neașteptat de repede. În min. 12, Petreanu a trecut cu ușurință printre Stocker și Naidin, a ajuns la linia de fund a terenului, a centrat apoi și Marin Stelian, deși jucat de Tonca, a reluat în gol de la 6 m. Am crezut că acest duș rece fi va ambiona pe oaspeți. Dar ei n-au avut timp de replică, pentru că peste două minute, o bilă înaltă a înțregii apărări (ezitantă încă din primul minut) i-a creat posibilitatea lui Boc să înscrie în poarta goală (să împingă, mai bine zis, mingea în plasă, cu talpa, dar pentru că lângă el nu se afla nimeni, jocul periculos reclamat de petroșeneni nu avea nici un suport regulamentar). Jiul încearcă să forțeze, dar eforturile lui Stoian nu sînt sprijinite tocmai de „marile speranțe”

numite Roznai și Muțescu și acțiunile echipei din Petroșani se frîng în apropierea careului mare. Cel ce șutează mai periculos e fundașul Georgescu, care în min. 23 a reluat din voleu, dar pe lângă rădăcina barei. Au mai ratat, apoi, Stoian (min. 28) și Roznai (min. 36) însă cursul jocului n-a fost influențat cu nimic. Rapid își vede de treabă. În min. 37, o nouă „sculpură Dumitriu II” face ca scorul să ia proporții. Acesta l-a văzut liber pe Dumitriu III și a urmat o pasă precisă. Extremul stînga a driblat și portarul și a înscris în poarta goală. Așadar, un gol al fraților Dumitriu și 3-0!

După pauză, nimic deosebit pînă în min. 64, cînd Dumitriu II înalzește din nou tribunele. „Liftează” pe spate o mingă pentru Neagu, acesta-i retrimite balonul și proaspătul revenit în Giulești își încheie evoluția cu un gol frumos. Pentru el benzina se terminase și a cerut schimbarea. La 4-0, meciul cade în anonimat. Rapid bate pasul pe loc, Roznai are golul în picior, dar întîrzie să șuteze (min. 70) și doar Szabados face ca tabela de marcaj să se schimbe (min. 75) reluînd din voleu mingea centrată de Muțescu. Prea puțin pentru ca oaspeții să evite o înfrângere severă, dar meritată.

I-AM MASAT, AM PASAT, AM MARCAT...

E oarecum foarte nostimă ideea ştiutului şi controversatului nostru cronic şi gregor reporter Aristide Buhoiu de a pune oarecum totul la persoana întâi plural şi de a folosi oarecum excesiv adverbul de mod: „oarecum”... are loc un efect stilistic de oarecare frumuseţe: ceea ce se încălzeşte prin pluralul — întâi, se răceşte imediat iradiat de aproximaţia adverbului. De exemplu: după minunatul gol dat cu capul de Boc, se poate spune că nu ne-am pierdut capul, ci am dat un gol oarecum superb tocmai cu acel obiect... Până atunci am fost cu toţii galbeni la faţă, până atunci i-am masat în careu pe austriezi, dar într-adevăr i-am masat oarecum căci nu ştim să desfacem apărări supraaglomerate, iar mintea noastră vedea prelungiri oarecum grave. Amicul Buhoiu vedea chiar 5 lovituri trase oarecum de la 11 metri. Intram în panică dar ne-am dus cu toţii peste el şi am dat golul lui Boc, gol otit de oarecum superb că se poate spune că a fost opera unui vis colectiv. Se mai poate spune — pe această linie — că însăşi autogolul austriezilor, tot noi l-am dat! În acelaşi stil, să ne spunem un oarecum sincer bravo! Într-un cuvânt, cum ar zice de data asta nenea lancu fără de care eu oarecum unul nu mă pot mişca în fotbalul-asociaţie, — „am dat şi bacalaureatul ăsta l...”

Mergem cu toţii mai departe, cit ne-or mai tine puterile, şi tragem cu ochiul primprejur care ne vine la rind. Eu oarecum personal cu cit mă uit mai atent la orizont, nu prea văd care echipă din cele rămase în competiţie ne-ar ierta dacă i-am presta cele prestate de noi după ce dragul nostru Bebiţă Năsturescu a părăsit terenul... Excelenţa — fără nici un oarecum — transmisie a „echipei” Panait-Brebu-Buhoiu a avut, printre alte idei minunate (vezi „chipurile” lui Marian, vezi „tribuna” balansându-se în cîntec de parcă am fi fost la Liverpool sau Amsterdam), şi aceea de a insista pe plecarea lui Năsturescu, la cabină, rănit, în ovatiile noastre. Bebiţă — nu-i pot spune altfel, cu iertare pentru familiarism — merita acest omagiu demn de marile vedete, el nevedea, el, cel niciodată omagiat precum merită. Dintre nevedetele fotbalului nostru-asociaţie, nici una nu mi-e atât de oarecum dragă ca Năsturescu, şi nici azi nu-mi

vine a crede că la Braşov Bebiţă a putut fi călăul lui Olteanu, că din cauza lui s-a întrerupt circulaţia feroviară. Eu nu-l văd pe Năsturescu nici măcar trăgînd un semnal de alarmă... Dar fotbalul-asociaţie are atîtea nefericiri, în cazierul său zac atîtea acuzaţii nedrepte, că nu-ţi mai arde oarecum nici de glumă. Întreb şi eu, glas în pustiu, de pildă:

A fost normal să piardă „U”-Cluj meciul de duminică pe un penaliti ca acela văzut de acel prieten poez al orbilor dar nu al adevărului? Dar cînd mă gîndesc că acest arbitru o fi avînd şi el unul-două-trei sentimente delicate în viaţa de familie, doi-trei patru poezii preferaţi, îmi dau lacrimile şi mă îndrept cu toată furia — cum fac atîţia amici clujeni — spre Onisie, desigur...

Sau: e normal ca tocmai prietenii lui Rică, tocmai fanaticii Rapidului să-l facă săptămînal şi oarecum salată pe Angelo Niculescu? E posibil să-l aperi toată ziua pe acest adorabil pericol public numit Tamango — nu uitaţi că în Anglia, un englez zicea că l-ar împuşca — şi să-ţi găseşti bază morală să-l „împuşti” pe acel ce-i fu nu odată mamă, tată şi profesor? O, oarecum măreţ, typeu bucureş-

tean! În sufletul meu îi plîng şi pe Rică şi pe Angelo şi pe îngerii care striga fastuos de nedrept, fără să le pese... Singurii care mi-au dat curaj, în această săptămîină, au fost cei doi fundaşi ai naţionalei: Sătmăreanu şi Deleanu. În oarecum interesantă revistă de specialitate ei s-au plîns că în toamna asta n-am jucat cu Anglia, R.F. a Germaniei sau în R.D. Germană... Alta ar fi fost cinstea, zic ei. Bravo, băieţi, să fiţi sănătoşi şi acum — stingerea!



COPILUL CEL FIRAV...

Sînt 11 ani de atunci... Bazil Marian era antrenor la Jiul. Din cînd în cînd, venea acasă, la Bucureşti. Lua trenul duminică noaptea. Se întorcea la Petroşani, în zori. Intr-o bună zi, nu s-a mai întors singur în Valea Jiului. A adus cu el un copil. Un copil firav. Atît de firav, încît jucătorii Jiului au crezut că e vreun nepot al lui „neo-Bazil”, adus pentru cine ştie ce şcoală profesională. Dar copilul a intrat în vestiar şi şi-a agăţat haina în cuier. Jucătorii Jiului s-au uitat lung la micul Morcoveaşă. Când l-au văzut fără cămaşă, s-au apucat să-i numere coastele. Tilvescu, Romoşan şi toţi ceilalţi se uitau lung la „copilul de trupă” care tăcea, privindu-şi, ruşinat, gheţele roose.

Apoi, s-a întimplat minunea. Rînd pe rînd, Tilvescu, Romoşan, Ciurdărescu şi toţi ceilalţi au uitat de antrenament şi s-au tras spre banca antrenorului. În mijlocul terenului, copilul juca mingea de parcă ar fi fost subiectul unui film de desene animate. La un moment dat, Tilvescu a încercat să-l întrebe ceva pe antrenorul Marian. Dar Bazil a cerut să se facă linişte. Nimic nu trebuia să întrerupă fotografiile fabulosului film de desene animate, Bazil Marian regăsise Fotbalul.

Peste un an, copilul s-a întors acasă, în Giuleşti. Vrînd, nevrînd, Bazil l-a încredinţat lui Tinel Stănescu. Acolo, în Giuleşti, Morcoveaşă a răscuit în cîteva zile întreaga echipă a Rapidului. După vreo patru ani, el a izbutit să-l aducă şi titlul, adică ceea ce nu reuşiseră Barakti, Şipoş, Auer, Bogdan, şi toţi ceilalţi.

Anii s-au scurs. Bazil şi Tinel au luat într-o bună zi copilul peste ocean, tocmai la Montevideo. Nimeni n-a izbutit să-i convingă vreadată că există în ţara asta un fotbalist mai adevărat decît copilul cel firav.

Dar, într-o zi mai rea ca toate celelalte, fotbalistul cel adevărat s-a îmbolnăvit. Bazil a simţit că se rupe ceva în el. Şi-a apucat copilul între minii, ca acum citeva seri, în jocul cu Rapid Viena. Tinel, însă, a izbit cu pumnul în masa Soartei şi l-a adus la Braşov, împotriva părerii doctorilor şi a voinţei tuturor.

...Ieri, pe stadionul 23 August, Nichi Dumitriu şi-a regăsit echipa. Pe bancă, exact ca acum 12 ani, se afla din nou Bazil Marian. De astădată, însă, Jiul era de partea cealaltă. Iar Libardi privea şi el, uimit, precum Tilvescu şi Romoşan, acum 12 ani.

În numai 20 de minute, Nichi Dumitriu a răscuit echipa Rapidului. În numai 20 de minute, Neagu a devenit un maestru al „un-doi”-urilor, iar Petreanu a izbutit să renunţe la ancestrala poziţie a capului în pămînt.

În minutul 65, Bazil Marian l-a trimis în vestiar pe Nichi Dumitriu. Pentru el, Nichi e şi astăzi copilul cu care a coborît, într-o dimineaţă vinătă, în gara Petroşanilor...

Ioan CHIRILA



Încadrat perfect în formaţia echipei Rapid, Boc dă, de această dată, o bătălie în compania Rapidului din Viena, contribuind la calificarea clubului său într-o nouă etapă a Cupei cupelor.

Încadrat perfect în formaţia echipei Rapid, Boc dă, de această dată, o bătălie în compania Rapidului din Viena, contribuind la calificarea clubului său într-o nouă etapă a Cupei cupelor.



Minutul 35: Boc reia precis, cu capul, balonul primit de la Angelescu (care a executat o lovitură liberă), aducând Rapidului egalarea (1-1) în meciul cu Sportul studențesc. Foto: Dragoș NEAGU

STUDENTII AU FOST, TOTUȘI, CEVA MAI APROAPE DE VICTORIE

Deși meciurile interbucureștene încheiate la egalitate mulțumesc, de regulă, ambele echipe, ieri, o stare de spirit ciudată domnea, după joc, în ambele tabere: „și studenții și rapidiștii... „blestemau” meciul nul! „Alb-negrii” își fundamentau insatisfacția pe domina-rea lor de ansamblu din prima re-

La rîndul lor, giuleștenii se arătau nemulțumiți cu acest 1-1 (al treilea rezultat nedecis al lor în acest sezon cu o echipă bucureșteană!), explicînd, că revenirea marcată, în ultima vreme de „team”-ul feroviar nu se poate împăca cu un meci nul în compania ultimei clasate, că acest rezultat le amîna reintrarea, mult dorită și... pronosticată, în plutonul frunții.

După noi rezultatul este — în general — echitabil; dar dacă ar trebui să fim analitici pînă în cele mai mici detalii, tot ceea ce am putea spune, spre satisfacția (platonice, desigur) a uneia dintre echipe, ar fi că, dintre cele două

Stadionul „23 August”: teren moale: timp ploios, rece: spectatori circa 25.000. Au marcat: LUCACI (min. 30), BOC (min. 35). Raport de cornere: 5-9. Raportul șuturilor: 15-8 (pe spațiul porții: 4-5).

SPORTUL STUDENȚESC: Ion Vasile — TĂNĂSESCU, KRAUS, G. Ionescu, Cojocaru — Pană, Damian — Lucaci (min. 73, Bujor), C. IONESCU, M. Sandu, LEȘANU.

RAPID: RĂDUCANU — POP, BOC, Grigoraș, Codrea — Savu, Angelescu — Petreanu, Dumitriu II (min. 76 Naom), Neagu, Dumitriu III.

A arbitrat GH. LEMONA ★★★★★, ajutat la linie de Constantin Petrea și Silviu Stăncescu (toți din București).

Cartonașe galbene: Bujor.

Trofeul Petschovschii: 9.

La tineret-rezerve: Sportul studențesc — Rapid 1-3 (1-0).

priză și — sub același raport — pe faptul că finalul le-a aparținut; pe imensa ocazie de gol a lui Leșanu, de după reluare; pe activitatea superioară a atacului lor în comparație cu randamentul aceluiași compartiment al adversarului; pe insuficienta răsplată pe care jocul lor, sensibil ameliorat față de trecutul nu prea îndepărtat, o primește prin obținerea unui singur punct.

combatante, cea care a fost, totuși, mai aproape de victorie a fost formația universitară. Pentru că ieri, mai mult decît în partida de miercuri, cu Farul, s-a văzut că studenții încep să formeze o echipă, încep „să știe ce joacă”, evoluția lor a fost, mai mult ca ori-cînd în acest sezon, supusă gîndirii unei idei, nu hazardului.

Încă din primele minute, Sportul studențesc a căutat mai mult

poarta; este drept, însă, cu șuturi de la distanță, imprecise, trase în special din liniile din spate (Cojocaru, Tănăsescu, Damian). Abia în min. 25 avea să-și încerce șansa și un atacant: **Lucaci**, cu un șut frumos, care a căutat colțul de sus, din stînga lui Răducanu. Tot el avea să-l găsească însă, pe cel din dreapta, peste cinci minute, cînd a transformat excelent o lovitură liberă de la 25 m. acordată în urma faultului comis de Boc asupra „libero”-ului advers Kraus, lansat periculos în atac. În min.

35 însă, Boc se plasează abil în careul advers și reia, cu capul, mingea primită din lovitură liberă executată de Angelescu, aducînd o egalare pe care, pînă la pauză, n-a mai amenințat-o decît „bilbia-la” apărării feroviare din min. 41, cînd Grigoraș a salvat de pe linia porții.

După pauză, este rîndul Rapidului să joace mai bine. Gelos parcă pe performanțele lui Boc, Kraus face, la rîndul său, minuni de plasament, mobilitate și intuiție, jucînd ca un „libero” de reală clasă. Drept este însă că atacul feroviar, în întregime, joacă sub toate așteptările și nu realizează mai nimic, afară de ocazia pe care, în min. 52, o ratează Dumitriu II. Impulsul pe care încearcă să-l dea Pop, Boc și Codrea ofensivei ceferiste nu găsește prea mult ecou la coechipierii lor și, o dată trecut acest iureș, Sportul studențesc trece din nou la cîrma jocului. Iar în minutul 70, Leșanu ratează cea mai mare ocazie a partidei: de la 7-8 metri el reia cu capul o centrare de pe dreapta, plasînd mingea lângă bară, la semiînălțime, dar Răducanu are o intervenție salvatoare, respingînd în corner.

Calificativul meciului: reușit!

Radu URZICEANU

Rapid, în turul III al prestigioasei întreceri europene „Cupa cupelor!” Ea, echipa atât de blamată pentru contraperformanțele din campionatul Diviziei A a ajuns în situația de a aștepta nerăbdătoare răgerea sorturilor pentru al treilea tur.

Într-o lună de zile, mai precis la 8 octombrie, (0—1 cu Steagul Roșu), echipa a suferit o trans-

din toate liniile, Năsturescu, Dumitriu II, Neagu, Petreanu, Marin Stelian și Angelescu s-au repliat împreună cu adversarii direcți, fiind foarte atenți să nu-i scape nici o clipă de sub supraveghere. Referitor la LECȚIA APĂRĂRII, acolo pe stadionul de lângă malul mării, Rapid a trecut cu bine proba de foc. Acest examen de deplină conștiin-

Sub acest aspect, al construcției acțiunilor ofensive — lucrurile sînt încă departe de a fi puse la punct și, desigur, asupra lor va trebui să-și concentreze atenția conducerea tehnică a echipei; mai ales că există și premisele necesare reușitei în această direcție, întrucît: a) după 9 etape de campionat și 4 partide în Cupa cupelor, s-a ajuns la O FORMULĂ STABILĂ A FOR-

formare destul de rapidă în bine, trecîndu-și suporterii de la agonie la extaz, ca urmare a rezultatelor obținute, mai potrivite cu valoarea reală a lotului ei: 1—0, la 15 octombrie, cu Petrolul; 0—0, la 22 octombrie, cu Dinamo; 1—1, la 25 octombrie, cu Rapid Viena; 1—0, la 5 noiembrie, cu Farul, în deplasare; 3—1, alaltăieri, în partida retur cu formația vieneză. Pentru o fostă, nu de mult, deținătoare a lanternei, în campionatul Diviziei A, „seria” de mai sus a feroviarilor bucureșteni este excelentă (nici o înfrîngere în cinci partide) și e loventă în ceea ce privește dezvoltarea potențial al echipei la ora actuală.

ciowitz, trecut cu succes, poate constitui o garanție pentru următorul tur în Cupa cupelor — sferturile de finală — unde, firește, partenerul de joc al feroviarilor bucureșteni va fi redutabil.

Dar, tot o cifră a bilanțului realizat de Rapid, în seria mai sus amintită, ne pune în fața unui alt adevăr, și anume acela că în patru partide, pînă la jocul retur cu formația vieneză, Rapidul înscrisese numai trei goluri; celelalte trei, realizate în noaptea de miercuri, nefiind consecința unor faze atât de bine lucrate încît să lase impresia unei sensibile îmbunătățiri a jocului în momentul de posesie a mingii.

MATIEI (reintroducerea lui Dumitriu II nealterînd ideea de omogenitate); b) ultimele rezultate permit, acum, Rapidului să abordeze partidele de pe o platformă psihică mai solidă, mai accesibilă, deci, performanței. Sînt perspective, așadar, ca Rapid să devină, în viitorul apropiat, O ECHIPĂ în adevăratul sens al cuvîntului, una care să știe și să se apere, dar și să atace cu mai multă eficiență meterezele adversarilor. O stimulează în această direcție și reușita recentă, calificarea în sferturile de finală ale Cupei cupelor.

G. NICOLAEȘCU

RAPID SE APĂRA BINE, DAR NU ȘTIE, ÎNCĂ, SĂ ATACE

Reținînd o cifră a acestui bilanț (doar trei goluri primite pe parcursul a 450 de minute de joc) se poate ajunge, apreciem noi, la concluzia că Rapid și-a ordonat jocul în situația de apărare. Pe linia respectării disciplinei tactice — în această fază —, antrenorul Bazil Marian a considerat că este absolut necesar să treacă la responsabilități mai precise, și lată că echipa lui aplică, în ultima vreme, marcajul strict, „om la om”, în propria jumătate de teren: fundașii laterali își supraveghează cu atenție aripile respective, stoperul Grigoraș a devenit „jandarmul” virfului avansat, oferindu-i-se astfel lui Boc, jucător cu viteză de reacție și cu o bună pregătire tehnico-tactică, posibilitatea să acționeze ca un libero în accepțiunea modernă a postului. Dacă, la primele încercări, elevii lui Marian arătau o insuficiență înțelegere a acestei modalități de apărare în sensul că jucătorii celorlalte linii nu-și luau oamenii în primire, rămînînd pe poziții avansate, la ultimele lor evoluții, ei au aplicat mai corect pretențioasa schemă a apărării „om la om”. La Constanța, de pildă, unde Farul a atacat în trombă, cu participarea jucătorilor

C.S.M. REȘITA 0 RAPID 0

REȘITA, 15 (prin telefon, de la trimisul nostru).

Toate drumurile au dus azi după-amiază (n.r. ieri) spre frumosul stadion al Reșiței. Nu numai din oraș, ci și din localitățile învecinate, mii de spectatori au asaltat drumurile care duceau spre stadion. Dar tribuna acestuia nu a cuprins decît cu mare greutate vreo 14 000 de spectatori, mult sub cererile de bilete. Este normal, pentru că în cetatea oțelului Rapid nu a mai evoluat de aproape două decenii. Cunoștințele săi jucători au fost, deci, cei care au atras ca un magnet publicul doritor să vadă fotbal. Numai că bucureștenii au fost destul de zgîrciți, din acest punct de vedere, trecînd chiar de cîteva ori pe lângă spectrul înfrîngerii. Aceasta, însă, fără ca echipa lui Reinhardt să joace de o manieră entuziasmantă. Ba, mai mult, oamenii săi, în frunte cu Beldeanu, — totuși aflat printre remarcăți — s-au comportat modest, în special din punct de vedere tactic. De ce? Pentru că reșițenii s-au aruncat haotic, din primele minute, spre poarta lui Răducanu. Dovadă: raportul de cornere și cel al șuturilor.

Cele mai mari ocazii de gol le-au avut ros-negrii (gazdele)

care, mai ales în repriza întâi, au atacat pe dreapta prin Atodiresel. Dar minusculul atacant a reușit numai 10 la sută din ceea ce a încercat. Un singur exemplu: în min. 34 trece de Codrea cu mingea la picior, dar, cînd să centreze, pierde mingea pe drum! Nici Beldeanu, executantul tuturor loviturilor libere din preajma careului rapidist, nu a realizat decît cîteva cornere. Rapid nu se vede în atac. În min. 40 Pușcas, Nestorovici și Florea șutează unul după altul, primul doi în adversari, iar cel de al treilea în brațele lui Răducanu!

După pauză, Rapid demonstrează — prin modificările în formație — că vrea să-și întărească apărarea pentru a păstra rezultatul.

În atac acționează doar Neagu și, sporadic, cu rîndul, Savu și Petreanu. Cu toate acestea, rapidistul Neagu este pe cale să marcheze în min. 72, dar Gornea blochează pe linia porții (primul șut pe poartă al bucureștenilor). Cîteva minute mai târziu, Grigoraș un șut. Răducanu lian tre scorului, aflat singur cu poarta în față. Iar cu cîteva secunde înainte de fluierul final, se derulează ultima mare șansă a gazdelor; la un contraatac purtat pe dreapta, Grozăvescu trimite mingea la Florea, acesta se află în careu nemarcat, dar în loc să șuteze, luftează...
Mircea TUDORAN

Stadion Valea Domanului; teren umed, dar bun; timp ploios; spectatori: aproximativ 14 000; Raport de cornere 12—1: șuturi la poartă 14—5 (pe spațiul porții 8—3).

C.S.M.: Gornea — Gaspar, Kiss, GEORGEVICI, Katka — Pușcas, BELDEANU — Atodiresel, NEAGU (min. 72 Szilaghi), Nestorovici (min. 72 Grozăvescu), Florea. RAPID: RĂDUCANU — Pop, BOC, GRIGORAȘ, Codrea — M. Stelian, Angelescu — Petreanu, Dumitriu II (min. 46 SAVU), Neagu, Dumitriu III (min. 46 Naom). A arbitrat: TUDOREL. LECȚIA: *****: ajutat la linie de F. Căprîță și T. Podaru (toti din Brăila). Trofeul: Petschovschi: 9. La tineret-rezerve: C.S.M. Reșița — Rapid 2—1 (0—0).

2—1 (0—0)

AU MARCAT: Buligoane (2) și Dobre.

C.S.M.: Hies (Filip) — Rădulescu II, Olodeanu, Ambruș, Rednic — Savu, Buligoane — Dumitru, Păunescu, Rădulescu I, Tîșmăneanu (Dosza).

RAPID: Ploeanu — Dumitrescu, Musat, Ghețu, Marin Florin — Dinu, Gh. Ene (Marin Gheorghe) — Dobre, Catrina, Stanca, Vanea.

RAPID

3(1)

A. S. A.

0(0)

SUB BAGHETA LUI BOC ȘI DUMITRIU II

După cum începuse jocul se părea că A.S.A. va pune probleme Rapidului. Într-adevăr, în primul sfert de oră fazele au alternat la cele două porți, dînd disputei o notă de echilibru. Dar, treptat, rapidiștii — grație unei mult mai bune organizări în toate compartimentele, unui joc cu pase exacte și oportune și unei pregătiri fizice superioare — au pus stăpînire pe teren, și-au dominat tehnic și

tactic adversarii și au obținut o victorie fără drept de apel.

În ciuda dificultății prezentate de terenul acoperit cu un strat de zăpadă și alunecos, echipele au început partida într-un ritm rapid, căruia însă oaspeții nu i-au rezistat tot timpul. Ei au atacat la început, au și ratat în min. 2 o situație bună prin Fazekas, iar apoi Răducanu a lămurit o fază periculoasă creată de o combinație Fazekas — Mureșan — Hajnal (min. 6). Primul șut la poartă se produce în min. 8 (autor: Neagu), parat de Nagel. Mureșenii obțin în min. 11 două cornere consecutive, rămase fără rezultat. Apoi, Rapid — bine dirijat de Boc și Dumitriu II — preia inițiativa pe care n-o mai cedează pînă în

min. 90. Scorul însă, este desehis destul de tîrziu, în min. 33, grație lui Petreanu. Acesta a făcut o cursă de pe stînga pe dreapta, a reintrat în posesia balonului după un „un-doi” cu Dumitriu II, a pătruns în careu și de pe dreapta a șutat puternic și plasat în colțul opus al porții: 1—0. Riposta oaspeților este palidă, cele două virfuri rămîn izolate (Mureșan și Fazekas) și reușesc primul șut abia în min. 38, după care Răducanu a oprit la timp o pătrundere a lui Koller. Primul minut al re-prizei secunde aduce majorarea scorului prin Neagu, care a fructificat o pasă a lui Dumitriu II: 2—0. Diferența dintre echipe este clară A.S.A. ajunge tot mai rar la poarta lui Răducanu, în schimb Rapid mărește presiunea la cea a lui Nagel. Și în min. 73 scorul devine 3—0, prin golul marcat de Boc dintr-un penalty acordat după opinia noastră prea ușor (Arbitrul susține că Unchiș a lovit totuși mingea cu mîna). Pînă la sfîrșit, joc bun, combinativ din partea

Rapidului și două ocazii mari, una ratată de Neagu (min. 79), alta în care șutul lui Dumitriu II a nimerit bara) în momente în care a-părarea mureșenilor era depășită.
Petre GAȚU

Stadionul Republicii: teren acoperit cu zăpadă, alunecos; timp rece, la început ninsoare; spectatori: aproximativ 3.000. Au marcat: PETREANU (min. 33), NEAGU (min. 46) și BOC (min. 72, din 11 m.). Raport de cornere: 4—1. Raportul șuturilor la poartă: 12—3 (pe spațiul porții: 9—1).

RAPID: Răducanu — Pop, BOC, GRIGORAS, Codrea — SAVU, ANGELESCU — Năsturescu (min. 46: Petreanu), DUMITRIU II, Neagu, PETREANU (min. 46: Dumitriu II).

A.S.A.: NAGEL — Szöllösi, UNCHIAȘ, Ispir, CZAKO — Naghi, Orza — Fazekas (min. 80: Varadi), MUREȘAN, HAJNAL, Koller.

A arbitrat: O. ANDERCO (Satu Mare) ****, ajutat la linie de V. Liga și T. Trofin (ambii din Galați).

Cartonase galbene: Codrea (Rapid), Szöllösi și Orza (A.S.A.).

Trofieți: Petchovschii: 1.

La tineret-rezerve: Rapid — A.S.A.

3—2 (1—1).

VICTORIE CLARĂ A GAZDELOR • Stratul subțire de zăpadă și terenul alunecos n-au împiedicat echipele să abordeze jocul într-un ritm viu • Primele 15 minute au oferit faze rapide la poartă și la cealaltă • Ratează situații favorabile Fazekas și Hajnal (intervenție salutară Răducanu) • Codrea „vede” cartonașul galben (joc foarte dur) • Primul șut: Neagu (min. 8) • Treptat, Rapid preia inițiativa și începe să domine copios, grație unui joc mult mai bine organizat, cu un excelent dirijor în apărare (Boc, secundat admirabil de Grigoras) și altul în atac (Dumitriu II) • Mureșenii sînt constrînși la apărare dirză pentru a limita proporțiile eșecului • Nu reușesc însă să stăvilească atacurile feroviarilor: Petreanu, Neagu și apoi Boc stabilesc scorul la 3—0 • După ultimul gol, jocul capătă accente de duritate, sancționate la timp • Szöllösi (faul-turi repetate) și Orza (vociferări) vîd și ei cartonașul galben • Partida ia sfîrșit în nota de superioritate evidentă a Rapidului, mult mai bun după pauză. (P. G.)

3—2 (1—1)

AU MARCAT: Stanca, Nedelciu și Gh. Ene, respectiv Tevi (2).

RAPID: Roșca (Ionită) — Dumitrescu (Gh. Ene), Mușat, Florin Marin, Ghețu — Rotaru, Dinu — Gh. Ene (Gh. Marin), Codreanu, Stanca (Nedelciu), Vanea.

A.S.A.: Adam — Sleam, Palti, Botoș, Janosi—Hamar, Szekely (Pintea) — Negrea, Man, Tevi, Soos.

ARBITRU: I. Dancu (București).

„CENTROCAMPIȘTII” GIULEȘTENI AU ȘTIUT SĂ-ȘI ADAPTEZE JOCLUL LA STAREA TERENULUI

BUCUREȘTI

Starea terenului de pe „Republicii” a constituit un factor special de apreciere a activității mijlocașilor de la Rapid și A.S.A. și în ultimă instanță un criteriu de departajare. Întrebarea care se punea era: cum se vor acomoda „centrocampiiștii” celor două echipe cu terenul pentru a-și îndeplini mai bine sarcinile de joc? Răspunsul a venit foarte repede, cam după 10-15 minute de la începerea partidei. Rapidistii și-au adaptat mai bine, mai practic jocul la condițiile terenului, în timp ce mureșenii au ignorat această necesitate sau nu au știut s-o satisfacă.

În această întîlnire, Rapid a mers cu formula a doi mijlocași — Savu și Angelescu —, sprijiniți uneori (mai mult n-a impus adversarul...) de Dumitriu II și Năsturescu (în prima repriză). Deși recunoscuți ca mijlocași că-rora le place mult să „care” mingea, de data aceasta au înțeles că terenul greu și va obosi cu asemenea curse (inutile) și au trecut la un joc de pase care au stat la baza multor acțiuni și spectaculoase și eficiente. Gruparea oportună a jucătorilor i-a ferit de riscurile unor pase lungi, astfel că toate mingile au avut rapiditate, adresă și efect tactic, dislocînd de multe ori adversarii din fața Procentul paselor greșite a fost mic față de starea terenului. Participarea lor în acțiunile de atac, mai redusă; dar nici n-a fost nevoie de mai mult.

A.S.A. folosește în mod obișnuit

formula cu trei mijlocași, mai ales în deplasare. Alături de Naghi și Orza a acționat Hajnal, dar randamentul a fost diferit. Primii doi au folosit prea mult pasele laterale sau cursele lungi, luptînd din greu cu mingea pe zăpadă sau s-o scoată din băltoace și cu adversarii, eșalonați în adîncime. Și au fost stopați cu regularitate, un al doilea efect fiind acela că au obo-

sit în partea a doua a jocului. Și pînă la urmă, cel care a dat totuși satisfacție a fost... Hajnal, un bun tehnician, cu un plasament excelent, ale cărui pase au „mers”. În plus, a apărut des în atac, însă, ca și ceilalți, fără să finalizeze. În orice caz, el a fost singurul care a încercat să impulsioneze acțiunile ofensive. Dar numai unul singur...

Petre GAȚU



BUCUREȘTI. Cu un șut puternic și precis, Neagu înscrie destinsul al doilea gol al echipei sale. Foto: Virgil ONESA



Fază fierbinte la poarta lui Răducanu, cu Dobrin (nr. 10) căzut pe linia de 6 m.

CAMPIONII AU ÎNVINS CLAR

rea Rapidului, în frunte cu Boc, se descurcă foarte bine.

Primul gol cade în min. 38. Grigoraș trimite balonul în corner, Mustăța execută lovitura de colț și mingea, lovită cu efect, se strecoară printre Boc, Angelescu și Grigoraș și aterizează pe capul lui Vlad, care o trimite în stînga lui Răducanu: 1-0.

Din acest moment, piteștenii domină cu autoritate. Replica înaintașilor rapidiști este ștearsă; doar Neagu a dovedit prin cele câteva bombe expediate că este, totuși cel mai periculos atacant. În min. 67 se petrece o fază rară: Răducanu iese dincolo de careul de 16 m și face henț. Dobrin execută lovitura liberă, trimite în bara din dreapta porții, de acolo mingea se duce în bara din stînga, stadionul vîiește, cerind gol, dar arbitrii (și noi credem că bine au făcut) nu acordă golul. Ciolan recentează. Troi încearcă să introducă balonul în gol, dar Răducanu iese cu fața curată. Finalul jocului aparține Rapidului, care iese mai mult la atac (este perioada în care Neagu trece în centru, după schimbarea lui Dumitriu II) și expediază 5 din cele 10 șuturi ale sale. Dar împotriva cursului jocului, alb-violeții inseriu din nou: Troi execută un corner, Dobrin șutează spre poartă, Răducanu respinge, însă, exact în picioarele lui Radu, care inscrie de la 3 m.

Mircea TUDORAN

„MAREA ZI” A UNEI ECHIPE MICI

„Sinaia s-a pregătit mult să aștepte pe deținătoarea Cupei. S-au pregătit suporterii, s-a pregătit echipa. Și duminică, de pe la ora 10, micul stadion al orașului a început să vibreze pentru marile meci. Carpați Sinaia, merituoasă echipă în seria a III-a a Diviziei C, eliminase în actuala ediție trei formații de o condiție cu ea (I.R.A. Cîmpina, Petrolul Tîrgoviște și I.C.L.M. Brașov) și două team-uri din divizia secundă (Metalul Ploenii și S. N. Oltenița) și lumea își făcuse iluzii, chiar dacă adversarul se numea Rapid și mai avea și altele nume sonore în formație. Sinaienii visau victoria, singura șansă de calificare, tabela de marcaș anticipa, chiar un 2-0 pentru Carpați la ora meciului, cînd stadionul, casele, dealurile și arborii din jur gemeau de lume.

„Înainte de meci. Antrenorul sinaienilor, Gheorghe Corneanu, pare calm. Spune că echipa sa e tinăra („21 de ani e media de vîrstă”), că e omogenă, că are forță de joc, că toată săptămîna a pregătit acest meci. La un moment dat zice, chiar, că e optimist: „Sper să cîștigăm cu 1-0! În fond, anul trecut, Rapid a făcut 0-0 la Zlatna!...” Optimismul

antrenorului Corneanu ni se pare puțin exagerat. Landskrona...” Rapid Viena...

„În tabăra rapidiștilor, atmosfera deconectată. Nu se vorbește despre meci. Cel mai mult se tem de teren. „Cred că n-ai jucat în viața dumitale pe un asemenea teren!” — îi spune Neagu lui Ilie Greavu, vicepreședintele clubului giuleștean. Greavu răspunde că la Torino, în meciul acela cu Danemarca din preliminariile olimpice, cîștigat de naționala noastră cu 2-1, la fel a fost. Cînd s-a iasă echipa în teren, Boc se întoarce spre al săi și zice: „Băieți, să nu uităm că Niehi e și așa astăzi atît de trist!” Frații Dumitriu rămăseseră acasă, reținuți de decesul tatălui lor...

Terenul e un adevărat infern. O mlaștină la poalele Bucegilor. De cum începe jocul, la primul atac, sinaienii sînt gata-gata să deschidă scorul. Carpați Sinaia împinge, luptă sa pînă la sacrificiu. Cît va rezista oare?... Focșăneanu, frînarul echipajului de bob, fost campion european, virează prin nămol ca pe pîrțile de la Cervinia. Iar cînd reușește să șuteze, balonul trece ca o năluca, de puțin, pe lîngă poarta

teren bun; spectatori aproximativ 80. Raport de corner: pe spatele porții: 7-4. (Pigulea); BARBU, VLAD, IVA — min. 80 Cîrșica; Dobrin, RADU, Igoras, Codrea — M. Stelian, Savu — min. 63 Năș — Dumitriu II (min. 63 Năș —

ajutat la linie de C. Ghiță și

PID 3-0 (3-0).

A DISPUS

la București

(prin telefon, de la acio).

iză, în fața unui public, s-a desfășurat între echipele și Dinamo Bucu-

lui Răducanu. Focșăneanu, Curcă, și Dogaru, și inteligentul Frîncu obligă defensivă Grantului să facă apel la toate cunoștințele sale. Carpați Sinaia nu-și permite o clipă de odihnă. Aleargă tot timpul prin noroi, după golul numit calificare, iar în min. 90 Dogaru trece la cîțiva centimetri cu capul pe lîngă o minge de gol care ar fi pus capăt prelungirilor. Dar au venit prelungirile. Totul pare un tablou expresionist. Nu mai distingi chipurile. Toți sînt stropiți de noroi din cap pînă la picioare, iar băieții de la Carpați Sinaia aleargă tot timpul. Incredibilă această rezistență fizică! Neagu scoate un gol aproape de pe linia porții. Cînd arbitrul Liga fluieră sfîrșitul jocului, după 120 de minute de luptă superbă, 20 de oameni erau în careul giuleștean, iar Răducanu prindea a nu știm cîta minge. Și 22 de statui, ca din ceramica de Tanagra, pleacă spre cabine. „Fantastic au luptat băieții aceștia!” îi aud pe Boc și Mușat. Era poate cea mai semnificativă apreciere a acestei mici echipe mari, Carpați Sinaia...

Mircea M. IONESCU

DUMINICĂ, ETAPA A 16-a ?!

STEAUA, CAMPIONA DE TOAMNĂ I Felicitările de rigoare, mai ales pentru rezultatul de ieri, care recomandă, în sfârșit, o categorie valorică. Avem convingerea că Steaua va și să judece cum se cuvine evoluțiile survenite în acest tur și să accepte ideea că potențialul său este mult superior celui demonstrat. Să nu uităm că Steaua a jucat cu o jumătate de Dumitru și că nenumăratele formule de atac încercate au avut doar compensația finalului *crescendo* al lui Aelenei, care, mai ales în jocul de la Brașov, a dovedit că poate juca și pentru echipă. Un cuvânt de laudă pentru Haidu, unul din jucătorii serioși ai campionatului nostru, care a câștigat net, în acest final de toamnă, meciul cu foarte propulsatul lorde.

In numărul de ieri, în rindurile consacrate „impe-
rativului etapei”, emiteam ideea că rolul ei principal este acela de a fi un test de potențial. Fi-
nișul Stelei confirmă resursele neexploitate ale echi-
pelor noastre. La sfârșitul meciului de la Brașov am
avut impresia că Steaua încheie cu părere de rău
această primă parte a campionatului, în care abia
s-a rotit, regretând că duminică nu se joacă etapa
a 16-a. Dinamo face parte din aceeași categorie.
„Recidiva Dumitrache” nu probează nici pe depar-
te o epuizare fizică, ci mai curând o stare de iras-
cibilitate provenită din răsfăț. Dar, exemplul cel
mai sugestiv în favoarea tezei privind resursele ne-
exploitate ale echipelor noastre este cel al Rapi-
dului. La jumătatea turului, adică după opt etape,
Rapid totaliza cinci puncte, cu o singură victorie
și cu numai trei goluri înscrise. Dacă privim cla-
samentul de astăzi, ne dăm seama că în șapte

etape Rapid a obținut patru victorii, a înscris 12
goluri și a totalizat 10 puncte! Disproporția este
frapantă. Ea demonstrează că Rapid a luat un
start șovăielnic, în urma unei pregătiri sumare, com-
plicată și de efectuarea unui turneu nepotrivit. Ul-
timele șapte etape ne-au oferit un Rapid viguros
și (mai ales) deloc obosit în urma efortului su-
plimentar necesar calificării în turul trei al „Cupel
cupelor”. Între echipa feroviară din septembrie-
octombrie și cea de astăzi este o diferență ca de
la cer la pământ, care nu poate fi explicată doar
prin reîntrirea lui Niki Dumitriu în linia de atac.
În jocul de ieri cu Sport club Bacău, Rapid și-a
permis chiar luxul unei formule inedite, în urma
„absenței nemotivate” a lui Neagu. Și, după cum
se știe, formulele inedite dau randament numai pe
fondul unei capacități generale superioare.

Admitând teza resurselor neexploitate, e mo-
mentul să spunem câteva cuvinte și despre
rolul unei apărări ermetice. „A doua față
a Rapidului” se datorează și faptului că feroviarul
are reușit să refacă „triunghiul de la Lausanne”, în
care Origoș, una din revelațiile acestui tur, îl
înlocuiește cu brio pe Dan. Vorbind despre rolul
apărării în economia unei echipe, trebuie să amin-
tim că Steaua și Dinamo arată mai puțin decât pol-
tocii pentru că nu au rezolvat încă problema
compartimentului defensiv. Iar după cum se știe,
randamentul general și chiar forța ofensivă a unei
echipe se sprijină pe forța apărării. Giadiți-vă ce
ar fi fost Ajax fără Blankenburg și Hulsoff!

...Duminică, etapa a 16-a? Ce bine ar fi fost!

Ioan CHIRILĂ

RAPID 3(2)
S. C. BACĂU 1(0)

ISTORIA NU S-A MAI REPETAT

Istoria din ultimele două cam-
pionate nu s-a mai repetat și Ra-
pid a reușit, în sfârșit, să întrecă
la București pe Sport Club Bacău.
Giuleștenii au realizat o victorie
clară și pe deplin meritată, ca ur-
mare a jocului lor foarte bun din
anumite perioade ale meciului, dar
și a replicii cam palide — în an-
samblu — oferite de echipa oaspe.

Ieri, băcăuanii — handicapați și
de absența lui Hrițcu — s-au pre-
zentat evident sub nivelul evolu-
ției din partida de duminică, cu
Dinamo, atât din punctul de vedere
al forței de atac, cât și — sau poa-
te mai ales — al capacității de-
fensive, diminuate foarte mult din
cauza greșelilor săvârșite de apă-
rători în efectuarea marcajelor și
a dublajelor.

Rapidiștii s-au văzut, de aseme-
nea, puși în situația de a găsi înlo-
cutor pentru un titular de bază al
atacului lor, Neagu — care, din
cauza unor nemulțumiri personale,
a găsit de cuviință să nu se pre-
zinte în ultimele zile la echipă —,
dar au trecut cu bine peste această
dificultate, soluția adoptată (Dumi-
triu III virf de atac) dînd deplină
satisfacție.

Faptul că bucureștenii au deschis
scorul, după numai două minute de
joc (centrare scurtă a lui Petrea-
nu — la care apărătorii băcăuani
au avut un moment de bilbilă —,
intercepție și șut din apropiere al
lui Dumitriu II), le-a dat încă din
start încrederea necesară în victo-
rie. Victorie care s-a conturat și
mai clar în min. 23, cînd fratele lui

Niki a finalizat o frumoasă acțiune
personală, în cursul căreia nici Si-
năuceanu și nici Velicu nu i-au pu-
tut opune o rezistență serioasă,
pierzînd, — pe rînd — duelurile di-
recte cu penetrantul înaintaș giu-
leștean.

N-a lipsit mult ca scorul să ia
proportii, însă Boc (în min. 33) a
trimis mingea în bară la un pe-
nalty acordat de arbitrul Rainea
pentru un henț în careu comis de
Velicu.

Stadionul Republicii: teren pu-
țin moale; timp frumos; specta-
tori — aproximativ 10 000.

Au marcat: DUMITRIU II (min.
2) și DUMITRIU III (min. 23 și
72) pentru Rapid, respectiv VE-
LICU (min. 58).

Raportul șuturilor la poartă:
14-8 (pe spațiul porții: 8-4).
Raport de cornere: 11-7.

RAPID: Răducanu — Pop, BOC,
GRIGORAS, Codrea — M. Stellan.
ANGELESCU — NASTURESCU.
Dumitriu II (min. 68 Savu), DU-
MITRIU III, Petreanu.

SPORT CLUB: Ghiță — Mloc,
CATARGIU, Velicu, Margasoiu —
Vătafu (min. 75 Băluță), Dușan
(min. 46 Rugiubei), Sinăuceanu —
Pană, Dembrowschi, Florea.

A arbitrat NICOLAE RAINEA
(Birlad) ★★★★★, ajutat la linie
de Em. Păunescu (Vaslui) și T.
Leca (Brăila).

Cartonase galbene: Dumitriu
III și Savu.

Trofeu Petșevșchi: 8.
La tineret-rezerve: Rapid —
Sport Club 2-0 (1-0).

După pauză, jocul scade o vre-
me în intensitate, devine mai anost

În min. 58, la un corner acordat
cu mare ușurință de Boc, dintr-o
jocă inutilă a sa, Velicu înscrie cu
un șut plasat, care l-a lăsat spec-
tator pe Răducanu. La 2-1, Rapi-
dul își pierde busola, joacă confuz,
dezlinat. În schimb, băcăuanii, în-
curajați de gol, leagă mai bine jo-
cul în cîmp, se apropie mai mult
de poarta lui Răducanu, dar atacu-
rile lor nu devin totuși suficient
de periculoase, una din cauze fiind
și evoluția cam reținută a lui Dem-
browschi.

Minutul 72 aduce, însă, un nou
gol pentru Rapid, înscris printr-o
splendidă lovitură de cap a lui Du-
mitriu III, la o centrare a lui Năs-
turescu. La 3-1, urmează o perioa-
dă de joc excelent al bucureșteni-
lor, care au câteva ocazii succesive
de a-și mări avantajul, rămase,
totuși, nefructificate.

Constantin FIRANESCU

2-0 (1-0)

AU MARCAT: Ene și Catrina.

RAPID: Ploceanu — Ștefan,
Ghețu (Dumitrăscu), Florin, Cin-
că — Rotaru (Strat), Codreanu —
Catrina, Stanca (Dobre), Ene,
Vanea.

SPORT CLUB: Ursache — Răi-
leanu, Lunca, Volmer, Buruiană
— Cărpuc (Dănilă), Șoșu — Ble-
jușcă, Enescu, Botz, Cioacă.

ARBITRU: I. Puia (București).



DUMITRIU III



Dumitriu III interceptează o minge și marchează, pe lângă Ghiță, al doilea gol al feroviarilor

RAPID—S. C. BACĂU 3-1

Frații Dumitriu—„eroii” meciului

Remarcabilul efort al feroviarilor bucureșteni de a refăce terenul pierdut la începutul toamnei avea ieri de înfruntat ultimul obstacol din turul campionatului: Sport Club Bacău, echipă ce ținea încă primul loc și care avea așu-ul tradiției ultimilor doi ani cînd victoria în înfrîngerile directe cu Rapid l-a suris de fiecare dată. Pe stadionul Republicii au venit, deci, ieri după-amiază, mulți spectatori deoarece confruntarea promitea un spectacol bun. Si așteptările nu le-au fost înșelate deoarece ambele echipe au oferit o înfrîngere atractivă, cu multe faze spectaculoase. Faze care ni s-au părut, poate, nouă tuturor și mai frumoase, dat fiind că ne despărțeam totodată de sezonul de toamnă și ne aștepta o perioadă în care „foamea” de fotbal se va face resimțită, ca în fiecare toamnă...

Meciul a avut două aspecte distincte: o primă repriză, ce a aparținut în exclusivitate bucureștenilor, care au dominat copios, și-au creat cu fantezie căi de acces spre poarta lui Ghiță, au inițiat cu curaj acțiuni cu scopul precis al finalizării și au beneficiat de câteva bune ocazii de gol. Urmarea firească? Două goluri în minutele 3 și 24, „semnate” de frații Dumitriu, care au alcătuit ieri cuplul de atacanți centrali al Rapidului (în absența lui Neagu, „sunărat” de echidă). Primul a fost marcat de DUMITRIU II (cu concursul lui Marin Stelian), iar al doilea de DUMITRIU III (care a recuperat un balon de la un apărător advers și intrat în careu l-a învins pe Ghiță). De asemenea, menționăm că tot în această perioadă (min. 35) gazdele au mai ratat, prin Boc (bară), un penalty acordat de arbitru Rainea la un hent clar al lui Velicu. Chela succesului giuleștenilor a constat, la fel ca și în alte partide anterioare (vezi

meciul cu Landskrona sau Steaua), în desele intercalări ale talentatului Marin Stelian în dispozitivul de atac, precum și în verva fraților Dumitriu, dispuși mereu să creeze combinații ingenioase.

După pauză, însă, mult timp oaspeții au devenit mai periculoși și după golul înscris de VELICU în minutul 58, rezultatul partidei a stat din nou sub semnul incertitudinii. A venit splendidul gol al lui DUMITRIU III (o mlastră lovitură cu capul la o centrare a lui Năsturescu), ca să declanșeze din nou o susținută ofensivă bucureșteană, în care cel puțin „bara” lui Pop și marea ratare a lui Marin Stelian puteau să redimensioneze scorul. Credem că replica dată de oaspeți n-a putut fi mai eficientă și nici măcar permanentizată datorită evoluției sub nivelul pretențiilor noastre a lui Dembrovski, „creierul” echipei moldovene.

Si așa, Rapid este singura din plutonul celor șase echipe ce dețineau 13 puncte care ieri a reușit să câștige. Si își distorează succesul în primul rînd lui Dumitriu II, Dumitriu III, Marin Stelian, Pop, Grigoras și Boc. Mai menționăm comportarea bună a băcăuanilor Catargiu, Florea, Pană, precum și excelențului arbitraj al bișlădeanului Nicolae Rainea.

Dan Pătrașcu

Marin Stelian îl servește, scurt, pe Emil Dumitriu și mingea expediată de acesta, fără preluare, va poposi în plasa porții lui Ghiță.

Fază din meciul Rapid — S. C. Bacău

Foto: Theo MACARSCHI

RAPID — SPORT CLUB 3-1 (2-1)

AU MARCAT: Dumitriu II (min. 2) și Dumitriu III (min. 23 și 72), respectiv Velicu (min. 58).
STADIONUL REPUBLICII; teren puțin moale; timp frumos; spectatori, aproximativ 10.000.

RAPID: Răducanu 8 —

Pop 7, Boc 8, Grigoras 8, Codrea 8 — M. Stelian 7, Angelescu 8 — Năsturescu 8, Dumitriu II 7 (min. 68); Sava 7; Dumitriu III 9, Petreanu 7.

SPORT CLUB: Ghiță 8 — Mloc 7, Catargiu 8, Velicu 7, Margasolu 6 — Vătafu 6 (min. 75; Băluță), Duțan 6 (min. 46; Rugiubei 6), Sînaucanu 7 — Pană 6, Dembrovski 6, Florea 6.

ARBITRU: N. Rainea (Birlad), nota 10.

RAPID A REUȘIT SĂ DEPĂȘEASCĂ COMPLEXUL BĂCĂUAN
● Ambele echipe au avut câte un titular de bază absent: Rapid pe Neagu (care, dintr-o nemulțumire personală, a refuzat să se mai prezinte alături de coechipierii săi) și Sport Club pe Hrițcu (suspendat). ● Prin utilizarea lui Dumitriu III ca vîrf de atac, Rapidul a găsit o rezolvare foarte bună și eficientă, înlocuitorul lui Neagu înscrisînd două goluri (în min. 23 și 72) din acțiuni deosebit de spectaculoase. ● Seria golurilor rapidiste fusese, însă, deschisă de către Dumitriu II, după numai două minute de joc, cu un șut din apropiere, într-un moment de bîlbîială a apărării adverse. ● Băcăuanii, evoluînd mult sub nivelul demonstrat în partida cu Dinamo, nu au periclitat decît rareori poarta lui Răducanu. ● Ei au înscris, totuși, un gol (în min. 58) prin Velicu, în urma unui corner. ● Boc, care a fost inegal în această partidă, a ratat un penalty în min. 33 (hent în careu comis de Velicu), trimițînd mingea în bară. (C. F.)
CALIFICATIVUL JOCULUI: BUN.

CLASAMENTUL TURULUI 1971/72

1. U.T.A.	15 9 4 2 33—14 22
2. SPORT CLUB BACĂU	15 8 3 1 29—18 19
3. „U” CLUJ	15 8 2 5 24—15 18
4. F. C. ARGES	15 9 0 6 26—22 18
5. STEAGUL ROȘU	15 6 5 4 19—11 17
6. STEAUA	15 5 6 4 18—13 16
7. DINAMO	15 6 4 5 23—19 16
8. RAPID	15 7 2 6 20—20 16
9. A. S. ARMATA	15 5 6 4 15—15 16
10. JIUL	15 5 5 5 14—16 15
11. UNIV. CRAIOVA	15 5 4 6 18—20 14
12. POLITEHNICA	15 4 5 6 17—22 13
13. FARUL	15 5 3 7 14—20 13
14. PETROLUL	15 5 2 8 8—22 12
15. CRIȘUL	15 2 4 9 5—22 8
16. C.F.R. CLUJ	15 1 5 9 11—25 7

CLASAMENTUL TURULUI 1972/73

1. STEAUA	15 8 4 3 27—12 20
2. DINAMO	15 8 3 4 23—15 19
3. JIUL	15 8 2 5 22—19 18
4. PETROLUL	15 7 4 4 14—11 18
5. UNIV. CRAIOVA	15 5 7 3 23—19 17
6. C.F.R. CLUJ	15 6 5 4 16—14 17
7. S.C. BACĂU	15 7 3 5 19—19 17
8. RAPID	15 5 5 5 15—11 15
9. U.T.A.	15 4 6 5 17—17 14
10. STEAGUL ROȘU	15 5 3 7 16—11 13
11. F.C. ARGES	15 5 3 7 21—17 13
12. A.S. ARMATA	15 6 1 8 21—26 13
13. FARUL	15 5 3 7 9—16 13
14. „U” CLUJ	15 5 3 7 15—27 13
15. C.S.M. REȘITA	15 3 6 6 13—20 12
16. SPORTUL STUDENTESC	15 2 4 9 14—31 8

IN VEDEREA JOCULUI DE MIERCURI DE LA TEL AVIV

ÎNTÎLNIRE LA SEDIUL F.R.F.

● Boc retitularizat pe postul de fundaș central



BOC

RAPID București

ANTRENORI: Bazil Marian și Gheorghe Năsturescu.

doar una: a fost sancționată cu un penalty care a fost transformat.

● LOTUL FOLOSIT: Răducanu (15), Pop (15), Boc (15), Mușat (2), Grigoraș (14), Ștefan (8), Naom (7), Angelescu (15), Petreanu (15), Dinu (3), M. Stelian (13), Neagu (14), Dumitriu III (15), Codreanu (2), Năsturescu (10), Savu (11), Codrea (7), Dumitriu II (7).

● JUCĂTORUL CU CEL MAI MARE PUNCTAJ: Boc — 132.

● SANCTIONAȚI: nici unul.

● DEBUTANȚI: nici unul.

● MEDIA DE SPECTATORI: 19 100.

● Transferarea lui Dumitriu la Steaua și plecarea lui Lupescu au avut repercusiuni nebanuite. Etapele s-au scurs una după alta și escuările s-au ținut lant. Până în 15 octombrie cînd a învins, în extremis, Petrolul. A urmat un formidabil tur de forță care a permis gîulesenilor să părăsească subsolul clasamentului și să termine prima parte a campionatului la numai trei puncte de echipele clasate pe locurile 3-4. Revenirea spectaculoasă s-a datorat în primul rînd apărării, una dintre cele mai bune din campionat și numai după aceea atacului pe care l-a revitalizat Emil Dumitriu.

● Formația de tineret-rezerve s-a comportat mediocru. Dacă în ediția trecută ocupa, după 15 etape, locul 8 cu 16 p, acum se află pe poziția a 13-a cu 11 p.

● PUNCTE REALIZATE: 15, mai puțin ca în ediția 1971/72: 16. În 1968/69: 20, în 1970/71: 18.

● PUNCTE ACASĂ: 12, puncte cîștigate afară: 3.

● GOLGETERII ECHIPEI: Dumitriu III (4), Boc (3), Dumitriu II (2), M. Stelian (2), Neagu (2), Năsturescu (1), Petreanu (1).

● A BENEFICIAT de 2 lovituri de la 11 m, transformînd

ORDINEA JUCĂTORILOR

TOTAL PUNCTE

1. Cornel DINU
(DINAMO)

29

2. Alexandru BOC
(RAPID)

18

2

Alexandru
BOC

Excelentul

Excelentul său sezon de toamnă, cînd a fost unul din oamenii de bază ai clubului Rapid, i-a adus lui Alexandru Boc un valoros loc secund în ierarhia anchetei noastre. Fundașul central al clubului feroviar a acumulat puncte la toate criteriile, minus echipa națională (în care n-a jucat), dar printre succesele activității sale în anul care se încheie se numără, fără îndoială, și reintrarea lui în lotul reprezentativ A, ceea ce prefigurează, pentru 1973, și regăsirea lui printre „tricolori”.

Născut la Vașcău (jud. Bihor), la 3 iunie 1946, Alexandru Boc a jucat mai întîi la echipa locală Bihoric, apoi la Dinamo din Orașul Dr. Petru Groza. În 1962, trece la Petrolul Ploiești (ca extrem dreapta!), apoi la Dinamo București. În 1971 joacă la Sportul studentesc București în Divizia B, iar din acest an apără culorile lui Rapid. Unul din oamenii de bază ai „nucleului Wembley” și ai echipei din memorabilul meci de la Lausanne, Boc are pînă acum la activ 6 jocuri în echipa națională.

Fundaș central complet, Boc este dotat cu toate calitățile postului: plasament, joc de cap, atac de depesedare, pasă precisă, fermitate. În același timp, vechile sale aptitudini de atacant sînt relevate de faptul că participă adesea la ofensivă, remarcîndu-se prin numeroase goluri marcate cu capul. Boc și-a recăpătat locul printre fotbalistii noștri frunțași, distingîndu-se printr-un joc eticace, sobru și elegant.



...Aștia-s rapidiștii mei, minca-i-ar neica... îi cunosc după talangă!

BAZIL MARIAN:

„PENTRU RELUAREA PREGĂTIRILOR, AM CONVOCAT ECHIPA MAI DEVREME CA ORICÎND!“

— **Tovarășe Marian, sîntești antrenorul singurei echipe românești rămasă încă în cursă, într-o competiție europeană. Se știe că acest „Rapid”, a suferit la începutul campionatului o stîrbire importantă a lotului, în stare să explice, într-o bună măsură, comportarea globală relativ modestă a echipei. La această oră se poate vorbi de o recuperare a potențialului pierdut?**

— Cînd un angrenaj pierde două din piesele de bază, ansamblul începe să pîrîie din încheieturi. Substituirea lasă urme și rodajul preînde o perioadă de timp pentru a avea efectul scontat. Acum, după consumarea turului de campionat, prin eforturi colective suplimentare, prin readaptarea lui Dumitriu II și prin titularizarea fericită a lui Grigoraș, formația a depășit socul moral acuzat, restructurîndu-și din mers și maniera de joc, în funcție de efectiv.

— **Grigoraș are 18 ani și debutul său a fost de bun augur. Aveți în mintă o coadă moale și sîntem convinși că modelarea ei nu s-a terminat. Ce pronostic vă îndrumează să pronunțați după evoluția de pînă acum a acestui băiat?**

— Grigoraș a fost promovat de nevoie, într-un moment cînd nici pe Mușat, accidentat, nu se mai putea conta. S-a dovedit sîrguincios, receptiv, cuminte, ambițios și cred că avem de a face cu un cîștig net pentru Divizia A. A operat în această afacere și hazardul, culegînd încă o dată dovada că mulți jucători buni se pot plafona pentru că nu găsesc niciodată deschisă ușa de la cabina echipei I.

— **Primul așalt din semifinalele „Cupei cupelor” îl veți da în ziua de 7 martie 1973. Ce fel de eferveșcență stîrnește în tabăra Rapidului apropierea acestei date?**

— Cele șapte ipotetice adversare sînt toate puternice, dar dintre ele, Leeds United și Hibernian Edinburg reprezintă esalonul cel mai distins. Numai faptul că joacă în campionatul britanic vorbește de la sine de handicapul ce trebuie surmontat în eventualitatea unei confruntări directe. Oricum, noi țîtim la o comportare de marcă și pe treptele de sus ale competiției. Pentru aceasta am convocat jucătorii pe 4 ianuarie în vederea reluării pregătirilor, pare-mi-se mai devreme decît orice altă echipă din Divizia A. Vom efec-

tua antrenamente pe fillera clasică — readaptare la efort în Capitală, apoi Predealul etc. — după care, pe la 1 februarie, vom „zbură” spre țărîmuri mai calde, pentru un tur-

neu de 5-6 jocuri. Sperăm să ducem cu noi și o „achiziție” cu nr. 11 pe tricou, dar va fi vorba de un transfer de jos în sus, pentru că a-ți arunca ochii în cîrtea vecinului din prima divizie nu este echitabil, nu este etic.

— **Apropos: Papintărea dumneavoastră înseamnă un rezervor valabil?**

— Nu se poate vorbi de o emanație cantitativă și calitativă pe deplin satisfăcătoare. Totuși, fundașul Florin Marin și mijlocasul Ilie Rotaru de la tînet au pus un picior zădărn în pragul unei certe promovări. Cînd va avea loc? Este prematur să fixăm o dată.

— **Despre Răducanu ce ne mai puteți spune?**

— Răducanu a înțeles, în sfîrșit, că manifestările infantile nu mai cadrează cu vîrsta lui de 27 de ani. Cîeva i-a spus, se pare, că marți noaptea ea Pavlovici, David, Ișan, Banks au fost, cu toții, fotbaliști serioși și oameni sobri. Excluderea din lotul național l-a afectat de asemenea. Dacă „umbli” la orgoliu, cu Răducanu se poate reuși întotdeauna.

— **Rapidul are galeria cea mai impozantă. Cum influențează ea viața echipei?**

— Influența se manifestă în sens opus. Cînd Rapidul cîștigă, devine „Rapidulețul nostru”. Cînd pierde, adjectivul posesiv dispare ca prin farmec...

Ion CUPEN

fotbal

Din Giulești și Pitești **PRIMELE ȘTIRI „ÎN DIRECT”** **DE LA PRIMELE ANTRENAMENTE PE '73**

PRIMĂVARA A ÎNCEPUT DEVREME PENTRU RAPID...

Ieri dimineață, la ora 10, în vestiarul echipei din Giulești.

— Ce faci, Rică? Arăți foarte bine. Ai fost cumva în țările calde?

— Aș, eu nu sînt bun pentru meciurile amicale. Dar nu contează, pînă la jocurile oficiale tot băiatu' apără.

— I-a uitate, afară ninge! Ce, Pop, te pregătești să-ți încălzi ghețele?

— E fugi, de-aici, le aranjez și eu puțin. Nea Florică, dă-mi un trening din ăla care joacă singur, azi vreau să-i batem măr pe ăștia grozavii, înaintașii...

— Hai băieți, la vizita medicală, doctorul Bendiu ne așteaptă. Luați și o minge, după aia mergem în sală să dăm drumul la turneul pe trei echipe.

— E cam devreme, doar nu o să jucăm pînă la ora 1 în continuare...

— Ei și ce dacă? Dumitriu-le, pregătește-ți echipa, azi vă „ardem” rău!

— Auziți băieți, ne întrebă ce ne dorim pentru noul sezon care vine. E simplu, să cîștigăm Cupa cupelor, campionatul și Cupa României!

— Aiurea, ascultați ce vă spune

Rică. Noi nu sîntem din ăia care declară că vor să cîștige campionatul. Noi, să jucăm bine, să fim și noi cit mai în față, acolo. După aia, mai vedem noi!

După cum se vede, reporterul n-a avut nici măcar o singură dată nevoie să intervină în discuția spontană a rapidiștilor. Doi: Răducanu, Dumitriu II și III, Pop, Mușat, Petreanu, Ene Daniel, M. Stelian, Grigoraș și ceilalți.

★

Cîteva minute mai tîrziu, doctorul Bendiu avea să certifice starea foarte bună a tuturor jucătorilor rapidiști. Boc are cel mai bun indice de tensiune („Se văd oamenii de lot”, spune cineva), Răducanu, care a petrecut o vacanță extrem de plăcută și de folositoare în același timp la Băi-

le Felix, suflă în spirometru peste 6500 de centimetri cubi (indice foarte bun), dar și Marin Stelian, care, după cum el însuși mărturisește, a contractat o gripă în vacanță, reușește să ridice cursorul spirometrului la 5100 cm³.

Și antrenamentul de ieri a avut loc tot fără antrenorul Bazil Marian, aflat la cursul de perfecționare. Rapidiștii au încins însă, după vizita medicală, o miuță pe cînte în sala Giulești, și oricine i-ar fi văzut le-ar fi putut cu cea mai mare ușurință ghici marile gînduri care îi animă pe toți pentru sezonul de primăvară. Sezon-care, după cum se vede, a început să fie pregătit încă din prima săptămîină a anului. De azi însă, antrenorul Marian își va chema elevii la primul antrenament organizat. Fluierul său va fi auzit, sînt sigur, de tot Giuleștiul...

Dumitru GRAUR

Turul Diviziei A în cifre

și comentarii

8. RAPID, O FOSTĂ „LANTERNĂ”, CÎȘTIGĂ TEREN PE ULTIMII METRI...

Cînd, în prima etapă (vă mai amintiți?), **Dumitriu III**, proaspăt achiziție, deschidea scorul la Craiova, înscriind primul gol al campionatului, suporterii feroviarilor bucureșteni au prins să spere într-o prețioasă victorie care să lanseze PSIHIC echipa în noua ediție a întrecerii divizionarelor A. Dar, finalmente, minunea nu s-a produs (cînd mai cîștigase Rapid în orașul lui **Oblemenco**?) și efemera reușită a mezinului **Dumitriu** avea să se estompeze, cîrînd, pe fondul nemulțumirilor atît de profunde — prin pierderea a doi titulari de certă clasă, **Lupescu** și **Dumitru** — care, în plină caniculă, aruncase **Giuleștiul** în brațele reci ale disperării.

Cu startul ratat (în duminică următoare Rapid abia a scos un 0-0,

mo și apoi primul mare succes de la începutul întrecerii: victorie, cu 1-0, la Constanța, în dauna liderului la ora aceea. Ar fi putut cîștiga rapidiștii și fără **Dumitriu II** (coautor la golul lui **Năsturescu**, printr-o pasă măiastră) care-și făcuse debutul în partida cu **Farul**? Greu de admis...

Dar odată „miracolul” înfăptuit, întreaga echipă care, ca nimeni alta, pune cel mai mare preț pe **MORAL**, a început din acel moment, momentul reîntoarcerii „fachirului”, să creadă, realmente, în posibilitățile ei. Antrenorul, om de moral și el, a zîmbit pentru prima oară de la începutul întrecerii, acolo, în cabina stadionului „I Mai”, din Con-

stanța, firește, lucrurile au mers mai greu, dar, apoi (cînd componenții celorlalte linii au început să în cadrul acestei maniere de apărare și lor le revin sarcini asemănătoare) diferitele roțițe ale angrenajului au prins să funcționeze din ce în ce mai bine. În interpretarea fotbalistilor rapidiști, principiul căpăta valabilitate, atît prin consecvența cu care era aplicat cit și prin randamentul, substanțial, a trel dintre piesele de bază: portarul **Răducanu** și cei doi fundași centrali, **Boc** (un libero modern, laborios și inteligent) și **Grigoraș** (un demn urmaș, prin valoare și stil al lui **Dan Coe**).

Nu întîmplător, în „11-le” campionatului, alcătuit, la sfîrșitul turului, pe baza notelor acordate de croniciari, **Răducanu** și **Boc** deveneau titulari, cu punctajele cele mai mari,

Grigoraș situîndu-se și el destul de aproape de purtătorul tricoului cu nr. 6.

Are, deci, Rapid oameni de nădejde care să străjuiască propria poartă; nu posedă, însă, un om veritabil de gol, cum era, nu de mult, **Neagu**, virful de atac al echipei. Dar, acum, din 14 meciuri, în cite a jucat, el n-a cunoscut bucuria golului decît de două ori, prestație cu totul inacceptabilă dacă ne gîndim că un coechinier, din compartimentul defensiv (**Boc**) s-a dovedit mai productiv pînă în momentul de față. Neonorat în niște pretenții, **Neagu** s-a supărat pe club și echipă, declarîndu-se „indisponibil” pentru ultima etapă din toamnă. Ironia soartei a făcut ca în ziua aceea atacul să nu-i simtă lipsa, ba, dimpotrivă, să găsească mai ușor drumul spre poarta băcăuanului **Ghiță**. Cuplul **Dumitriu II — Dumitriu III**, folosit, forțat, de **Bazil Marian**, s-a înțeles de minune, realizînd toate cele trei goluri ale Rapidului. A doua zi, dis de dimineată — povestesc cei din cercurile apropiate formației giuleștene — **Neagu** s-ar fi întors la echipă, jurîndu-l credință din nou. Văzîndu-l spășit, antrenorul ar fi zîmbit, cu dublu înțeles, și ar fi grăit, așa, pentru el, cu o voce interioară: „A ieșit mai bine decît m-așteptam...”

Va fi stagiunea următoare „primăvara fîerbinte” a Rapidului? Si (de ce nu?) „returul” lui **Neagu**?

G. NICOLAESCU

P.S.: Aflăm, în ultima clipă, că la pregătirile pe care echipa le efectuează în comun, la Predeal, se află întreg lotul, mai puțin **Grigoraș**. Motivul absenței? După cum ne informează conducerea clubului, acest tînar jucător în vîrstă de 19 ani — ridicat din peninlera Rapidului, care în trecutul sezon l-a titularizat într-un post cheie — și-ar fi exprimat dorința de a activa, în viitor, sub culorile altei formații (?!).

- Jucători folosiți: 18. Pe posturi: 1 portar, 6 fundași, 4 mijlocași, 7 atacanți.
- Înlocuiri efectuate: 22. 1 în apărare, 7 în linia de mijloc, iar 14 în atac.
- În toate meciurile au survenit modificări: de 8 ori cite una și de 7 ori cite două.
- Formația de bază: **Răducanu** (15) — **Pop** (15), **Boc** (15), **Grigoraș** (14), **Ștefan** (8) — **Savu** (11), **Angelescu** (15) — **Petreanu** (15), **M. Stelian** (13), **Neagu** (14), **Dumitriu III** (15). Au mai jucat: **Dumitriu II** (7), **Codrea** (7), **Năsturescu** (10), **Codreanu** (2), **Mușat** (2), **Naom** (7), **Dinu** (2).
- Numai **Răducanu**, **Pop**, **Boc** și **Angelescu** au reușit să evolueze 1350 minute.
- Goluri marcate: 15 (13 acasă, 2 în deplasare). Un fundaș (**Boc**) a înscris 3 goluri, iar 6 atacanți — 12.
- Goluri primite: 11 (5 acasă, 6 în deplasare).

acasă, cu U.T.A.), operațiunea de asamblare a echipei cu piesele noi (**Grigoraș**, **Naom**, **Savu**, **Dumitriu III**) avea să se efectueze și mai anevoios, intrucît un lot atît de labil din punctul de vedere al moralului ajunge mult mai greu la omogenitate, element capital în acest joc numit și fotbal — asociație.

Și, în aceste condiții (experiențele în diferitele compartimente, cu precădere la mijloc și în linia întii, se multiplică), rapidiștii nu pot evita, în continuare, triste duminici:

0-1, în deplasare, cu „U” Cluj, 0-1, pe propriul teren, cu C.F.R. Cluj, 0-1 la Brașov, cu Steagul roșu...; de trei ori acest frapant 0-1 (și un izolat 1-1, cu Steaua), rezultate care, prin repetare, vin să spună, mai clar, că **IN SITUAȚIA DE APĂRARE ECHIPA ÎȘI FACE CIT DE CIT, DATORIA, DAR CĂ ÎN SUFERINȚĂ ESTE MODUL CUM REZOLVĂ FAZA DE ATAC**. Într-adevăr, în șase etape Rapid primește șase goluri (în medie, un gol de joc) și înscrisese doar două, ceea ce era îngrijorător de puțin.

Consecința? Deținătoarea „Cupei României” (care — comparativ cu Petrolul, de pildă, o altă echipă în reconstrucție — posedă, oricum, mai multe valori) preluase, încă din etapa a V-a, „lanterna”, văzîndu-se devansată în clasament și de exdivizionarele B, Sportul studentesc și C.S.M. Reșița.

LA 15 OCTOMBRIE (ETAPA A VII-A), PRIMA VICTORIE, LA 5 NOIEMBRIE (ETAPA A IX-A), PRIMUL SUCCES, SAU CEVA DESPRE DOUA GRAITOARE BILANȚURI

Lui **Neagu**, fostul golgeter al echipei, i-a fost necesară o pasă de la... adversar, ploieșteanul **Tudorie**, în acea partidă de la 15 octombrie, cu Petrolul, pentru ca să spargă gheața (se afla la primul său gol în actualul campionat), aducînd, astfel, prima victorie a Rapidului! A urmat un prețios egal (0-0) cu Dina-

stanța. În surisul, discret, al lui **Bazil Marian** am întrezărit, cu patru zile înainte de consumarea evenimentului, reușita giuleștenilor în cel de al doilea meci cu Rapid Viena. **Răducanu**, **Boc**, **Năsturescu** et. comp. se calificau în sferturile de finală ale „Cupei cupelor”!

Mai fortificată, acum, din punctul de vedere al factorului psihic, echipa realiza mai ușor coeziunea tehnico-tactică și, beneficiînd de un dirijor autentic, arăta că știe ce vrea și în momentele de posesie a mingii pe care a prins s-o introducă, cu mai multă pricepere și cu mai multă constanță, în plasa porților adverse: de patru ori în partidă cu Jiul, de trei ori cu A.S.A. Tg. Mures, tot de atîtea ori cu S.C. Bacău. Media golurilor crescuse vizibil. Acumulările se produsese, firește, în timp, dar saltul calitativ fusese declanșat de succesul de la

Constanța. Că astfel stau lucrurile, ne-o spun, rîspicat, rezultatele realizate de rapidiști înainte și după acest moment de răscruce: în opt etape, de la 20 august la 22 octombrie, alb-vișinii obținuseră 5 puncte și un golaveraj negativ (3-6), în următoarele șapte, de la 4 noiembrie la 13 decembrie, ei realizaseră 10 puncte și un golaveraj pozitiv (12-5). Așezați față în față cele două părțiale bilanțuri și veți avea mai exactă imaginea formidabilei reveniri a Rapidului în cea de a doua jumătate a turului.

TREI PILONI DE NADEJDE ÎN SISTEMUL DEFENSIV AL ECHIEI, NICI UN OM DE GOL (VERITABIL) ÎN LINIA ÎNTII...

Nu încapе vorbă, pe parcursul primei jumătăți a întrecerii divizionarelor A, Rapid s-a distins net de colegele ei prin claritatea ideii de joc în situația de apărare. Ferm convins că numai prin responsabilități individuale, precise, poate alcătui un puternic sistem defensiv, **Bazil Marian** a cerut fundașilor săi să aplice modalitatea de apărare om la om, prevăzută cu un „libero”. La

Giuleștenii urcă azi pe Cioplea...

„Azi, a fost o zi încărcată pentru jucătorii Rapidului. Dimineața a avut loc ședința de analiză a comportării echipei în prima parte a campionatului 1972/1973, în care au fost evidențiate și dezbătute cauzele startului extrem de slab în campionat, arătându-se, în același timp, ceea ce trebuie făcut pentru ca echipa să dezbăteze în viitorul sezon cu toate motoarele din plin. După ședință a urmat al treilea antrenament al anului, în sala de sub tribuna a II-a a stadionului Giulești. Au absentat motivat: Neagu (internat în spital), Răducanu, Pop și Angelescu, gripați.

Timp de zece minute, Dumitriu II și III, Boc, Grigoraș și ceilalți jucători au efectuat încălzirea de rigoare după care s-a trecut la o partidă de baschet arbitrată de Gh. Nuțescu. Alcătuită din jucători mult mai înalți echipa lui Boc, Grigoraș, Năsturescu, Petreanu, s-a dovedit mult mai eficientă decât cea dirijată sub panou de Dumitriu II. Dar nimeni n-a ținut evidența coșurilor, așa că buna dispoziție nu i-a părăsit nici un moment pe Codreanu, Marin Stelian, Mușal, Naom, Dumitriu III, Savu, Ștefan etc.

— Deocamdată — ne-a spus antrenorul Bazil Marian — efectuăm, în sală.

— Efectuăm, în sală, spus antrenorul Bazil Marian — efectuăm, în sală.

antrenamente ușoare, de readaptare a organismului la efort. Miercuri, ne deplasăm însă la Predeal. Acolo, pe Cioplea, vom căuta să umplem toate rezervoarele de forță ale echipei pentru sezonul foarte greu care ne așteaptă. Treptat, treptat

vom apăsa pe pedala pregătirilor — vom face și cite două antrenamente pe zi — în așa fel încît la primul meci din sferțurile de finală ale Cupei cupelor, echipa să se afle la nivelul posibilităților ei maxime..

Secvență de la al treilea antrenament din acest an al Rapidului care a avut loc, luni, în sala Giulești

Foto: Th. MACARSCHI



PE UNDE TRECE DRUMUL SPRE TURNEUL FINAL

În ultimele numere ale revistei noastre am publicat convorbiri cu două „nou-tați” ale naționalei: Răducanu și Valentin Stănescu. A treia prezentă, care, ca și portarul Rapidului, reprezintă de fapt o revenire, este, fără îndoială, Boc. Adică cel pe care scriitorul Fănuș Neagu îl considera acum 3-4 ani drept cel mai bun stoper al Europei. Va reveni el în atenția laudei noastre?

— Te-am ales ca partener de discuție pentru că nu ai mai făcut de mult declarații în presă. În schimb, ai făcut din belsug pe gazon, prin jocul tău sobru din ce în ce mai bun. Ce impresii încerci după rechemarea ta în echipa națională?

— Am o satisfacție plăină de recunoștință.

— Recunoștință la adresa cui?

— A băieților din echipă și a lui Angelo Niculescu. Ei au pledat pentru mine, pentru reintroducerea mea în echipă exact atunci cînd îmi trebuia o recunoaștere a schimbării mele în bine și un ascendent moral. Or, asta nu se uită!

Iată părerea lui Alexandru BOC

— Ai debutat în prima garnitură a țării sub băgheta altui antrenor. Cum te împaci cu Valentin Stănescu?

— Cu el, ca antrenor al naționalei, nu pot încă să îmi dau seama cum mă împac. Am lucrat împreună acum cîțiva ani, în turneul din Brazilia al lotului olimpic și atât. În schimb, pot afirma că mă împac cu principiile lui: cu nevoia de disciplină, cu modul său impunător, sau convingător, dar mereu pedagogic, de a instaura în echipă o unitate sufletească.

— Hai să ne întoarcem puțin la tine și la jocul tău. Din 1964, de cînd ai debutat la „Petrolul” pe post de extremă dreaptă, ai evoluat ca un jucător tehnic și cu un stil elegant, de exhibiție. Ce schimbări crezi că ai adus acestui stil?

— Ca stilul al apărării, era și firesc să schimb parada cu jocul athletic, mai eficient.

— Ce crezi că te-ar putea împiedica să revii în primul eșalon al fundașilor europeni?

— Lipsa meciurilor cu miză. De-abia aștept partidele susținute în echipa națională și întîlnirile Rapidului cu Leeds United. Sper că voi face niște meciuri mari, să vadă toată lumea că pe mine se mai poate conta.

— De ce te temi mai mult? De greșelile pe care le-ai putea face pe teren sau de cele extra-sportive?

— De greșelile de pe teren.

— De la ce te s-ar putea trage greșelile astea?

— De la nervozitate. Observ cu stringere de inimă că sînt din ce în ce mai nervos, mai ales atunci cînd nu îmi reușesc niște lucruri pe teren.

— Există vreo asemănare între nervozitatea ta și, să zicem, cea a lui Dumitrache?

— Nu. De bine, de rău, eu mai știu să mă opresc pe cînd el, pe cît e de talentat, pe atît e de lipsit de măsură. Oricum, e încă un copil, nu judecă...

— Mă bucur că îmi vorbești de la înălțimea



unei anumite maturități. Cum ți-ai cîștigat-o?

— E bine că mi-ai pus întrebarea asta. Aș vrea să se știe că maturitatea despre care îmi vorbești pornește de la autocontrol. Fapt la care a contribuit, într-o mare măsură și soția mea. Ei îi mulțumesc, în primul rînd, pentru schimbarea petrecută cu mine și ca sportiv și ca om.

— După această paranteză binevenită îți pun o întrebare care îmi stă de mult pe limbă: acum, reasezat prin muncă multă în drepturile tale, te consideri vedetă?

— Eu sînt un jucător de morală. Și, nu mi-e jenă să o recunosc, influențabil. Plec urechea la tot ce spun ziaristii și mai ales publicul despre mine. Cred că sînt o vedetă, în sensul popularității, așa cum de altfel sînt și colegii mei.

— Ce te deranjează mai mult în aprecierile publicului?

— Neînțelegerea unor momente de joc dificile prin care trece echipa, fie ea de club, fie națională. Totodată, mă supără că actele și gesturile noastre, ale jucătorilor,

sînt tîlmăcite și răstălmăcite de nenumărate ori. Acum, de pildă, dacă ar intra un microbist mai candriu, mine ar umple orașul: „l-am văzut pe Boc la Athénée cu un litru de coniac pe masă!”. Dar, de dragul fotbalului, rabd și din astea, ce să fac?

— Nu de mult, colegul tău de buturi, Răducanu, îmi declara că e un „pătimaș al fotbalului”, că „moare și se oftică” pentru el și că nici măcar un accident, nu îl poate împiedica să joace. Tu ce crezi?

— Sînt puțin mai cum-pătat. Un accident mai grav, doamne ferește, mi-ar putea opri să joc. Cît despre Rică, trebuie să știi că e în stare să joace și cu minile în ghips. Îi duce mintea...

— Ai avut dreptate în privința soției tale. Văd că a venit să te ia acasă. Nu aș vrea să ne despărțim fără să îmi dai un pronostic pentru viitoarele noastre meciuri din preliminariile campionatului mondial.

— Pot numai să spun că drumul spre turneul final nu trece nici prin Tirana, nici prin Berlin, ci numai prin apărarea noastră. Să nu luăm gol, asta e dorința mea. În rest, după cum spunea și Valentin Stănescu, naționala va putea juca ofensiv și în viteză!

Corneliu Vadim TUDOR

ANTRENORUL CARE ACORDĂ CREDIT DEPLIN TINERETULUI

Gheorghe Nuțescu, antrenorul secund al Rapidului, își petrece majoritatea timpului în Giulești „Acolo în potcoava stadionului de lângă șine mă simt ca la mine acasă” — îi place lui să spună. Într-adevăr, de dimineață până la asfințit pe antrenorul Nuțescu, îmbrăcat într-un trening vișiniu, îl întâlnești pe terenurile stadionului, acolo unde copiii Grantului descifrează tainele fotbalului.

L-am întâlnit în aceste zile pe pantele Predealului, alergând cot la cot cu Răducanu, Boc, Năsturescu, Neagă și ceilalți jucători rapidiști. Nici n-ai crede că la cei aproape 50 de ani ai săi, are atâtea resurse de energie să poată ține pasul cu „plutonul tineretii”!

Gheorghe Nuțescu a iubit și iubește fotbalul pe care-l slujește cu aceeași pasiune cu care — cu ani în urmă — îl practica mijlocașul Nuțescu la Metalchimic sau la Spartak București. N-a fost un nume sonor. N-a îmbrăcat niciodată tricoul echipei naționale, dar, acolo, în cadrul echipelor în care a jucat, și-a făcut întotdeauna pe deplin datoria.

Primele „miuțe”, cu mingea de cîrpă le-a... gustat în Colentina, acolo unde a devenit pentru prima oară jucător legitimat la echipa cartierului, F.C. Suter, împreună cu Ion Vasile, Ion Pănaite și Dumitrescu III, avîndu-l ca antrenor pe Dragomir Turlea. În 1946 s-a transferat la Metalchimic

(azi Metalul). În primele zile, Nicușor, Drăgan, Ene I. Wetzer III, Florea, Pozgai, N. Marinescu, Saita sau Tilmașiu, consacrații echipei, îl cam priveau de sus. Dar, după câteva antrenamente, și-au dat seama de calitățile tehnice ale noului venit, titularizat din prima clipă de antrenorul N. Botescu. Cu echipa metalurgiștilor cunoaște și satisfacția promovării în Divizia A. După un stagiu de 8 ani în Pantelimon, în 1952, la îndemnul antrenorului Gică Nicolae, vine la Spartak București (actuala echipă Progresul), unde joacă împreună cu Gică Andrei, Costel, Arsene, Carnic, Bentz, Banciu, Bociardi, Peterfi, Petcu și Paraschiv.

Încă din acea vreme manifestă o deosebită preocupare pentru îndrumarea și formarea tinerilor jucători, îi plăcea să se ocupe de instruirea juniorilor. Și atunci s-a gândit să devină antrenor. Zis și făcut! A promovat cursurile școlii din 1952, odată cu Spielman, Torjoc, Savu, Ineze III — jucători care se aflau la sfîrșitul carierei sportive. Activitatea practică de antrenor și-o începe la echipa Bere Rahova. Apoi își încearcă șansa la formația de Divizia B Gloria Bistrița. Este solicitat mai tîrziu de Universitatea Craiova, unde lucrează împreună cu V. Călinoiu, iar ulterior cu R. Cosmăc și St.



GH. NUȚESCU

Coidum, cu o întrerupere de un an cînd se află la conducerea tehnică a echipei Metalul Tîrgoviște. Datorită cunoștințelor sale profesionale, interesului de a pregăti pe tinerii jucători și curajului de a le acorda credit, în 1969 devine antrenor secund la echipa reprezentativă de tineret, apoi la cea olimpică, obținînd o suită de rezultate meritorii. Din anul 1971 se stabilește la Rapid făcînd cuplu cu antrenorul Bazil Marian.

Dacă îl întrebi pe Gh. Nuțescu care este cea mai frumoasă amintire din anii petrecuți pe dreptunghiul verde

al gazonului îți va răspunde prompt:

„Faptul că am reușit să promovez la echipa pe care o antrenam o sumedenie de jucători tineri, toți deveniți apoi titulari în echipe de Divizia A sau B”.

Este vorba de actualul internațional Dinu, frații Ionescu, Grancea, Stănescu, Buciumeanu la Metalul Tîrgoviște, Oprea, Niculescu, Deselnicu, Bosoteanu, Tăcoi, Bălan la „U” Craiova sau Grigoraș la Rapid.

Acum, Gheorghe Nuțescu așteaptă ca, alături de Bazil Marian, să-și vadă împlinite și alte dorințe: „Vrem ca Rapid să devină în returul campionatului o formație care să presteze cel mai spectaculos fotbal. Dar, pînă atunci dorim să avem o comportare frumoasă în jocurile din Cupa cupelor, chiar dacă adversara se numește Leeds United. Mă bucură faptul că alți doi jucători de la echipa de tineret sînt gata să îmbrace tricoul primei formații. Este vorba de fundașul Marin Florin și de mijlocașul Rotaru, două autentice talente de care m-am ocupat în mod special și cărora le întrevăd un viitor frumos!

Gheorghe NERTEA

● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ●

„LA RAPID, AM MULTE GÎNDURI! CÎTE VOI REALIZA?”

N.N. Am ales acest subiect pentru el, jucătorul care vine, și pentru Metalul București, de unde a plecat, echipa care și-a făcut un crez în a ridica jucători pentru prima noastră divizie.

Din pleiada de tineri fotbaliști care și-au luat zborul spre Divizia A, de acolo, din Pantelimon, pentru „intimitățile” de azi l-am ales pe Mircea Savu. Am avut în față o lungă listă de nume: Roman, Ghiță, Marin Olteanu, Emil Dumitru, Naom, Gabriel Sandu, Troi, Gabriel Stan, Mircea Savu, Bucaru, Mateescu... Toate nume de foști sau actuali divizionari A. Toate nume de tineri care s-au ridicat din cartierul de tradiție fotbalistică, au trecut prin filiera Metalului București și au poposit în cele din urmă la Dinamo, S.C. Bacău, Jiul, Rapid, Petrolul, F.C. Argeș, C.S.M. Reșița. Dintre toate aceste nume l-am ales pe Mircea Savu, jucătorul care într-o zi a traversat Bucureștiul și a poposit, printr-un transfer spectaculos și mult discutat, pe gazonul din Ghencea, la Steaua lui Voinescu și Toma, Onisie și Bone, Constantin și Alexandrescu, și atîtea altele... stele ale fotbalului românesc. Atunci, la 19 august 1971, cînd s-a făcut acest transfer, lumea fotbalului a crezut că



Mircea SAVU

la Steaua a apărut o... nouă stea. Dar ea n-avea să strălucească. De ce? Vom vedea...

— Despre Mircea Savu părerile multor oameni din fotbal sînt contradictorii. Pe cînd juca la Metalul, pentru mulți era un talent de mare

viitor. Ai cunoscut și o promovare rapidă, la Steaua. Dar a urmat o subită despărțire, prin schimbul cu Rapid. În Giulești, primele evoluții au promis mult. Ce crezi că va urma în această evoluție atît de curioasă?

— Ce vă pot spune eu? Știu doar că iubesc fotbalul, că la Metalul, în acea excepțională ambianță, unde Leon Lazăr și Paul Popescu nu

mi-au fost doar simpli antrenori, ci, dacă vrei, părinți apropiați, am găsit mediul formării mele ca jucător și chiar al afirmării. Cu Metalul am obținut câteva rezultate ce au deschis ochii specialiștilor spre echipa noastră. Și încet, încet, băieții își luau zborul spre formații cu nume sonore. Era meritul lor și al antrenorilor care ne-au format. În ce mă privește, n-am bătut la poarta nimănui. Mi s-a propus un transfer la Steaua și nu l-am refuzat, așa cum nimănui n-ar fi refuzat să ajungă în primul eșalon al fotbalului în țara sa, mai ales la 19 ani, cîți aveam atunci. Începusem să visez și cele șase luni de carantină mi se păreau un car de ani. Am avut parte și de câteva deplasări care m-au uluit prin ineditul lor: Malta, apoi saltul peste ocean, în Peru și Brazilia lui Pele. Dar la Steaua, totuși, n-aveam să mă împlinesc. Nici azi nu știu de ce. Mă întrebam de ce am fost chemat, ca apoi, să mă întreb de ce s-a hotărît atît de brusc despărțirea. La Steaua

n-am jucat nici prost, nici bine, pentru că, n-am jucat deloc. Un singur meci de cupă, cu Politehnica Timișoara, înseamnă mai nimic.

— În biografia fotbalistică a lui Mircea Savu sînt înscrise trei echipe: 1964 (la 12 ani) — Metalul București; august 1971 — Steaua; august 1972 — Rapid. Deci nu e vorba de o pasăre călătoare. Crezi în afirmarea ta la echipa feroviară?

— Fără doar și poate. La 3 iunie am împlinit 20 de ani. E timpul să dau ceva fotbalului, spre satisfacția oamenilor care au crezut în mine, mai ales a celor dragi din Pantelimon, cărora li se adaugă acum cei

din Giulești. Deși Rapidul are mulți mijlocași, sper să nu fac tușa. În toamnă am jucat 11 meciuri și patru în „Cupa cupelor”. La Rapid am fost primit cu căldură și totul va depinde de mine.

Savu e un jucător de perspectivă, fără îndoială. E o fire retrasă și mutațiile de la o echipă la alta și-au cam pus amprenta pe evoluția sa. Acum, după cum ne spunea și Bazil Marian, el a căpătat încredere în forțele sale, a muncit mult și a intrat în prima echipă. Are suficiente calități tehnico-tactice ca să se conteze pe el.

— Care sînt proiectele lui Mircea Savu?

— Să devin titular la Rapid, să-l conving pe antrenorul Drăgușin că sînt bun și pentru echipa națională de tineret „sub 23 de ani”, nu numai pentru lotul „sub 21”, să cîștigăm din nou Cupa României și să trecem de turul III în Cupa cupelor.

Apoi Mircea Savu n-a mai spus nimic. Fire retrasă, mereu cumpătat, el s-a mulțumit doar să zîmbească auzind de aprecierea lui Bazil Marian. Era mulțumit de cele aflate și de-acum gîndurile lui zburau departe. Să vedem unde se vor opri.

Constantin ALEXE



PRIMII PAȘI AI RAPIDULUI SPRE NOUL SEZON!

Rapid nu au vrut să scape prilejul unui nou antrenament și iată-i la lucru, în sala Giulești. După ce au luat parte la analiza activității pe 1972, jucătorii de la Petreanu, Dumitriu III, Naom, Ștefan, Dumitriu II, Grigoraș, asistați de antrenorul Gh. Nuțescu.

Cu puține zile înaintea Anului nou l-am întîlnit la Oradea, unde se afla în tratament, pe Necula Răducanu. Fiind aminat de invitații ai revistei „Familia” am profitat de ocazie pentru a-i vedea „reflexele” la lucru și pe vreme de pauză sportivă.

— Am auzit că ai venit la Oradea ca să te tratezi de reumatism. Este adevărat?

— Asa e. Sînt aici la „Felix”, în pavilionul 10. Să mă vezi cînd ies buimac de la nămol, parcă sînt groggy.

— De fapt ce te doare?

— Am semne de reumatism pe la coate, de atîtea căzături. Mama cînd vine la antrenamente să mă vadă zice: „Hai Rică acasă că te tăvălesc ăstia și mai ai și 95 de zile. Mai bine ai merge la servici...”

— Ce-ar fi să vorbim puțin despre fotbal. Deși nu mai aperi cam de mult poarta naționalei, numeroși gazetari, printre care și eu, sîntem de părere că ai încheiat sezonul de toamnă într-o formă foarte bună. Ce crezi?

— Acum am atins apogeul formei mele sportive. Și colegii de echipă îmi spun că apăr nemai-pomenit. Nea Bazil m-a ținut anul ăsta numai în felicitări. Alții însă văd altfel...

— Cine ar fi aceștia?

— Cei care la meciurile cele mai încordate s'au pe tușă și rid, sau te înjură, sau te seot din tot. La mulți, care mă

„Eu sînt un pătimaș al fotbalului și nu mă las de el”

Ce aflăm de la RĂDUCANU, despre el, despre colegi și despre marile of: echipa națională

Întreabă de ce nu mai sînt în națională le explic: „Fratele meu, eu nu sînt angajat al naționalei ci al Rapidului”.

— Spui asta ca să te consolezi pentru că și tu ai o parte de vină pentru scoaterea din lot. De ce faci fițe?

— Fotbalul este mai întîi de toate un joc de fotbal. Eu sînt pentru fotbalul unde spectato-rului chiar la 0-0 nu-i pare rău că nu a rămas acasă, lingă fusta ne-veștii...

— Găsești vreo asemănare între tine și Năstase?

— Aaa, eu sînt prieten bun cu Iliuță Năstase și cu nevastă-sa chiar. Se poate să ne asemănăm pe undeva, că și el și eu jucăm pentru public. Ce am mai ris, atunci la Barcelona, cînd și-a dus



mina la șale. Vezi, doamne, mă doare spatele ca pe Gorman și nu mai pot să joc...

— Vorbeam despre figurile pe care le faci pe teren. Nu crezi că ele mai dăunează cîte odată rezultatului?

— Mie nu mi s-a întîmplat asta. Unii se mai gîndesc și acum la golul lui Capković. Deși sîntem prieteni buni, mai multă vină a avut Lajos Sătmăreanu care a strigat să-i dau mingea și pe urmă și-a schimbat locul. Nici la Londra, cu Tottenham, nu am fost de vină. Chiar dacă am luat trei goluri, am apărut formidabil. A fost o mare distracție. Luam mingea la corner și o săltam pe degete. Vezi doamne, nu pot s-o prind. Chivers sărea odată, de două ori, cădea de fazan, iar stadionul făcea „Ole”.

— Să revenim la fotbalul nostru. Cum ai vedea naționala pentru sezonul care va începe în curînd?

— Cu Boc și cu mine, neapărat. Nu știu de ce se încearcă cu tot felul de formule, cu Stan, Rosznai sau Năstase ăla mic...

— Care ți se pare, la ora actuală antrenorul cel mai indicat la cîrma naționalei?

— O spun deschis, deși s-ar putea să mă ia unii la ochi. În lipsa lui Covaci, care face minuni prin Olanda, cel mai bun mi se pare Valentin Stănescu și Tească Deci, unul din ei... (N.A. Interviu, după cum se poate afla din primele rînduri, a fost luat înainte schimbărilor intervenite în acest domeniu)

— Se apropie meciul cu R.D.G. din preliminariile Campionatului mondial. Ce șanse ai a-corzi?

— Stai că mai întîi avem meciul cu Albania și cu albanezii nu poți să știi niciodată. Vin vreo 15 inși la încălzire, aleargă se dau peste cap și nu poți să știi care este echipa precisă. La ei acasă te iau tare în primele 25'. Dacă scapi cu bine din asta ești om. Dar mă tem că iar o'dăm în bară așa cum facem noi cu echipele considerate mai slabe.

— Deci, calificarea trece pe la Tirana. Hai să revenim la reumatism. Crezi că te-ar putea împiedica ceva— or dure de coate, or cei care nu te văd bine, or alte cauze — să joci fotbal?

— Îți arde de glume? Tăticu', eu sînt un pătimaș al fotbalului și nu mă las de el. Eu mor și mă oftic pentru fotbal. Așa că vezi cum vine treaba. Dar pînă una alta mă duc să mai iau o gură de nămol, adică să mai fac o ungere.

Corneliu
Vadim TUDOR

RAPID SE PREGATEȘTE CU GINDUL LA SFERTURILE DE FINALĂ ALE CUPEI CUPELOR

● Codreanu a renunțat la activitatea de performanță ● Nici un rabat
cazurilor de indisciplină ● A apărut Grigoraș!



Îată-i pe feroviarii bucureșteni într-o alergare susținută pe panta de la Cioplea.

Foto: I. MIHAIÇA

Predealul ne-a întâmpinat cu vînt aspru și ger. De sus se cerneau fulgi de zăpadă. Am pornit-o spre Cioplea în căutarea vilei „Ursulețul”, acolo unde știam că și-au stabilit cartierul general al pregătirilor de iarnă fotbalistii de la Rapid. Ne întâmpină masorul I. Parcea: „Băieții sînt gata pentru program”. În holul de la intrare, antrenorul Bazil Marian anunța jucătorilor conținutul antrenamentului de dimineață. „Vom lucra timp de 65 de minute cu intensitate maximă. Scopul ședinței de azi urmărește dezvoltarea rezistenței generale. După o încălzire de 10 minute vom trece la efectuarea mai multor serii de alergări, mărind treptat distanțele, alternate cu exerciții de gimnastică. Vom parcurge aproximativ 3 200 m”.

În timp ce jucătorii își leagă strîns șireturile ghetelor, antrenorul Bazil Marian ne dă cîteva amănunte referitoare la pregătirea efectuată la munte. „Vom rămîne la Predeal pînă la 27 ianuarie. În drum spre București ne oprim la Cîmpina pentru un joc de verificare cu echipa Polana. Avem la dispoziție următorul lot de jucători: Răducanu, Niculescu, Pop, Boc, Codrea, Mușat, Ștefan, M. Stelian, Angelescu, Dinu, Savu, Naom, Năsturescu, Dumitriu II și III, Neagu și Petreanu. Acestora li s-au adăugat doi talentați jucători din echipa de tineret, în care ne punem mari speranțe. Este vorba de fundașul central Marin și de mijlocușul Rotaru. Codreanu a renunțat la activitatea de performanță, el ocupîndu-se în prezent de pregătirea copiii și juniorilor de la centrul nostru. Avem și două indisponibilități: portarul Niculescu, suferind de gripă virotică și Neagu care a contractat o furunculoză nazală. Pe

Daniel Ene îl așteptăm să sosească, în speranța că va primi avizul medical favorabil. După cum m-a informat doctorul P. Bendiș, Niculescu și Neagu își vor putea relua curînd antrenamentele. Din păcate fundașul central Grigoraș absentează nemotivat. Deși s-a prezentat la primele antrenamente de la București, în ziua plecării la munte, a absentat din nou. Dar atitudinea lui Grigoraș nu va rămîne fără urmări. El a uitat prea repede că a fost crescut și format în cadrul clubului Rapid, că i s-a acordat tot sprijinul moral și material pentru a se titulariza. Absența lui Grigoraș ne va crea mari probleme în alcătuirea formației. De aceea sîntem hotărîți să luăm cele mai drastice sancțiuni nu numai împotriva lui, ci și împotriva acelor jucători care încă mai cred că vom trece cu vederea chiar abaterile disciplinare. Clubul Rapid nu mai este dispus să facă concesii”.

Echipați în treninguri vișinii, jucătorii giuleșteni s-au pierdut în desișul pădurii de brad, însoțiți de antrenorul secund Gh. Nuțescu. I-am regăsit peste puțin timp pe valea Polistoacei, în imediata vecinătate a cabanei „Clăbucet plecare”. S-a lucrat intens, cu toată seriozitatea. În fruntea plutonului Răducanu și Boc, schimbîndu-se mereu la trenă, au menținut tot timpul un ritm susținut de alergare. Pauzele au fost excluse. Din cînd în cînd se auzea fluierul antrenorului Nuțescu, care schimba direcția seriilor de alergare pe diferite distanțe. Au fost efectuați în total 3 500 m. După exact 65 de minute jucătorii s-au întors în marș forțat spre Vila „Ursulețul”. Medicul Bendiș verifica pulsul după efort.

Antrenorul Gh. Nuțescu își exprimă mulțumirea față de modul în care au înțeles jucătorii să răs-

pundă la efort. „Cunoscînd obiectivele majore — jocurile din sferturile de finală ale Cupei Cupelor din luna martie — sîntem hotărîți să lucrăm fără menajamente în această perioadă. Fiecare jucător va trebui să fie capabil să atingă parametrii maximi ai capacității de efort în așa fel încît în cel mai scurt timp să intre într-o formă sportivă corespunzătoare. De altfel, în prima zi a sosirii la Predeal am avut o ședință în care am atras atenția jucătorilor că oricine nu se va încadra corespunzător în procesul de instruire, va încerca să tragă chiulul sau se va face vinovat de cea mai mică abatere și va face imediat bagajul și va pleca la București. Ne vom dispensa fără cea mai mică remușcare de acei jucători care nu se dovedesc conștiincioși”.

După amiază i-am reîntîlnit pe giuleșteni în sala de gimnastică. Era al doilea antrenament al zilei, rezervat îmbunătățirii forței și mobilității articulare. S-a lucrat 60 de minute într-o gamă variată de exerciții, individual și cu partener, folosindu-se mingile medicinale, băncile de gimnastică, frîghia sau scara fixă.

Gheorghe NERTEA

P.S. Grigoraș a reapărut la Predeal — ne-au informat telefonic antrenorii giuleșteni. Sigur că prezentarea la pregătire reprezintă o recunoaștere a greșelii săvîrșite de acest tînr jucător. Dar talentatul fundaș central rapidist trebuie să reflecteze cu toată seriozitatea asupra gestului său.

...Duminică dimineață, în Giulești. Rapid susține al patrulea joc de pregătire din acest an. După meciul de la Brașov (3-0 cu C.F.R. Simeria), după partida de la Cimpina (2-0 cu Polana), după acel 6-1 cu Flacăra toșie, duminică o înțimire mai dificilă și mai utilă, cu talentată și ambițioasă formație Metalul București (3-2). Kilometrii duri de pe Poliștoaca Predealului cer acum un program tehnico-tactic adecvat unei echipe care, peste o lună, va întlni în „Cupa cupeilor” renumitul team Leeds United. De la 27 ianuarie, adică din ziua cînd etapa de munte s-a încheiat, din ziua revenirii în Capitală, rapidiștii se gîndesc la intrarea în forma atît de necesară pentru asprul duel de la 7 martie cu puternicul „11” englez. De atunci, de la sfîrșitul lui ianuarie, echipa din Grant face cîte două antrenamente pe zi în sală și afară, vizînd valorificarea la cel mai înalt nivel a importanțelor acumulări fizice de la munte. „Și au fost acumulări bune, toți jucători au tras puternic și constîncios”, caracterizează antrenorul Bazil Marian zilele petrecute la Predeal. „La munte, în această iarnă, ne-am pregătît ca niciodată! Și ca volum și ca intensitate!”, completează ideea Codrea și Năsturescu.

„Terenul e plin de zăpadă înghețată. Și, totuși, se aleargă cu poftă. Fiecare jucător trăiește marea bucurie de a juca. Se vede prea bine. „Dispoziția de joc și angajamentul sînt imbucurătoare!”, spune Cornel Drăgușin, antrenorul care a urmărit pregătirile feroviarilor din partea federației de specialitate. Cu trei zile în urmă, echipa feroviară se chinase reprimiza într-un joc cu divizionara C, Flacăra roșie. Atunci, la pauză, Bazil Marian a făcut apel la ambiția și conștiința fiecărui jucător. Și duminică dimineață, din primele minute, se vedea limpede că rapidiștii au înțeles imperativul antrenorului.

Dumitriu II realizează cu Marin Stelian și Neagu cîteva faze de toată frumusețea. Petreanu, extremă stînga, participă și el activ la cîteva combinații ofensive, rapide și spectaculoase, vrînd să sfideze prcă terenul bun de... hochei.



Duminică, pe stadionul Giulești, Rapid a întlnit, într-un meci de verificare, pe Metalul București. Vă prezentăm o fază din această atractivă partidă, cistigată în extremis de feroviar cu scorul de 3-2.
Foto : S. BAKCI

Tribunele Giuleștiului, destul de populate pentru o dimineață de iarnă fără miză, freamătă bucuroase. În numai 7 minute Rapid înscrie două goluri prin Neagu. În spatele porții adverse, Pop, accidentat din ultima etapă de campionat și nerefăcut încă, face un bilanț semnificativ : „La Brașov, cu feroviarii din Simeria, au înscris Petreanu,

los să joci pe terenuri înghețate. Poți să-ți prinzi glezna, poți să te autoaccidentezi foarte ușor. Și joci cu o oarecare teamă, mai ales cînd e vorba de intervenții decisive!”. Metalurgii înscriu două goluri...

„Bazil Marian rulează tot lotul care îl are la dispoziție. Linia de mijlocăși din repriza secundă, Naom — Savu (și apoi Dinu), e mai puțin viguroasă decît perechea Marin Stelian — Angelescu, cea care sprijinise în primele 45 de minute mai activ și cu mai multă inspirație spiritul ofensiv pronunțat al echipei. Bazil Marian caută formula cea mai bună. Deocamdată e multumit de participarea fiecărui jucător. „Sîntem avansați cu pregătirile. Acum, pe fondul fizic bun trebuie să continuăm ceea ce am făcut, dar nu aveam condițiile necesare! Trebuie să lucrăm la capitolul tehnic-tactic, însă pe terenurile înghețate acest lucru nu prea e posibil”. Problema aceasta a terenurilor uscate, unde se pot exersa elementele tehnice și tactice, reprezintă marea grijă a giuleștenilor în actuala fază de pregătire. Pentru că turneul din Algeria s-a redus la numai două jocuri. „Și — spunea antrenorul

secund Gheorghe Nuțescu — forma sportivă n-o poți obține doar din instruire. Trebuie să ai și multe jocuri în picioare. Mai ales că întlnim o echipă care la 7 martie va veni după 30 de etape de campionat. Or, dacă noi vom juca numai pe zăpadă, atunci cînd vom intra pe terenul gazonat al lui Leeds vom fi... handicapați!”.

„Bazil Marian tace îndîndurat. Reluăm discuția despre pregătiri. Astăzi Rapid întlneste, tot în Giulești, tot pe zăpadă, divizionara C, Electronica Obor. Duminică, în aceleași condiții, pe Sportul studentesc. La un moment dat, Bazil Marian spune : „Noi avem toată bunăvoința, vă asigur! Dar numai asta nu-i suficient! Avem nevoie cel puțin de patru-cinci jocuri cu adversari tari, pe terenuri uscate!”. Ultimele sale cuvinte purtau, parcă, speranța că se vor crea cît mai curînd condiții pentru perioada specifică de pregătire a singurei echipe românești rămasă într-o cupă europeană. Conducerea clubului giuleștean și federația de specialitate știu prea bine că încă nu-i prea tîrziu!...

Mircea M. IONESCU

PRIM PLAN

GRIGORAȘ

Intr-o după amiază, pe stadionul 23 August, în cursul unui joc de divizie, s-a întîmplat — în careul Rapidului — o fază care a atras privirea. La o centrare de pe partea dreaptă, în timp ce Grigoraș și Răducanu căutau să „taie” zborul mingii, s-a produs o nesincronizare. În clipa următoare evitării pericolului, Răducanu a avut una din exploziile sale necontrolate, sancționîndu-l prompt pe

Grigoraș printr-o pedeapsă despre care se spune că e permisă doar unui părinte. Grigoraș a plecat capul, ca un copil ascultător. După numai un minut, careul Rapidului a trecut din nou printr-un moment greu. De astă dată, Răducanu a pornit singur spre minge. El a ratat intervenția, ieșirea fiind prea pripită. Mingea se îndreptă spre gol. Atunci, ca din pămînt, a apărut Grigoraș. Și golul a fost

evitat : Și Răducanu a plecat capul, oarecum rușinat de reacția sa anterioară.

Această fază a atras atenția asupra lui Grigoraș într-o măsură mult mai mare decît toate minutele pe care le jucase pînă atunci în echipa Rapidului. El a continuat să joace alături de cuplul de faimă Răducanu—Boc, reușînd performanța de a se menține. Ascensiunea lui Grigoraș a



fost foarte rapidă. Există, totuși, voci care susțin că Grigoraș este doar beneficiarul unei conjuncturi și că, în locul lui, ar fi putut să joace foarte bine și un alt junior al Rapidului, Maria Florin. Ia fel de înalt, dar mai puțin împlinit.

Cert este că Grigoraș a „acuzat” oarecum negativ această propulsare alături de Răducanu și Boc. În acest an, care a marcat consacrarea lui în prima formație a Rapidu-

lui, el n-a prea reușit să-și eizeleze bagajul tehnic. În mod cu totul paradoxal, Grigoraș, înalt cît un brad, nu reușește să învețe jocul cu capul.

Grigoraș a crescut mult prea repede în ochii săi. El și-a permis chiar luxul de a trata un transfer la 19 ani neîmpliniți. Foarte preocupat de „cariera” sa, Grigoraș a început să uite că mai are încă mult de învățat. El a uitat, de pildă, golul pe care echipa națională de juniori l-a primit în meciul cu Spania, în primăvara trecută, gol pe care stă scris „Grigoraș”. El a uitat că și pe golul din partida cu Italia figurează propria lui semnătură.

Este oare, Grigoraș, produsul unei simple conjuncturi? Probabil că anul 1973, care este al 20-lea an al lui Grigoraș, va da un răspuns limpede.

Ioan CHIRILA

RAPID în bloc-startul SEZONULUI INTERNAȚIONAL

NEAGU și DUMITRIU II
par încrezători...

Foto: S. BACKSY



SPORT

REPETIȚIE PENTRU MECIUL CU LEEDS

Emil Dumitriu (la balon) îl lansează pe Neagu, plecat bolid spre poarta apărată de Suciu. Vor relansa cei doi învinși centrali (autori, fiecare, ai câte unui gol în „amicalul” cu Sportul studențesc) atacul Rapidului în noul sezon care se apropie?



GHIOCEI

Aieși lumea din birloguri la cîmp, infometată de fotbal...

5000 de suflete numai în **Giulești**, bașca ce-a mai fost pe **Ghencea** și pe **Dinamo**, că, de, concurența e concurență și la amicale. În **Giulești**, cică Niki Dumitriu a dat un gol ca în vremuri bune: două fente: una pe dreapta, alta pe stînga, Suciu căuta Nordul și Nordul era la mijloc. Puiu Ionescu în amintirea marelui lor tandem a intrat în teren și l-a îmbrățișat pe fostul partener, Neagu depunînd și el un sărut de recunoștință pe obrazul maestrului. Sînt gesturi frumoase care fac bine chiar după un gol frumos, iată de ce îl consemnăm...

Pe **Dinamo** ca și în **Ghencea** s-a jucat pe gheață, **Realul** curățise terenul din timp și giuleștenii au mai simțit sub bocanci o gură de iarbă, că se apropie 7 martie și chestia cu gazonul englezesc nu este numai o povestea cu Scufița Roșie... Așadar, ce rezultă din meciul de pe Ștefan cel Mare? Echipa gazdă cam improvizată în care mai ales marele nedreptățit, Radu Nunweiler arată o

deosebită vervă de joc pentru a-l face pe Valentin mai doritor de fosta logodnică a lui Angelo, a cîștigat economicos. Am citit interviul din „**Informația**” dat de către dinamovist și mi-a plăcut lipsa de ranchiună față de noul antrenor. Spune jucătorul: „E foarte bine ce-a făcut Valentin, dacă el vrea să experimenteze, nu are decît. Poate experimenta și fără mine”. E frumos, e nobil. Nici dincolo, pe **Giulești** nu lipseau „indirectele”. Neagu e pus pe fapte mari, dă goluri, după goluri, doar doar și-o aduce cineva aminte și de el. Poate că tocmai ambiția aceasta este lucrul cel mai pozitiv care se naște în aceste zile cînd pe meleaguri străine se caută o formulă pentru națională.

Steaua după turneul cam slăbuț din punct de vedere al punctelor marcate (ah, înaintarea, această problemă generală la noi!) și înaintea unui alt turneu în Iran, a dat cinci boabe **Electronicii** **Obor**. Dacă asta îi consolează pe militari după acel 0-3 de peste hotare, totul este bine. Doar fotbalul e un joc...

În sfîrșit **tricolorii**...

Tricolorii nu au arătat mare lucru la Nîmes. Poate era și firesc undeva. Ceva condiție fizică dobîndită la club, dar mai nimic sub raportul congruenței. Din cîte am înțeles, acolo au plăcut tehnica rafinată a lui Dobrin, cunoscuta tenacitate și violență în joc a lui Dinu și... Răducanu...

Dar restul?

Correspondențele sînt destul de vagi. Din motive psihologice, de menajamente, deocamdată nu se comentează prea mult cazul Troi. Se pare că Beldeanu a reușit să arate ceva mai mult. Cum semnalează și Chirilă în „**Sportul**” de luni, cam prea devreme se revine la formule mai vechi și anume acelea bazate pe întărirea a-

părării. Așa zisul **joc ofensiv** despre care se mai face caz nu poate fi realizat cu înaintași care ratează de la 6 metri. Este menționată lipsa de curaj a lui Dumitriu care nu a tras la poartă și a pasat lui Dembrovski care la rîndul lui a lovit defectuos balonul. Sînt efectele unei concepții mai vechi de joc, adică întipărite în reflexele componenților lotului nostru prim. Dacă Valentin Stănescu speră să joace altceva cu cei mai mulți dintre cei ce au ilustrat concepția Angelo se înșală foarte mult. Aici numai măsurile radicale și curajoase se impun. Mie, personal îmi place foarte mult Dembrovski ca tehnician, dar el este un jucător lent, pe stilul Nunweiler, adică un cărător de baloane, ori nouă ni se anunța stilul electronic al balonului trimis dintr-o bucată, și-atunci?

Viteza în joc se creează prin circulația rapidă a mingii și deplasarea continuă a jucătorilor în teren. Or, noi aici sîntem în cea mai mare suferință. Nici Dobrin, la drept vorbind, cu fioriturile lui de mare finețe, dar care întîrzie jocul nu corespunde concepției anunțate de către noul antrenor al naționalei. Dar de ce să-l mai învățăm noi pe Valentin că știe el destule...

Apropos de asta, un cititor al „**Magazinului**” ceartă la **Poșta rotundă** pe scriitori că s-au amestecat în treburile fotbalului. El crede că noi cei ce ne ocupăm mai degrabă de versuri sîniem niște intruși în afacerea asta. La o cercetare mai atentă omul în cauză ar descoperi lucruri destul de interesante. În ce mă privește eu pot prezenta chiar și o legitimație de fost jucător cu ștampilele Federației de specialitate. Cît îi privește pe alții, ei, dease-menea pot arăta oricînd că știu destul de multe lucruri despre fotbal.

Iritatul cititor al „**Magazinului**” trebuie să fie vreun arbitru luat în tarbacă care scrie sub pseudonim...



Aflat la jumătatea acțiunii sale irezistibile, Savu își va încheia cursa-salom printr-un gol înscris în poarta lui Suciu (Fază din „amicalul” Rapid — Sportul studentesc, 3-2)

FOTO: S. BAKCSI

O CARTE DE VIZITĂ (sfertfinalistă în Cupa cupelor) CARE OBLIGĂ!

„Leeds“-ul se apropie — au rămas, iată, doar două săptămîni pînă la înfîlnirea feroviarilor bucureșteni cu faimosul team al lui Clarke, Jackie Charlton, Peter Lorimer — și vestile care ne parvin dinspre „potcoava Gluleștilor“ nu sînt de loc optimiste.

Așa cum se știe, cu puține zile în urmă elevii lui **Bazil Marian** au cedat la scor (1-4) în amicalul cu Videoton Szekesfehervar (o echipă clasată pe locul 7 în campionatul Ungariei) pentru ca duminică dimineața ei abia să scoată un 1-0 cu lotul de tineret (sub 21 de ani) antrenat de **Cornel Drăgusin**.

Dar nu atît acest ultim rezultat (care, din păcate, îl confirmă pe cel de săptămîna trecută ce se părea a fi un simplu accident) supără mult, cît comportarea în teren a alb-vișniilor, incapabili, o bună parte din cele 90 de minute, să se exprime la nivelul unei „sfertfinaliste“ într-o competiție europeană, deși adversarul (abia reunit pentru prima oară și cu o mai mică experiență competițională) n-ar fi trebuit să le pună atîtea probleme.

Ce se întîmplă, deci, cu Rapidul?

Cum să ne explicăm modelele lui evoluției în această perioadă în care potențialul de joc al echipei — sub toate aspectele — se impunea a fi la un nivel ridicat?

După Szekesfehervar, antrenorul **Bazil Marian** ne mărturisea, că acolo, practic, băieții lui n-au jucat; acum, însă, nu s-ar putea spune că **Năsturescu**, **Neagu**, **Grigoraș**, **Codrea** et. comp. nu s-au străduit să steargă — în fața unor tribune înțesate de spectatori

— impresia lăsată în Ungaria, săptămîna trecută.

Așadar, pe planul voinței, al angajării la efort, prea puțin i s-ar putea reproșa formației ceferiste. Jocul slab, la ora actuală, al Rapidului, imposibilitatea unei exprimări coerente, lucide, ne fac să credem că, în clipa în care echipa pășește în teren, înaintea partidei, uită aproape tot ce i s-a recomandat în cabină, să aplice, din punctul de vedere al tacticii de ansamblu, al ideii de joc.

Astfel, cum să ne explicăm panica care cuprinde echipa în situația de apărare (ea, această formație care își pusese în toamnă la punct un sistem defensiv), cum să interpretăm imposibilitatea jucătorilor rapidiști de a „lega“ cu o mare constantă și cu o mai bună eficacitate acțiuni ofensive la poarta adversă.

Astfel stînd lucrurile, devine firească următoarea întrebare: dacă **Neagu**, **Năsturescu**, **Petreanu** precum și ceilalți coechipieri ai lor, nu pot depăși o apărare eterogenă, alcătuită din jucători tineri, cum vor putea depăși ei robusta și rutinată defensivă a lui Leeds United călîtă în atîtea partide grele cum sînt cele din campionatul Angliei?

Timpul trece și ceva trebuie să intervină în pregătirea de aci înainte a echipei care să declanșeze o schimbare un reviriment. Săptămîna aceasta, feroviarii bucureșteni vor evolua în cadrul unui turneu, în Algeria, în compania redutabilei formații din U.R.S.S., Ararat Erevan (cîștigătoarea treceutei ediții a competiției organizată de „Sonatrach“), a naționalei Libiei și a echipei N. A. R. Alger. În aceste partide, **Bazil Marian** îi va avea la dispoziție și pe **Răducanu** și **Boc**, care vor sosi la Alger direct din Spania. Un prilej nimerit pentru un penultim rodaj cu efectivul complet, adică cu „11“-lea care va evolua, la 7 martie, la Leeds. Pînă atunci, să sperăm și în recuperarea jucătorilor **Dumitriu II** (dirijorul echipei) și **Angelescu**, ultimul o piesă extrem de utilă echipei, ținînd cont, mai ales, de specificul jocului în deplasare, cum este cel de la Leeds.

Nu încapă vorbă, Rapidul trebuie să atingă, în cele două săptămîni, ce ne mai despart de meciul cu Leeds, un potențial de joc cît mai apropiat de acela care i-a adus calificarea în sferturile de finală ale „Cupei cupelor“

G. NICOLAESCU

PRIM PLAN

POP

Fundașul feroviar **Pop** este una din mîndriile echipei. Flacăra roșie. Impreună cu **Răducanu**, cu **Florian Dumitrescu**, cu **Olteanu** și cu mulți alții, el ar fi putut alcătui o foarte puternică selecționată a echipei „pielarilor“. Dar, cum toți jucătorii acestei echipe mici și-au luat zborul spre o-rizonturi mai largi, **Pop** este astăzi unul din apărătorii de bază ai team-ului Gluleștilor.

Evoluția ca jucător a lui **Ionel Pop** urmează drumul parcurs cîndva de două vedete feroviare ale deceniilor trecute: **Ioachim Moldoveanu** și **Michi Mihăilescu**. Acești doi internaționali au început prin a fi înaintași, s-au ilustrat apoi ca mijlocași și au sfîrșit ca fundași în echipa națională. **Pop** a avut aceeași evoluție, cu singura diferență că el nu a îmbrăcat tricoul echipei naționale, peregrinînd

prin diferitele selecționate de juniori, tineret și olimpice, fiind foarte aproape, e drept, de anticamera echipei seniorilor.

Acum cîțva timp, o dată cu scurta ieșire din formă a lui **Sătmăreanu**, s-a pus problema **Pop**. Din păcate, micul fundaș al Rapidului n-a reușit să puncteze într-un moment favorabil, redevenind ceea ce este, adică un foarte bun jucător de club.

Ce i se poate reproșa lui **Pop**?

Probabil că nimic. El a fost și este un jucător onest, un jucător de linie — eum se spune — un jucător care și-a valorificat în mod echilibrat calitățile nu prea ieșite din comun. **Pop** a mizat în repetate rînduri pe calitățile lui de fost înaintaș și mijlocaș, prestînd un joc plăcut la vedere, cu o frumoasă cursivitate, din care n-a lipsit iluzia eficacității în fața porții adverse. Din păcate, **Pop** nu a avut o calitate dominantă, care să le pună în valoare și pe celelalte. El nu a fost un fundaș „rău“ în stilul lui **Vasile Zavoda**. El nu a fost un fundaș rapid, în stilul lui **Farmați**. El nu a avut, în sfîrșit, alonja aristocratică a lui **Sătmăreanu**, care a reușit să es-



tompeze destule lipsuri tehnice.

Pop își continuă travaliul oarecum anonim în apărarea feroviară. Ca orice jucător bun, el a visat tricoul echipei naționale. Se pare, însă, că marea ocazie a fost pierdută.

O caldă stringere de mînă pentru fundașul corect care se numește **Ionel Pop** și care nu a înțeles să forțeze limitele, pentru a-și atinge scopul indiferent de mijloace.

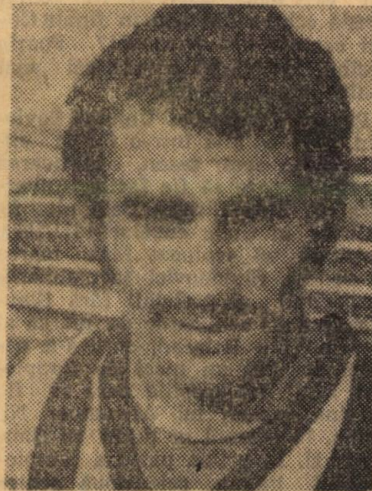
I. CH.

RAPID TREBUIE SĂ-ȘI PUNĂ LA PUNCT OFENSIVA!

ALGER, 25 (prin telefon, de la trimisul nostru). Mult mai utilă, trebuie spus dintr-un bun început, apare această participare a Rapidului la cea de a doua ediție a „Turneului Sonatrach“ decât s-a apreciat a fi, acasă, înainte de competiție. Și nu atât sub aspectul bilanțului propriu-zis cit, mai ales, pe planul important al preparativelor pe care feroviarul bucureștenii le-au desfășurat, în continuare, aici — în vederea „obiectivului Leeds“ — în perfecte condițiuni. Să le enumerăm: rapidiștii au avut șansa unui timp excelent (cu excepția primei zile, ploioasă, a urmat o vreme de primăvară); au evoluat pe un teren neted ca în palmă, cu al cărui tartan s-au acomodat repede; au beneficiat de o cazare liniștită în hotelul complexului olimpic, situat departe de zgomotul orașului, au înfălșit, în sfârșit, adversari redutabili (fiecare cu stilul lui) care, mai mult ca Rapidul, au tratat acest turneu drept un scop în sine, angajându-se cu toate eforturile pentru câștigarea trofeului.

Evoluând, deci, în condițiuni de concurs (capitol la care, prin forța lucrurilor, Leeds are deja un avans), Rapid a mai tras și foloasele unei testări a ideii de joc, pe care antrenorii preconizează să o utilizeze la 7 martie, în prima manșă a partidei cu Leeds. Și a nume aceea de a-și asigura, în primul rînd, defensiva, cunoscută fiind forța de atac a formației engleze, mai ales cînd aceasta evoluează pe propriul teren. În ambele meciuri, cu precădere cel cu Zenit Leningrad, cînd formația a fost mai proaspătă în joc, Rapid a rezolvat acțiunea de apărare folosind marcajul strict, om la om. Și dacă înaintașii și mijlocașii și-au îngăduit uneori și momente de respiro, cei din apărarea imediată au dovedit hotărîre și consecvență în aplicarea metodei. Pop și Codrea și-au urmărit adversarii direcți (cele

două extreme), Grigoraș și Mușat au fost „paznici“ ai înaintașilor centrali de la Zenit Leningrad și din selecționata militară a Algerului. Cînd Mușat a ieșit de pe teren (acuzînd o întindere în min. 18 al celui de-al doilea meci) rolul lui a fost îndeplinit, cu o surprinzătoare eficiență, de tînărul Florian, (de la tineretul Rapidului), care se



NEAGU

afila, sîmbătă, la jocul lui de debut. Frumoase perspective se întrevăd pentru defensiva Rapidului, Florian, ca și Grigoraș, avînd doar 19 ani!

Desigur, sarcina apărării Rapidului va fi mai îngrată la Leeds, acolo unde Clarke, Mick Jones, Lorrimer et comp. acționează în ofensivă cu o apreciabilă forță de joc.

O idee de joc nu se rezumă doar la acțiunea de apărare. Și ajunși la „momentul de posesie a mingii“, trebuie spus că el mai necesită serioase îmbunătățiri. Este o constatare ce rămîne în picioare chiar și în condițiile celui 3-0 administrat lui Zenit Leningrad, datorat mai mult reușitelor individuale ale lui Neagu, decât unor rezolvări de an-

samblu ale liniei de atac. Pentru că, nu trebuie omis, atunci cînd Neagu a fost marcat sever de doi adversari (cazul celui de-al doilea meci) gradul de pericolozitate al atacului rapidist a scăzut vizibil. Știm, este adevărat, într-o idee de joc în care accentul cade pe defensivă, principala armă în situația de ofensivă trebuie să fie contraatacul. Dar atîta vreme cît aici Rapid a dovedit că posedă un singur înaintaș de contraatac (pe Neagu), ceilalți fiind, în cele mai multe cazuri, destul de repede depozitați de balon, echipa alb-vișiniilor trebuie să schimbe registrul, alternînd modalitățile și adoptînd cu precădere atacul pozițional, care îi îngăduie să păstreze mingea mai mult și care oferă mai mulți sortii de izbîndă în pregătirea și finalizarea acțiunilor ofensive. Spunem toate acestea întrucît a-i preda lui Leeds United, multă vreme, balonul înseamnă a accepta în mod deliberat ofensiva englezilor, cu mari riscuri pe... tabela de marcaj. Pledăm, deci, pentru o alternare a manierelor de atac, cu accent pe jocul combinativ, pentru care fotbaliști ca Marin Stelian, Savu, poate și Dumitriu II (în cazul în care va fi recuperat în timp util) au, într-adevăr, aplicații.

În sfîrșit, nu putem încheia aprecierile noastre pe marginea turneului Sonatrach fără a reaminti că în cel de-al doilea meci Mușat și Petreanu au suferit accidente (întinderi musculare), care-i fac deocamdată indisponibili. Să sperăm însă că ei vor fi recuperați pînă la jocul cu Leeds.

Gheorghe NICOLAESCU



Secvență din meciul Rapid — Jiul: Neagu și M. Stelian (în duel cu Tonca) au sărit la balon, dar pe „fază“ s-a plasat, pentru orice eventualitate, și Boc, „libero“-ul modern, care și-a salvat, în repetate ocazii, coechipierii din linia I

Foto: S. BAKCSY

BABELE ȘI FOTBALUL

În ce ne privește, accidentarea lui Răducanu (care a luat niște goluri la Leeds de-ți era mai mare mila, după cum s-a văzut la televizor) și peripețiile acestei călătorii (asta neexplicând nici scorul de acolo și nici pe cel de la București, ci doar lipsa de condiție fizică a giuleștenilor) nu constituie o scuză. Este dureros să vezi cum această formație atât de populară coboară spre fundul fără sfârșit al clasamentului. Despre revanșa cu echipa engleză de la București nici nu vreau să-mi aduc aminte. Gîndi-ți-vă că giuleștenii au înaintat trei partide copleșitoare : cu U.T.A. la Arad, după care la 3 zile va întîlni pe Leeds, după care în duminică următoare va trebui să stea și în fața Stelei. Concluziile trageți-le dv. !

„ISTORIA” UNUI NEAȘTEPTAT 6-4!



O știm cu toții. În fotbal, multe lucruri se pot întîmpla. Echipa fruntasă, campioană, pierde în fața ultimelor clasate. De atîtea ori, calculul hîrtiei e dat peste cap.

Și totuși, cea mai mare surpriză a etapei de duminică a constituit-o acel 6-4 realizat de Universitatea Craiova în dauna Rapidului. Că echipa craioveană învinge la București, nu surprinde pe nimeni. A mai dobîndit succese în deplasare, iar o înaintare formată din Tarălungă, Pană, Oblemenco și Marcu poate face clipe grele oricărei echipe de la noi. Dar în acest meci s-a realizat un scor puțin obișnuit pe terenurile noastre, mai ales în Divizia A. Spre satisfacția lor, spectatorii au văzut 10 goluri. Apoi, au fost martorii unei răsturnări de situație în care, sîntem siguri, doar elevii lui C. Cernăianu mai credeau la pauză.

Fără să impresioneze, Rapid a luat neașteptat de ușor conducerea. Min. 9, 1-0, din 11 m ; min. 12, 2-0. Neagu s-a înălțat peste masivii Bădin și Sames, nehotărîți în intervenție, și a înscris cu capul pe lângă Manta, simplu spectator la fază. Apărarea craiovenilor se împleticea, Manta făcea figurație în poartă. Greșelile se țineau lant, cînd de o parte, cînd de alta. Oblemenco transformă un 11 m. Marin Stelian refăcea diferența. Lipsa lui Răducanu se resimte, căci Ni-

culescu greșește și Bălan reduce scorul. Peste două minute a fost un alt moment hotărîtor. Neagu a șutat pe lângă poarta părăsită de Manta. După aceea, soarta meciului lua un curs favorabil craiovenilor. Min. 54, 3-3, datorat șutului lui Oblemenco, de la 35 de metri și plasamentului greșit al lui Niculescu. Și uite-așa, golurile veneau unul după altul, de parcă nu existau portari și apărători pe teren. Pe scurt, explicațiile acestui 6-4 sînt următoarele :

1. Accidentarea lui Răducanu. Cu el în poartă, Rapid n-ar fi primit probabil atîtea goluri. (Cel puțin două au fost parabile) ;

2. Această eficacitate a atacanților a fost înlesnită de jocul slab al apărătorilor. (la golurile lui Neagu, M. Stelian și Bălan — cel din min. 60 — marcajul a fost defectuos) ;

3. Trei goluri s-au marcat din 11 m, ca urmare a unor faulturi sau hențuri în careu. Bălan a înscris golul de care am amintit, reluînd cu capul mingea trimisă de fundașul Niculescu din lovitură liberă acordată la un fault al lui Musat ;

4. Cinci dintre goluri se datorează și greșelilor celor doi portari (Manta și Niculescu) ;

5. Căderea fizică a Rapidului. Obsecula pricinuită de deplasarea la Leeds și-a spus cuvîntul. De prin min. 55, giuleștenii s-au prăbușit fi-

BUCUREȘTI. Min. 89 : Craioveanul **OBLEMENCO** execută impecabil penalty-ul și Rapid este iremediabil învins. Tabelul de marcoaj indică 6-4 pentru elteni !

FOTO : P. ROMOSAN

zic, nefiind capabili, măcar, să mențină rezultatul de egalitate (3-3).

6. Revenirea atacului craiovean. De unde în prima repriză aproape că nici nu se văzuseră, înaintașii Universității au început să joace tot mai bine. Tarălungă și Marcu, mai ales primul, au creat multe situații de care a beneficiat Bălan, sau din care au rezultat loviturile de la 11 m.

Aceasta a fost istoria celui mai neprevăzut rezultat, a meciului pe care Rapid l-a pierdut cu 4-6, după ce conducea cu 3-1 la pauză. Un joc pe care craiovenii l-au câștigat, deși la un moment dat, părea pierdut. Ambiția și încrederea în forțele lor merită toate laudele. După 15 ani, Rapid repetă figura din meciul cu Steagul roșu, cînd, de la 3-1 în min. 85, pierdea cu 4-3...

Constantin ALEXE



Panică în careul craiovenilor. Neagu se înalță și înscrie cel de al doilea gol al echipei sale. Dar ce va urma nimeni nu bănuia
Foto: Paul ROMOȘAN

RAPID 4(3)
UNIV. CRAIOVA 6(1)

DE LA 3-1, ÎNFRÎNGERE CU 4-6!

Decor de iarnă răzvrătită pe „Republicii”. Ploaie, burniță, vînt, frig, teren cu băltoace. De toate, numai condiții bune de fotbal, nu! Pe tabela electronică un „Bine ați venit” nu încălzea efectiv pe nimeni. La în-

2-0! În min. 9, Răducanu a degajat lung, Manta a greșit ca un începător interceptînd balonului, Neagu, atent, a șutat spre poarta goală. Sameș a oprit mingea cu mîna și Boc a transformat lovitura de la 11 m. Apoi,

celui mai bun om al său pentru că, după ce a primit un gol în min. 26, din penalty, transformat de Oblemenco, (Marcu a intrat în careu, Niculescu a ieșit în plonjon, a atins balonul, craioveanul a căzut, probabil atins de portar, și arbitrul a acordat 11 metri, fără să fi existat elementul intențional de fault), a înscris din nou, prin Marin Stelian (reluare ușoară cu capul pe lîngă Manta).

La pauză Rapid, conducea cu 3-1 și nimeni nu se îndoaia de succesul său final. Mai ales că Universitatea jucase foarte slab (un singur șut la poartă în 45 de minute, o apărare penetrabilă, un atac în figuratie). Dar miracolul s-a produs! Rapid a început să se prăbușească odată cu golul doi, primit din vina lui Niculescu. Apoi, înlocuitorul lui Răducanu a fost spectator și la șutul lui Oblemenco, de la 35 m (min. 54), moment după care Universitatea a luat jocul pe cont propriu. Oltenii zburdă în atac, devin irezistibili și punctează eficace, în timp ce giuleștenii sînt sleiți de puteri, acuzînd, probabil, și nopțile pierdute prin gări și aeroporturi, în deplasarea de la Leeds. Bălan înscrie consecutiv (min. 60 și 82), Codrea reduce diferența, dar Oblemenco (toată lauda pentru eforturile sale), faultat de Pop, înscrie în min. 89 din 11 m, stabilînd acest scor de handbal. Universitatea pleacă la Craiova cu o victorie pe care o merită cu prisosință.

Constantin ALEXE

Stadionul Republicii : timp, burniță și vînt; teren moale, foarte greu; spectatori: aproximativ 9 000. Au marcat : BOC (min. 9, din 11 m.), NEAGU (min. 12), M. STELIAN (min. 32), CODREA (min. 86), pentru Rapid, OBLEMENCO (min. 26, din 11 m., 54 și 89, din 11 m.), BALAN (min. 48, 60 și 82). Raport de cornere: 7-5. Raportul șuturilor la poartă : 17-8 (pe spațiul porții: 9-8).

RAPID : Răducanu (min. 15 Niculescu) — Pop, Boc (min. 56 Mușat), Grigoraș, CODREA — Naom (min. 56 Boc), Savu — Năsturescu (min. 56 Naom), M. Stelian, NEAGU, Dumitriu III.

UNIV. CRAIOVA : Manta — Niculescu, Bădin (min. 43 Deselnicu), Sameș, Velea — STRIMBEANU, Deselnicu (min. 43 Pană, min. 82 Mincioagă) — TARALUNGA, Pană (min. 43 BALAN), OBLEMENCO, MARCU.

A arbitrat OTTO ANDERCO (Satu Mare) ★★★★★, ajutat la linie de I. Rus și I. Soos (ambii din Tg. Mureș).

Cartonase galbene : POP și MUȘAT.

Cartonase roșii : nici unul.

Trofeul Petschovski : 9.

La tineret-rezerve : Rapid — Univ. Craiova 2-0 (0-0).

ceput, nici disputa din teren nu anunța o întrecere spectaculoasă, antrenantă. Neașteptat de ușor, fără să forțeze, Rapid conducea în min 12 cu

peste trei minute, Năsturescu a centrat, Neagu a reluat cu capul și balonul a poposit în plasă, pe lîngă bară, sub indiferența privire a lui Manta, pe care doar antrenorul Cernăianu avea curajul să-l țină în teren pînă în min. 90. A venit însă, un minut fatal pentru Rapid (14), cînd Răducanu l-a blocat pe Marcu și s-a accidentat grav, părăsînd terenul (a intrat cu fața în gheata lui Marcu; poate fi vorba, oare, de 11 metri, cum au pretins unii?). Rapid n-a simțit imediat șocul pierderii

2-0 (0-0)

AU MARCAT : Straș II și Stanca.

RAPID : Ploceanu — Dumitrescu, Rotaru, M. Florin, Cincă — Ene, Dobre — Stanca, Tal (Straș II), Codreanu, Nedelanu (Vaneu).

UNIVERSITATEA : Papuc — Negrîă (Gimesch), Caramîhai, Păunescu, Schell — Ciolea, Leu — Balaci, Kiss (Daciu), Ustăbacleff, Cioară.

ARBITRU : V. Roșu (București).

RAPIDIȘTII ȘI-AU RELUAT PREGĂTIRILE PENTRU MECIURILE CU U.T.A. ȘI LEEDS



Fotbaliștii de la Rapid știau din clipa aceea, de când la Frankfurt s-au tras la sorți meciurile din sferturile de finală ale „Cupei cupelor”, că pentru ei sezonul fotbalistic va avea un început greu. Azi, pentru nici o echipă din Europa un meci cu Leeds United, cea mai în formă echipă a soccerului englez, nu-i ușor. Și prima manșă, de la Leeds, a confirmat acest lucru. Dar, rapidiștii nu bănuiau că și startul în returul campionatului le va fi atât de nefavorabil. Înfrângerea suferită în fața Universității Craiova îi apasă, supărarea e cu atât mai mare cu cât au pierdut jocul după ce la pauză conduceau cu 3-1. Dar acesta este fotbalul, cu bucuriile și decepțiile lui...

I-am revăzut pe jucătorii din Giulești ieri la amiază. Intrau unul câte unul în vestiar și supărarea încă se vedea pe fețele unora dintre ei. Cel mai afectat era Răducanu. Deși până joi e scutit de antrenamente, a venit, totuși, la stadion. Îi părea rău de accidentul suferit și mai ales de faptul că nu a putut apăra până în minutul 90. Poate că lucrurile ar fi decurs altfel.

Desigur, nu-i ușor să treci peste un asemenea moment, dar Bazil Marian și elevii săi și-au reluat marți

pregătirile conștienți că nu e timp de lamentări. Simbătă, la Arad, îi așteaptă un joc greu, cu U.T.A. (venită și ea după o înfrângere severă la Pitești), iar miercură viitoare e returul cu Leeds United. Un joc în care, chiar dacă refacerea handicapului de cinci goluri pare de domeniul iluziei, o comportare onorabilă se impune.

Rapidul și-a reluat deci pregătirile cu dirzențe, pentru aceste două grele examene. Mai înainte, însă, a avut loc o ședință de temeinică analiză, care a scos la iveală multe carențe și asupra cărora vom mai reveni. Din cauza timpului nefavorabil, antrenamentul de marți s-a desfășurat în sală. La pregătire a luat parte și Petreanu. Dr. Petre Bendiu face eforturi să-i însănătoșască în mod cât mai rapid și pe Dumitriu II și Angelescu.

După antrenamentul de ieri, Rapid și-a propus pentru azi un joc amical cu „tineretul” său, iar joi, o altă ședință de pregătire, după care, seara, va pleca la Arad. Va reuși, oare, Rapid să depășească acest moment dificil? Pregătirile pe care le va face și ambiția jucătorilor își vor spune cuvântul.

Constantin ALEXE

Vestiarul Rapidului. Ultimele pregătiri înaintea antrenamentului de marți sînt încheiate...



PETREANU

RAPID, DIN NOU, FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU LEEDS UNITED

CUPELE EUROPELE

Cupele europene intercluburi vor fi azi din nou în atenția iubitorilor de fotbal de pe bătrînul nostru continent. Și interesul este cu atât mai mare cu cît cele trei competiții au ajuns într-o fază superioară — sferturile de finală.

Pentru noi „drumul cel mai lung în competițiile europene ale acestei ediții îl reprezintă sferturile de finală ale „Cupei cupelor”. După cum se știe, deținătoarea „Cupei României”, Rapid București, a reușit să se califice printre primele opt formații, candidate la frumosul și prestigiosul trofeu. Rapid a ajuns pe...

treapta sferturilor de finală alături de echipe cunoscute, cum sînt Leeds United, A. C. Milan, Spartak Moscova, Hajduk Split, Hibernian Edinburg, Schalke 04 și Sparta Praga. Rapid a ajuns aici după ce a trecut de Landskrona Boys (3-0 în tur, 0-1 în retur) și Rapid Viena (1-1 în primul meci, de la Viena și 3-1, în retur, la București).

Chiar dacă formația giuleșteană a pierdut la Leeds prima manșă din sferturile de finală, cu categoricul scor de 5-0, se cuvine, totuși, să evidențiem drumul pe care l-au parcurs fotbaliștii din Giulești. Calificîndu-se în această fază, Rapid egalează performanța realizată în ediția precedentă a „Cupei cupelor” de către Steaua.

Pentru meciul de azi de pe stadionul Republicii (ora 16), Rapidului îi rămîne, practic, doar șansa unei comportări meritorii și poate a unei victorii a orgoliului, pentru o ieșire onorabilă din competiție. Aceasta poate fi posibilă numai cu prețul unei dăruiri totale în joc, al unei mobilizări de la care nici unul dintre fotbaliștii din Giulești nu trebuie să facă excepție.

U. T. A. 1(1)
RAPID 1(1)

OASPETII

S-AU APĂRAT CU STRĂȘNICIE...

ARAD, 25 (prin telefon, de la trimisul nostru)

Arădenii au umplut pînă la refuz stadionul din localitate, cu speranța că vor viziona o partidă de bun nivel. Și U.T.A. a început furtunos jocul, în minutele 3, 4, 9 și 13 își creează situații favorabile de a marca. Însă golul nu cade, fie că Răducanu este la post, fie că Broșovschi și Domide luptează sau ratează din poziții extrem de favorabile. Abia în min. 14 tribunele exultă. Grigoraș îl faultează pe Kun, undeva la limita careului de 16 m. Lovitura liberă este executată de Broșovschi, mingea ajunge la Kun care, din plonjon, o trimite cu capul spre poarta lui Răducanu, fără ca apărătorii rapidiști s-o mai poată opri din drumul ei spre plasă. La această fază, Neagu, venit în careul său, se accidentează, ca urmare a unei busculade între fundașii rapidiști, și este înlocuit cu Dumitriu III. Se pare astfel că ostilitățile se vor încheia favorabil gazdelor, mai ales că Rapidul se limita la un joc de apărare. Începe din nou suita ratărilor arăde-

nilor (Kun, Broșovschi, Domide, Condruș). Și tot așa pînă în min. 40, cînd, la prima combinație mai încheiată a Rapidului, Dumitriu II — Năsturescu — Dumitriu III, ultimul expediază cu virful bocancului primul șut spre poarta lui Vidac și... 1-1!

Din acest moment, U.T.A. nu mai are luciditate și, îndeosebi, nu mai are forța aceea care o caracteriza în

Stadionul U.T.A.; teren bun; timp excelent; spectatori peste 15 000. Au marcat KUN II (min. 14) și DUMITRIU III (min. 40). Raportul de cornere: 9-4; Raportul șuturilor la poartă: 26-4 (pe spațiul porții: 12-3).

U.T.A.: Vidac — Birău, PIRVU, Pojoni, Popovici — Petescu, Domide — Condruș (min. 46 Axente). KUN II, BROȘOVSKI, Sima.

RAPID: RĂDUCANU — Pop, BOC, GRIGORAȘ, Codrea (min. 50 Ștefan) — MUȘAT (min. 50 Codrea), MARIN STELIAN — Năsturescu, Dumitriu II, Neagu (min. 17 Dumitriu III), Petreanu.

A arbitrat NICOLAE CURSARU ****, ajutat la linie de Em. Vlaiculescu, ambii din Ploiești, și C. Ghiță din Brașov.

Cartonașe galbene: nici unul. Cartonașe roșii: nici unul. Trofeul Petșovschi: 10. La tineret-rezerve: U.T.A. — Rapid 1-0 (1-0)

1-0 (1-0)

A MARCAT: Cura.

U.T.A.: Filip (Naghi) — Drăucan, Căldaruș, Schep, Kalinin — Croitoru, Păcătan — Grecsner, Cura, Butaș, Coșa.

RAPID: Niculescu (Ploeanu) — Dumitrescu, Rotaru, Niculescu, Cincă — Dinu, Dobre (Ene) — Straț, Stanca (Vanea), Naom, Co-dreanu.

ARBITRU: V. Iacob (Oradea).

campionatele trecute. Ea atacă, Rapidul se apără cu strășnicie. Răducanu are multe intervenții foarte bune, apără și un penalty executat slab de Domide (min. 48). De două ori mingea suțată de Broșovschi (min. 60) și Pirvu (min. 63) a lovit barele porții giuleștenilor. Pînă la urmă, în ciuda dominării teritoriale și a ocaziilor de gol avute, U.T.A. n-a reușit să învingă o echipă care, în majoritatea timpului, s-a apărut.

Stelian TRANDAFIRESCU

U. T. A. —
RAPID
1-1 (1-1)

AU MARCAT: Kun (min. 14) și Dumitriu III (min. 40)

STADIONUL U.T.A.: teren bun; timp excelent pentru fotbal; spectatori, peste 15 000.

U.T.A.: Vidac 7 — Birău 6, Pirvu 8, Pojoni 7, Po-

povici 6 — Petescu 6, Domide 6 — Condruș 6 (min. 46: Axente 6), Kun 7, Broșovschi 7, Sima 6.

RAPID: Răducanu 10 — Pop 7, Boc 8, Grigoraș 8, Codrea 8 (min. 50: Ștefan 6) — M. Stelian 8, Mușat 8 (min. 50: Codrea) — Năsturescu 6, Dumitriu II 6, Neagu (min. 17: Dumitriu III 6), Petreanu 6.

Arbitru: N. Cursaru (Ploiești), nota 9

DACĂ ERA ȘI OMUL DE GOL... Arădenii au împins la început echipa rapidistă în jumătatea sa de teren. În primele 13 minute, Broșovschi și Domide sînt pe punctul de a marca, dar Răducanu este la post. Presiunea arădenilor se menține și Grigoraș (min. 14) este obligat să intervină neregular la acțiunea lui Kun. Din lateral, Broșovschi execută lovitura liberă și, cu un plonjon la semiînălțime, Kun trimite în plasă. În același minut Neagu se accidentează și este înlocuit cu Dumitriu III. Urmează o suită de intervenții de ultimă instanță a ariergărzii Rapidului și mare luptă al lui Kun, singur, singurel în 16 m! În minutul 17 Năsturescu — Dumitriu III, primul șut pe poartă și... gol! U.T.A. își „pierde capul”; domina, ratează penaltyul din min. 48 (execută Domide), vin cele două bare, a lui Broșovschi (min. 60) și a lui Pirvu (min. 63). Răducanu continuă să apere magistral, vin și al ocazii dar omul de gol al echipei locale nu se arată. (S. T.).

CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.



RĂDUCANU

● Răducanu, după terminarea partidului de la Arad: „Cînd am văzut că Domide va executa lovitura de 11 m, puteam să pariez că nu va reuși s-o transforme. L-am simțit din desfășurarea partidului că nu mai este acel atacant capabil să te înfrîngă. După trecerea aceluia moment cumplit pentru noi le-am spus apărătorilor să ridice capul sus că, aici, nu vom pierde”.

● La echipa Rapid continuă seria indisponibilităților. Duminică Neagu a suferit un stupid accident care l-ar putea ține pe tușă un timp mai îndelungat (probabil este vorba de smulgere de ligamente la genunchiul stîng); Mușat a făcut recidivă la o mai veche leziune musculară; Dumitriu III acuză o fisură costală. La omul sărac...



Portarul clujean Ștefan reușește să rețină balonul pentru care mai luptă și rapidistul Marin Stelian. Cel mai apropiat asistenți ai fazei, apărătorii Universității, Mihailă și Cîmpeanu

Opinii în minutul 91

Antrenorul echipei Leeds United, Don Revie: Am dorit o victorie și am realizat-o. Sunt, firește, satisfăcut. Sper și într-o calificare în finala „Cupelor”. Dar mai înții de toate aș dori să câștigăm campionatul Angliei...

Antrenorul Rapidului, Bazil Marian: Trebuie să-l dăm Cezarului ce-i al Cezarului... Leeds și-a onorat cartea de vizită, meritând din plin succesul. Aș vrea să remarc însă că ratarea penaltului n-a însemnat numai un gol mai puțin pentru noi ci și aneestizarea potențialului psihic al lui Neagu. La antrenamente, voi solicita jucătorilor mult mai multă muncă...

Antrenorul naționalei, Valentin Stănescu: O dată în plus, meciul de pe stadionul Republicii m-a convins că orice efort depus la antrenamente trebuie să atingă limita maximă. Deci, și cu această ocazie, rog pe toți antrenorii divizionari să fie mai exigenți la ședințele de pregătire. Numai astfel vom avea un campionat mai „tare” și o națională mai puternică.

Constantin Craloveanu, nelipsit de la meciurile Rapidului: Cea mai mare parte a spectatorilor s-au comportat civilizată. Au fost însă cițiva care — în mod huliganic — au aruncat cu bulgări de zăpadă în jucători. Dezaprob acest mod de a-și... manifesta atașamentul față de echipă.

— d. p. —



Dumitriu III marchează „golul de onoare” cu toată opoziția portarului Harvey și a fundașului Reaney.

Rapid — Leeds 1-3 Prilej de învățăminte

Scorul de la Leeds, secvențele golurilor din meciul tur, vizionate pe micul ecran sau secvențele urmărite pe marele ecran în filmul „Cupa gloriei” recomandau adversara Rapidului din sferturile de finală ale „Cupelor”. Și spectatorii care au venit ieri după-amiază în număr mare pe stadionul Republicii au avut ocazia să vadă evoluind o echipă puternică, o adevărată favorită a acestei competiții continentale.

Jucătorii britanici ne-au demonstrat că, într-adevăr, au considerat confruntarea aceasta ca pe un meci aparte, fără să țină seama că de fapt calificarea era hotărâtă deja de acel 5-0 de la 7 martie. Ei au acționat neprecupețindu-și forțele, demonstrându-ne că în fotbalul modern pregătirea fizică joacă un rol principal. Permanența lor mișcare în teren, acest așa-numit „joc fără minge”, constituie o armă tactică de prim ordin. Ea le permite să joace la interceptie, să nu aștepte balonul, ci să-l lase în împlinire, să devieze sensul acțiunilor de pe o parte pe cealaltă a dreptunghiului de gazon, să-l deruteze pe adversari, dar, mai ales, să-și efectueze un dublaj în apărare și o superioritate numerică în atac, decisivă în fazele

respective. În aparență, tehnica lor individuală nu fese prea mult în evidență, deoarece ei nu păstrează inutil balonul, ci-l transmit, deseori prin pase fără preluare, la coechipierul cel mai bine plasat. Dar execuțiile lor tehnice sînt eficiente, tocmai pentru că se efectuează în viteză, în plin contact cu partenerul de întrecere.

A fost, într-un fel, o lecție de fotbal, din care Rapid (și nu numai Rapid) trebuie să tragă învățăminte de rigoare. Spectatorii nu au regretat că au vizionat acest joc, dar entuziasta galerie giulesteană care și-a încurajat echipa cu abnegație, chiar la scorul de 0-2, palpitînd pentru posibila egalare, s-a rămas decepționată în primul rînd de jocul slab, în ansamblu, practicat de feroviar, de replica palidă — uneori lip-

INFORMAȚIA

SPC

sită parcă și de ambiție și de dăruire — dată oaspetilor. În al doilea rînd, a apostrofat pe loc unele execuții tehnice rudimentare ale favoriților lor (Neagu a fentat portarul la acel penaltiu obținut în minutul 4, dar s-a fentat... și pe el, expediind balonul pe lingă bară; Năsturescu a înțeles într-un chip ciudat lupta corp la corp și a fost depozitat cu ușurință de adversari etc.).

Simpatizantii Rapidului merită mai mult! Ei i-au așteptat la ieșire pe giuleșteni și le-au făcut totuși o manifestație fierbinte. Jucătorii nu trebuie să le dezamăgească așteptările. Adevărul este că Bazil Marian mai are mult de lucru cu echipa, dar în primul rînd de fotbalisti înșiși depind acumulările viitoare. Este necesară o muncă asiduă, la antrenamente și la meciuri. Eforturi care să ridice capacitatea fizică a jucătorilor, tehnica în regim de viteză. Între ceea ce este Rapid și ceea ce trebuie să fie există încă o diferență mare.

Meciul, încheiat cu scorul de 1-3 (0-2) prin golurile marcate de Bates, Jones, Jordan și Dumitriu III, a fost foarte bine condus de suedezul Ove Dahlberg, fost internațional de hochei și actualmente unul dintre buni arbitri ai C.M. de hochei. Din păcate, el a fost nevoit să sancționeze cu avertisment două durități ale lui Codrea și Mușat, care au uitat că terenul este un loc de întrecere sportivă, corectă, în limitele regulamentului.

Dan Pătrașcu

CUM ȘI-A PĂCĂLIT RAPID

RAPID

0(0)

„U” CLUJ

1(0)

SUORTERII...

Păcăleala era cit pe-aici să înceapă chiar din primele minute ale partidei disputată în matineu, pe „Republicii”: în min. 4 Boc trimite mingea înapoi, neobservând că Răducanu ieșise și el în întâmpinarea ei și aceasta trece de puțin pe lângă poartă, dind emoții suporterilor giuleșteni care își și reamintiseră de faza nefericită și similară de la Copenhaga, din 1971. Abia în min. 14 gazdele începesc prima acțiune lucidă, centrarea lui Năsturescu fiind reluată de Marin Stelian cu capul, peste poarta lui Ștefan. În min. 25 Năsturescu reușește să ajungă în fața buturilor adverse, dar șutul

După pauză, feroviarul lasă impresia că vor fi în stare să practice un joc mai aproape de ceea ce se așteaptă de la el. Consemnăm, în acest interval de timp, șutul-centrare periculos al lui Pop (respins cu greutate în corner de apărătorii adversi) și asediul din min. 68 de la poarta lui Ștefan când mingea a poposit norocos în brațele acestuia după trei încercări succesive de șut ale atacanților bucureșteni. Simplu foc de pale, Rapid păcălindu-și, în cele din urmă, suporterii.

Două minute mai târziu, însă, când marea majoritate a jucătorilor feroviar se aflau aproape de linia de centru, fundașul Pop pierde mingea la extrema stângă clujeană, Lică, acesta se duce decis spre poarta adversă și, din marginea suprafeței de pedeapsă, centrează pe partea opusă, la semînălțime, până la Mureșan care, complet liber, inserie din plonjon, cu capul, pe sub Răducanu: 1-0 pentru „U” Cluj. În același minut antrenorul Marian îl trece pe Pop extremă dreaptă, iar două din cele trei ocazii de gol ale feroviarilor din ultimul sfert de oră i se datoresc lui Boc... Ce forță redusă de atac are la această oră Rapidul!

Paul SLAVESCU

Stadionul „Republicii”, teren bun, timp admirabil, spectatori aproximativ 12 000. A marcat: **MUREȘAN** (min. 70). Raport de cornere 7-2. Raportul șuturilor la poartă 6-11 (pe spațiul porții 3-2).

RAPID: Răducanu — Pop, Boc, GRIGORAS, Codrea — Savu (min. 70 Ștefan), NAO — Năsturescu, Dumitriu II, M. Stelian, Petreanu (min. 40 Dinu).

„U”: ȘTEFAN — Crețu, Mihăila, SOLOMON, Cimpeanu — ANCA, Fănea — Uifăleanu, Barbu, Mureșan, LICĂ.

A arbitrat **PETRE SOTIR** (Medias) ★★★★★, ajutat la linie de N. Răinea (Birlad) și E. Păunescu (Vaslui).

Cartonașe galbene: nici unul.

Cartonașe roșii: nici unul.

Trofeul **Petschovski**: 10.

La tineret-rezerve: Rapid — „U” Cluj 1-1 (0-1).

acestuia este respins cu piciorul de portarul universitarilor. Giuleștenii perseverază cu încăpăținare să îngheșue jocul pe centru și să plimbe la nesfârșit mingea. În acest timp studenții clujeni se mulțumesc să tatoneze fără a încerca să intre decis la joc. În min. 31, o centrare excelentă a lui Barbu nu poate fi fructificat întrucât Uifăleanu și Mureșan, lăsați singuri în fața porții lui Răducanu, se încercă reciproc. Căpitanul echipei Rapid este obligat în min. 34 să iasă la 25 m de propria poartă pentru a suita mingea, ca un veritabil fundaș, din fața lui Uifăleanu. Acesta a și fost singurul contraatac clujean din această repriză.



GREȘ TOT MAI MARI. Banca Rapidului, după golul înscris de „U” Cluj. Doi mari atacanți ai unor generații trecute, Bazil Marian și Ion Ioanescu (cuplul de antrenori ai feroviarilor) privesc resemnați la... lipsa de eficacitate (și de clasă!) a atacanților echipei pe care o conduc.

1-1 (0-1)

AU MARCAT: Coca; Ene.

RAPID: Ploeanu — Dumitrescu, Marin, Nicolcescu (Bogaci), Clucă — Ene, Dobre — Dumitru, Stanca, Codreanu, Nedelciu (Tal).

„U” CLUJ: Negru — S. Mocanu, Matel, Nagy, Sudi — Ciocan, I. Munteanu — Furnea (Bucia), Coca, M. Munteanu, D. Mocanu.

ARBITRU: C. Dragotescu — București.

BUCUREȘTI. De aici a pornit unicul gol de pe stadionul Republicii.

Foto: V. ONESA



MAI MULȚI CONSTRUCTORI DE JOC DECÎT REALIZATORI

Boală cu caracter endemic în Giulești: ineficacitatea. Firavul lot feroviar — secerat și de vîntul accidentelor — nu poate ridica echipa pe verticală succesorilor, iar echipa, trecînd printr-un evident proces de „decalcifiere”, nu are forță de soc. Lipsă evidentă, în special, în compartimentul ofensiv.

În partida cu universitarii clujeni — adversari care au adoptat în prima repriză o tactică de tatonare, lăsîndu-și adversarul să se desfașoare — Rapid a avut în teren, în compartimentul ofensiv, mai mulți constructori decît realizatori. Sau, mai exact spus, numai intenții constructive, neduse pînă la capăt. Cu Savu îndrăgostit de minge, precum Narcis de propriul chip, Dumitriu II mereu nehotărît, M. Stelian, intrat prea repede în pielea comodă a jucătorului de mijloc (la propriu și la figurat), Năsturescu mai mult cu spatele spre buturile lui Ștefan, Petreanu reținut în preajma fricii de accident și doar cu Naom, angajat pe perpendiculara atacului, Rapid nu putea revendica mai mult de șase(l) șuturi în acest meci, din care doar trei pe spațiul porții. În rest, o sarabandă pe linia suprafeței de pedeapsă adverse.

O imagine sintetică a actualei incapacități ofensive a feroviarilor

bucureșteni: pentru a forța egalarea, antrenorul Marian nu a avut altă soluție decît de a-l trimite pe extremă pe fundașul Pop, în speranța că acesta mai păstrează ceva din amintirile vechiului său post...

Studenții clujeni au stat 45 de minute în expectativă, lăsîndu-l avansat, pe extrema stîngă, pentru pondere, doar pe acest „argint-viu” care se numește Lică. Un singur contraatac ca la carte (min. 34), declanșat rapid și precis de Solomon, l-a obligat pe Răducanu să devină un ultim fundaș. Abia după gol — creația lui Lică, Mureșan și... Pop — „U” a folosit arma sa tradițională, lăsînd să se întrevadă posibilitățile neexploatate ale unui cvartet ofensiv rapid, Uifăleanu, Barbu, Mureșan, Lică, în care ultimii doi se detașează net la această oră prin vervă și promptitudine.

Paul SLAVESCU



SAVU

GRIGORAȘ — MARIN UN CUPLU „UNDER 21”

Înainte a fluierului de start al arbitrilor Limona, spectatorii de pe stadionul „23 August” s-a uitat lung la jucătorul feroviar cu nr. 6 pe spate. Ei au dedus imediat că este vorba de Florin Marin, înlocuitorul lui Boc, accidentat. Tânărul fundaș feroviar, care a debutat la Leeds, revenea duminică, împotriva Stelei.

Privindu-l, spectatorii au fost plăcut impresionați de statura lui impozantă și de mișcările calme, amintind de celebrul (cîndva) mijlocas englez Edwards, care a jucat pe „23 August”, cu mulți ani în urmă, în echipa de tineret a Angliei. Cei mai mulți, însă, erau sceptici în privința randamentului pe care Florin Marin ar fi putut să-l aibă în fața impetuosului Tătaru și, mai ales, în fața, presupuselor slalomuri ale lui Dumitru. Teme-rile creșteau la gîndul că „debutantul” Marin va fi „acoperit” tot de un stoper de 20 de ani, cu inerenta lipsă de experiență: Grigoraș.

Dar, chiar din start, temerile s-au risipit. Marin a început să joace cu un calm realment britanic, pasînd cu dezinvoltură spre mijlocăsu „de servici” și evitînd orice balon expediat în „tara nimănui”. Pe de altă parte, Grigoraș și-a asumat cu foarte mult aplomb rolul „tutorelui”, acoperind toate culoarele cu un surprinzător simț tactic și cu o surprinzătoare dirigenție, pe fondul său pînă ieri imperturbabil.

Duminică, în jocul cu Steaua, perechea Grigoraș — Marin a meritat aplauzele publicului. La sfîrșitul jocului, Răducanu, deosebit de aspru cu luni în urmă față de „învățăcelul” Grigoraș, l-a îmbrățișat pe mai tînărul său coechipier.

Grigoraș — Marin! Un cuplu care are împreună vîrsta lui Lereter...



RĂDUCANU: „Ce te miri? Cînd jucăm cu voi, întotdeauna renaștem din cenușa personală, ca pasărea aia...”

Luptă aeriană pentru balon între Voinea și Grigoraș. Centrul atacant de la Steaua, cîștigă duelul, dar mingea va trece pe lîngă poarta lui Răducanu.

Fundașul
tică la po
Ștefănescu

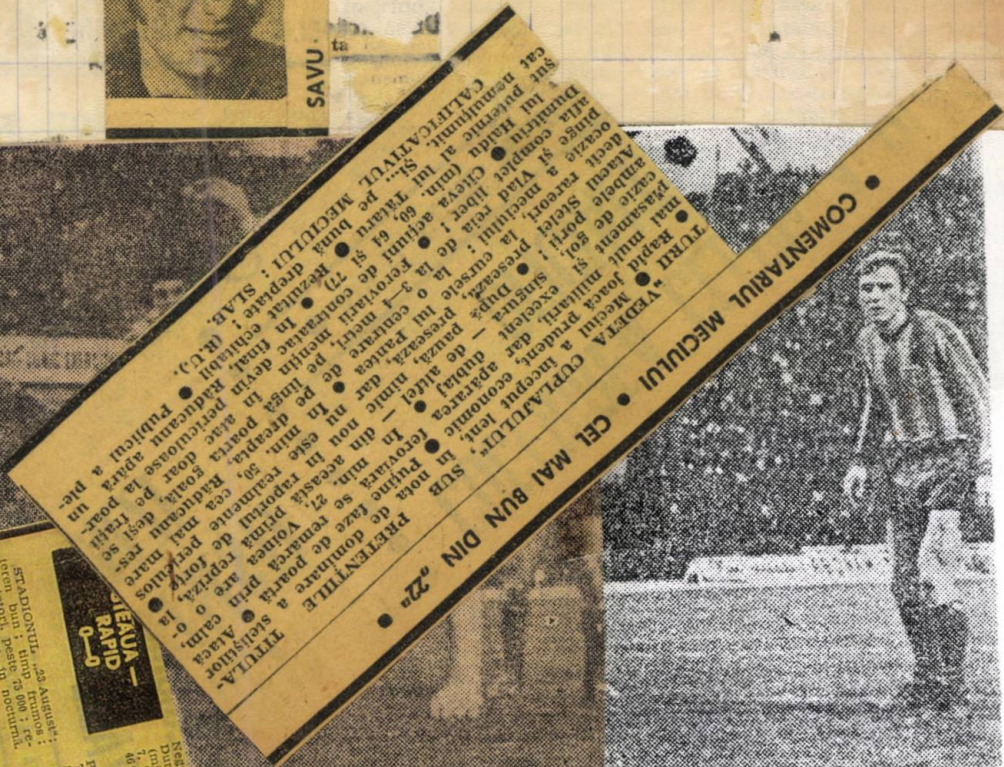
stoculos, peste cap, lămurind o fază cri-
coechipierului său Marin și ale steliștilor

• TINERET-REZERVE •

1-1 (0-0)

AU MARCAT: Stoica și Tal.
STEUA: Coman — Nițu, Mar-
rinescu, Cristache, Micloș — Ion
Ion, Iovănescu (Basno) — Zavoda
III (Burma), Rădulescu, Stoica,
Sumulanschi.

RAPID: Roșca — Dumitrescu,
Tiță, Rotaru, Cîncă — Ene, Do-
bre — Nedeljanu (Bogaciu), Du-
mitru, Stanca (Nicolcescu), Va-
nea (Tal)



STEUA

0

RAPID

0

MECIUL-VEDETĂ, SUB AȘTEPTĂRI

Stadion „23 August”; teren bun; timp frumos; spectatori: peste 75 000; repriza: 12-7 (pe spațiul porții: 4-2).

STEUA: Haidu — Sătmăreanu, Ciugarin, NEGREA, Hălmăgeanu — Dumitriu IV, Dumitru (min. 38: Vigu) — PANTEA, Tătaru, Voinea (min. 46: Vlad), Ștefănescu.

RAPID: Răducanu — Pop, GRIGORAȘ, MARIN, Codrea — Dinu, SAVU — NĂSTURESCU, Dumitriu II, M. Stelian (min. 55 Dumitriu III), Codreanu (min. 76 Naom).

A arbitrat: GH. LIMONA ★★★★★, ajutat la linie de M. Bică și R. Stăncan, toți din București.

Cartonașe galbene: NĂSTURESCU.

Cartonașe roșii: nici unul.

Trofeul Petschovski: 9.

La tineret-rezerve: Steaua — Rapid 1-1 (0-0)

„Dinamizați” de punctul pierdut în deschidere de principalii lor urmăritori în cursa pentru titlu, ceea ce le crea o certă perspectivă de a se detașa, „steliștii” au început cu destulă vigoare meciul cu Rapid, reușind să domine jocul. În fața lor însă a stat, din plecare, un cuplu de atacanți centrali plin de vigoare și aplomb, un jucător de mijlocul terenului inepuizabil (Savu) și astfel superioritatea teritorială a liderilor nu s-a putut concretiza, Steaua nereușind să marcheze și — nu numai atât — nerealizând nici cel puțin ocazii prea multe de gol. Cum, la rîndul lor, feroviarul prezentau un atac cu insuficientă forță de pătrundere, a rezultat o primă repriză lipsită de faze de poartă, cu un joc anost de centrul terenului. În decursul acestor prime 45 de minute, o singură dată tribunele au ieșit din amorteală, la acea fază din min. 27, cînd Voinea, la 6 metri de poartă, n-a putut intercepta o pasă-centrare de pe aripa dreaptă, pe care ar fi avut mari șanse s-o transforme în gol. Mai temători decît partenerii lor de întrecere, rapidiștii au preferat jocul combinativ, păstrarea cît mai îndelungată a mingii, tactică vădit contrastantă cu cea a liderului (preocupat de pase decisive, de deschideri lungi, de șuturi de la distanță) dar... la fel de ineficace sub raportul finalizării.

După pauză, aspectul jocului a rămas, în linii mari, același: presiune steliștii, apărare fermă din partea Rapidului, întreruptă din cînd în cînd de contraatacuri ale „cuplului Dumitriu”, unele ingenioase, dar cu prea puține șanse de izbîndă, cei doi fiind prea puțin susținuți de coechipierii lor din atac. (Astea rînduri nu se vor deloc un reproș la adresa lui Năsturescu și Codreanu: dimpotrivă acești doi vechi rapidiști merită un cuvînt de laudă pentru imensul lor travaliu de ieri, expresie a unui exemplar devotament față de culorile clubului). Steaua a forțat deschiderea scorului, atacînd cu 6-7 oameni, în timp ce Rapid, (întrevăzînd un meci egal care n-avea de ce să-i displace), a jucat în continuare economic și prudent. Marea ocazie de gol a meciului s-a ivit, totuși, pentru militari, în min. 50, la o centrare a lui Pantea, Răducanu a respins, balonul a ajuns la Vlad și acesta, de la numai 3-4 metri, a reluat pe lîngă bară, ratînd într-adevăr ca un copil! A fost, probabil, momentul psihologic al meciului: dacă Steaua înscrise, nu e de crezut că Rapid ar mai fi avut resurse spre a evita înfrîngerea. Așa, însă, giuleștenii au prins parcă și mai multă încredere și — de cîteva ori — pe nota generală de dominare (chiar mai accentuată decît în prima repriză) a „roș-albaștrilor”, au

realizat și ei acțiuni ofensive cu destul coeficient de periculozitate: voleul peste bară al lui Dumitriu II (min. 60), infiltrarea lui Năsturescu în careu, cînd Negrea a trimis într-un corner care se anunța... autogol (min. 64), frumoasa acțiune individuală a lui Savu din min. 77. În tot acest răstimp, Steaua a plîsonat neîntrerupt, cu precădere pe aripa dreaptă, prin Pantea, dar centrările acestuia, ca și intercalările lui Sătmăreanu, n-au avut efect din cauza capacității reduse de finalizare a lui Tătaru, Ștefănescu, Vlad, care n-au putut niciodată sparge zidul ferm al apărătorilor adversi. S-a recurs la șuturi de la distanță (Dumitriu IV, Tătaru și în special Vigu), dar nici această tactică n-a dat rezultat, Răducanu intervenind bine. Salvator chiar, în min. 88, la șutul lui Tătaru!

Și astfel, meciul s-a încheiat cu un rezultat echitabil. Dacă Steaua a atacat mai mult, Rapid a luptat mai mult. Liderul poate fi mulțumit că și-a menținut locul; Rapid, că a realizat un punct pe care prea puține pronosticuri i-l acordau. Nemulțumiți au fost, totuși, spectatorii, ale căror așteptări n-au fost onorate de vedeta cuplajului și care, la ieșirea echipelor de pe teren, n-au ezitat să se manifeste ca atare...

Radu URZICEANU

FOCUL „LANTERNEI ROȘII”...

Cine ar fi crezut că stadionul „23 August”, care și-a egalat ieri recordul de public — un record vechi de pe vremea lui... Real Madrid — avea să aplaude, pînă la urmă, după cele 180 de minute de joc, în primul rînd evoluția „lanternei roșii”?

Pe această temă se pot face fel și fel de reflecții. Cea mai pesimistă ar fi aceea că stacheta cuplajului a coborît pînă la nivelul ultimelor clasate.

Și totuși, ieri, mai mult ca oricînd, surpriza „Sportului” este reconfirmată și plină de promisiuni.

În prim plan se află mai puțin acest spectaculos 3-3 cu echipa Dinamo.

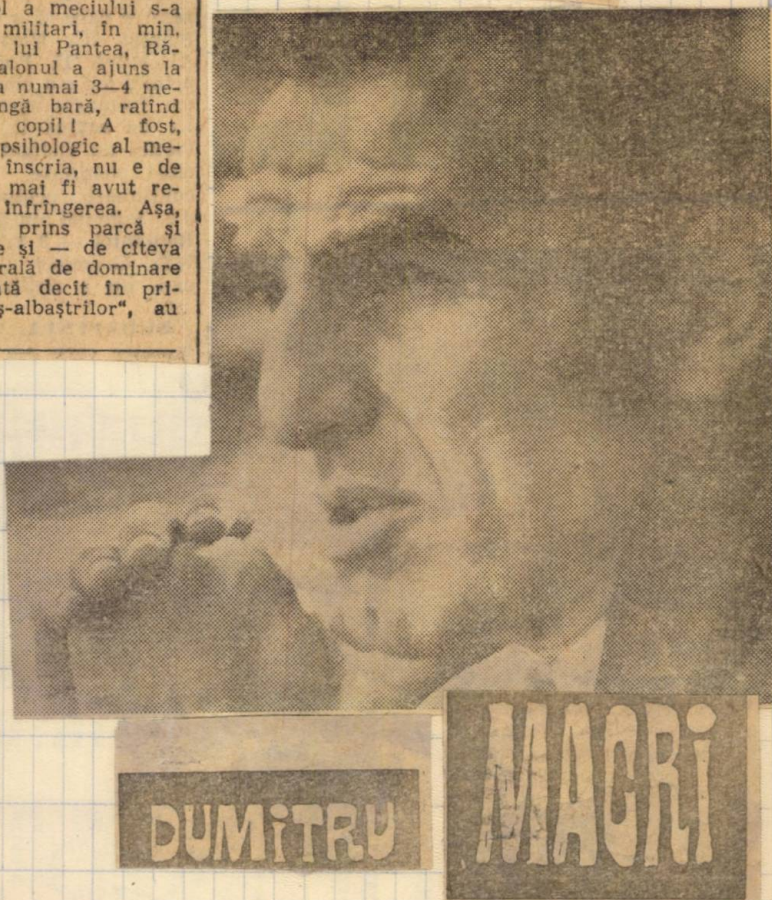
În prim plan, am spune, se află mai puțin acest punct extrem de important pentru formidabila cursă a „Sportului” întru redobîndirea suflului pierdut (aproape inexplicabil) în prima parte a campionatului.

În prim plan se află cu totul altceva. Este vorba, dacă vreți, de forțarea unor limite, de respingerea rutinei, sau, în ultimă instanță, de un plonjon tineresc în vîltoarea campionatului.

Ieri, „Sportul studențesc” și-a justificat, în sfîrșit, locul în prima divizie a țării, pentru prima oară, după epuizarea a două treimi de campionat, „Sportul” a început adevărata ofensivă. Și a făcut-o cu armele cele mai moderne cu putință. Ideea oarecum bizară a lui Ola de a juca aproape exclusiv cu înaintași a primit, ieri, acoperirea unei ingeniozități tactice. Ieri, ca într-un adevărat curs de tactică și strategie, „Sportul” a atacat cu fundășii de margine, dar nu oricum, ci după o preclăbilă lărgire a frontului de atac. Ieri, „Sportul” a exploatat la maximum potențele ofensive ale stoperului Mircea Sandu, făcînd din el un jucător liber, apt de orice surpriză, așa cum s-a întîmplat în acțiunea care a dus la înscrierea celui de al doilea gol.

„Sportul studențesc” a obținut o frumoasă victorie morală și acest lucru s-a întîmplat împotriva unei echipe care a pus-o „la zid” de trei ori, în urma superbelor impulsuri ale lui Dinu.

Victoria morală a „Sportului studențesc”, expresie a unei originalități în gîndire și a unui entuziasm născut tocmai din aceste mutații inspirate, nu este un fenomen izolat în cursul cuplajului de ieri.



Surprinzătorul 0-0 al Rapidului are la bază tot o serie de soluții aparent șocante, dar care trădează o mare prospețime. Ieri, Tache Macri, noul antrenor al Rapidului, a uimit printr-o serie de manevre originale. El a apelat în primul rînd la resursele tinerești ale... bătrînilor săi. În fond, ieri, Rapid a avut atacul de acum șase ani, atacul campionatului său, și probabil că prezența lui Ion Ionescu în virful acestui atac ar fi provocat o și mai mare „răzvrătire” în inimile cvartetului de odinioară.

...Acesta a fost cuplajul de ieri. Un cuplaj în care uvertura a fost mult mai frumoasă decît vedeta. Această vedetă care a trăit în primul rînd prin uimirea provocată în tribune de înlocuirea lui Dumitru și de calmul „englezesc” al lui Florin Marin, acest tînr cărui destinul fotbalistic l-a hărăzit să debuteze în orașul lui Jackie Charlton și să reîntre în cel mai greu meci pe care echipa sa avea să-l susțină pe marginea prăpastiei...

Ioan CHIRILA



**MOMENT PSIHOLOGIC ÎN
„MECIUL VEDETĂ”
AL CUPLAJULUI**

BUCUREȘTI. În minutul 50 al întâlnirii dintre Steaua și Rapid, lidera campionatului a trecut pe lângă cea mai mare ocazie de a deschide scorul. Extremul stînga Vlad (în dreapta imaginii) a primit mingea de la... Răducanu (care respinsese șutul lui Pantea) și de la numai cîțiva metri de poartă a trimis pe lângă bară! Coechipierul său Ștefănescu privește stupefiat.

Foto : Dragoș NEAGU



RADUCANU

CLUJ, 11 (prin telefon)

Am avut intenția să ținem până la urmă o socoteală a marilor ocazii de gol create în această partidă de atacanții celor două formații, dar am renunțat. Am renunțat pentru că a ține un asemenea calcul a devenit superflu întrucât ocaziile de gol au fost atât de numeroase, încât pe bună dreptate se poate spune că ambele echipe, dar în special C.F.R. Cluj, au ratat cit pentru un campionat întreg! Se plimba mingea prin fața porții lui Răducanu, dar se găsea un picior care s-o trimitea la mijlocul terenului; de acolo, cu o pasă sau două, era din nou în careul de 16 m rapidist, se crea o nouă posibilitate

de a se marca dar din nou mingea era respinsă și așa mai departe. Ocaziile de gol la poarta lui Răducanu, veneau ca pe bandă turnantă, dar până la urmă buturile apărute de golchiperele reprezentativei au rămas immaculate. Și Rapid se înalță la București cu un punct mare, mare de tot dar și foarte norocos, după cum am spus în titlu. Un singur exemplu: în min. 57 Vișan șutează spre poartă, Răducanu ieșise în preajma punctului de la 11 m, mingea se îndreaptă spre poartă, dar nimeni nu-l văzuse acolo pe Codrea care a salvat în ultimă instanță și făcea apoi tumb de bucurie. Să mai notăm și șuturile expediate în minutele 84 de

Penzeș și 89 de Roman, miraculos deviate în corner de același Răducanu.

Au fost multe ocazii ratate de elevii doctorului Rădulescu, dar trebuie să spunem că și Rapid s-a apărât bine. În afara lui Răducanu, excelent în partida de astăzi, linia de fund, dar mai ales cei doi fundași centrali Grigoraș și Marin, ajutați de cele două extreme, Năsturescu și Codreanu revenite nu numai pe posturile lor, dar și la vechile lor indeletniciri de extreme retrase, gata întotdeauna să-și ajute apărarea, au reușit să mențină echilibrul defensiv. Și atunci când momentul o cerea nu s-au sfiit să arunce baloanele în tribune. Nu mai are rost să continuăm cu aceste ocazii de gol, cu care înaintașii echipei feroviare din Cluj pur și simplu s-au jucat și să spunem câteva cuvinte despre începutul partidei, cu situații favorabile aparținând Rapidului. În min. 10, Dumitriu II execută o lovitură liberă de la 17 m, Grigoraș venit din urmă schimbă direcția balonului care trece milimetric peste bară; cinci minute mai târziu, Marin Stelian trece de Marius Bretan, este singur cu mingea în careu, dar trimite balonul afară dintr-o poziție foarte bună. În general trebuie spus că Marin Stelian a fost omul cel mai periculos din atacul formației bucureștene.

CITE OCAZII DE GOL OR FI FOST? • Am început să le numărăm, dar am renunțat pentru că prea au fost multe și prea s-au dus pe... apa simbetel. Aspectul general al meciului? Parcă am fi asistat la un joc de handbal, unde totul se petrece la semicerc. În meciul C.F.R. — Rapid, ambele apărări jucând supraaglomerat, acțiunile se opreau la marginea celor două careuri de 16 m, până să se găsească un culoar de șut. Terenul alunecos a influențat calitatea jocului și calitatea arbitrajului, adesea inegal și în general confuz. Primele 15 minute aparțin Rapidului, care ratează prin Grigoraș (min. 10) și M. Stelian (min. 15). Apoi începe sarabanda ocaziilor (și a cornerelor: 2-21!) la poarta lui Răducanu. Meci simptomatic pentru fotbalul nostru care duce lipsă de atacanți — puncheuri: „Dacă n-ar fi lipsit Adam...”, spuneau după meci clujenii. Năsturescu și Codreanu au revenit la vechile indeletniciri de extreme-mijlocasi, dublându-i adesea chiar pe Pop și Codrea. Trei „cartonase galbene”, Codreanu, Penzeș și Tegean, într-un meci destul de curat. La sfîrșit, publicul și-a manifestat (nesportiv) supărarea pe arbitru; mai bine îi admonesta pe atacanții C.F.R.-ului. (M.T.)

• CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.

0-0

C.F.R.: St. Moldovan — Stan, Pfeiffer, N. Moldovan, Clupe — Manu, Costin — Văcaru, Sebestyen, Moga, Prodan.

RAPID: Niculescu (Roșca) — Dumitrescu, Tiță, Rotaru, Ciucă — Ene, Dobre (Bogagiu) — Naom, Nedeianu (Vanea), Tal, Dumitriu V (Catrina).

ARBITRU: Vl. Trifu (Baia Mare).

DUPĂ CINCI ETAPE —
ÎN TUR ȘI RETUR

TUR

PETROLUL	5 3 2 2 4 — 1 8
Dinamo	5 3 1 1 10 — 7 7
Farul	5 3 1 1 5 — 6 7
Steagul roșu	5 2 2 1 8 — 1 6
S.C. Bacău	5 3 0 2 8 — 5 6
C.F.R. Cluj	5 3 0 2 4 — 2 6
Jiul	5 2 2 1 8 — 7 6
Steaua	5 2 1 2 8 — 5 5
Univ. Craiova	5 2 1 2 10 — 12 5
„U” Cluj	5 2 1 2 6 — 12 5
F.C. Argeș	5 1 2 2 9 — 7 4
A.S.A.	5 2 0 3 12 — 12 4
C.S.M. Reșița	5 1 1 3 5 — 8 3
Sp. studențesc	5 1 1 3 7 — 11 3
U.T.A.	5 1 1 3 4 — 9 3
Rapid	5 0 2 3 2 — 5 2

RETUR

F.C. ARGEȘ	5 4 1 0 8 — 1 9
Steagul roșu	5 2 2 1 11 — 4 6
C.F.R. Cluj	5 1 4 0 5 — 2 6
Univ. Craiova	4 3 0 1 8 — 6 6
„U” Cluj	5 2 2 1 3 — 2 6
Sportul studențesc	5 1 4 0 7 — 6 6
Dinamo	5 2 1 2 8 — 7 5
S.C. Bacău	5 1 3 1 4 — 3 5
Steaua	5 1 3 1 3 — 3 5
C.S.M. Reșița	5 1 3 1 7 — 8 5
A.S.A.	4 2 0 2 5 — 5 4
Jiul	5 1 2 2 6 — 6 4
Rapid	5 0 3 2 5 — 8 3
F.C. Constanța	5 0 3 2 6 — 10 3
U.T.A.	5 1 1 3 4 — 11 3
Petrolul	5 0 2 3 1 — 9 2

C.F.R. Cluj —
RAPID
0-0

STADIONUL Municipal;
teren alunecos și moale;
timp rece, ploios; spectatori aproximativ 6 000.

C.F.R.: Gadja 7 — Lupu
7, Dragomir 6, Szöke 6.

Roman 8 — M. Bretan 7,
Penzeș 6 — Bucur 5, Tegean 5, Vișan 7, Petrescu 8.

RAPID: Răducanu 9 —
Pop 7, Grigoraș 8, Marin 8,
Codrea 7 — Dinu 7, Savu 9 —
Năsturescu 6, Dumitriu III (min. 9: M. Stelian 7),
Dumitriu II 7, Codreanu 6.

ARBITRU: Em. Păunescu (Vaslui), nota 7.

Mircea TUDORAN

Stadion Municipal; teren alunecos și moale; timp frigos, ploale; spectatori aproximativ 7 000. Raport de corner: 21-2. Raportul șuturilor la poartă: 20-7 (pe spațiul porții 9-4).

C.F.R.: Gadja — Lupu, Dragomir, Szöke, ROMAN — M. BRETAN, Penzeș — Bucur, Tegean, VIȘAN, PETRESCU.

RAPID: RĂDUCANU — Pop, GRIGORAȘ, MARIN, Codrea — Dinu, SAVU — Năsturescu, Dumitriu III (min. 9 MARIN STELIAN), DUMITRIU II, Codreanu.

A arbitrat EMIL PAUNESCU (Vaslui) ★★, ajutat la linie de Traian Moarcăș (Brașov) și Emil Vlaiculescu (Ploiești).

Cartonase galbene: CODREANU, PENZEȘ și TEGEAN.

Cartonase roșii: nici unul.

Trofeul Petschovschi: 7.

La tineret-rezerve: C.F.R. Cluj — Rapid 0-0.

IERI, ÎN GIULEȘTI: RAPID — F. C. ARGEȘ 2-1 (1-1)

Circa 3000 de spectatori au fost prezenți ieri după-amiază pe stadionul Giulești, pentru a asista la întâlnirea amicală dintre echipele Rapid și F.C. Argeș. Partida a corespons numai din punct de vedere al antrenamentului, latura spectaculară fiind lăsată pe planul doi. La singura incursiune mai periculoasă în terenul rapidist Prepușgel înscrie cu capul (min. 37) la o centrare a lui Jercan. În ultimul minut al primei reprize Pop aduce egalarea. După pauză un singur lucru notabil: jocul la ofsaid practicat de cele două formații. În minutul 82 Marin Stelian înscrie din apropierea porții la o fază confuză golul victoriei. Arbitrul Marcel Hanganu a condus bine următoarele formații: RAPID: Niculescu (min. 65 Ploeanu) — Ștefan (min. 60 Rotaru), Boc, Marin Florin, Codrea — Savu (min. 46 Dinu — min. 75 Naom), Marin Stelian — Pop, Dumitriu II, Năsturescu, Codreanu (min. 60 Straț II). F.C. ARGEȘ: Stăn (min. 46 Ariciu) — Figulea (min. 46 Ciolan), Barbu (min. 46

Neculce), Olteanu, Ivan II — Musteșcu (min. 65 Georgescu), Marian Popescu — Radu, Prepușgel, Casai, Jercan.

Pavel PEANĂ



BUCUREȘTI. Un atacant (Marin Stelian) și trei apărători (Naghi, Cădar și, în spate, Șerbănoiu). Într-o astfel de proporție, e greu ca înaintașul, neajutat de coechipieri, să poată reuși ceva. (Fază din meciul Rapid — Steagul roșu, 1—1.)

Foto : S. BAKCI

BUCUREȘTI. Un atacant (Marin Stelian) și trei apărători (Naghi, Cădar și, în spate, Șerbănoiu). Într-o astfel de proporție, e greu ca înaintașul, neajutat de coechipieri, să poată reuși ceva. (Fază din meciul Rapid — Steagul roșu, 1—1.)

Foto : S. BAKCI

RAPID — STEAGUL ROȘU 1—1 (0—1)

AU MARCAT: Șerbănoiu
(min. 30), Boc (min. 77)

STADIONUL „23 Au-
gust”; teren bun, dar ud
de ploie; timp rece; spec-
tatori. aproximativ 4 000

RAPID: Răducanu 7 —
Pop 6, Grigoraș 8, Marin
8, Codrea 6 — Dinu 5
(min. 32: M. Stelian 6),
Savu 7 — Năsturescu 6,
Dumitru II 8, Boc 5, Ștraț
5 (min. 61: Codreanu 7).

STEAGUL ROȘU: Ada-
mache 8 — Anghelini 8,
Naghi 7, Alecu 7, Maté-
escu 7 — Balint 8, Cadar
7 — Anghel 7, Șerbănoiu
7, Pescaru 9, Györfi 7.

ARBITRU: G. Blau
(Timișoara), nota 10.

12

NU NUMAI TRADIȚIA! • Joc bun, duminică, pe „23 August”, vedeta meciului fiind echipa din Brașov datorită jocului ei bine pus la punct. • Noutatea partidei — Boc, atacant central — nu pus la roade și fostul fundaș joacă, după pauză, la mijlocul terenului. • Stoperii Grigoraș și Marin se sincronizează din ce în ce mai bine și promit a deveni unul din cele mai valoroase cupluri de apă-
rări centrali din divizie. • Steagul roșu etalează un fotbal mo-
dern, în viteză; cei 11 fotbaliști galben-negri nu stau o clipă, sint
mereu în mișcare, apar acolo unde nu te aștepti. • Pescaru,
libero-ul de la Kiev, a fost atacantul cel mai periculos de pe teren,
un adevărat „cui” în coasta apărării Rapidului. • Minutele prin-
cipale ale meciului: 30 — Șerbănoiu deschide scorul; 57 — Boc
trage prea încet un penalty și Adamache are timp să respingă
balonul; 77 — același Boc aduce egalarea, fructificând o pasă a
lui Dumitru II, dar în drumul ei spre gol, mingea se ciocnește
și de un brașovean. • Finalul aparține — teritorial — Rapidului.
(M. T.).

• CALIFICATIVUL MECIULUI: BUN.

Meciurile Rapid — Steagul roșu au
fost întotdeauna bogate în aspecte,
au oferit cronicarului multe elemente
de discuție post-cronică. Nici cel dis-
putat duminică după-amiază, sub per-
manenta amenințare a norilor negri,
nu a făcut excepție. Într-adevăr, la
tradiția acestor jocuri se adaugă
noutatea „ploii” și a „23 August”
de atac.

1—0 (1—0)
A MARCAT: Tudor.
PETROLUL: T. Gheorghe
Radu (Roman), Tudor, Mierliu,
Dăbulea — Taparea, Mitrea, Ca-
nuș, Dobrescu.

RAPID: Roșca (Năsturescu)
Dumitrescu, Ștefan, Mușat, Ciu-
Manea — Naom, Dobre — Ene, Ca-
șuș, Rotaru (An-
ghel). Ștraț (Neagu).

ARBITRU: I. Kozuh (Buzău).
Meciul a fost cel al lui
Pescaru, care a fost notat cu
nota 9, cu toate că atacantul bra-
șovean, un adevărat jolly-jockey, nu
a marcat nici un gol. El a fost însă
cel mai periculos jucător pentru a-
părarea rapidistă. Nici un moment
nu s-a pierdut printre uriașii Grigo-
raș și Marin Florin. Dimpotrivă, le-a
creat probleme, i-a silit să joace

foarte atent, i-a ținut „ocupați” pe
amândoi.

Așa stând lucrurile, o întrebare
vine firesc pe buzele oricui: unde își
aduce Pescaru cel mai mare aport:
în apărare, sau în atac? Firește, cu
totul alta este prestația pe care tre-
buie s-o aducă în echipa de club,
și cu totul alta când îmbracă tricoul
representativei. Judecând după meciul
de la Kiev, transmis pe micul ecran
și după cel de duminică, credem
că Pescaru, lăsând la o parte ușu-
rința cu care se adaptează sarcinilor
diferite pe care le primește uneori,
este un excelent atacant. De altfel
chiar și reușitele sale din meciul cu
Rapid îl plasează în fotoliul de or-
chestra al echipei sale. Datorită lui,
în min. 9 Răducanu a fost pus la
rea încercare; în min. 18 un contra-
ac al brașovenilor are ca punct de
plecare pe același Pescaru, și Grigo-
raș rezolvă în ultima clipă o situa-
ție dificilă; Pescaru a stat și la ori-
ginea golului înscris de Șerbănoiu în
min. 30, interceptând o pasă a lui
Dinu; împreună cu Györfi a realizat
un pericolos un-doi, anihilat cu multă
greutate de fundașul Pop. Într-ade-
văr, Pescaru a jucat în anii trecuți
și fundaș în echipa sa. Dar, de la
o vreme, elevul lui Proca, cu toate
că îmbracă tricoul cu nr. 5, este de
fapt atacant central.

Mircea TUDORAN



Rapidistul Nea-
gu a reintrat în...
atmosfera fotba-
lului. Indisponi-
bil de mai mul-
tă vreme, Nea-
gu și-a reluat an-
trenamentele. Ia-
tă-l prezent lângă
rezervele echipei
din Grant, asis-
tând la meciul
Rapid — Steagul
roșu, împreună cu
fetița sa.

Foto: S. BAKCY

• După ce Boc a ratat
lovitura de la 11 m, Dumitru II s-a apropiat de Ada-
mache care respinsese șutul,
ca să toarne puțin venin peste
exuberanța justificată a
portarului brașovean: „Ia-o
ușor că nu s-a terminat încă
meciul!”. Într-adevăr, Ada-
mache a primit până la sfir-
șit un gol. Dar după min.
90 foștii coechipieri au uitat
miciile asperități din teren și
au plecat spre cabine ținân-
du-se după umăr.

• Înaintea meciului Rapid
— Steagul roșu, antrenorul
secund al bucureștenilor, Ion
Ionescu, părăsind cabina pen-
tru a cerceta starea vremii
și declara îngrijorat lui Ma-
cri: „Mi-e teamă să nu
plouă!”. Răspunsul (sec) al
lui Macri: „În Anglia plouă
patru zile pe săptămână și se
joacă un fotbal de mina in-
teli”.

REȘTIULUI și V
o replică dirză, a
lonezi, în primele
reușind să și-l a-
noștri, la capătul
specta-

VICTORIE „IN EXTREMIS” • Primul sfert de oră marchează
neputința ambelor echipe de a depăși starea de trac și nesiguranța
determinată de importanța deosebită a întâlnirii. • Petrolul reușește
apoi să și găsească cadența și echilibrul în joc, dominând autoritar
• În min. 17, prima mare ocazie de gol a gazdelor; Răducanu înla-
tură pericolul plonjind la picioarele lui Pisău. • În min. 33 I. Con-
stantin înscrie dar realizarea sa nu este validată, pe drept, de arbi-
tru. • Rapid se apără din greu și contraatacă rar, dar foarte peri-
culos. • În min. 56 M. Stelian șutează în bară, de la 10 m, după
ce-l driblase și pe M. Ionescu. • Gazdele fac eforturi susținute ca
să obțină victoria. • Pisău, și mai ales I. Constantin, înroșesc ocazii
excelente de a înscrie. • Finalul jocului este dramatic și golul care
a pluit în aer 85 de minute, fără șanse de concretizare pe tabela
de marcaj, cade dintr-o situație banală, sub semnul imprevizibilului:
I. Constantin se intercalează norocos pe traiectoria unei centrări a
lui Pisău și mingea este deviată în poartă. (M. I.)

• CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.

PETROLUL 1 (0) RAPID 0 (0)

Stadionul Petrolul; teren bun;
timp excelent; spectatori aproxi-
mativ 15 000. A marcat: ION CON-
STANTIN (min. 85). Raport de cor-
nere: 9—3. Raportul șuturilor la
poartă: 23—8 (pe spațiul porții:
14—5).

PETROLUL: M. Ionescu — N. Io-
nescu, Tudorie, CIUPITU, Gruber —
COZAREC, CRINGĂȘU — Pisău,
DINCĂ, I. CONSTANTIN, Opi-
șan (min. 78: Istrățescu).

RAPID: RĂDUCANU — Pop,
BOC, MARIN, Codrea — Dinu (min.
83: Grigoraș), SAVU — Năsturescu
(min. 72: Petreanu), M. Stelian,
DUMITRIU II, Dumitriu III.

A arbitrat: GR. BIRSAN (Galați)
★★★★, ajutor la linie de I. Rus
și Z. Szecsei (ambii din Tg. Mureș).
Cartonase galbene: nici unul.
Cartonase roșii: nici unul.
Trofeul Petschovschki: 10.
La tineret-rezerve: Petrolul —
Rapid 1—0 (1—0).

PLOIEȘTI, 28 (prin telefon).

Meci de mare miză pentru ambe-
le echipe, cîndva protagoniste ale
campionatului, aflate de astă-dată,
surprinzător, foarte aproape de
zona întunecată din subsolul clasa-
mentului. Explicabile, deci, în aceste
condiții, starea de tensiune care a
domnit permanent în teren și at-
mosfera încordată din tribune, unde
galeriile celor două formații au trăit
momente prelunge de grea încercare.

Jocul a avut un început modest,
nervos, cu multe greșeli de tehnică
și frecvente obstrucții. Petrolul face
eforturi vizibile începînd de la ju-
mătatea primei reprize să se des-
prindă de sub tutela inhibiției, ata-
cul său combină mult dar se com-

placă uneori inutil și de aceea ac-
țiunile sale ofensive sînt lipsite de
eficacitate. Rapidul se apără cu
calm, organizat și aglomerat, mi-
zînd, se pare, totul pe „punctul de
aur” al egalității. Și după primele
45 de minute reușește să mențină
scorul alb în ciuda unor mari oca-
zii de gol la poarta apărată de Ră-
ducanu: Crîngașu (min. 12), Pisău
(min. 17), Opișan (min. 25 — bară)
și din nou Crîngașu (min. 39), care
a ratat de puțin interceptia mingii
chiar de pe linia porții la centrarea
ca la carte a lui I. Constantin.

În partea a doua a meciului, Pe-
trolul se mută pur și simplu în ju-
mătatea de teren rapidistă și începe
un adevărat asediu, în contextul
cărui situațiile de gol se succed la
intervale scurte: min. 53 Crîngașu,
min. 57 I. Constantin, min. 65 Pisău,
min. 75, 76 și 78 din nou I. Con-
stantin, de fiecare dată numai cu
Răducanu în față sau chiar cu
poarta goală! În acest timp, Rapid
a avut și ea o mare ocazie de a în-
scrie (min. 56), care putea pecetlui
soarta întâlnirii, dar M. Stelian a
tras, de la cîțiva metri, în bară
după ce l-a driblat și pe M. Ionescu.

Finalul partidei este de-a dreptul
dramatic. Jucătorii par epuizați,
dar gazdele găsesc cu un ultim
efort, resursele necesare victoriei.
În min. 85 — un adevărat minut
al adevărului — mingea nu a mai
ocolit poarta lui Răducanu. Șutul
centrare al lui Pisău este deviat de
I. CONSTANTIN în plasă și toate
ocațiile ratate pînă atunci sînt răzbu-
nate. În acest fel echipa ploieșteană
obține greu, dar pe deplin meritat,
primul său succes din acest retur,
în entuziasmul unui public care nu
a încetat nici un moment să o sus-
țină.

Mihail IONESCU

DINAMO 0(0)
RAPID 2(1)

FRUMUSEȚEA FOTBALULUI



RĂDUCANU

Alt joc, parcă, aseară, în interpretarea lui Rapid și Dinamo, comparativ cu non-spectacolul din deschidere: un joc de tempo, curat în execuțiile tehnice și cursiv, în rapida lui desfășurare, cu faze electrizante, în același minut, la ambele porți.

Tonul îl dăduse Dinamo, mai relaxată încă din startul partidei, și mai întreprinzătoare în atac, datorită inspiratelor „diagonale” ale lui Dinu, care creau breșe îndeosebi pe culoarele laterale, dar — relativ repede — rapidiștii au reușit să mai echilibreze jocul, devenind, treptat, și ei periculoși în ofensivă, poate și pentru că „centralii” lor, Neagu și Dumitriu II, se bucurau de ceva mai mare libertate de acțiune. Deschiderea

scorului (min. 30) s-a produs după o lovitură de colț: de pe partea stângă, balonul a ajuns în zona cealaltă, de unde M. Stelian l-a trimis, din întoarcere, spre careul mic; Cavai a boxat pe lângă balon, oferindu-i lui DUMITRIU II posibilitatea să-l introducă, cu capul, în plasă, de la numai doi metri: 1-0 pentru Rapid. Golul a dat un plus de încredere feroviarilor care, în min. 34, au creat o fază periculoasă la poarta lui Cavai, constrins să acorde, „în

extremis”, corner. Patru minute mai târziu, a fost rindul lui Răducanu să rețină, jos, în colțul scurt, mingea reluată de D. Popescu.

Dinamo și-a reluat „forcingul” imediat după pauză. Ofensiva elevilor lui Nelu Nunweiler a continuat perioade întregi, dar apărarea bine grupată a giuleștenilor — în care a excelat tânărul Marin Florin — a rezolvat de fiecare dată; au ajutat-o, însă, nu o dată,

și centrările stereotipe ale Răducanu, ușor culese de Răducanu, bine protejate. Între min. 65 și 69, Cavai și Răducanu au trecut prin emoții, la șuturile lui Neagu și Dumitrache; ultimul, la faza din min. 69, a plasat balonul, cu capul, în dreapta lui Răducanu care însă, printr-un reflex miraculos, a acordat corner. În continuare, Dinamo a forțat egalarea, dar Rapidul s-a apărat ermetic și a contraatacat periculos în min. 72 DUMITRIU III, bară, reluare Neagu, de la 7 m. peste transver-

sală și 86 când s-a înregistrat „desprinderea”: de la Dumitriu II mingea a ajuns la Năsturescu, acesta a centrat în fața porții, unde Neagu a lăsat să treacă spre Dumitriu III, complet nemarcat; un șut cu stîngul, din viteză, și mingea s-a odihnit în plasă: 2-0, scor cu care s-a încheiat un joc de toată frumusețea, la care și-au adus contribuția în egală măsură și învingătorii și învinșii.

Gh. NICOLAESCU

Stadionul „23 August”; teren moale; timp închis; spectatori aproximativ 40 000. Au marcat: DUMITRIU II (min. 30) și DUMITRIU III (min. 86). Raportul cornerelor: 10-7; Raportul șuturilor la poartă: 18-13 (pe spațiul porții: 8-6).

DINAMO: Cavai — COZMA, DOBRĂU, G. Sandu, DELEANU — DINU, Sătmăreanu II (min. 51 — MOLDOVAN) — D. Popescu, NUNWEILLER, DUMITRACHE, Lucescu (min. 70 — FL. Dumitrescu).

RAPID: RĂDUCANU — Pop, BOC, FL. MARIN, GRIGORAȘ — Savu, M. Stelian — Petreanu (min. 79 — Năsturescu), DUMITRIU II, NEAGU, Angelescu (min. 57 — DUMITRIU III).

A arbitrat ALEXANDRU PIRVU ★★★★★, ajutat la linie de G. Vasilescu I și Fr. Colossi (toți din București).

Cartonașe galbene: Boc, Pop și Năsturescu

Cartonașe roșii: nici unul

Trofeul Petschovschii pentru publice: 9

La tineret-rezerve: Dinamo — Rapid 2-1 (1-1).

DERBYUL DINAMO-RAPID

O „FLOARE RARĂ” A CAMPIONATULUI

2-1 (1-1)

AU MARCAT: V. Petre, Roșu; Gh. Ene.

DINAMO: Constantinescu — Răutu, Ciobanu, Bancu, Gungiu (Dascălu) — Marincea, Custof — Bucureșcu, V. Petre (Stoichiță), Sălceanu, Roșu.

RAPID: Roșca — Dumitrescu, Rotaru, Cincă, Mușat — Dinu, Naom — Gh. Ene, Catrina, Dobre, Straț.

ARBITRU: Gh. Nicolae (București).

UN DERBY SINGULAR

Extraordinar acest derby Rapid — Dinamo! După 20 de minute, stadionul electrizat îi reproșă, zimbînd, televiziunii netransmiterea acestui derby pentru marea public absent în tribune. Dar, T.V.-ul avea să-și corecteze lipsa de inspirație, înregistrînd derby-ul, pentru ca entuziasmul cronicarului să aibă și o acoperire de fond.

Derby-ul Rapid — Dinamo va intra, sîntem siguri, în filmoteca de aur a televiziunii. Poate că netransmiterea pe viu a acestui meci realmente singular al campionatului nostru îi va conferi o aureolă în plus, la cîne știe ce oră tîrzie din noapte.

Obişnuim deseori să apelăm la marile meciuri televizate în ultimii ani, de pe stadioanele lumii. Obişnuim deseori să facem comparații, pentru a le oferi fotbalistilor noștri. Obişnuim deseori să zimbim la capătul acestor comparații. Pentru ochii deseori vrăjiți ai telespectatorului, frenezia în joc a unui Haan rămîne un model intangibil. Ieri, pe stadionul 23 August, Radu Nunweiler nu a fost cu nimic mai prejos. Pentru aceeași ochi vrăjiți, fantezia unui Netzer ține doar de limitele idealului. Ieri, în a doua jumătate a meciului, Nichi Dumitriu a pus pe masa verde a gazonului cele mai frumoase combinații ale frumoasei sale cariere. Pentru ochii avizi de fotbal ai telespectatorilor, apărarea unui Juventus este un sistem electronic de precizia celui care apără băncile din Torino. Ieri, atleții din defensiva Rapidului nu au fost cu nimic mai prejos decît apărătorii conduși de Salvatore sau Blankenburg.

Derby-ul de ieri a fost un meci mare în primul rînd pentru că jocul împrejurărilor a izbutit să stoarcă toate energiile fotbalistilor. Dinamo a vrut să-i ofere lui Nelu Nunweiler cel mai frumos dar în ziua aniversării clubului. Rapid, pe de altă parte, s-a bătut pentru a supraviețui, în stilul acestui inegalabil animator care este Tache Macri. Din această ciocnire furibundă au țîșnit petardele care au luminat meciul timp de 90 de minute.

Am putea spune că acest derby a avut un calet de regie fără reproș. A avut în primul rînd acea teribilă declanșare din start a dinamoviștilor, împinși mereu la atac de Dinu. A avut, în al doilea rînd, acel metronom variabil al Rapidului, care a știut să rupă tempo-ul deseori neverosimil al echipei noastre.

revanșe pe triu II și Bo

Dinamo dorește titlul punctele se Dinamo să drămuie și

...Aștept privind ace mult spre la Amsterd nesc va iz

BUCUREȘTI

Deși nu-i deloc simplu să faci abstracție de rezultatul unei partide atunci când te încumești la anumite considerente „de după război”, se poate aprecia, totuși, pe baza unor elemente furnizate de meciul **Dinamo-Rapid**, că antrenorul feroviarilor bucureșteni, **Tache Macri**, a ales tactica cea mai potrivită la ora jocului; așa-numita tactică specială — **O PREDILECTIE PENTRU ARMA CONTRAATAACULUI**, în ofensivă — a avut ca punct de plecare plauzibilul considerent potrivit căruia **Dinamo** va căuta să atace în dorința de a reintra în posesia locului I, sau

măcar de a se menține în imediata vecinătate a actualului lider. Să-și fi însușit, oare, chiar atât de bine lecția contraatacului antrenorul **Macri**, absolvent al cursurilor de la **Co-verciano**, o localitate în țara... „betonului”? Și dacă așa stau lucrurile, a avut timpul necesar pentru a o face înțeleasă elevilor lui?

Cert este că, în linii mari, pe cimpul de joc rapidiștii își luaseră măsurile necesare pentru a face față ofensivei dinamoviste care, așa cum prevăzuse **Macri**, s-a și produs încă din startul partidei.

O dată respinse acțiunile adversarului (prin-o judicioasă mobilizare a forțelor; și **cantitativă**, în funcție de numărul jucătorilor împinși înainte de dinamoviști, și **calitativă**), **Rapid** a căutat să ajungă prin cît mai puține pase la poarta lui **Cavai**

și a reușit deoarece: circulația rapidă a balonului, expeditiv din liniile dinapoi, s-a sincronizat cu demarările oportune ale virfurilor **Petreanu**, **Dumitriu II** și **Neagu** (varianta folosită în cea mai mare parte a timpului), **Năsturescu**, **Neagu**, **Dumitriu III**, formula din partea a doua a reprizei secunde.

Datorită acestei modalități alese în ofensivă — **contraatac** — rapidiștii și-au creat foarte expeditiv cîteva mari ocazii de gol (cele din min. 8, 25, 34, 65, 69, 72). Deci, suficiente exemple care vin să demonstreze gradul de periculozitate al contraatacului rapidist în partida de duminică seara. Nu-i mai puțin adevărat faptul că majoritatea situațiilor favorabile create de feroviar pe contraatac s-au petrecut în repriza a doua, cînd, în dorința de a echilibra balanța pe tabela de scor, dinamoviștii au atacat disperat neglijînd defensiva.

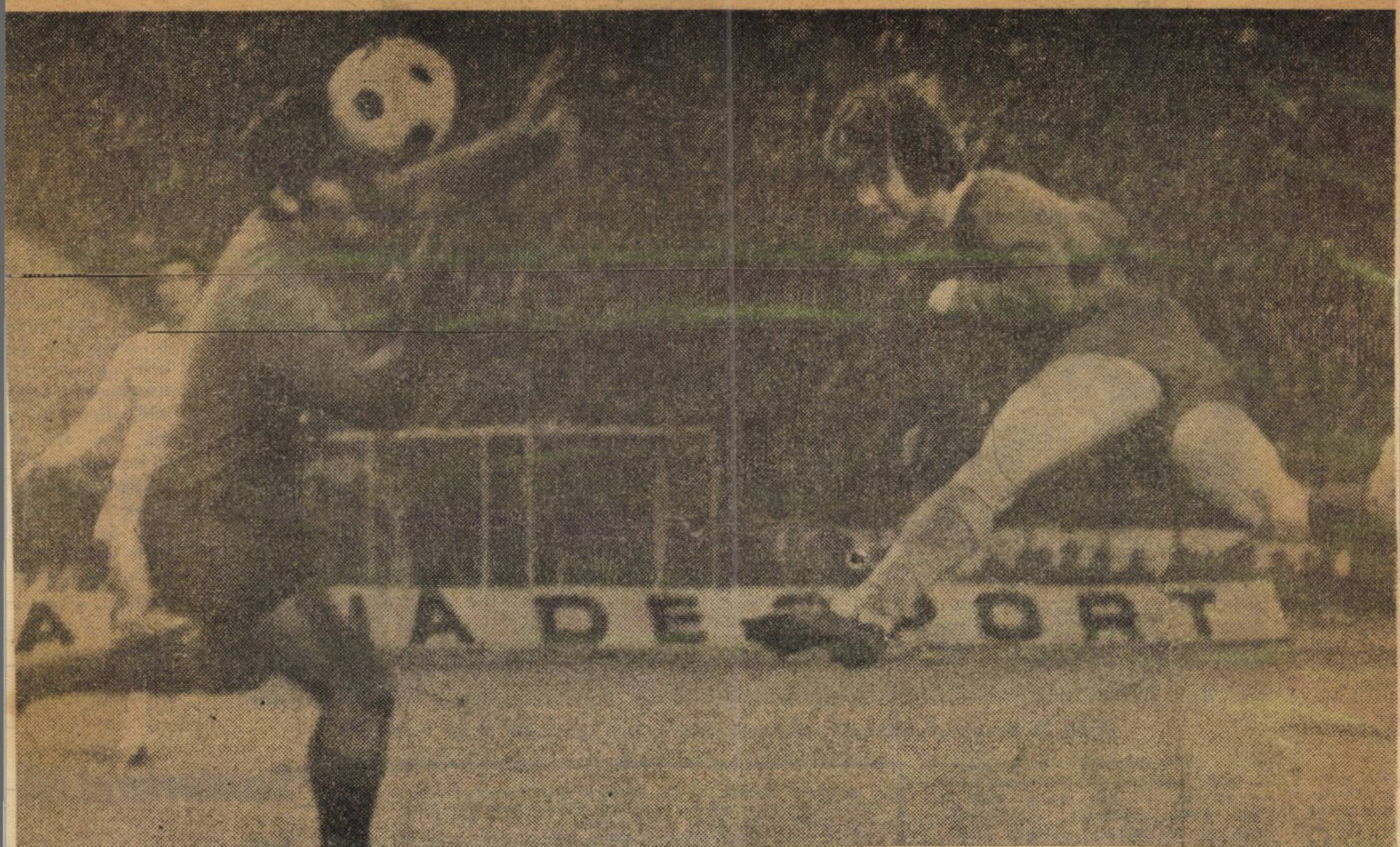
Abordînd jocul de pe poziția echipei care merge la titlu, **Dinamo**, spunem, a mizat mult pe cartea ofensivei. **O ofensivă dirijată de Dinu**, revenit la mijlocul terenului în rol de dispecer, și susținută cu forțe din toate compartimentele dar, în mod special, de „jolly-joker”-ul **R. Nunweiler**, dispus să conlucreze pe toată aria de desfășurare a liniei întii, ca om de legătură și chiar ca finalizator; de la el se ducea, în acel minut 25, balonul spre plasa porții lui **Răducanu** dacă **Pop** n-ar fi scos „în extremis”. Și, dînd Cezarului ce este al său, ar mai trebui spus că ofensiva dinamovistă a mai creat cîteva situații de gol la poarta lui **Răducanu**, unele ratate, altele stopate miraculos de portarul **Rapidului**. Ocoliți de șansă în prima parte a jocului, dinamoviștii n-au mai găsit, în continuare, răbdarea necesară ducerii la bun sfîrșit a acțiunilor ofensive, mai ales în condițiile în care defensiva bine grupată și orientată a **Rapidului** le pune serioase probleme. În aceste momente, luciditatea este un lucru de preț dar ea nu l-a stăpînit nici pe experimentatul **Lucescu** (care prin centrările lui stereotipe, înalte, spre careul mic, mai mult a stricat) și nici pe **Sătmăreanu II**, care sub tricoul cu nr. 8 nu se prea descurcă. Cu **Moldovan** în teren mai devreme, poate că ofensiva lui **Nelu Nunweiler** s-ar fi sprijinit pe un pilon (în plus) mai solid și ar fi avut ceva mai mulți sorți de izbîndă.

G. NICOLAESCU



Moment de tensiune la poarta **Rapidului**, rezolvat, în extremis, de **Răducanu** care a plonjat curajos la picioarele lui **Dumitrache**. Fază din meciul **Rapid — Dinamo**, o reușită fotbalistică a cuplajului de pe stadionul „23 August”.

MOMENT DE TENSIUNE ÎN DERBYUL ETAPEI



Lovitura de cap a lui Dumitrache (min. 69) este respinsă miraculos, tot cu capul, în corner, de Răducanu. Dinamoviștii ratează astfel o mare ocazie de a egala.

O FAZĂ FIERBINTE...

...ȘI EPILOGUL EI



Răducanu este îmbrățișat de coechipierii săi Boc și Fl. Marin, în timp, ce Dumitrache și Doru Popescu sînt decepționați. Fotografii din întîlnirea DINAMO—RAPID (0—2), realizate de Dragoș NEAGU

RAPID 2(0) F.C. CONSTANȚA 1(0)

Rapidiștii au trăit clipe grele în partida cu F.C. Constanța. Dumitriu II ne spusese la început că această formație este foarte dificilă, dar nu prevăzuse că echipa sa nu va fi capabilă să se desprindă la timp și decisiv de adversar, așa cum o făcuse în partida cu Dinamo. Jocul feroviarilor n-a mai avut acea claritate, acea legătură între compartimente; în atac s-au trimis multe mingi înalte, pe care Antonescu, în special, le-a rezolvat cu brio. Nu-i mai puțin adevărat însă, că oaspeții s-au aglomerat, s-au „agățat” de adversar în fel și chip, cu intervenții neregulate (Nistor și Bălosu) pentru a împiedica pe atacanții feroviarilor să-și ducă la bun sfârșit acțiunile ofensive. De aici, a rezultat un joc crispat, neclar, ceea ce lui F. C. Constanța îi convenea de minune pentru a pleca cu acel punct pe care și-l dorise. Oaspeții au aplicat și tactica enervării adversarului, prin acele obstrucții și trageri de timp permanente, la care arbitrul I. Rus nu prea s-a grăbit să ia o poziție fermă. Nimeni nu spune să nu te bați pentru supraviețuire, dar nu cu mijloace mai puțin sportive așa cum au făcut-o constănțenii. Când s-au preocupat de fotbal trebuie să spunem că ei au realizat și unele faze destul de periculoase.

Dar chiar și în aceste condiții, feroviarilor au avut, totuși, posibilitatea deschiderii scorului, dar Ștefănescu a apărut excelent; Marin Stelian a fost faultat clar în min. 30 de Bălosu, în careu, arbitrul n-a „văzut” nimic; Dumitriu II a șutat în bară (min. 60). Și contrar cursului jocului, Răducanu (min. 62 a primit acel gol de începător, la su-

tul lui Oprea, expedit de la 30 de metri. Au urmat minutele disperate ale Rapidului, și până la urmă, M. Stelian și Neagu au reușit să întoarcă pe drept, un rezultat pe care echipa lor îl merită cu prisosință.

Ca să fim sinceri, pe stadionul Republicii, fotbalul de calitate a fost prea puțin prezent. A fost mai degrabă o luptă crincenă și aspră cu multe incorectitudini, mai ales în repriza a doua, cărora arbitrul I. Rus nu a știut să le pună capăt cu autoritatea și personalitatea cerute. Prin maniera sa de arbitraj mai mult a enervat pe jucători, dăunând desfășurării generale a partidei.

Stelian TRANDAFIRESCU

Stadionul Republicii; teren alune-cos; timp răcoros, ploale, vânt; spectatori aproximativ 10 000. Au marcat: OPREA (min. 62), M. STELIAN (min. 75) și NEAGU (min. 88). Raport de cornere: 9-4. Raportul șuturilor la poartă: 20-13 (pe spațiul porții: 11-4).

RAPID: Răducanu — Pop, BOC, FL. MARIN, Grigoraș — Savu, M. STELIAN — Petreanu (min. 58: NASTURESCU), Dumitriu II, NEAGU, Angelescu (min. 46: Dumitriu III).

F. C. CONSTANȚA: ȘTEFĂNESCU (min. 47: Pilcă) — Ghirca, ANTONESCU, BALOSU, Nistor — I. Constantinescu, OPREA — TANASE, Mărculescu, Caraman (min. 77: Rădulescu), Turcu.

A arbitrat: IOAN RUS (Tg. Mureș) ★★, ajutat la linie de I. Chilibar (Pitești) și N. Mogorosaș (Craiova).

Cartonașe galbene: NISTOR, POP, DUMITRIU II, NEAGU, OPREA.

Cartonașe roșii: M. STELIAN.

Trofeul Petschovschl: 9.

La tineret-rezerve: Rapid — F.C. Constanța 2-0 (0-0).

PE PLOAIE...

Cu câteva minute înainte de începerea jocului Rapid — F. C. Constanța, norul întunecat care ajunsese până aproape de planșeul tribunei s-a revărsat „ca la Liverpool”, inundând ovalul de tartan. Treptat ploaia s-a mai îmbunătățit, înțelegând parcă truda jucătorilor. Minutele au început să se scurgă, greu, scoțind la iveală oboseala rapidiștilor, storși de nenumăratele sprinturi în meciul cu Dinamo. De cealaltă parte, F. C. Constanța, și-a propus o remiză cu orice preț, oferind câteva mostre de durități excesive, cu care Farul ultimilor ani ne dezobișnuise.

După pauză, Răducanu a ținut, parcă, să-i atragă atenția noului său antrenor Macri că toți cei care se perindă la conducerea tehnică a Rapidului trebuie să se înarmeze cu răbdarea celor pomiți pe drumul calvarului, și a oferit constănțenilor un gol de neînțeles pentru portarul din meciul cu Dinamo. Rapid, knock down în aceste minute, lăsa impresia că nu mai poate întoarce soarta meciului. Atacurile, mereu oarbe, se izbeau de apărarea condusă de Antonescu. Intr-un tîrziu, Rapid a reușit să se salveze prin două superbe execuții tehnice, care au amintit tuturor că „potcoava” n-a mizat și nu mizează doar pe perfecționarea alergării cu crampoane. Marin Stelian a reușit o frumoasă întoarcere, după o subtilă preluare pe piept, și a înscris din voley, cu stîngul sub bară. În ultimele minute, Neagu a reabilitat, în sfîrșit, șutul puternic, perforînd păianjenul care-și țese tîhnit pinza în colțurile tuturor barelor primei divizii. În ultimele secunde, constănțenii s-au decis, în sfîrșit, să joace fotbal, dar era prea tîrziu.



Moment de panică în careul lui F. C. Constanța, care s-a apărut mai tot timpul cu îndrjire, dar și obstrucționist. Foto: S. BAKCSY



BUCUREȘTI. Min. 25: Pop degajează balonul trimis spre gol, cu capul, de Radu Nunweiller. Este primul moment psihologic al neuitatului derby
Foto: N. DRAGOȘ

ne-a dovedit contrariul. Prin desfășurarea ei a relevat cu adevărat marile disponibilități ale jucătorilor din cele două formații în privința angajamentului total, al ideilor și manevrelor tehnico-tactice folosite. A fost un spectacol incitant în care învingătorii și învinșii au merite egale, a fost un meci etalon al calității. Am revăzut seara pe micul ecran secvențele acestui mare derby și putem afirma că ei nu au fost cu nimic mai prejos decât acelea pe care le vedem de obicei — tot pe micul ecran — în marile confruntări internaționale de certă valoare.

Am vrea ca puținele rinduri elogioase la adresa jucătorilor ce au evoluat în vedeta de pe stadionul 23 August să fie interpretate și ca un îndemn de mai bine în campionatul nostru, măcar în ultima parte a lui. Și poate chiar din această etapă de azi care programează întâlniri deosebit de atractive și echilibrate, menite să aducă măcar un început de clarificare în clasament.

„CUPA ROMÂNIEI”

DUPĂ SURPRIZELE DIN OPTIMI

Între un meci de importanță majoră al echipei noastre naționale (cu R. D. Germană în cadrul preliminariilor C. M.) și o etapă cu rezultate surprinzătoare, din campionatul primei noastre divizii, s-au disputat optimile de finală ale Cupei României, programate inițial pentru 16 mai pentru ca, mai apoi, să fie aminate și înlocuite cu partidele etapei a 24-a a campionatului. Și — sintem siguri — dacă n-ar fi existat câteva rezultate surprinzătoare, „optimile” Cupei consumate cu o săptămână în urmă ar fi trecut neobservate.

La Ploiești, o echipă divizionară C, Constructorul Galați (una din cele 168 formații de „C” ajunse în optimi) a reușit să elimine pe Dinamo București, echipă fruntașă a soccerului nostru, cu mulți titulari ai reprezentativei în rindurile sale!? Alte două formații de „B”, Chimia Rm. Vilcea și Metalul București, s-au calificat în dauna C.F.R.-ului din Cluj și a fostei campioane, U.T.A. În fond, aceste mari surprize fac deliciul „Cupei”, constituind partea bună, sarea și piperul competiției. Pentru că, reversul medaliei însumează, din păcate, un șir lung de deficiențe organizatorice: etape aminate și toate plasate la mijloc de săptămână, prevederi regulamentare de calificare, în caz de egalitate, discutabile, tragere la sorți dirijată pentru a nu se întâlni între ele echipe de categorii inferioare etc. Adăugând tuturor acestora și lipsa de interes a unor echipe față de această competiție, la care participă doar pentru a se achita de o... obligație, avem o imagine, semnificativă, a motivelor care — persistând de ani și ani — mențin Cupa României pe plan secundar.

Privim în „grădinile” altora și ob-

servăm câtă amploare, ce atenție acordă competiției respective forurile de specialitate, echipele — mari și mici — iubitorii fotbalului. La noi, doar finala și, într-o oarecare măsură, semifinalele fac excepție. Prea puțin însă pentru o întrecere pe care o DORIM și care TREBUIE să devină cu adevărat de prim ordin, pasionantă, populară, îndrăgită.

L. D.

DOCUMENTAR

● Hunedoara: CHIMIA RM. VILCEA—C.F.R. CLUJ 1-0 (0-0). A MARCAT: Iordache (min. 56).

● Ploiești: CONSTRUCTORUL GALAȚI—DINAMO BUCUREȘTI 1-0 (0-0). A MARCAT: Ploieșteanu (min. 81).

● Drobeta Tr. Severin: U.T.A.—METALUL BUCUREȘTI 1-1 (0-0, 1-1). AU MARCAT: Broșovschi (min. 58) și Fătu (min. 64).

● București: F.C. ARGES—F.C. CONSTANTA 2-1 (0-0). AU MARCAT: Radu (min. 72), Troi (min. 83) și Caraman (min. 89).

● Bazău: PETROLUL PLOIEȘTI—F.C. GALAȚI 2-1 (2-0). AU MARCAT: Pîrveu (min. 1 și 33) și Moraru (min. 77).

● Sibiu: STEAUA—ȘTIINȚA PETROȘANI 4-1 (3-0). AU MARCAT: CRISTACHE (min. 21), Năstase (min. 32 și 76), Tătaru (min. 38, din penalty) și Alexandroni (min. 86, din penalty).

● Galați: S.C. BACĂU—RAPID 2-1 (1-0). AU MARCAT: Velicu (min. 10), Baluță (min. 38) și Dumitriu II (min. 85).

● Brașov: „U” CLUJ—SPORTUL STUDENTESC 5-1 (0-1, 1-1). AU MARCAT: Mureșan (min. 54), Georgescu (min. 38). Penalty-urile au fost transformate de Lică, Mureșan, Uifăleanu, Anca, respectiv Cojocar, Șerbănică și Tănăsescu.

★

Mîine vor fi trase la sorți sferturile de finală, care se vor disputa la 24 iunie. Semifinalele sînt programate pentru 27 iunie, iar finala la 1 iulie, ca de obicei, pe stadionul „23 August” din Capitală.

TUNOS, APOL...

pe scena de iarbă n-avea să continue la același nivel. La 1—1, aproape brusc, combatanțele au devenit mai prudente, au închis mai mult jocul.

Prinde, ai nimis mai mult jocu.
Doar vespnicu neastimpărat Năsturescu nu se împacă cu soarta remizei și încearcă să spargă în zona lui, în min. 30 (la o minge deviată de M. Sandu) în obliga pe Suțiu să acorde, în extremis, un corner; în min. 31, Năsturescu centrează la secundăltăime, parael cu careul mic, de unde M. Stelian țigheste nrinte apărătorii studenți și inserie, spectaculos, din plonjon, eu capul: 2-1.

Încurajați de gol, rapidistii ies acum mai decît la ofensivă și, în min. 39, „capul” lui Boc, de la vreo 5—6 m, greșete cu puțin ținta (Neagu, pe fază, a prelungit în plasă mingea venită de la Boc, dar înaltăsfatul Rapidului se afla în poziție de cîștig).

Primul sfert de oră de la reluare se desfășoară în nota de superioritate a Rapidului (în min. 59 Neagu a ratat o bună ocazie), după care emoțiile se mută la poarta lui Răducanu, care (min. 63) respinge, cu dificultate, mingea expedită, din apropiere, de Oct. Ionescu; înaintea central al Sportului studențesc sutează din nou, dar mingea întinsește mina lui Codrea, aflat pe linia porții. Arbitrul nu sancționează irregularitatea fundasului rapidist. Ace-

La inert-rezerve : Rapid - C.S.M. Reșița 1-0 (0-0).
Trofeul Petrichovski : 9
Cartonase roșii : nici unul.
Cartonase galbene : nici unul.
Jocuri :
Chim (Brașov) și - cu greșeli în apărarea ofensivă - de V. Neacșu
A arbitrar NICOLAE CUSARU (Ploiești) *** și, ajutat la timp
de Dădu Georgescu, FLOREA
n. 62 și Dumitru, Beldeanu - Alodiresel, Nestorciuc (min. 42
C.S.M. REȘIȚA : ILEȘ - Rednic, Georgescu, RISS, Găspar - PUS-
Dumitru II.
ARCI, Alina Stelian - Petreanu (min. 46 Măstureanu), Dumitru II.
RAPID : Raducanu - Pop, BOCI, MARIN, Codrea - Sava (min.
8-0), Rapid de contere : 8-2.
aproximativ 15000 Raportul surinilor la poarta : 13-13 (pe spațiu)
distanțat 23 August : teren bun : timp frumos, calduros : specia-

C. S. M. REŠITA

RAPID

0

0

②

RAPID

SP. STUDENTESC 2(3)

Siadional "23 August"; teren bun : timp inchis : spectatori - aprox-
 mativ 45.000. Au marcat : M. STELIA (m.in. 7 - din 11 si 30), respectiv
 OCT. IONESC (m.in. 11) si TANASESCU (m.in. 74 - din 11 si 30). Raport de
 cornere : 4-12. Raportul scorului la poarta : 12-16 (pe spatiu portii : 10-8).
 R.A.P.D. : Haiducanu - Pop. BOG, FL. MARIN, Codrea - Rotaru (m.in.
 14 Savu). M. STELIA - NASTURESCU, DUHITELU II, Neagu, Dumitru III
 si Savu).
 SPORTUL STUDENTESC : Saciu - TANASESCU, Kraus, M. Sandu,
 Marac - Cazan (m.in. 95 : Lucaci), GOCIRIANU - LESSEANU, Chibala, OCT.
 IONESC, Moldoveanu.
 A arbitrat C. PETREA *** ajutat la limite de V. Padureanu si cu Krc-
 sell de D. Ghelu (toti din Bucuresti).
 Cartonasie galbene : Chibala, Pop.
 Cartonasie rosii : nici unul.
 Trofeul Petcschovski : 8.
 La finisier-rezerve : Kapid - Sportul studentesc 1-1 (1-0).

eusit deschiderea scorului:
„un-doi“ cu Neagu, Dumitru
a trezit singur cu Suciu în
Tănăsescu, încercînd să-l
ze în extremis pe rapidist,
at evident în careu: pe-

pierea careului mic și, nescind pe
gânduri, Oct. Ionescu a reluat cu
capul, strecurind balonul, pe lângă
Codrea, în plasă.

Cu două goluri din start, jocul era gustat în tribune mai ales de „neutri“, dar reușitul spectacol de

UPȚĂ, ECHITAB

[illegible]

edre- Ku-
an de haub-
e Jochi sportive
arile proaspetilor al-
sportiva Auriana N-
multimi conducere
clubului. In nume
a in procesul de
si pentru excelent
sportul de pe lo-
ealtea festivalu
ol. ult. In
f. S. care le-
si se lea ura
bucurii li

BUCURESTI. Iata cum s-a ajuns la prima egalitate
(foto 1) Raducanu a grezit intervenția și Chihala

**A.S.A. —
RAPID
1—1 (1—0)**

STADIONUL „23 August”:
teren bun; timp foarte
bun; spectatori, aproxi-
mativ 15 000.
AU MARCAT: Caniaro
(min. 15); M. Stelian (min.
84).
A.S.A.: Nagel 9 — Szöl-

18si 7, Unchiaș 8, Ispir
7, Czako 7 — Varodi 8
(min. 60: Fazekas 6),
Buloni 6 — Caniaro 6,
Naghi 6, Mureșan 8, Haj-
nal 6 (min. 84: Sultănoiu).
RAPID: Răducanu 8 —
Pop 7, Boc 8, Fl. Marin
7, Codrea 6 — Savu 7
(min. 46: Rotaru 8), M.
Stelian 8 — Năsturescu 8,
Dumitriu II 8 (min. 77:
Petreanu), Neagu 6, Dumit-
riu III 7.
ARBITRU: P. Sotir
(Mediaș), nota 8.

GAZDELE AU PIERDUT UN PUNCT PREȚIOS ● Jocul de-
butează cu o surprinzătoare acțiune de atac a oaspeților, care
sunt pe punctul de a deschide scorul imediat după lovitură de
incepere. Salvează „in extremis” Nagel, plonjind la picioarele lui Nea-
gu ● Min. 15: A.S.A. înscrie primul gol al partidei: Caniaro, lan-
sat pe extremă, găsează puternic la colț, fără ca Răducanu să mai
poată schița măcar un gest ● Gazdele domină insistent, dar nu
reușesc să-și mărească avantajul, deși au de câteva ori posibilita-
tea, prin Mureșan, Varodi și Czako ● În partea a doua a întâlnirii,
Rapid este cu totul o altă echipă: mai sigură, mai agresivă, mai
hotărâtă ● Giuleștenii caută mai des poarta lui Nagel și au trei
mari ocazii de egalare: în min. 57, prin Năsturescu, în min. 60
prin M. Stelian și în min. 67 prin Dumitriu II, dar pe rând, pri-
peala, bara sau intervenția lui Nagel se împotrivesc golului ●
Finalul meciului este de-a dreptul pasionant. A.S.A. luptă să-și
mențină fragilul avantaj, Rapid ca să obțină egalarea ● Giuleștenii
egalează în min. 84, prin M. Stelian (M. I.).
● CALIFICATIVUL MECIULUI: BUN

3-1 (1-0)
AU MARCAT: 7
Naom
A.S.A.: Asa -
A.S.A.: Botos, I
Szekeli, Koler
greu, Orza, Cova
Tevi,
RAPID: Bogdan
Bogaciu, Nicolae
nu, Tai - Car
(Lăzărescu), Na
ARBITRU: V

RAPID

0(0)

F.C. ARGES

1(0)

ARGEŞENII MAI LUCIZI, MAI SIGURI...

Fostele performere ale trecutului, deflatoarea Cupei Rapid, și campioana „en titre”, F.C. Argeș, au adunat multă lume, ieri, în „potcoava Giuleștiului”, stadion ce-și deschide porțile acum la... sfârșit de stagiune fotbalistică.

La adăpost de emoții mari, combatantele au... calm, dar, spre surprindere, primele 15 minute au fost în note...

cu—Neagu, ultimul a rămas singur (la 10 m, lateral dreapta) cu Ariciu în față, dar, în loc să plaseze balonul în colțul lung, s-a pripit și a sutat în portarul ieșit. Același Neagu (min. 44) va fi, în contrast, în extremis, de Barbu, la un șut expedit de la marginea careului mic.

Fuseseră două bune ocazii risipite de gazde față de tot atâtea avute de oaspeți (în min. 35 și 43), când Răducanu și Fl. Marin rezolvaseră, cu dificultate, în ultimă instanță O schimbare petrecută la pauză (Cassal în locul lui Troi) în atacul lui F.C. Argeș n-a diminuat cu nimic din capacitatea ofensivă a formației oaspete. Noul intrat, inspirat și în ver-vă de joc, a produs în repetate rânduri panică în careul advers, dar, cu deosebire, în min. 50, când un „cap” al lui a trimis balonul transversală; mingea a re-voluționar, care, de la 5-6 m, s-a reluat alături de poartă.

De partea cealaltă, Tache Macri schimbă și el un înaintas, dar Petreanu era mai puțin întreprinzător, așteptând, în continuare, de la M. Stelian și Dumitriu II, inspirația și sutul salvator. Mai ales în condițiile în care lui Neagu nu-i reușea absolut nimic, ieri omul de gol al Rapidului oprind (desigur, neintenționat) și bunele intenții ale coechipierilor, cum a fost și acel șut puternic expedit de Pop în min. 57, când mingea îndreptată ghiulea spre plasă a fost returnată de... spatele lui Neagu. Dar, cea mai mare ocazie a meciului Neagu o va rata în min. 83, când, singur, singurel, la 7-8 m cu toată poarta în față, a reluat slab în Ariciu.

Vădit supărați, suporterii Rapidului și-au manifestat nemulțumirea...

Neagu ratează o nouă ocazie în meciul cu F.C. Argeș.

P ieri după amiază, pe terenul de la Giulești, s-a jucat un meci de fotbal între F.C. Argeș și Rapid. Meciul a fost câștigat de F.C. Argeș cu 1-0. În timpul meciului, s-a petrecut un incident: un jucător al Rapidului a fost lovit de un jucător al F.C. Argeș. Incidentul a fost rezolvat de către arbitrii prezenți. Meciul a continuat și s-a încheiat cu victoria F.C. Argeș.

...Pe stadionul Giulești ploaie nu făceau decât să acopere, însă, în mîna cronicarului existau câteva minute de tumult radiofonic, blinde de pe Giulești să piară a pierdut bătălia; acel 2-2 de multe de cuțit, a fost mai puternic, rian Popescu sau cascada de fente.

Pe Dinamo a început marea tul lui Dumitrache spre poarta lui „un-doi”-uri. Aici au fost plonjoane, întreg arsenalul meciului total. În echipă dinamovistă, secundele au aceași...

repli... nume... mo...

...cronica... Giulești (care mai aspru de pe rești, două echipe „provincialele” trece pe Real Ma cea călătorie spre zată printr-o vic or, care au tăiat geografia fotba pe care Dinamo singura il suportă cu mari eforturi...

Ioan CHIRILĂ

Stadion Giulești : teren bun; timp înorat, a plouat cu intermitență: spec- alor, aproximativ 18.000. A marcat M. POPESCU (min. 83). Raportul corn- 2-2 : 5-5. Raportul suterilor la 10-14 (pe spațiul porții : 4-5). RAPID : Răducanu — POP, BOC, FL. MARIN, Codrea — Rotaru, M. STE- LIAN — Nasturescu (min. 46; Petreanu), Dumitriu II (min. 64; Savu), Neagu, Dumitriu II. F.C. ARGES : ARICIU — Oltanu, BARBU, VLAD, Nedelcu — MUSTĂȚEA, BOC, M. POPESCU — Troi (min. 46; Cassal), Dobrin, Jercan (min. 56; Clusca). A arbitrat N. RANEA (Birlad). (Valeu) și I. Oniga (Iasi). Cartonașe galbene : Codrea. Cartonașe roșii : nici unul. Trofeul Petșchovski : 6. La terenul-réserve : Rapid — F.C. Argeș 1-2 (0-0).

RAPID

0(0)

F.C. ARGES

1(0)

NEAGU POATE REDEVENI UN ADEVARAT „OM DE GOL“

17

Asadar, F. C. Arges va juca probabil in Cupa U.E.F.A., iar Rapid, in mod cert, va evolua mai departe in Divizia A, desi a pierdut, pe propriul teren, intalnirea cu formatia pitesteană.

Stabilite fiind principalele implicatii ale meciului, găzduit, duminică, de „potcoava Giulestiului“ și încheiat cu victoria meritată a oaspetilor, vom renunța în rîndurile care urmează la obișnuitele aprecieri de ansamblu în dorința de a analiza comportarea unuia dintre cei 24 de fotbaliști, aceea a rapidistului Neagu.

De ce unul singur din 24?

Pentru simplul motiv că, o dată în plus, virful de atac al feroviarilor bucureșteni a „strălucit“ prin greșeli, s-a impus atenției generale prin cele trei mai ratări, am zice în atît de personalul „stil Neagu“! Nu-i cazul aici, nici spațiul afectat mini-comentariului nu permite, să descriem fazele respective, în care fostul om de gol al Rapidului a ratat de la 7-8 m, singur cu porta-

rul. Mult mai important ar fi să vedem de ce ratează el atît de mult și de des, întrucît, nu-i un secret pentru nimeni, duminică Neagu n-a făcut decît să recidiveze.

Însălînd, mental, imagine cu imagine din secvențele celor trei ocazii ratate, o singură concluzie se impune și anume aceea că Neagu nu-și atinge țelul dorit — înscrierea golului! — deoarece el acționează CRISPAT; tocmai în acea fracțiune de secundă în care ar trebui să gîndească lucid cea mai bună soluție el se află într-o asemenea stare de contractare încît nu mai vede nimic. Numai așa ne putem explica că, duminică, în două din cele trei cazuri, Neagu a ales soluția șutului tare, cu „ochii închiși“, în loc să prefere mingea plasată, în colțul lung, dat fiind faptul că el se afla foarte aproape de poartă.

Nu e capabil Neagu de asemenea execuții, să le numim de finete? Ba da, în mod cert ESTE! Și în sprijinul afirmației noastre pledează

acel gol înscris de el la Guadalajara — unul dintre cele mai spectaculoase ale El Mundial-ului — cînd, în condițiile jocului de mare miză, cu Cehoslovacia, și într-un moment de mare tensiune, la scorul de 0-1, mai înainte de a plasa balonul, cu latul, în plasă, el a trebuit să recurgă la extrem de riscantă soluție, aceea de a strecura balonul printre picioarele fundașului Migas, care, în apropierea careului mic, cu brațele desfăcute, crezuse că închide bine unghiul în fața lui Neagu.

Printr-un antrenament special, în care latura psihică să capete preutatea specifică, Neagu poate să adauge la calitățile lui de virf penetrant și ABILITATEA absolut necesară în atît de aglomerata zonă în care trebuie să acționeze.

Un Neagu, împetuos dar și inteligent, un om de gol cu multiple valențe, este așteptat (din nou) și de antrenorii echipei naționale!

G. NICOLAESCU



Moment de panică în careul oaspetilor, dar Neagu va rata o bună situație.

Foto: I. MIHAIKA

13. RAPID București— LA RÂSCRUCÉ DE DRUMURI

RETROSPECTIVĂ

CLASAMENT FINAL

Clasamentul, pe care l-am elogiat în dese rânduri, rămâne cel mai obiectiv diagnostician. Oricât ne-am efortat, uneori, pe el; chiar dacă — citeodată — dă dovezi de slăbiciune și cade și el în erori de judecată. Deciziile lui rămân însă, considerate în ansamblu, valabile, verificate și omologate de timp. Il utilizăm cu încredere și în cazul Rapidului, tocmai pentru

chipei în zonele submediocrității. Deci :

Ediția 1963/64 — tur — locul 6, final — locul 2; ediția 1964/65: tur — locul 3, final — locul 2; ediția 1965/66: tur — locul 1, final — locul 2; ediția 1966/67: tur — locul 4; final — locul 1; ediția 1967/68: tur — locul 10, final — locul 8; ediția 1968/69: tur — locul 14, final — locul 3; ediția 1969/70: tur —

care să-l fi aflat abia din micul nostru tablou, e un adevăr pe care îl știm cu toții. Cifrele au întărit faptele sau — dacă vreți — au stabilit frontiera acestui început de decenă. Ea se fixează încă de la startul trecutului campionat când lotul feroviar — diminuat sensibil calitativ — n-a mai fost în stare să-și împropăteze forțele și căderea s-a accentuat în ediția 1972/73.

Privim tabloul rezultatelor Rapidului din acest ultim campionat și încercăm să găsim o perioadă mai însoțită. Poate că ar fi una, în finalul turului (15 octombrie — 17 decembrie) când giuleștenii înregistrează un singur eșec (la F. C. Argeș) dar risipesc multe puncte și prin egalități. În rest, traseul lor e un traseu al contradicțiilor. De ce? Am amintit, cauza, acea dezechilibrare de calitate a lotului. Petreacă într-un moment când formația din Grant e grevată și de o inevitabilă schimbare de generații, când Codreanu și Dinu și poate și Năsturescu trebuie să primească succesori. Distanța dintre o generație și alta trebuie acoperită... rapid. Florin Marin, Rotaru Grigoraș sunt niște puncte de reper, asta e drept, dar ei nu au devenit stilpi — așa cum era de crezut — și din motive care îi privesc și din altele care nu le-au stat sub voință. „Plutonul de mijloc” — aici îl găsim pe Neagu, pe Marin Stelian, pe Angelescu, pe Petreanu, Savu, Codrea — are multe ezitări și — cu siguranță — alta ar fi fost fața echipei dacă randamentul lor ar fi fost mai des egal cu valoarea efectivă pe care o reprezintă.

Rapidul e în fața unei mari încrucișări de drumuri. Și din păcate, nu putem spune cu toată convingerea și slujii de argumente, de fapte, că intersezonul i-a dat forțe care să-l îndrepte spre o linie principală și nu pe una secundară, pe care a tot mers în ultimele două ediții. Rapidul e în fața unor hotărâri importante pe care trebuie să le ia din mers, pentru că nici timpul și nici campionatul nu așteaptă. Prima și cea mai urgentă se numește reorganizarea sufletască a lotului — mic, mare, așa cum se prezintă el în momentul de față. O trupă care nu are afinități morale reale, sincere se va clătina la prima rafală de vânt. Transferul nr. 1 pentru unsprezecelele din Giulești se numește, deci, UNITATEA MORALĂ. De abia mai departe se poate vorbi de celelalte probleme, acute, și ele...

Eftimie IONESCU

- GOLGETERII ECHIPEI: M. Stelian — 7 goluri, Boc — 6, Dumitriu III — 6, Neagu — 4, Dumitriu II — 3, Năsturescu — 1, Petreanu — 1, Codrea — 1.
- Este singura echipă care nu a primit „cadou” vreun autogol, dar nici nu a făcut un asemenea cadou.
- A beneficiat de 5 lovituri de la 11 m (4 transformate — Boc 3, Marin Stelian 1 — una a fost ratată de Boc), a fost sancționată cu 5 penalty-uri.
- JUCĂTORI ELIMINATI: M. Stelian (etapa a 24-a).

că faptele verifică ceea ce reiese din limbajul cifrelor. De aceea ne-am și dus cu 10 ediții în urmă, pe firul clasamentelor, în căutarea unei explicații asupra echipei de care ne ocupăm în rândurile ce urmează, RAPID. Și iată ce am aflat...

Din ediția 1962/1963 și până cu două ediții în urmă (1971/72), formația din Giulești a avut un mers ritmic, echilibrat, care denota forța de a termina bine competiția, în orice caz de a realiza „timpuri in-

locul 1, final — locul 2; ediția 1970/71: tur — locul 3, final — locul 2. Acum vine momentul foarte semnificativ, dar semnificativ în rău, din nefericire. Sint ultimele două ediții; acum doi ani (1971/72) feroviarul termină pe locul 5 în tur și pe locul 12 în final. Iar în 1972/73 îl aflăm în prima parte pe locul 8, pentru a trece linia sosirii în a 12-a poziție.

E ușor, credem, să observăm că — chiar și în edițiile în care a evoluat pe la mijlocul clasamentu-

23 DE JUCĂTORI FOLOSIȚI

Pop (30 de meciuri — 2 700 de minute — totalul notelor 193), Răducanu (29 — 2 535 — 220), Boc (28 — 2 520 — 228), M. Stelian (28 — 2 453 — 190), Dumitriu III (27 — 1 774 — 152), Petreanu (26 — 1 638 — 154), Năsturescu (25 — 1 639 — 163), Grigoraș (24 — 2 002 — 173), Neagu (24 — 2 087 — 150), Savu (24 — 1 793 — 153), Dumitriu II (21 — 1 674 — 147), Codrea (20 — 1 800 — 127), Angelescu (17 — 1 484 — 115), Marin Florin (12 — 1 030 — 92), Stefan (10 — 735 — 64), Naom (10 — 592 — 57), Dinu (7 — 388 — 43), Codreanu (6 — 267 — 38), Rotaru (5 — 361 — 33), Mușat (4 — 219 — 27), Niculescu (2 — 165 — 12), Straț (1 — 61 — 5), Tai (a jucat doar 8 minute).

termiari” (adică turul și returul) valoroși. O să vă convingeți că nu exagerăm prezentându-vă locurile ocupate la sfârșitul celor două jumătăți de parcurs de unsprezecelele din Giulești. Iată-le :

Ediția 1962/63: la terminarea turului, locul 5; în clasamentul final, locul 8. Acum va urma perioada de opt campionate care poate fi calificată drept reușită, fără deficiențele de suflu și de rezistență marcate în ultimul timp și reprezentând intrarea e-

lui (de pildă campionatul 1967/68). Rapidul și-a îmbunătățit în final locul față de poziția de la jumătatea cursei. În rest — adică opt campionate — giuleștenii au apărut mereu în laudabilul rol de aspiranți la locurile de frunte. Și chiar dacă nu au reușit decât o singură dată să pună cununa de lauri pe frunți, în rest au fost mereu „acolo”. Elementul cel mai important care ni se pare a fi remarcat rămâne însă disponibilitatea echipei, cum mai spuneam. Ea a îmbunătățit sau în orice caz a confirmat în retur reușitele din prima parte a competiției, condiție primordială a unui gen de întrecere cum este campionatul. Regularitatea aceasta dispăre în ultimele ediții, în ultimele două campionate ca să fim mai exacti. E, indiscutabil, o criză și asta nu mai e un secret pe

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

Tache Macri, antrenorul de astăzi al Rapidului, a devenit (oarecum) omul zilei în fotbalul nostru. Simplul fapt că a preluat o echipă „pe targă”, cu care a reușit, în cele din urmă trei puncte în compania lui Dinamo și Steaua, spune destul. În afară de asta, Tache Macri a jucat acum 11 ani împotriva echipei R. D. Germane, la Dresda, și, după cum se știe, peste patru zile jucăm din nou cu Peter Ducke. În sfârșit, aș vrea să vă spun că aceste două coincidențe nu sînt singurele care au determinat alegerea interlocutorului pentru interviul de astăzi. Antrenorul și inginerul Tache Macri vor fi de asemenea tineri de discuție pentru că de a încerca să selecționăm rafalele monologului

Această scrisoare mi-a venit în cap. Așa se face că alături de învingătorii în Anglia, la Cupa Mondială, a fost și un antrenor de studii. Parafelul este, am fost la multe antrenamente ale marilor echipe-englone: Liverpool, Arsenal, Tottenham.

Ce constatări ai putut face?

Am dat seama că tot ceea ce am văzut până atunci ca jucător nu era egal cu zero.

Nu e prea tare spus?

Nu. Și cînd spun asta, vreau să adaug că peste vreo patru ani, în cadrul cursului de la Coverciano, la care am participat în calitate de elev, timp de aproape trei luni, mi-am dat seama că antrenamentele italienilor sînt superioare chiar celor englezești.

La ce capitol?

Am să mă refer la un singur capitol. Atît englezii cît și italienii lucrează mult pentru viteză. Ceea ce aduce în plus italianii este lucrul pentru explozie în cadrul vitezei.

Ce ai aplicat în meseria de antrenor al copiilor, după revenirea din Anglia?

Pînă atunci, copilul mă interesa numai din momentul în care apărea pe stadion. După Anglia, însă, am început să mă interesez de felul în care trăiește și învață. Rămăsesem, după voiajul în Anglia, cu ideea că fotbalul nu se joacă doar pe teren. Copiii Arsenalului primeau patru lire pe săptămînă pentru supraalimentație. Am început și eu să fac puțină ordine în alimentația copiilor.

Și școala?

E mult mai importantă decît îți închipui, pentru un fotbalist. E adevărat, circula ideea că există genii fotbalistice recrutate dintre ignoranți, dar acestea sînt simple excepții.

Te rog să continui cu Coverciano...

A fost un curs de mare înținut. Am avut colegi, printre alții, pe faimoșii jucători Angelillo și Da Costa. Printre profesori l-am avut pe internaționalul italian Giovanni Ferrari, care a jucat împotriva României, în 1939 și 1940. Printre lectori s-a numărat și celebrul Piola. Despre seriozitatea cursului nu știu ce aș putea spune. Cred că dacă aș da două exemple, aș spune totul. Giovanni Ferrari ne-a vorbit timp de patru ore despre poziția pe care trebuie s-o aibă antrenorul pe teren, în timpul antrenamentului. El spune că un bun antrenor poate fi recunoscut chiar de la apariția sa

pe teren, după felul cum se așează față de jucători, față de plotonul compact, față de grupe și față de indivizi. Aș mai spune, de pildă, că doctorul Fino Fini, care făcea cursurile de medicină sportivă, s-a prezentat la ora 8 la curs deși sosise cu 40 de minute mai devreme, la Florența, după Campionatul Mondial din Mexic.

Aș mai vorbi despre frumoasele lecții de psihopedagogie fotbalistică, ținute de profesorul Ricci, dar ar însemna să vorbim prea mult.

Ce-a fost după Coverciano?

A fost experiența de la Timișoara. Am preluat echipa C.F.R. cu 6 puncte și m-am despărțit de ea cu 19, după un foarte frumos 0-0 cu Steaua, la Timișoara. Coincidența face ca postul de antrenor la Rapid să înceapă tot cu un 0-0 în fața Stelei, după un joc care a însemnat foarte mult pentru startul meu sufltesc. La Timișoara mi-am adus aminte de lecția engleză și am procedat în consecință. Mulți au considerat că exagerez cu disciplina, dar îmi dau seama că fără asta nu se poate. De altfel, acel antrenament la ora 6 dimineața, care a fost luat

în deridere de sceptici, nu a început, ca idee, la Timișoara. Îmi aduc aminte, cu puțin înainte, fusesem chemat și eu ca secund al lui „Gil” Mărdărescu, la lotul de tineret. Eram adunați la centrul de antrenament 23 August. Jucătorii trebuiau să se prezinte la 10 seara, după o plimbare prin oraș. I-am așteptat. Moldovan, „roșcaltul” de la Dinamo, a venit la 11,10. Nu i-am spus nimic. Dar, la 5 dimineața, i-am bătut în ușă. A părut surprins. I-am spus că începem antrenamentul. Și l-am antrenat o oră întreagă, ca pe hoții de cai. Îmi aduc aminte că Moldovan n-a avut poftă de mîncare nici la prînz. Asta a fost pedeapsa mea pentru acel 11,10. Știu, ideea e cam bizară, dar eu cred că e bizară numai pentru faptul că e greu ca un antrenor să lucreze și el de la 5 dimineața, astfel ca fotbalistul să știe să se culce la o oră potrivită.

A urmat, dacă nu mă înșel, Algerul.

Da. Înainte de asta aș vrea să amintesc că micul meu C.F.R. din Timișoara a eliminat pe Rapid din Cupa României. Această victorie a contribuit la retrogradarea C.F.R.-ului din prima Divizie, pentru că, jucînd 120 de minute cu Rapidul, echipa n-a mai avut resurse peste trei zile, la Bacău. Totuși, n-aș fi putut în nici un caz să renunț la meciul de Cupă. Faptul că jucam împotriva Rapidului nu-mi dădea dreptul să cer jucătorilor să se gîndească în primul rînd la meciul de la Bacău. Ei s-ar fi putut gîndi că fostul rapidist Macri are alte motive. Iar în momentul în care un fotbalist începe să te bănuiască, atunci ești pierdut.

Algerul?

O perioadă teribil de grea. Am preluat o echipă pe ultimul loc, la capătul turului. Am dus-o în prima jumătate a clasamentului. În al doilea an, conducerea echipei a scos din lot șase dintre jucătorii cei mai buni. Oamenii nu mă mai salutau pe stradă, convinși că ar fi trebuit să lupt pentru menținerea acestor jucători. În cele din urmă, la terminarea turului, am lăsat echipa pe locul V. Azi primesc scrisori de mulțumire de la suporterii algerieni.

mers. Un jucător de fotbal, ori ar fi fost de mare, nu poate deveni automat antrenor al unei echipe fruntașe. El rămîne în continuare în primul rînd un fotbalist. El este tentat să exemplifice în așa fel încît să fie aplaudat în continuare de către cei aflați în tribună, în timpul antrenamentului. Dacă-mi permiteți, aș vrea să spun că poți deveni antrenor în momentul în care ai pierdut vanitatea de a mai face dovada calităților tale de fotbalist, în momentul în care te-ai împăcat cu trecerea anilor. Iată, un exemplu. Prețiosul meu colaborator, Ion Ionescu, păstrează mult din suflul fostului jucător. Intr-o zi, l-am rugat să-l încălzească pe portarul Răducanu. Normal e ca într-o asemenea situație să urmezi o suită de elemente tipice. „Puiu” al meu, însă, care n-a uitat încă cine a fost în fața porții, a început să tragă numai la pîianjen, pentru a aminti și celor din tribună că este în continuare internaționalul Ion Ionescu. Din fericire (sau din nefericire), anii o să se adune și Puiu Ionescu o să scape de această obsesie, care, fie vorba între noi, se manifestă nu numai la fotbal.

Cînd ai decis să devii antrenor?

Destul de tîrziu. E adevărat că în 1964, cînd am renunțat la fotbal, am continuat să lucrez cu copiii, mai mult pentru mișcare, dar nu mă gîndeam să rămîn antrenor. Aveam o profesie care mă consacra. Eram convins că voi rămîne antrenor doar așa, ca o a doua pasiune. Cel care m-a hotărît să devin antrenor profesionist a fost fratele meu, Ilie Macri. El e stabilit de vreo 30 de ani în Noua Zeelandă. Lucrează ca magazioner la gara din Wellington. Nu ne-am văzut de 30 de ani, dar ne scriem cu regularitate. În timp ce eram fotbalist, îi trimiteam toate cronicile mele și, în general, tot ceea ce s-a scris despre mine. În anul 1966, cu puțin înainte de a pleca, la „Mondialele” engleze, ca turist, am primit o nouă scrisoare: „Tache, te felicit că ești inginer. Dar, din cîte te cunosc, nu cred că ai să scapi de fotbal. Un om care a făcut atîta fotbal nu scapă ușor de treaba asta. Eu zic să devii antrenor. Nu la copii. Să mergi mai sus. Dacă stai pe gînduri, pierzi

— Ce crezi că vei face la Rapid?

— Un singur lucru știu că voi face. Voi munci mult. Mai mult ca oricând. E nevoie de mult mai multă muncă. E nevoie de o organizare, de disciplină. Am cerut într-o zi antrenorilor de la Rapid să-mi dea lista jucătorilor de care se ocupă la diferite niveluri. Mi-am dat seama că nu există o evidență. Nimeni nu știe foarte precis cu cine lucrează. Într-o zi am vorbit despre tânărul Rotaru. L-am întrebat pe X: „Dumneata

ai lucrat cu Rotaru?” Mi-a răspuns: „Da. Am lucrat cinci ani”. Numai că încă vreo trei, patru antrenori mi-au spus apoi că au lucrat cîte patru, cinci ani cu Rotaru. Așa se face că Rotaru a lucrat vreo 25 de ani, deși nu are decît 20 de ani de viață.

Dumitru II, Neagu și Angelescu (de la stînga la dreapta), reprezentanții generației mature a Rapidului, în plină acțiune...

Foto : S. BAKCSY



— Ca unul care ai trecut prin întreaga filieră, ce crezi că lipsește fotbalului românesc?

— În primul rînd o mentalitate mai sănătoasă. Cînd eram în Algeria, am citit într-un ziar, la varietăți, că la noi o echipă de juniori a cîștigat cu 41-0 un meci decisiv. Se menționa că echipa aceea avea nevoie de un scor de 36-0. Într-o asemenea situație, eu cred că antrenorii trebuie radiați imediat, iar jucătorii ambelor echipe — suspendați pe viață... Un alt neajuns în fotbalul nostru este antrenamentul. Fotbalul fuge atît de repede, încît trebuie să depui mari eforturi, în primul rînd teoretice, pentru ca să-i ții pasul. Aud deseori că o echipă a alergat 80 de km, 60 de km, în timpul pregătirii de iarnă. La aflarea acestor cifre, mă cuprinde disperarea. Cum e posibil să dai un astfel de raport de activitate? Important e nu cît alergi, ci CUM alergi. Importante sînt bucațile, imbinările, vitezele. Dacă un jucător e pus să alerge mai mult de 4000 de metri, în același tempo, în cursul unui antrenament, înseamnă că se pregătește pentru a fi un al doilea Dinu Cristea sau Tărtăreanu.

— Ce părere ai despre meciul cu R. D. Germană?

— Nu vreau să am păreri. În preajma unui meci de importanță celui cu R. D. Germană, orice părere ar putea să-l deruteze pe acel care răspunde cu adevărat de acel meci. Iată de ce nu-mi rămîne decît să-i urez succes fostului meu antrenor Valentin Stănescu.

Ioan CHIRILA

1. Dinamo București	30	17	5	8	51-32	39
2. Univ. Craiova	30	15	9	6	54-36	39
3. F. C. Argeș Pitești	30	14	7	9	44-28	35
4. Sport Club Bacău	30	13	8	9	36-35	34
5. C.F.R. Cluj	30	11	11	8	33-33	32
6. Steaua București	30	9	13	8	36-30	31
7. Steagul roșu Brașov	30	11	8	11	39-24	30
8. F. C. Constanța	30	10	8	12	35-34	28
9. U. T. Arad	30	8	12	10	33-36	28
10. Jiul Petroșani	30	11	6	13	38-43	28
11. Petrolul Ploiești	30	9	10	11	22-32	28
12. A.S.A. Tg. Mureș	30	12	3	15	37-47	27
13. Rapid București	30	7	12	11	29-29	26
14. C.S.M. Reșița	30	8	10	12	34-39	26
15. Sportul stud. Buc.	30	6	13	11	32-50	25
16. „U” Cluj	30	7	9	14	25-50	23

ETAPA A XVI-a, 11 MARTIE 1973										
Steagul roșu	—	C.S.M. Reșița	(0-0)	5-1	Jiul	—	Univ. Craiova	(1-4)	1-1	
A.S.A. Tg. Mureș	—	Steaua	(2-4)	1-0	Sport Club Bacău	—	U.T.A.	(1-4)	0-0	
Rapid	—	Univ. Craiova	(1-2)	4-6	A.S.A. Tg. Mureș	—	C.S.M. Reșița	(0-2)	2-0	
F. C. Argeș	—	U.T.A.	(1-2)	3-0	Sportul studențesc	—	Steaua	(1-4)	0-0	
C.F.R. Cluj	—	Farul	(0-1)	3-0	F. C. Argeș	—	Steagul roșu	(1-3)	1-1	
Dinamo	—	Petrolul	(1-1)	3-1	ETAPA A XXIV-a, 15 MAI 1973 16.v.					
Sport Club Bacău	—	Sportul studențesc	(2-0)	1-1	"U" Cluj	—	Steaua	(1-3)	0-0	
Jiul	—	"U" Cluj	(2-2)	1-1	Steagul roșu	—	Jiul	(0-1)	1-0	
ETAPA A XVII-a, 25 MARTIE 1973										
Univ. Craiova	—	Dinamo	(2-5)	1-0	Univ. Craiova	—	Sportul studențesc	(1-1)	4-1	
"U" Cluj	—	F. C. Argeș	(0-5)	0-1	Sport Club Bacău	—	F. C. Argeș	(0-0)	2-1	
Farul	—	Steagul roșu	(0-5)	1-1	Dinamo	—	A.S.A. Tg. Mureș	(0-1)	2-0	
Steaua	—	C.F.R. Cluj	(0-1)	1-1	U.T.A.	—	C.F.R. Cluj	(1-1)	3-0	
C.S.M. Reșița	—	Sport Club Bacău	(0-2)	1-1	Rapid	—	Farul	(1-0)	2-1	
Sportul studențesc	—	A.S.A. Tg. Mureș	(2-4)	1-0	Petrolul	—	C.S.M. Reșița	(1-1)	1-0	
Petrolul	—	Jiul	(0-0)	0-0	ETAPA A XXV-a, 20 MAI 1973 3.v.					
U.T.A.	—	Rapid	(0-0)	1-1	Sportul studențesc	—	F. C. Argeș	(0-1)	1-1	
ETAPA A XVIII-a, 25 MARTIE 1973 1.v. 73										
C.F.R. Cluj	—	C.S.M. Reșița	(2-0)	1-1	A.S.A. Tg. Mureș	—	Sport Club Bacău	(0-1)	2-0	
Dinamo	—	U.T.A.	(1-0)	2-1	Farul	—	"U" Cluj	(0-1)	4-0	
Sport Club Bacău	—	Petrolul	(0-1)	2-0	Steaua	—	Univ. Craiova	(0-0)	2-6	
Steagul roșu	—	Sportul studențesc	(0-0)	1-1	C.F.R. Cluj	—	Steagul roșu	(0-2)	1-0	
A.S.A. Tg. Mureș	—	Farul	(0-2)	4-3	C.S.M. Reșița	—	Dinamo	(0-2)	4-1	
F. C. Argeș	—	Univ. Craiova	(1-1)	2-0	U.T.A.	—	Petrolul	(0-1)	4-0	
Rapid	—	"U" Cluj	(0-1)	0-1	Jiul	—	Rapid	(1-4)	1-0	
Jiul	—	Steaua	(0-3)	0-1	ETAPA A XXVI-a, 6 Iunie 1973					
ETAPA A XIX-a, 18 APRILIE 1973										
Steaua	—	Rapid	(1-1)	0-0	Sport Club Bacău	—	Jiul	(0-3)	4-1	
Farul	—	F. C. Argeș	(1-1)	1-1	Univ. Craiova	—	Steagul roșu	(1-1)	0-1	
"U" Cluj	—	A.S.A. Tg. Mureș	(1-4)	1-0	A.S.A. Tg. Mureș	—	U.T.A.	(0-0)	2-1	
C.S.M. Reșița	—	Jiul	(0-2)	3-0	Rapid	—	C.S.M. Reșița	(0-0)	0-0	
U.T.A.	—	Steagul roșu	(0-3)	1-0	"U" Cluj	—	Petrolul	(1-2)	0-0	
Dinamo	—	Sportul studențesc	(0-3)	3-3	F. C. Argeș	—	Steaua	(0-1)	1-1	
Univ. Craiova	—	Sport Club Bacău	(2-3)	1-0	Dinamo	—	C.F.R. Cluj	(1-1)	4-0	
Petrolul	—	C.F.R. Cluj	(1-0)	0-0	Farul	—	Sportul studențesc	(0-1)	4-1	
ETAPA A XX-a, 18 APRILIE 1973										
Univ. Craiova	—	A.S.A. Tg. Mureș	(3-2)	1-0	ETAPA A XXVII-a, 10 Iunie 1973					
Sportul studențesc	—	C.S.M. Reșița	(2-5)	1-1	Rapid	—	Sportul studențesc	(1-1)	2-2	
Steagul roșu	—	Petrolul	(0-1)	4-0	C.S.M. Reșița	—	"U" Cluj	(0-0)	4-2	
C.F.R. Cluj	—	Rapid	(1-0)	0-0	Jiul	—	F. C. Argeș	(0-2)	2-1	
Steaua	—	Farul	(0-1)	1-1	Steagul roșu	—	A.S.A. Tg. Mureș	(0-1)	5-1	
Jiul	—	U.T.A.	(4-2)	5-1	U.T.A.	—	Farul	(1-1)	1-1	
F. C. Argeș	—	Dinamo	(1-3)	1-0	Petrolul	—	Univ. Craiova	(0-0)	2-2	
Sport Club Bacău	—	"U" Cluj	(1-2)	0-0	Steaua	—	Dinamo	(2-1)	0-2	
ETAPA A XXI-a, 21 APRILIE 1973										
U.T.A.	—	Sportul studențesc	(4-1)	0-0	C.F.R. Cluj	—	Sport Club Bacău	(1-1)	1-0	
Petrolul	—	F. C. Argeș	(0-3)	1-2	Univ. Craiova	—	C.S.M. Reșița	(2-2)	2-0	
Dinamo	—	Jiul	(1-2)	2-1	A.S.A. Tg. Mureș	—	Rapid	(0-3)	1-1	
Farul	—	Sport Club Bacău	(0-2)	5-0	Sport Club Bacău	—	Steagul roșu	(1-0)	2-0	
A.S.A. Tg. Mureș	—	C.F.R. Cluj	(1-3)	0-1	"U" Cluj	—	Dinamo	(1-3)	1-5	
"U" Cluj	—	Univ. Craiova	(0-3)	1-2	Sportul studențesc	—	Petrolul	(0-3)	2-1	
C.S.M. Reșița	—	Steaua	(0-4)	2-0	Farul	—	Jiul	(0-1)	3-1	
Rapid	—	Steagul roșu	(0-1)	1-1	F. C. Argeș	—	C.F.R. Cluj	(0-1)	3-0	
ETAPA A XXII-a, 22 APRILIE 1973										
C.F.R. Cluj	—	Jiul	(0-2)	3-1	Steaua	—	U.T.A.	(0-0)	2-2	
Steagul roșu	—	Dinamo	(0-1)	0-1	ETAPA A XXIX-a, 17 Iunie 1973					
Steaua	—	Sport Club Bacău	(2-2)	0-1	Steagul roșu	—	"U" Cluj	(1-2)	2-1	
F. C. Argeș	—	A.S.A. Tg. Mureș	(3-4)	3-0	Petrolul	—	Steaua	(1-2)	0-0	
Petrolul	—	Rapid	(0-1)	1-0	C.S.M. Reșița	—	Farul	(1-1)	1-2	
Univ. Craiova	—	Farul	(0-1)	1-0	C.F.R. Cluj	—	Sportul studențesc	(2-2)	0-0	
Sportul studențesc	—	"U" Cluj	(0-1)	1-0	U.T.A.	—	Univ. Craiova	(0-1)	1-0	
C.S.M. Reșița	—	U.T.A.	(1-2)	3-0	Rapid	—	F. C. Argeș	(0-2)	0-1	
ETAPA A XXIII-a, 29 APRILIE 1973 13.v.										
Farul	—	Petrolul	(1-0)	0-0	Jiul	—	A.S.A. Tg. Mureș	(0-1)	1-1	
Dinamo	—	Rapid	(0-0)	0-2	Dinamo	—	Sport Club Bacău	(1-2)	2-2	
"U" Cluj	—	C.F.R. Cluj	(1-2)	2-2	ETAPA A XXX-a, 20 Iunie 1973					
					A.S.A. Tg. Mureș	—	Petrolul	(1-2)	2-1	
					Univ. Craiova	—	C.F.R. Cluj	(1-1)	4-2	
					Sport Club Bacău	—	Rapid	(1-3)	2-1	
					Farul	—	Dinamo	(0-2)	0-1	
					Steaua	—	Steagul roșu	(2-0)	1-1	
					Sportul studențesc	—	Jiul	(0-3)	2-1	
					"U" Cluj	—	U.T.A.	(1-1)	0-0	
					F. C. Argeș	—	C.S.M. Reșița	(0-1)	1-0	

ÎN SLUJBA SPORTULUI ROMÂNESC 1973



Lotul echipei care a câștigat titlul de campioană la fotbal în anul 1967. Rîndul de sus, de la stînga spre dreapta: Victor Stănculescu, Ștefan Greavu, Lupescu, Andrei, Valentin Stănescu (antrenor principal), Răducanu, Jamaischi, Motroc, Dan, maseurul Oargă; rîndul de jos: Năsturescu, Dumitriu II, Neagu, Ion Ionescu, Codreanu, Pop, Dumitru, Dinu.

SONDAJ — FULGER CU TEMA

DE CE IUBIM RAPIDUL?

Răspund sondajului nostru cîțiva dintre numeroșii susținători ai clubului sportiv din șoseaua Giulești...

Emil Dobrescu, pensionar C.F.R.: „De ce iubesc Rapidul... O întrebare atît de simplă și totuși ce greu îmi este să formulez răspunsul. Aș prefera să răspund indirect, să arăt, de pildă, că am constituit un colectiv de susținători ai clubului nostru atît de îndrăgit. Colectivul m-a onorat, alegîndu-mă președinte... Iubesc Rapidul încă de la înființare. Vreau să spun că am trăit în acești 50 de ani alături de sportivii în alb-vișiniu și bucuriile și decepțiile întrecerii de pe stadion sau din sala de sport, îmi amintesc de începuturi, de acel an 1923, cînd a luat ființă C.F.R.-ul (cît entuziasm a existat la Ateliere!), de victoria asupra Ujpestului, de cîștigarea campionatului național... Intrînd în anul 51 al existenței sale, Rapidul va avea în colectivul său de susținători prieteni și mai apropiați, în măsură să îi însușească și mai mare elan în drumul spre victorii. Iată gîndul meu, acum, la această emoționantă aniversare...”

Ștefan Suciu, supporter de peste 40 de ani al Rapidului: „Iată, sînt patru decenii de cînd m-am legat sufletește de clubul giuleștean, de fotbalii mai ales. Iar acum, la acest moment al evocării, nu vreau să mă gîndesc decît la bucuriile oferite nouă, supporterilor, de un apușneanu sau un Roșculeț, de Rășinariu Vintilă, Bogdan, Barakti, Marian, Filoti, de atîția matadori ai fotbalului nostru! Aștept și acum, după 40 de ani de pasiune rapidistă, cu aceeași emoție clipa cînd Rapidul intră pe teren. Este o stare de neliniște plăcută, dacă mă pot exprima așa, care mă aduce de fiecare dată pe teren la jocurile echipei mele dragi...”

Elena Petrescu, inginer, Institutul de Cercetări pentru hîrtie și celuloză: „Îndrăgesc Rapidul pentru modul lipsit de emfază al jucătorilor lui. Întotdeauna gesturi măsurate, așa cum stă bine unor sportivi adevărați. O echipă care știe să piardă așa cum știe să și cîștige nu poate să nu-și apropie mulți susținători sinceri”.

Constantin Dima, tehnician, Combinația de Îngrășăminte din Turnu Măgurele: „Iubesc Rapidul pentru că exprimă într-un mod convingător legătura dintre generații, pentru faptul că jucătorii de ieri, un Costea, de pildă, a ajuns acum antrenor în Giulești, formînd alți și alți fotbaliști de nădejde. Rapidul demonstrează, așadar, vitalitatea unui principiu pe care ar trebui să-l respecte toate marile echipe de la noi”.

Atanase Bernuci, pensionar: „Mă leagă de Rapid un sentiment de sinceră prețuire mai ales față de sportivii care au reprezentat și reprezintă cu cîinste culorile feroviare. Mă gîndesc la Vintilă, Rășinariu, Moldoveanu, Bogdan, Filoti, Marian, la voleibaliștii dr. Ponova și Aurei Drăgan și la mulți alții. Sînt exemple peste ani pentru tinerele generații, pentru sportivii destinați să continue, din anul '51, tradiția rapidistă a bunelor rezultate”.

Vasile Haras, pensionar Sibiu: „Mi-a rapidist de cînd mă știu... De ce? Fiindcă au ficiorii ăștia ceva de îți fac să se-aprindă inima! Și asta dintotdeauna. Mi-i amintesc în 1938, cînd au cîștigat „Cupa României”, ce moment de mare bucurie! Mi-i amintesc și în 1951, cînd au trecut în „B”. Cine putea crede? Una caldă, alta rece! La Ploiești, în 1967, Rapid — locul 1 în campionat! Și așa mai departe. Da, sînt capricioși fotbaliștii mei, ne dau atîtea palpitări. Dar un succes venit după necazuri ne face să uităm totul. Îi iertăm. Sînt doar ficiorii noștri...”

Ion Dumitrescu, pensionar, fost tehnician tipograf: „Iubesc Rapidul, fiindcă mi-a dovedit, de atîția ani, respect pentru „galerie”, pentru susținători. Am în această privință exemplul lui Tache Macri. După meciuri rămînea cîteva clipe în mijlocul nostru, al supporterilor, povestindu-ne ce a simțit el, acolo, în focul întrecerii. Asta și la victorie și la înfrîngere. Macri a rămas rapidist, ieri jucător, azi, antrenor, alături de băieți admirabili ca Neagu, Codreanu, Năsturescu, Răducanu, Marin Stelian, Angelescu, Petreanu. Peste toate necazurile măruntă să nu vă mire dacă Rapidul nu va reveni iar în fruntea ierarhiei fotbalului nostru. Cum a fost în '67...”

POVESTEA TRICOURILOR VIȘINII

De cele mai multe ori, tricourile unei echipe de fotbal nu se nasc dintr-o poveste. De cele mai multe ori, un corp de esteticieni — mai mult sau mai puțin avizați — aleg o culoare sau combină două, adăugînd, uneori, cite un ecuson sau cite un tîghel, pentru a atrage privirile.

Iată, însă, că vișiniul Rapidului nu s-a născut dintr-un verdict estetic. Într-o zi de vară, acum 50 de ani, după înființarea clubului sportiv C.F.R., cei doi strungari — membri fondatori (Geza Gînzler și Grigore Grigoriu) s-au dus și au cumpărat pinză albă pentru tricourile viitoare; echipe de fotbal. Odată pinza cumpărată, cei doi au adus-o la Geza acasă, pentru că nevasta lui Gînzler avea să fie cusătoreasa primei garnituri a feroviarilor. Cînd a văzut pinza albă, nevasta lui Geza s-a apucat cu mîinile de cap: „Bine, oameni buni, dar ce vă veni cu albul ăsta? Știți bine că tot eu am să spăl tricourile astea. Și știți și mai bine că albul adună, aici, în Triaj, funinginea de pe frînghie. Îndurați-vă și schimbați pinza, că altfel nîci nu mă apuc de lucru”.

Geza și Grigore au făcut cale întoarsă, la magazinul de pe Grivița, și au schimbat pinza albă cu o pinză vișinie. Așa s-au născut tricourile Rapidului...

Cele procese verbale îngâbenite de seurgerea timpului, dar păstrate cu venerație și justificată mândrie, atestă împlinirea a 50 de ani de la semnarea actului de naștere al Rapidului. Cei care au pus bazele acestui club dind viață primei echipe sportive feroviare, au fost cîțiva maeștri și muncitori de la Atelierele C.F.R. Grivița, care au înțeles comandanmentul partidului comunist de a se da muncitorilor din fabrică și uzine suportul puternic al exercițiilor fizice și sportului. Maistrul Teofil Copaci, cel dintîi președinte al noul grupări, intitulată „Asociația culturală și sportivă C.F.R.”, a fost secundat în această remarcabilă acțiune de către strungarul Grigore Grigoriu — ales căpitan al primei echipe de fotbal — precum și de către muncitorii Dumitru Constantinescu, Geza Gînzor, Tudor Petre, Frantz Hladt și alți tovarăși de-al lor.

Debutînd prin apariția echipei de fotbal — cu care la scurt timp avea să fuzioneze o altă formație din carucărul Grivița, Excelsior — asociația feroviară a devenit foarte curînd polisportivă, extinzîndu-și activitatea și în alte ramuri de sport (atletismul, luptele și halterele — sau ridicările de greutate — în același an, boxul în 1924 etc.). Evident, proaspăta grupare feroviară nu a urmărit, chiar din capul locului, marea performanță, propunîndu-și pentru început nobilul scop de a cultiva în rîndurile muncitorilor de la calea ferată și ale familiilor acestora obișnuința exercițiilor fizice, pasiunea pentru sport, pentru turism și celelalte activități de agrement. În mod firesc, s-a ajuns, treptat, și la performanță.

În condițiile vitrege de atunci, determinate de lipsa unei încurajări oficiale și chiar de opreliștile ce urmăreau frînarea acțiunilor duse de grivițeni, considerați de vechile autorități ca înversunați comunisti, este lesne de închipuit cu cîte greutate au avut de luptat vajnici pionierii ai sportului feroviar pentru afirmarea culorilor asociației lor dragi, a nucleelor sportive nou formate, cărora le dăruiau nu numai puținele lor ore libere — după munca istovitoare din ateliere —, ci și o parte din salariile lor mult prea modeste, mereu supuse cîrurilor de sacrificiu, care loveau greu în clasa muncitoare.

Cu eforturi demne de toată admirația, asociația — în sprîjinul căreia au venit și cîțiva ingineri de la căile ferate, printre care și inimosul animator Ionel Lăzărescu — a reușit, treptat, să ofere condiții de cultivare și manifestare a talentului și calităților tinerilor reușiți sub culorile sale, din rîndurile cărora s-au afirmat o serie de performeri ce au adus onoare nu numai grupării feroviare, dar și sportului românesc, în general. Avînd ca precursori pe fierarul Roman Rabassi și pe lăcătușul Jean Kirtop, a cărui falmă — datorată calităților sale fizice excepționale — depășise granițele țării, s-au impus, de-a lungul anilor, pe plan național (și unli dintre ei chiar internațional) luptătorii Dumitru Mater (căzut eroic în timpul luptelor de la Grivița, din februarie 1933, la puțină vreme după cucerirea titlului de campion al țării), Filip Borlovan (campion balcanic la Istanbul), Pavel Păun Popa, Valentin Bati, Francisc Cocos și Iosif Horvath, halterofili Ștefan Petrescu și Bănică Enculescu, boxerii Constantin Clonolu, Dumitra Carata, Ion Lungu (toți trei reprezentînd pentru prima oară România la campionatele europene din anul 1930), Anton Oșca și Marin Gaspar (medaliați cu argint și respectiv, bronz la

C.E. de la Milano), Dumitru Panătescu-Zigoto și Mihail Fulea (care, împreună cu Clonolu, au fost și campioni profesioniști), atleții Ștefan Ciaciani (campion la pentatlon) și Radu Ioniță (multiplu campion și recordman în probele de fond), celebrul „Icar” al trambulinei Alexandru Lascu, cicliștii Rudy Bosenmayer și Tânase Ignat, jucătorii de polo (campioni naționali în 1933), rugbiștii și, desigur, fotbalisții, care s-au distinț deosebi prin marile și repetatele lor succese în „Cupa României”.

Dar adevărata și puternică ascensiune a grupării sportive feroviare (care a luat, între timp, denumirea de Rapid) avea să se producă, în mod firesc, în cea de a doua parte a existenței sale, după eliberarea țării de sub jugul fascist. În nolle condiții de dezvoltare asigurate educației fizice și sportului prin grija partidului și a statului, care au oferit, totodată, tineretului nostru un climat optim de manifestare pe toate planurile, inclusiv cel sportiv, Rapidul (redevinut într-o vreme C.F.R., apoi purtînd numele de Locomotiva) și-a extins considerabil activitatea, impunîndu-se ca unul din pilonii de bază ai sportului de performanță de la noi, în rîndul celor mai puternice cluburi din țară, după cum o atestă și rezultatele obiective ale întrecerii dintre cluburile sportive organizată în ultimii ani de către C.N.E.F.S.

În bilanțul cu care clubul se prezintă la jubileul de acum, toate cele 14 secții ale sale pe ramură de sport, fără excepție, figurează — unele mai mult, altele mai puțin — cu titluri și recorduri naționale la seniori și juniori, cu liste întregi de sportivi care au făcut sau continuă să facă parte din loturile reprezentative, cu succese prestigioase în confruntările internaționale. În acest bilanț sînt înscrise performanțe de mare răsunet obținute de voleibaliști (de trei ori cîștigători ai „Cupei campionilor europeni”), handbaliști (defîntare în 1964 ale aceluiași trofeu), altele (Valeria Bufanu — prima medalie olimpică din istoria clubului; Virginia Ioan — campioană mondială universitară), luptători (fostul campion mondial Ion Bacu și actualul campion al lumii Nicu Gîngă s-au ridicat din sala de la Giulești), popicari (Vasilica Pîntea — triplă campioană europeană de juniori).

Așa cum a fost încă de la înființarea sa, Rapidul continuă să fie strîns legat, să reprezînte pe plan sportiv acest important sector economic al țării, căile ferate, al transporturilor în general, beneficiînd de un mare sprîjin din partea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, a Comitetului de partid al Sectorului 8 al Capitalei, ca și a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Apreciîndu-i activitatea și rezultatele dobîndite, putem spune că de la Rapid se așteaptă totuși mai mult decît a dat pînă acum. Credem, însă, că sarcinile majore care se desprind și pentru acest club — îndrăgit de o imensă masă de suporteri răspîndiți pe întreg teritoriul țării — din Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie a.c., obiectivele destul de mari pe care le are de îndeplinit în perspectiva J.O. de la Montreal, îi vor stimula pe toți sportivii, antrenorii și activisții Rapidului să depună eforturi și mai sustinute pentru a sporii contribuția clubului feroviar la continuă afirmare a sportului românesc.

Constantin FIRĂNESCU

VÎRSTELE FOTBALULUI...

O jumătate de secol de existență! Vîrstă nobilă, cînd se adună în buchele distînte amintirile și se fac atîtea legămînte pentru viitor. Vîrstă de aur, cînd în jurul „Cetății Grantului” se toastează cu sufletul pentru tot ce a fost Rapidul în toți acești 50 de ani de existență și, mai ales, pentru tot ce va fi Rapidul. La ora aceasta simbol, dincolo de sine, și nu numai acolo, oamenii fotbalului merg cu torțele pasiunii aprinse, pe puntea dintre trecut și viitor. Pentru că Giuleștiul a fost și este unul din marile leagăne ale fotbalului românesc, unde istoria a început prin fotbal să vibreze. Giuleștiul fotbalistic, cu zidurile sale patinate de jumătate de secol și fumul de locomotive care a mingiat atîtea generații, e în sărbătoare.

Rapidul este, dincolo de toate, o frumoasă legendă. O legendă născută din date reale, în care spectacolul a devenit modul de existență, în care pasiunea pură, pornită dinspre marii artiști ai gazonului Grantului spre tribune și dinspre tribune spre acei vrăjitori minunați care au uimit atîtea vîrste, fie că ei, maeștrii, s-au numit Baralki, Auer, Bogdan, Wetzer, Petrică Rădulescu, Rafinski, Apolzan, Marian, Filoti, Suru, Roman, Valentin Stănescu, Macri, Ozon, Greavu, Georgescu, Nichi Dumitriu, Ion Ionescu, Dan Coe, Lupescu, Neagu, Răducanu, Dumitru și atîția alții. Rapidul este o frumoasă legendă a fotbalului nostru prin jucătorii săi care au traversat cu atita pasiune jumătatea de secol pe care o aniversăm acum și prin rezultatele sale senzaționale care au unit și mai mult splendidă galerie a Giuleștilor. Amintiți-vă de acele meciuri de antologie, cu Arieșul Turda, cu Foresta Fălticeni, cu C.I.L. Gherla... O altă galerie ar fi întors cu totul spatele de atita supărare, dar marile cor al alb-vișiniilor din cele patru zări ale țării trăiește fotbalul ca un fapt de viață. Și oamenii aceștia, care au crezut tot timpul în talentul aparte al tuturor generațiilor de jucători de dincolo de sine, au avut și atîtea bucurii. Pentru că din startul acela oarecare semnat cu pasiune pură în 1923 de o mină de muncitori și maeștri de la Atelierele Grivița, de la acea primă formație cu Stănică, Tudor, Buță, Constantinescu, Biberi, Dobrescu, Popoi sau Vlaicu-lescu, echipa de fotbal a feroviarilor bucureșteni a urcat continuu spre soare, zămisliînd, acolo unde Giuleștiul se întîlnește cu Crîngășii, o veritabilă școală a „sportului regel”.

E foarte greu de alcătuit un bilanț al Rapidului în materie de fotbal.

Pentru că a cîștigat foarte multe trofee, dar mai ales pentru că a pierdut la fotografie cel puțin tot atîtea cite a cucerit. Drumul medalilor și trofeelor a început în 1935, în acea fantastică finală a „Cupei României”, cu Ripensia, în care fiii Grantului aveau să triumfe după prelungiri, cu 6—5. Succesul acesta prim însemna, de fapt, startul într-o inegalabilă cursă de șase finale ale „Cupei”, cîștigate consecutiv, din 1937 pînă în 1942. Și, totuși, Rapidul va alerga mult după a opta Cupă, va alerga 30 de ani, pînă la finala din vara anului trecut, cînd cu Bazil Marian la timona tehnică, cîștigă cu 2—0 duelul cu Jiul și, astfel, primul trofeu al „Cupei” după război.

În vitrina bogată a Grantului nu strălucește decît un singur titlu, cel cucerit în vara lui '67, cînd, după ultimul joc, se întorceau de la Ploiești primii campioni la fotbal din istoria Rapidului. Succesul acesta, care a declanșat un adevărat carnaval în Giulești, pe Calea Griviței, în jurul Gării de Nord și în Piața Chibrit, succesul visat de atîtea decenii, fusese zămîșlit de talentul rar și dăruirea lui Dan Coe, Ion Ionescu, Nichi Dumitriu, Năsturescu, Codreanu, Greavu, Răducanu, și al antrenorilor Valentin Stănescu și Victor Stănculescu. Rapid cîștiga primul și unicul (pînă acum!) titlu din viața sa, deși de alte nouă (!!) ori trecuse de puțin pe lîngă marea performanță, terminînd cursa pe locul doi.

Campioană sau necampioană, aplaudată pe plan intern și internațional, echipa de dincolo de sine a iubit, însă, fotbalul totdeauna cu fervoare și a militat activ pentru fotbal. În perioade de ascensiune sau de regres, Rapid și-a îndreptat totdeauna privirea, atent, spre generațiile viitorului, căutînd mereu să ridice din curtea legendelor sale nume reale pentru prezentul și viitorul fotbalului românesc. Fostele glorii ale Grantului au acceptat munca anonimă, dar nobilă a centrului de copii și juniori pentru ca nu cumva Rapidul să intre vreodată în anonimat. Și centrul de copii și juniori, cîtorit după 1944, acel centru plecat în viață sub îndrumarea lui Ghiurișan, Costea și Urechescu, și întărit de-a lungul anilor cu I. Mihăilescu, N. Cristescu, C. Socec, N. Belizna, și mai recent cu Codreanu, avea să dea roade an de an. Titlurile grupelor de copii și, mai ales, cele trei campionate naționale de juniori cîștigate în 1951, 1960 și 1966, dar, în primul rînd, pielada neîntreruptă cu care școala Grantului a alimentat fondul valoric al fotbalului nostru,

sînt cele mai semnificative argumente. De acolo, de pe gazonul Giuleștiului aureolat de atîtea glori, au pornit în ultimii ani un Dumitru, un Neagu, un Grigoraș, un Rîșniță, ca să ne referim dar la șefii de promoție. Și, spun cu modestie antrenorii de astăzi ai Rapidului, așa cum au spus și cei de ieri, vor porni în frumosul zbor al fotbalului de performanță alte eșaloane de tineri talentați. Sîntem siguri că așa va fi mereu. Pentru că Rapidul a fost întotdeauna, dincolo de legendă, o veritabilă cursă de talent și pasiune. 50 de ani, veșnic tineri sub flacăra plină a patosului pentru fotbal. O jumătate de secol scrisă cu sufletul l...

Mitcea M. IONESCU

SEMICENTENARUL CLUBULUI RAPID

20

1923-1973



Iată, în această fotografie, doar o părticică din marea masă a celor ce iubesc Rapidul a celor ce — la bine ca și la rău — înconjoară cu atita dragoste echipa lor de fotbal.

Imaginea a fost luată cu prilejul finalei de anul trecut a Cupei României, cind Rapid a întrecut pe Jiul cu 2-0.

Pe una din pancarte se poate citi:

Cupă, dacă ne iubești,
Haide cu noi în Giulești!

Pentru asemenea suporteri, merită să te dăru.

Foto: I. MIHAICA

...prima apariție a echipei feroviare în Divizia națională a avut loc în anul competițional 1932-1933, cind s-a desfășurat primul campionat sistem divizie. Făcînd parte din seria I, Rapid s-a clasat pe locul secund, după Ripensia Timișoara, avînd următorul bilanț: 12 8 13 24-15 17 p.

...abia în anul 1936 formația din Giulești apare în campionat sub denumirea de F.C. Rapid? Pînă atunci se numise C.F.R.

...Rapid a cîștigat o singură dată campionatul țării, în 1966-1967? Dar, de alte... nouă ori s-a clasat pe locul secund, fiind la un pas de titlu atît de mult visat: 1937-38 — finală cu Ripensia, 1939-40, 1940-41, 1948-49, 1950, 1963-64, 1964-65, 1965-66 și 1970-71. Probabil că într-un clasament al... ghinionistelor în campionat, Rapid ocupă

STATI CĂ...

dezașat primul loc, fiind un fel de... Leeds al fotbalului nostru!

...șase atacanți ai feroviarilor bucureșteni și-au înscris numele pe tabelul de onoare al celor mai eficace jucători divizionari A? Prîmul golgeter rapidist a fost St. Barbu (1935-36), cu 23 de goluri marcate. I-au urmat exemplul: St. Auer (1939-40) — 21 goluri; I. Bogdan (1940-41) — 21 goluri; A. Rădulescu (1950) — 18 goluri; I. Ionescu, de două ori (1962-63 și 1965-66), cu 20 și, respectiv, 24 de goluri marcate. De-a jîngul anilor, la Rapid au jucat înșă și alți „tunari” ai fotbalu-

lui nostru ca: Baratky, N. Georgescu, Dan Gavrilăscu, Marian și... Oblemenco!

...Rapid, club fruntaș al fotbalului românesc, în cei 50 de ani de existență, a fost și un nesecat izvor de „tricolori”? Mulți, foarte mulți dintre idoli Giuleștilui, au fost chemați să apere culorile echipei naționale în diferite partide amicale sau oficiale. Printre ei: Baratky, Bogdan, Filote, Auer, Greavu, Ion Ionescu, Dumitriu II, Dan Coe, Lupescu, Macri, Andrei Rădulescu, Dumitru, Răducanu, Neagu etc., etc.

...spre deosebire de campionat, giuleștenii au trium-

fat de mai multe ori în a doua mare competiție a țării, Cupa României, pe care au cîștigat-o de opt ori? De șase ori la rînd, între 1936-37 și 1941-42, performanță încă neegalată de altă echipă românească!

...clubul feroviar s-a înscris, tot timpul, în grupul acelor care și-au crescut cu mare atenție și grijă jucătorii de care a avut nevoie, pe care i-a lansat apoi pe orbita performanței? Iată numele cîtorva: Dan Coe, Neagu, Pavlovici, Octavian Popescu, Dumitru, Marian Popescu, Grăjdeanu, Dumitriu II și III, Adrian Popescu, Ion Ionescu, Constantin Dinu, Petreanu, Grigoraș, El. Marin, Rîșniță. De trei ori, în ultimii 25 de ani, a triumfat Rapid în campionatul juniorilor: 1951, 1959-1960 și 1965-1966.

NUME CARE AU ILUSTRAT JUMĂTATE DE VEAC

Dacă acum, în pragul celei de a doua jumătăți de veac dorim să facem o retrospectivă a figurilor care au ilustrat echipele Rapidului, greutatea cea mare constă în alegerea celor mai reprezentativi jucători feroviari. Trecând peste anii de pionierat, să ne fixăm la team-ul care a adus pentru prima dată în Giulești un trofeu național. Și acesta a fost Cupa României cucerită în 1935 (6-5 cu Ripensia, în finală, după prelungiri) de formația: Theimler — Rosculeț, Uliak — Vintilă, Wetzter II, Cuedan — Georgescu, Barbu II, Ströck, Medve, Atila.

În sezonul următor, formația se întărește cu cîțiva jucători de clasă. Din oborean, Petrică Rădulescu devine giuleștean, apar Costea, Auer, Fănescu, Rășinaru, iar în centrul liniei de atac, Baratzky, jucător cu fotbalul în sine, maestrul neîntrecut al loviturilor libere de la marginea careului. Tot atunci, un alt reprezentant al Oborului, Ioniță Bogdan, devine și el ciferist. Cu acești ași în formație, C.F.R. — cum se numea pe atunci Rapidul de azi — reușește o altă victorie în Cupa României, ediția 1937, prima din șirul neîntrerupt al celor șase.

În campionatul 1937-1938, apare binecunoscutul Rafinski, iar în atac își face debutul un tânăr inter-sunga, mai tîrziu trecut în ultima linie de apăratori, unde s-a remarcat în mod deosebit primind și supranumele de „fundușul de fier”. Era Lengheriu. Da, la început a fost ataceant.

1941 aduce în formație un tinerel de prin Brăila, încă elev de liceu, Venea la Bucu-

rești, juca și pleca înapoi; acasă, la școală. Era Ștefan Filote. Regretatul Fănică a devenit stegarul echipei, căpitanul ei, internațional în echipa României, antrenor la Rapid. A cunoscut sub culorile alb-vișinii marile bucurii și marile neocazuri — ale fotbalului, dar și-a păstrat nealterată delicatețea sufletească a tînrului licean, o anume distincție care l-au făcut jucătorul model.

Anii trec, trece și războiul. În 1945, în campionatul Capitalei, apare Miki Mihăilescu, cel ce va juca — în afară de portar — toate posturile; pe extrema stîngă, Crițoiu, un alt oborean transferat în Giulești. A doua ediție a campionatului național post-belic (1947-1948) aduce printre rapidiști doi jucători de numele cărora vor fi legate, peste ani, două succese de seamă ale clubului. Este vorba de portarul Valentin Stănescu și de Bazil Marian, atacantul cu sut necrutat. Două decenii mai tîrziu, sub conducerea primului, Rapid avea să cucerească singurul său titlu de campionat; de numele celui-alt este legată revenirea Cupei României în vitrina Giuleștilui. În 1972, deci după trei decenii de la ultima victorie. De la Timișoara se reintegrează fotbalul din Capitală, inginerul Andrei Rădulescu, arbitru de mai tîrziu, care, ca jucător, va cuceri, în 1950, titlul de golgeter. Alături de el alte nume cunoscute — Avasilchioaiei, Nae Roman, Ferenczi, Dungu, Macri...

1956 aduce echipei din Giulești o întreagă promoție de „juniori naționali”: Greavu, Bodo, Neamtu, Stancu, Nae Georgescu, Copil III, Ene II

etc. Un schimb cu Dinamo face ca în Giulești să revină Motroc, cel care aci își începuse ucnicia, și care se va ilustra apoi ani de-a rîndul ca fundaș central. Pleacă, însă, Ene II la clubul din Șoseaua Ștefan cel Mare. Din producție proprie, vor ilustra ani de-a rîndul echipa feroviară, Dan Coe și Dinu. Flacăra roșie trimite în Giulești un fundaș respins inițial de unii pentru a fi aplaudat apoi de toți — Lupescu. Tot de la „pielari” apare talentatul (și discutatul) Răducanu.

S-ar putea însă să-l uităm pe Dumitriu II și Ion Ionescu, cuplul „vrăjitorilor balonului”? Valentin Stănescu a făcut din el o armă de temut pentru apărarea oricărui adversar. Dar cu aceștia nu se sfîrșește galeria marilor jucători ai Rapidului. Unii dintre ei, chiar dacă nu au îmbrăcat de multe ori tricoul național, au fost — și sînt — oameni de nădejde ai echipei. Ca de pildă, Pop și Angelescu, Năsturescu și Codreanu. Alții au strălucit, au dat culoare și sens jocului, ca Dumitru.

În ultimele două sezoane, lotul de jucători al Rapidului a cunoscut prefaceri mari. Dacă a venit și a plecat Boc, au rămas, în schimb, alții cu care se poate construi marea echipă de mine. Să-i numim pe Grigoraș și Florin Marin, pe Neagu și, ultimul venit, Rîșniță. Cu toții crescuți în pepiniera Rapidului. „Promoția semicentenarului” se dovedește demnă de ca-

lățiile înaintașilor ei.

În anul 1923, cîțiva muncitori și maiștri din Atelierele Grivița s-au zbatut să pună bazele unei „Asociații culturale și sportive C.F.R.”. În fruntea lor se afla maestrul Teofil Copaci, ajutat de strungarii Grigore Grigoriu, Dumitru Constantinescu, Geza Ginzer, Tudor Petre, Franz Hladt. Aceștia au fost primii membri și au constituit și primul comitet al „Asociației C.F.R.”, iar sportul „de început” a fost, cum lesne se poate bănui, fotbalul. Căpitanul primei echipe feroviare de fotbal a fost strungarul Grigore Grigoriu, iar președinte al asociației, maestrul Teofil Copaci. Actul de constituire a fost semnat într-o sală de clasă a școlii primare de lingă Atelierele Grivița. Simbolică asociere între munca fizică și năzuința de cultură, de lumină, pe care acești reprezentanți ai clasei muncitoare au afirmat-o din primul moment al activității lor!

În lipsa unui teren potrivit pentru jocul de fotbal, muncitorii din Ateliere au trebuit să închirieze, plătind bani grei din buzunarul lor sărac, terenul C.A.B. de la Șosea, unde și-au făcut antrenamentele. Noua echipă a feroviarilor de la Grivița a atras, ca un magnet, pe toți muncitorii Atelierei, care jucau în alte formații ale vremii. Primii jucători care au „fuzionat” cu echipa C.F.R. au fost cei de la „Excelsior”, în frunte cu Emil Dobrescu, urmat de Vasile Constantinescu. Gh. Mărculescu, D. Iu. Echipa C.F.R. a pornit de la început, confruntările cu marile formații din acea vreme: Unirea Timișoara (în care juca Rudy Wetzter) și Gloria C.F.R. Arad. Dar, deocamdată, feroviarilor de la Grivița, neajutați de nimeni, nu puteau nici măcar să-și achiziționeze echipamentul necesar. Dintr-un vol de pînză vișinie au fost confecționate, în casa lui Grigoriu, primele tricouri, iar ghețele cu crampe au fost „recondiționate” din bocancii uzați ai altor tovarăși de muncă din Ateliere!

Acesta a fost începutul. Au trecut de atunci 50 de ani, timp în care clubul sportiv Rapid a parcurs un drum lung, presărat cu bucuriile victoriilor și ale reușitelor frumoase, dar frînt uneori de vicisitudinile anilor de început, cînd sportul, în condițiile regimului burghezo-moșieresc, era de-a dreptul desconsiderat.

De-abia în contextul măsurilor înnoitoare, adaptate de conducerea partidului și statului nostru, pe linia stimulării activității de cultură fizică și sport, ca mijloc puternic de întărire a sănătății și a educației multilaterale a tineretului, a devenit clubul Rapid una dintre puterile unități ale sportului de performanță din țara noastră.

Acestora, ca și celorlalți purtători ai culorilor alb-vișinii, le dedicăm această pagină, odată cu tradiționala urare, din partea redacției revistei noastre, „La mulți ani!”

MOMENTE DIN ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ

Rapid (sau C.F.R., sau Locomotiva Grivița Roșie) a fost și este un reprezentant autorizat al sportului feroviar, dar — în același timp — și un demn exponent al fotbalului nostru. O asemenea dublă calitate i-a confirmat-o activitatea depusă și valoarea atinsă de-a lungul anilor. Acestea au lăsat în evidență și au fost susținute și în arena internațională, dînd multe satisfacții susținătorilor echipei. Palmaresul său internațional cuprinde peste 300 de înfrînări cu echipe din diferite țări și continente. Vom desprinde mai jos momente mai importante și cu adîncă semnificație dintr-un bilanț cu care Rapid se poate mîndri.

1933. Era tîrnă cînd C.F.R., cum se numea pe atunci, a plecat în primul său turneu peste hotare, în Franța. Turneu înecunat cu un real succes. Echipa a fost apreciată pentru conduită ireproșabilă și pentru joc spectaculos. Fotbalul românesc se face mai bine cunoscut, în Franța și apoi în Iugoslavia și Bulgaria, unde Rapid a evoluat în același an, cu Foran, Pirvulescu, Șerb, Oros, Boros, Abrudan, Gebrovski și Gaiducovici, nume rămase înscise în cartea de aur a Rapidului.

1938. Debut, împreună cu Ripensia, în „Cupa Europei Centrale” Intercluburi. Joacă la Budapesta cu Ujpest și pierde cu 4-1. Nimeni nu i-a mai acordat până la retur. Dar Rapid (P. Rădulescu — St. Wetzter, Rosculeț — Vintilă, Rășinaru, Rafinski — Bogdan, Moldoveanu, Auer,

Lengheriu, Cuedan) a răsturnat toate calculele după un meci memorabil: 4-0, cu un gol marcat de Bogdan în min. 90! A fost o victorie răsunătoare, dată fiind falma clubului budapestan.

1940. O nouă ediție a „Cupei Europei Centrale” și un nou succes de prestigiu pentru Rapid. De data aceasta de proporții mai mari. Elimină pe Hungaria Budapesta (2-1 și 3-0) și face trei meciuri nule cu Gradjanski Zagreb în semifinale (0-0 la Zagreb și București, 1-1 la Subotica) și intră — prin sorți — în finală, cu Ferencvaros Budapesta. Dar, finala n-a mai avut loc. Norii negri, rău-prevestitori, învaluiseră Europa. Satisfacția însă, a rămas intactă pentru realizatorii acestei performanțe: P. Rădulescu — Slivă, Lengheriu, Costea, Vintilă, Rășinaru, I. Wetzter, Moldoveanu, Bogdan, Sipos, Sinko, Baratzky, Radu Florian, Auer, Dan Gavrilăscu, participanți la toate jocurile.

1947. Reprezentativa României (Rapid) este invitată la primul campionat internațional feroviar: 4-2 cu Austria, 8-1 cu Franța, 1-0 cu Bulgaria, 1-1 cu Ungaria și locul 3 în clasament, după un 6-2 cu Polonia. Echipa română absentează la următoarele trei ediții, apoi ocupă locul 2 în ediția a V-a și locul 3 în a VI-a, dar în 1963 cucerește titlul, după o finală cu Lokomotiv Sofia (3-1 la București, 0-1 la Sofia). Realizatorii: Răducanu — Lupescu, Ștefan, Motroc, Dan, Greavu, Costea, Dumitru, Pop, Jamaischi, Codreanu, Năsturescu, Secelea-

nu, Petreanu, Neagu, Panici. Rapid confirmă în ediția a IX-a: locul 2, ca și în a X-a. În prezent dispută semifinalele ediției a XI-a.

1964-1965. Participare cu succes în Cupa Balcanică și cîștigă de două ori consecutiv trofeul. În 1963-64 după o finală cu Spartak Plovdiv (1-1 la Plovdiv, 2-0 la București). În 1964-65 cu „Farul” (2-0 la Constanța, 3-3 la București). Succese prestigioase la care au contribuit Andrei, Urziceanu — Greavu, Motroc, Lupescu, Mihai, Jamaischi, N. Georgescu, Kraus, Năsturescu, Dumitru D., Ion Ionescu, Codreanu.

1967-1968. Participare în Cupa campionilor europeni. Rapid ajunge pînă în optimă, unde este eliminată de Juventus Torino (0-1 și 0-0), după ce scosese din cursă pe Trakia Plovdiv (0-2 și 3-0).

1968-1969. Debut și în Cupa orașelor tîrguri, dar pierde în fața lui O.E.K. Belgrad, ca și în ediția următoare în meciul cu Vitoria Setubal. În schimb, participarea la ediția 1971-72 a Cupei U.E.F.A. este mai bună: elimină pe F.C. Napoli, apoi pe Legia Varșovia, dar se înclină în fața lui Tottenham Londra (turul al III-lea).

1972-1973. Prezență și în Cupa cupelor. Ajunge pînă în „sferturi”, cînd cedează în meciurile cu Leeds. Pînă la acesta eliminase pe Landskrona Boys și Rapid Viena. Am consemnat mai sus, evenimentele mai importante dintr-o activitate îndelungată și destul de rodnică.

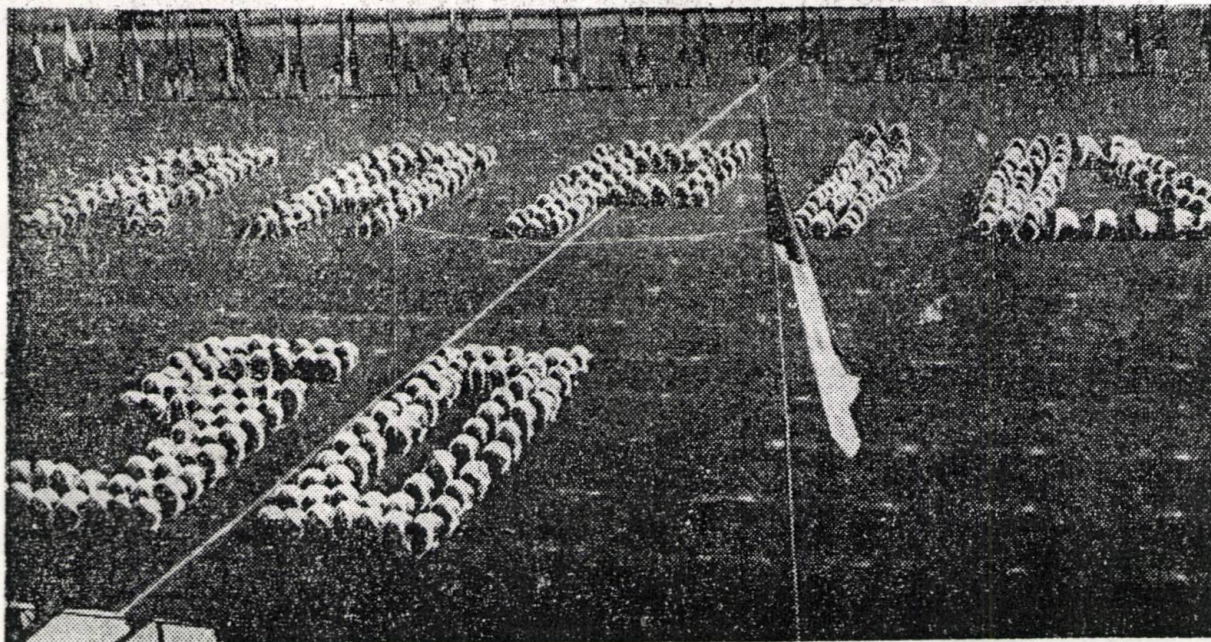
RĂSPLATA MERITELOR

De-a lungul anilor, mai mulți purtători ai tricourilor cu însemnele clubului feroviar de lingă podul Grant au fost răsplătiți cu înalte titluri de maestru și maestru emerit al sportului, onoruri acordate unor sportivi de frunte, exemple de comportare în vîltoarea marilor dispute.

Patru jucători de la Rapid au primit suprema distincție, titlul de „maestru emerit al sportului”: Dumitru Macri, Ilie Greavu, Nicolae Lupescu și Dan Coe. Cu titlul de maestru al sportului au fost distinși 12 jucători din generațiile postbelice ale feroviarilor. Este vorba de Michi Mihăilescu, Adalbert Androvici, Ștefan Filote, Nicolae Roman, Gheorghe Ene, Nicolae Georgescu, Gheorghe Dungu, Ion Ionescu, Vasile Copil, Vasile Seredai, Necula Răducanu și Alexandru Neagu.

Un șirag de valori, alături de care, fără îndoială, vor veni altele în anii ce urmează.

SPECTACOL OMAGIAL RAPID—50



Cîteva semnale și zeci de trupuri tinere înscriu pe gazon numele clubului drag și cifra sărbătorii...

Rapid, clubul pentru care bat atîtea inimi, clubul multor satisfacții din cartea de aur a sportului românesc, a împlinit, iată, respectabila vîrstă de 50 de ani... „Ce repede poate trece timpul! Dar, pe cînd noi îmbătrînim, Rapidul nostru sfidează vremea, rămîne mereu tînăr” — ne spunea, cu nostalgie, *Ilie Dobrescu*, care, în ciuda celor 61 de ani ai săi, s-a întrecut ieri, pe o distanță de 8 km, tot cu un sexagenar, dar de data asta un stelist, *Gheorghe Nicolae*.

A mai rămas puțin timp pînă la ora anunțată a începerii manifestării. Pe teren, își fac apariția, în ordine, *C. Stan* (recordman mondial pe 10 km), *Gh. Jugănar* și *C. Staicu* (recentul cîștigător al Balcaniadei poștașilor), primii clasați în proba de 6 km marș.

E ora 10. În sunetul muzicii, stegarii, purtătorii culorilor alb-vîșiniu și un grup de elevi ai Lic. ind. de transporturi și Șc. prof. C.F.R. execută exerciții de gimnastică. Apoi, cîteva semnale, după care, zeci de trupuri tinere înscriu cifra jubiliară „RAPID 50”. Intră, în „scenă”, ucenicii meșterului *Costea*

în ale fotbalului, halterofilii, boxerii, judokanii și luptătorii, care fac scurte demonstrații.

Teatrul „Ion Vasilescu”, unde lucrează mulți suporterii rapidiști, a susținut un frumos spectacol muzical-coregrafic-umoristic, în care și-au dat concursul *Nicolae Nițescu*, *Doina Spătaru*, *Ion Hidișan*, *Ion Dușu*, *Petre Geambașu*, *Dorin Anastasiu* și grupul de balet condus de *Sultana Tismănar*. Textier și „sufletul” acestor momente mult gustate de cei prezenți — *Ciupi Rădulescu*, care a interpretat, acompaniat de orchestra lui *Valențiu Grigorescu*, un original imn dedicat Rapidului. Din versurile acestuia, am reținut pentru dumneavoastră, ca un crez al miilor de simpatizanți ai alb-vîșiniilor: „Să faci pe teren sărbătoare / Ca inima să ți-o deschid / Din oricare meci un spectacol splendid / Hai Rapid, Hai Rapid”.

În încheierea acestei dimineți sărbătorești a avut loc (se putea altfel?) un meci de fotbal, între echipa de fete a giuleștenilor și formația actorilor și soliștilor teatrului „Ion Vasilescu”.

Geo RAEȚHI

„RAPID-50”

Ne-am obișnuit să le spunem din tribune „feroviar” sau „ceferiști” sportivilor aparținînd clubului bucureștean Rapid. Și pe bună dreptate. O cronică atestă că Rapid s-a născut în 1923 la Atelierele C.F.R. Gri-vița ca un club sportiv al muncitorilor, al tuturor feroviarilor. Ne-am obișnuit să le spunem și „giuleșteni” după numele cartierului unde se înalță stadionul pe care își joacă meciurile echipa Rapid. Pe lângă zidurile arenei trec lanț locomotive și vagoane; cu șuliere prelungi s-audă echipa încurajarea de un fel aparte a susținătorilor ceferiști. Însă, de la bun început, Rapid n-a fost numai un simplu club de fotbal. Aproape de o vîrstă cu fotbalul sint secțiile de atletism, lupte, haltere, apoi cea de box și multe altele. Fiecare dintre aceste ramuri, cu sportivii și antrenorii ei, a construit parte cu parte acea popularitate a clubului Rapid, club reprezentativ pentru sportul bucureștean și în general pentru sportul nostru. Acum, Rapid numără 14 secții cu 1200 membri activi legitimați, în rîndurile lui au activat sau activează 32 de maeștri emeriti și nu mai puțin de 119 maeștri ai sportului!

Ieri, manifestările prilejuite de aniversarea Rapidului s-au încheiat printr-o festivitate caldă, organizată la Palatul C.F.R. În fața a sute de suporterii, vorbitori, vîrstnici și tineri, au descris istoria veche și cea nouă a clubului. Apoi, generalul locotenent *Dragnea Marin*, prim-vicepreședinte al C.N.E.F.S., a felicitat clubul în numele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și a înmînat distincții sportive unora dintre cei mai de seamă reprezentanți ai Rapidului. Au primit titlurile de antrenori emeriti *Constantin Clonoiu* — unul dintre veteranii boxului feroviar, *Ion Costea* — fău-

cea mai bună atletă romîncă din anul 1973 — *Virginia Ioan* — au fost distinși cu titlurile de maeștri emeriti ai sportului, iar alți 17 — printre care și *Motroc*, *Dinu*, *Codreanu*, *Dumitriu II*, *Năsturescu* — au primit titlurile de maeștri ai sportului. De asemenea, s-au înmînat diplomele de onoare ale C.N.E.F.S. unui număr de 17 activiști pe tărîm sportiv care au lucrat de-a lungul anilor în conducerea clubului.

Participanții la festivitate au adoptat prin puternice aplauze textul unei telegrame adresate C.C. al P.C.R., tovarășului *Nicolae Ceaușescu*.

Rapid și-a prezentat ieri bilanțul celor 50 de ani de existență și planurile ambițioase de viitor. Îi urăm multe succese!

Valeriu MIRONESCU

ritor al atîtor talente fotbalistice, *Viorel Moraru* — glorie a rugbiului nostru, *Constantin Vasiliu* — antrenorul de polo care și-a condus formația pînă la cucerirea titlului național. Șapte „giuleșteni” în frunte cu

LA MULȚI ANI, RAPID!

Clubul bucureștean Rapid își sărbătorește semicentenarul! Pentru toți iubitorii de sport din țara noastră, dar — mai cu seamă — pentru cei care au împlinit această vîrstă, sau se apropie de ea, jubileul grupării sportive feroviare răscolește aducerile a-minte și prilejuiește o tulburătoare reîntîlnire cu propria lor tinerețe.

În anul 1923, entuziasmul citorva îndrăgostiți ai sportului așeza cărămida de temelie a unei organizații care avea să creeze, în București, cadrul propice practicării exercițiului fizic pentru lucrătorii din căile ferate, detașament important al muncitorimii românești.

Conduc și îndrumat de partid, clubul acesta muncitoresc a promovat cu o neabătută consecvență idealurile nobile ale sportului, și-a păstrat totdeauna nealterate idealurile. Poziția fruntașă pe care a cucerit-o, popularitatea de care s-a bucurat în rîndurile opiniei publice sportive, contribuția pe care a adus-o la promovarea ideii de exercițiu fizic, vor rămîne înscrise cu litere mari în cartea sa de onoare.

Actul istoric de la 23 August 1944, cucerirea de către masele populare a puterii politice, amplul proces revoluționar — condus de partid — pe care l-a cunoscut țara noastră, așezarea mișcării sportive la locul ce i se cuvine și investirea ei cu atribuții și responsabilități în marea operă de fărîmire a socialismului și comunismului, au dat posibilitate acestui club, cu vechi tradiții, iubit și respectat, să-și ridice activitatea la noi altitudini de calitate și eficiență. Printr-o muncă perseveren-

tă, pasionată, clubul Rapid s-a înscris pe orbita unităților de elită ale performanței sportive românești. Dar, fără îndoială, nu numai campionii pe care i-a dat stadionului constituie etalonul activității sale. Aici, în club, la școala muncii, au crescut și s-au format eșaloane de sportivi-cetățeni, oameni care au reprezentat glorios ecusonul vișiniu, iar acum fac cînte colectivelor de muncă în care își desfășoară activitatea. Amintindu-i pe muncitorii cu înaltă calificare, tehnicienii, inginerii, medicii, economiștii, profesorii de educație fizică ridicați din secțiile de rugby, volei, baschet, atletism, box, lupte, popice, fotbal ș.a., nu vom da decît o listă incompletă.

Ridicînd cupa pentru jumătatea de veac a Rapidului, întorcînd — una cîte una — filele remarcabile ale istoriei lui, vrem să-i urăm popoului club muncitoresc o activitate și mai prodigioasă pe tărîmul sportului românesc. El mai are, fără îndoială, mari resurse nefolosite și cei mai convinși de aceasta sînt — indiscutabil — harnicii săi activiști, antrenorii și sportivii de marcă pe care îi reunește.

În contextul sarcinilor noi și marilor responsabilități încredințate mișcării sportive de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie, clubul feroviar este chemat să-și aducă un aport și mai mare, de care este, în mod cert, capabil.

LA MULȚI ANI, RAPID!

(În pagina a 2-a, o amplă prezentare a activității clubului Rapid în cele cinci decenii de existență).

SPORTUL

Sărbătorirea semicentenarului clubului Rapid

Ieri după-amiază a avut loc, în sala de festivități a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, adunarea festivă consacrată aniversării a 50 de ani de existență a clubului sportiv Rapid București.

După cuvîntul de deschidere rostit de tovarășul **Cornel Burada**, adjunct al ministrului transporturilor și telecomunicațiilor, care a subliniat semnificația acestei sărbători a sportului feroviar și a salutată pe cei prezenți la adunare, președintele clubului Rapid, **Mihai Vilceanu**, a prezentat o amplă retrospectivă a activității și rezultatelor obținute în cele cinci decenii care au trecut de la întemeierea, de către un grup de muncitori de la Atelierele C.F.R. Grivița, a acestei grupări sportive.

În continuare, au adresat emoționante cuvînte de salut clubului sărbătorit prim-vicepreședintele C.M.E.F.S. București, **Tudor Vasile**, reprezentanții cluburilor Steaua (col. Gh. Neagu), Dinamo (col. Cosma Liță), Metalul (Constantin Niculescu), Școlarul (Teodor Bolea), precum și președintele colectivului de conducere al membrilor susținători ai Rapidului, **Emil Dobrescu**. Aducînd, de asemenea, un cald cuvînt de salut, tovarășul **Constantin Zamfir**, secretar al Comitetului de partid al sectorului 8, a subliniat cerințele tot mai mari care stau în fața acestui îndrăgit și apreciat club.

Luînd apoi cuvîntul, tovarășul general lt. **Marin Dragnea**, prim-vicepreședinte al C.N.E.F.S., a scos în evidență semnificația evenimentului sărbătorit, felicitîndu-i — în numele Biroului Executiv al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport — pe sportivii, antrenorii și activiștii

clubului, care, de-a lungul acestei jumătăți de veac, au contribuit, prin munca și rezultatele lor, la dezvoltarea și afirmarea internațională a sportului românesc și subliniînd, totodată, sarcinile de răspundere care le revin în viitor, îndeosebi în perspectiva J.O. de la Montreal.

În continuare, prim-vicepreședintele C.N.E.F.S. a înmînat înaltele distincții acordate unor antrenori, sportivi și activiști ai clubului. Au primit titlul de „ANTRENOR EMERIT” **Constantin Cionoiu** (box), **Ion Costea** (fotbal), **Viorel Moraru** (rugby) și **Constantin Vasiliu** (polo). Cu titlul de „MAESTRU EMERIT AL SPORTULUI” au fost distinși **Florica Lăpușan** (popice), **Alexandru Szabo** (polo), **Eugenia Ivanovici** (baschet), **Ioana Luță-Tintorescu** (atletism), **Virginia Ioan** (atletism), **Eugenia Rebac** (volei) și **Radu Ioniță** (atletism), iar cu cel de „MAESTRU AL SPORTULUI”, **Leontina Frunză** și **Virgil Mihăescu** (atletism), **Emil Dumitriu**, **Ion Motroc**, **Teofil Codreanu**, **Constantin Dinu** și **Constantin Năsturescu** (fotbal), **Minola Vasiliade** (înot), **Badea Băjenaru**, **Pavel Mureșan**, **Valentin Medianu** și **Florin Slăvei** (polo), **Aurel Ardelea**, **Constanța Bălășoiu**, **Horia Orășanu**, **Marta Szekely** și **Florica Tudora** (volei). „Diploma de onoare a C.N.E.F.S.” a fost acordată unui număr de 17 activiști salariați și obștești ai clubului, iar altora 25 le-au fost înmîinate Diploma și în-

scripția „Merite în activitatea sportivă”. Adunarea festivă a fost urmată de un frumos spectacol artistic, oferit de cunoscuți actori bucureșteni.

Fănuș Neagu

ACOLU
unde
întoarce
trenul...

...și unde, în cîte o luni dis-de-dimineață, dacă te-ai puci să scuturi copacii, vezi rostogolindu-se de pe crăci lăutari adormiți cu falca pe vioară, în Giulești, azi, se împart colaci la poarta stadionului.



Clubul Rapid împlinește cincizeci de ani de activitate. Trenul speranței culege flori prin toate gările țării. Și în văzduhul toamnei plutesc corăbii de vin, cu pinzele ca niște eșarfe de fluturi cuse cu fir de lapte.

Rapidul e o taină cu ochii de fum, o gilceavă veselă, zîmbetul ce-ți răsare în colțul buzelor cînd mergi cu familia la fotograf. De o jumătate de secol, colo, lingă Podul Grant, unde, noaptea, hămăie lupi de piatră și vîntul ridică roșcovi sălbatici, lumea Giuleștiului, gîlgîind de patimi și iubire, suferă ușor sau dansează de bucurie, după cîntecul pe care-l scriu pe iarbă băieții ăia frumoși și zăpăciți, răspunzînd prin timp la numele de Marian, Ozon, Răducanu.

Rapidul știe că sportul e sărbătoare și că duminicile tinereții sînt fără sfîrșit.

De aici și pasul lui de prinț călînd printre bujori însingerați de stele. Puțin fudul, puțin flusturat, furînd cîte-o sărutare pe la toate fîntîinile. Haimana cu nasul cîrn și părul numai ineale, Rapidul mă farmecă chiar și atunci cînd toți ai mei îl fluieră în dește și jură strîmb (iar Dumnezeu nu-i bate) că se leapădă de el.

Rapidul e, înainte de orice, o stare de spirit profund bucureșteană. Cînd învinge are aerul că și-a pierdut timpul cu noi, cînd ia bătaie ne azvîrle căpșuna că data viitoare va goli cu căldarea toată apa din oglinzile adversarului.

La mulți ani!